ಯಾದಗೀರ್ ತಾಲ್ಲೂಕಿನ ಚೆಂಚು ಮಹಿಳೆಯರ ಸಾಮಾಜಿಕ ಸ್ಥಿತಿಗತಿ

(ಯಾದಗೀರ್ ತಾಲ್ಲೂಕನ್ನು ಪರಿಗಣಿಸಿ)

ಕನ್ನಡ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ, ಹಂಪಿ, ಬುಡಕಟ್ಟು ಅಧ್ಯಯನ ವಿಭಾಗಕ್ಕೆ
ಎಂ.ಫಿಲ್. ಪದವಿಗಾಗಿ ಸಲ್ಲಿಸಿದ ಸಂಪ್ರಬಂಧ

ಸಂಶೋಧಕಿ
ಜ್ಯೋತಿ ತಿಮ್ಮಣ್ಣ

ಮಾರ್ಗದರ್ಶಕರು
ಡಾ. ಚೆಲುವರಾಜು
ಹಿರಿಯಶ್ರೇಣಿ ಅಧ್ಯಾಪಕರು

ಬುಡಕಟ್ಟು ಅಧ್ಯಯನ ವಿಭಾಗ
ಸಮಾಜ ವಿಜ್ಞಾನಗಳ ನಿಕಾಯ
ಕನ್ನಡ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ, ಹಂಪಿ
ವಿದ್ಯಾರಣ್ಯ ೫೮೩ ೨೭೬
೨೦೦೭-೨೦೦೮

374

ಯಾದಗಿರ ತಾಲ್ಲೂಕಿನ ಚೆಂಚು ಮಹಿಳೆಯರ ಸಾಮಾಜಿಕ ಸ್ಥಿತಿಗತಿ

(ಕನ್ನಡ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯಕ್ಕೆ ಎಂ.ಫಿಲ್.ಪದವಿಗಾಗಿ ಸಾದರಪಡಿಸಿದ ಸಂಪ್ರಬಂಧ)

ಸಂಶೋಧಕಿ
ಜ್ಯೋತಿ ತಿಮ್ಮಣ್ಣ

ಮಾರ್ಗದರ್ಶಕರು
ಡಾ. ಚಲುವರಾಜು
ಮುಖ್ಯಸ್ಥರು

ಬುಡಕಟ್ಟು ಅಧ್ಯಯನ ವಿಭಾಗ
ಸಮಾಜವಿಜ್ಞಾನಗಳ ನಿಕಾಯ
ಕನ್ನಡ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ, ಹಂಪಿ
ವಿದ್ಯಾರಣ್ಯ ೫೮೩ ೨೭೬

೨೦೦೮

ದೃಢೀಕರಣ ಪತ್ರ

ಯಾದಗಿರ ತಾಲ್ಲೂಕಿನ ಚೆಂಚು ಮಹಿಳೆಯರ ಸಾಮಾಜಿಕ ಸ್ಥಿತಿಗತಿ ಎಂಬ ನಿಬಂಧವನ್ನು ಕನ್ನಡ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದ ಬುಡಕಟ್ಟು ಅಧ್ಯಯನ ವಿಭಾಗಕ್ಕೆ ಎಂ.ಫಿಲ್. ಪದವಿಗಾಗಿ **ಜ್ಯೋತಿ ತಿಮ್ಮಣ್ಣ** ಅವರು ನನ್ನ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನದಲ್ಲಿ ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಪ್ರಸ್ತುತ ನಿಬಂಧವು ಮೂಲವಾಗಿದ್ದು, ಈ ಮೊದಲು ಯಾವುದೇ ಪದವಿಗಾಗಿ ಸಲ್ಲಿಸಿರುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ದೃಢೀಕರಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಡಾ. ಚಲುವರಾಜು
ಮುಖ್ಯಸ್ಥರು ಹಾಗೂ
ಮಾರ್ಗದರ್ಶಕರು
ಬುಡಟ್ಟು ಅಧ್ಯಯನ ವಿಭಾಗ
ಕನ್ನಡ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ, ಹಂಪಿ

ಸ್ಥಳ : ವಿದ್ಯಾರಣ್ಯ
ದಿನಾಂಕ : 15/11/08

ಪ್ರಮಾಣ ಪತ್ರ

ಯಾದಗಿರ ತಾಲ್ಲೂಕಿನ ಚೆಂಚು ಮಹಿಳೆಯರ ಸಾಮಾಜಿಕ ಸ್ಥಿತಿಗತಿ ಎಂಬ ನಿಬಂಧವನ್ನು ಕನ್ನಡ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯಕ್ಕೆ ಎಂ.ಫಿಲ್.ಪದವಿಗಾಗಿ **ಡಾ. ಚಲುವರಾಜು** ಅವರ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನದಲ್ಲಿ ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಿ, ಸಮಾಜವಿಜ್ಞಾನಗಳ ನಿಕಾಯದ ಬುಡಕಟ್ಟು ಅಧ್ಯಯನ ವಿಭಾಗಕ್ಕೆ ಸಲ್ಲಿಸುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಪ್ರಸ್ತುತ ನಿಬಂಧವು ಮೂಲವಾಗಿದ್ದು, ಈ ಮೊದಲು ಯಾವುದೇ ಪದವಿಗಾಗಿ ಸಲ್ಲಿಸಿರುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಪ್ರಮಾಣೀಕರಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಜ್ಯೋತಿ ತಿಮ್ಮಣ್ಣ
ಸಂಶೋಧಕಿ
ಬುಡಕಟ್ಟು ಅಧ್ಯಯನ ವಿಭಾಗ
ಕನ್ನಡ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ, ಹಂಪಿ

ಸ್ಥಳ : ವಿದ್ಯಾರಣ್ಯ
ದಿನಾಂಕ : 15/11/08

[illegible]

ಪರಿವಿಡಿ

ಅಧ್ಯಾಯ ೧

ಅಧ್ಯಯನದ ಉದ್ದೇಶ, ವ್ಯಾಪ್ತಿ ಮತ್ತು ವಿಧಾನ

೧

ಅಧ್ಯಯನದ ಉದ್ದೇಶ ವ್ಯಾಪ್ತಿ ವಿಧಾನ

ಪ್ರಸ್ತಾವನೆ

ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಚೀನಕಾಲದಿಂದಲೂ ಮಹಿಳೆಯರ ಸ್ಥಾನಮಾನ ಉನ್ನತ ಸ್ಥಾನಮಾನದಿಂದ ಕೂಡಿದೆ ಎಂದು ಅನೇಕ ದೇವತೆಗಳ ವಿಗ್ರಹಗಳಿಂದ ತಿಳಿಯಲಾಗಿದೆ. ದೈವ ಸಮೂಹದಲ್ಲಿ ಸ್ತ್ರೀದೇವತೆಗಳು ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗಿರುವವು. ಆದ್ದರಿಂದ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಮಹಿಳೆ ಪ್ರಧಾನವಾಗಿ ಸಾಮಾಜಿಕ ಸ್ಥಾನಮಾನವನ್ನು ಹೊಂದಿರುವುದನ್ನು ಇದು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ. ಬುಡಕಟ್ಟು ಮಹಿಳೆಯು ಅನೇಕ ಸಾಮಾಜಿಕ ಸ್ತರಗಳನ್ನು ಐತಿಹಾಸಿಕ ಯುಗಗಳನ್ನು ಆರ್ಥಿಕ, ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗಳನ್ನು ಹಾಗೂ ರಾಜಕೀಯ ಆಡಳಿತ ಎಂಬ ವಿವಿಧ ಮಜಲುಗಳ ಮೂಲಕ ಬೆಂಕಿಯನ್ನು ಮತ್ತು ನೀರನ್ನೂ ಒಂದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ದಾಟಿ ಬಂದಿದ್ದಾಳೆ. ಆದಿಮ ಸಮುದಾಯಗಳಲ್ಲಿ ಬುಡಕಟ್ಟು ಮಹಿಳೆಯರ ಸ್ಥಿತಿಗತಿ ತುಂಬಾ ಕಷ್ಟಕರವಾಗಿತ್ತು.

"ಆದಿ ಕಾಲದಿಂದಲೇ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಮಹಿಳೆಗೆ ಗೌರವಯುತ ಸ್ಥಾನವಿದೆ. ಭಾರತೀಯ ಮಹಿಳೆಯರ ಸ್ಥಾನಮಾನಕ್ಕೆ ಜಗತ್ತಿನ ಇತರೆ ದೇಶಗಳ ಮಹಿಳೆಯರ ಸ್ಥಾನಮಾನಕ್ಕೂ ಇರುವ ವ್ಯತ್ಯಾಸ ಗಣನೀಯವಾಗಿದೆ. ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಸ್ತ್ರೀತ್ವವನ್ನು ದೈವತ್ವಕ್ಕೆ ಏರಿಸಿದ ಕೀರ್ತಿ ಮಾತ್ರ ನಮ್ಮ ಭಾರತ ದೇಶಕ್ಕೆ ಇದೆ. "ಮಾತೃದೇವೋ ಭವ"ಎಂಬ ವಾಕ್ಯವೇ ಇದಕ್ಕೆ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿದೆ. ಹಿಂದಿನಿಂದಲೂ ಮಹಿಳೆ ತನ್ನ ಗೃಹಸ್ಥ ಜೀವನದ ಜೊತೆಗೆ ಉಳಿದ ಎಲ್ಲಾ ರಂಗಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಅವಿರತವಾಗಿ ದುಡಿಯುತ್ತಾ ತನ್ನದೇ ಆದ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾಳೆ. ಇದು ಸಾಮಾಜಿಕವಾಗಿ, ರಾಜಕೀಯವಾಗಿ, ಶೈಕ್ಷಣಿಕವಾಗಿ, ನೈತಿಕವಾಗಿ, ಯಾವುದರಲ್ಲಿ ತಾನು ಕಡಿಮೆ ಇಲ್ಲ ಅನ್ನುವುದನ್ನು ಜಗತ್ತಿಗೆ ತೋರಿಸಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾಳೆ.[1]

ಹೆಣ್ಣು ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಕಾಲಘಟ್ಟಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಆಯಾ ಕಾಲಘಟ್ಟದ ಪುರುಷರಿಂದ ಶೋಷಣೆಗೆ ಒಳಗಾಗುತ್ತಲೇ ಬರುತ್ತಿದ್ದಾಳೆ. ಹೆಣ್ಣು ಬುದ್ಧಿವಂತಳಾಗಬಾರದೆಂದು ಶಿಕ್ಷಣದಿಂದ ದೂರವಿಟ್ಟ ಸಂಗತಿ ಸತ್ಯವೇ ಆಗಿದ್ದು, ಸಮಾಜ ಪ್ರಬಲ ಹೋರಾಟದಿಂದಾಗಿ ಹೆಣ್ಣಿಗೂ ಕೂಡ ಶಿಕ್ಷಣ ಲಭಿಸುವಂತಾಯಿತು. ಆದರೂ ಕೂಡ ಶೋಷಣೆಯು ನಿರಂತರವಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತಲೇ ಬರುತ್ತಿದೆ. ಇತಿಹಾಸದುದ್ದಕ್ಕೂ ವಿವಿಧ ಧರ್ಮ ಸಮಾಜಗಳ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಮಹಿಳೆಯರ ಸ್ಥಿತಿಗತಿ ಶೋಚನೀಯವಾಗಿದೆ. ಆಕೆಗೆ ಸಿಕ್ಕಿದ್ದು

ಮನೆಯೊಳಗಿನ ಉಸ್ತುವಾರಿ. ಅವಳೇನಿದ್ದರೂ ಮನೆಯ ನಾಲ್ಕು ಗೋಡೆಗಳ ಮಧ್ಯೆ ಇದ್ದು "ಗೃಹಿಣಿ ಗೃಹಮುಚ್ಚತೇ" ಎನ್ನುವಂತೆ ತನ್ನ ಗೃಹಿತ್ವದ ಪಾಲನೆಯನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಹೋಗಬೇಕೆಂದು ಪುರುಷ ಪ್ರಧಾನ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಸದಾ ಬಯಸುತ್ತಲೇ ಬಂದಿದೆ. ಇಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೇ, ಅವಳ ಕೆಲಸ ಗಂಡು ಮಾಡುವ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಸಮಾನವಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲವೆಂಬ ಪೂರ್ವಗ್ರಹ ಪೀಡಿತ ಅಭಿಪ್ರಾಯವಿರುವುದರಿಂದ ಅವಳ ದುಡಿಮೆಯನ್ನು ಉತ್ಪಾದಕತೆಯಿಂದ ದೂರವೇ ಇಡಲಾಗಿದೆ.

ಪುರುಷ ಶ್ರೇಷ್ಠನು ಮಹಿಳೆ ಕನಿಷ್ಠಳು ಎನ್ನುವ ಧೋರಣೆ ಇಲ್ಲಿ ಬೇರೂರಿ ಬಿಟ್ಟಿದೆ. "ಸಿಮೋನದ ಬೋವಾ ಹೇಳುವಂತೆ ಪುರುಷನನ್ನು 'ಮನುಷ್ಯ' (Human Being) ಎಂದೂ ಸ್ತ್ರೀಯನ್ನು 'ಹೆಣ್ಣು' (Female) ಎಂದೂ ಉಲ್ಲೇಖಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಮಾನವಳಂತೆ ಆಕೆ ವರ್ತಿಸಲು ಯತ್ನಿಸಿದಾಗಲೆಲ್ಲ ಅದನ್ನು 'ಪುರುಷನೊಡನೆ ಸ್ಪರ್ಧಿಸುವ ಪ್ರಯತ್ನವೆಂದು ನಿಂದಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ."[3] ಹೊರತು ಅವಳು ಕೂಡ ಮನುಷ್ಯಳೆಂದು ಸಮಾಜ ತೋರುವುದೇ ಇಲ್ಲ.

ಪ್ರಜೋತ್ಪಾದನೆಯ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಸ್ತ್ರೀ ಹಾಗೂ ಪುರುಷ ಈ ಬಗೆಯ ಲಿಂಗರೂಪಗಳನ್ನು ನಿಸರ್ಗವು ನಿರ್ಮಿಸಿದ್ದರೂ ಸ್ತ್ರೀ ಎಂದರೆ ಕನಿಷ್ಠಳು, ಪುರುಷ ಎಂದರೆ ಶ್ರೇಷ್ಠನು ಎಂಬ ಪರಿಕಲ್ಪನೆ ಮಾತ್ರ ಮಾನವ ನಿರ್ಮಿತವಾಗಿದೆ."[4] ಎಂದು ಛಾಯಾ ದಾತಾರ್ ಅವರು ಅಭಿಪ್ರಾಯ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಪುರುಷ ಪ್ರಧಾನ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಎಂದಿನಿಂದ ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತೋ ಅಂದಿನಿಂದಲೂ ಅದು ತನ್ನ ಪ್ರಭುತ್ವವನ್ನು ಮೆರೆಯುತ್ತಲೇ ಬಂದಿದೆ. ಚೆಂಚು ಮಹಿಳೆಯರು ಪುರುಷರಂತೆ ತಾವು ಸಹ ದುಡಿಯಲು ಮುಂದಾಗಿದ್ದಾರೆ ಹಾಗೂ ದುಡಿಯತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಪುರುಷರು ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಪ್ರದೇಶಗಳಿಗೆ ವ್ಯಾಪಾರಕ್ಕೆ ಅಲೆದಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇಲ್ಲಿ ಈ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸಿರುವ ಚೆಂಚು ಮಹಿಳೆಯರು ತಮ್ಮ ಮನೆಗೆಲಸಗಳನ್ನು ಮುಗಿಸಿಕೊಂಡು ಹೊಲಗದ್ದೆಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಪ್ರತಿದಿನ ಅವರಿಗೆ ಸಿಗುವ ಕೂಲಿ ೬೦-೭೦ರಷ್ಟು ಕೂಲಿ ಪಡೆಯುತ್ತಾರೆ. ಇದರಿಂದ ಬರುವ ಆದಾಯ ತುಂಬ ಕಡಿಮೆಯಾಗಿರುತ್ತದೆ. ೧೨ ವರ್ಷದ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳಿಂದ ೫೦-೬೦ ವರ್ಷದ ಮಹಿಳೆಯರೂ ಈ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಈ ಸಮುದಾಯದ ಬೌದ್ಧಿಕ ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳು ಕೃಷಿ ಹಾಗೂ ಕೂಲಿ ಕೆಲಸಗಳಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿದ್ದಾರೆ. ತಮ್ಮ ಕೈಲಾದ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಸಂಪಾದನೆಯಿಂದ ಕುಟುಂಬದ ನಿರ್ವಹಣೆಗೆ ಸಹಕಾರಿಯಾಗಿರುತ್ತಾರೆ.

ಕ್ಷೇತ್ರ ಕಾರ್ಯದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನಾನು ಗಮನಿಸಿದಂತೆ ಚೆಂಚು ಮಹಿಳೆಯರು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಕೂಲಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಕೆಲವೊಂದು ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿನ ಮಹಿಳೆಯರು ಗದ್ದೆ ಕೆಲಸ, ಮನೆಕಟ್ಟುವ ಕೆಲಸ. ಸಣ್ಣಪುಟ್ಟ ಕೆಲಸಗಳು, ಕಸಬಳಿಯುವ ಕೆಲಸ, ದಿನಗೂಲಿ ಲೆಕ್ಕದಲ್ಲಿ ನೇಮಕಗೊಂಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಇಂತಹ ಕೆಲಸಗಳಿಂದ ದಿನದ ಸಂಪಾದನೆ ೩೦ ಅಥವಾ ೪೦ ರೂಪಾಯಿಗಳಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಇದು ಪ್ರದೇಶದಿಂದ

ಪ್ರದೇಶಕ್ಕೆ ವ್ಯತ್ಯಾಸವನ್ನು ಹೊಂದಿರುತ್ತದೆ. ದಿನನಿತ್ಯದ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಮಹಿಳೆಯರು ಕೂಲಿ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಅವರಿಗೆ ತುಂಬಾ ಪರಿಚಿತವಾದವರ ಹತ್ತಿರ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಉಳಿದ ಎಲ್ಲ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಇದ್ದು ಮಕ್ಕಳ ಪಾಲನೆ ಪೋಷಣೆಯಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಚೆಂಚು ಮಹಿಳೆಯರು ತುಂಬಾ ಚುರುಕು ಬುದ್ಧಿವುಳ್ಳವರಾಗಿರುವರು. ಯಾವುದೇ ಕೆಲಸವನ್ನು ಕೊಟ್ಟರು ಅಚ್ಚುಕಟ್ಟಾಗಿ ನಿಭಾಯಿಸಬಲ್ಲರು. ಸರ್ಕಾರ ಬುಡಕಟ್ಟು ಮಹಿಳೆಯರಿಗೆ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗಾಗಿ ಹಲವು ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಕಾರ್ಯರೂಪಕ್ಕೆ ತಂದರು. ಇವುಗಳ ಸೌಲಭ್ಯಗಳನ್ನು ಪಡೆಯುವಲ್ಲಿ ಚೆಂಚು ಮಹಿಳೆಯರು ವಿಫಲರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಕಾರಣ ಇವರಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಣದ ಜಾಗ್ರತೆ ಮೂಡಿಲ್ಲ ಎಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಈ ಸಮುದಾಯಗಳು ಒಂದೆಡೆ ನೆಲೆನಿಂತು ತಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಶಿಕ್ಷಣ ಕೊಡಿಸುವುದಿಲ್ಲವೋ ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೂ ಇವರು ಆರ್ಥಿಕ ಮುಗ್ಗಟ್ಟನ್ನು ಎದುರಿಸುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ.

ಥರ್ಸ್ಟೈನ ಅವರು ಚೆಂಚರನ್ನು ಅರೆಕ್ರೂರಿಗಳೆಂದು, ಮುಗ್ಧರೆಂದು, ಅಪರಾಧ ರಹಿತವಾದ ಗಿರಿಜನ ಬುಡಕಟ್ಟೆಂದು ಗುರುತಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಡಾ.ಕೆ.ಎಂ.ಮೈತ್ರಿಯವರು "ಬುಡಕಟ್ಟು ಕುಲಕಸುಬು" ಎಂಬ ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ಚೆಂಚು, ಚೆಂಚುವಾರ ಮೂಲದ ಬಗ್ಗೆ ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಪಹ್ಲಾದ ಬೆಟಗೇರಿ ಅವರು "ಅಡ್ಡಿ ಚೆಂಚರ" ಉಪಸಂಸ್ಕೃತಿ ಮೂಲೆಯಲ್ಲಿ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಬಗ್ಗೆ ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ೧೯೯೪ರಲ್ಲಿ K.S.Singh ಅವರು The Schedeeled Tribes Valume III, 1994ರಲ್ಲಿ ಅಧ್ಯಯ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಡಾ.ಜಿ.ಆರ್.ತಿಪ್ಪೇಸ್ವಾಮಿ ಅವರು ಅಡವಿ ಚೆಂಚರ ಬಗ್ಗೆ ತಮ್ಮ ಒಂದು 'ಮೌಖಿಕ ಕಥನ' ಎಂಬ ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಕರ್ನಾಟಕ ಸಂಪುಟ ೨ರಲ್ಲಿ ಚೆಂಚು ಚೆಂಚುವಾರ ಬಗ್ಗೆ ಡಾ. ರಂಗಾರೆಡ್ಡಿ ಕೋಡಿರಾಂಪುರ ಅವರು ಲೇಖನದಲ್ಲಿ ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಬುಡಕಟ್ಟು ಮಹಿಳೆಯರ ಒಂದು ಅಧ್ಯಯನದಲ್ಲಿ ಎನ್.ಆರ್.ನಾಯಕರವರು ಹಾಲಕ್ಕಿ ಒಕ್ಕಲಿಗರ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಉಪಸಂಸ್ಕೃತಿ ಮಾಲೆಯಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಡಾ.ಹಿ.ಚಿ. ಬೋರಲಿಂಗಯ್ಯರವರು "ಹಾಲಕ್ಕಿ ಒಕ್ಕಲಿಗರ ಜ್ಞಾನ ಪರಂಪರೆ ಹಾಗೂ "ನಮ್ಮೊಳಗಿನ ಪುಟ್ಟ ಆಫ್ರಿಕಾ" ಎಂಬ ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ ಸಿದ್ಧಿಮಹಿಳೆಯರು ಮತ್ತು ಹಾಲಕ್ಕಿ ಒಕ್ಕಲಿಗ ಮಹಿಳೆಯರ ಬಗ್ಗೆ ಅವರ ಜೀವನ ವಿಧಾನ ಆರ್ಥಿಕ ಸಮಾಜದ ವೃತ್ತಿಪರ ಕರಕುಶಲ ಕಲೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಡಾ.ಎ.ಎಸ್.ಪ್ರಭಾಕರರವರು "ಡೊಂಬರ ಒಂದು" ಅಧ್ಯಯನದಲ್ಲಿ ಡೊಂಬರ ಮಹಿಳೆಯರ ವೃತ್ತಿ ಬಗ್ಗೆ ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿದ್ದಾರೆ, "ಆದಿವಾಸಿ ಆಖ್ಯಾನ ಎಂಬ ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ಶೈಲಾಜ ಹಿರೇಮಠ "ಬುಡಕಟ್ಟು ಮಹಿಳೆ" ಸ್ಥಾಪಿಕ ಗ್ರಹಿಕೆಗಳಿಗೆ ಭಿನ್ನಮತ" ಎಂಬ ಲೇಖನವನ್ನು ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅದರಂತೆ ಡಾ.ಡಿ.ಬಿ.ನಾಯಕರವರು ಲಂಬಾಣಿ ಸಮುದಾಯದ ಅಧ್ಯಯನದಲ್ಲಿ "ಲಂಬಾಣಿ ಮಹಿಳೆಯರ ಉಡುಪುಗಳ" ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳಿರುವರು. ಅದರಂತೆ ಮಹಿಳಾ ಅಧ್ಯಯನದಲ್ಲಿ ಮಹಿಳೆಯರ ಬಗ್ಗೆ ಮಹಿಳೆಯ

ಜೀವನ ಸ್ಥಾನಮಾ ;, ಆರ್ಥಿಕ ಮತ್ತು ಜಾಗತೀಕರಣದಲ್ಲಿ ಅವಳ ಪಾತ್ರ ಇನ್ನೂ ಹಲವು ಪ್ರಮುಖ ವಿಷಯಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಡಾ.ಎಚ್.ಎಸ್.ಶ್ರೀಮತಿರವರು ಅಭ್ಯಾಸಿಸಿ ಹಲವು ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ. ಹಾಗೆ "ಮಹಿಳಾ ಧ್ಯಯನ" ವಿಭಾಗದಲ್ಲಿ ಮಹಿಳೆಯರ ಬಗ್ಗೆ, ಎಂ.ಫಿಲ್ . ಸಂಪ್ರಬಂಧವು ಕನ್ನಡ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದಲ್ಲಿ ನಡೆದಿವೆ. "ಗುಲ್ಬರ್ಗಾ ಕೊಳಚೆ ಪ್ರದೇಶದ ಮಹಿಳಾ ಬದುಕು" ಎಂಬ ಸಂಪ್ರಬಂಧವನ್ನು ಮಂಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಹಾಗೆ ಕೌಟುಂಬಿಕ "ಹಿಂಸೆ ಮತ್ತು ಮಹಿಳೆ" ಕುರಿತು ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. "ವರದಕ್ಷಣೆ ಒಂದು ಅಧ್ಯಯನ" ಮಂಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಮತ್ತು ವಿಚ್ಛೇದನೆ ಒಂದು ಅಧ್ಯಯನ ಕುರಿತು ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. "ಬಿಸರಳ್ಳಿಯ ದೇವದಾಸಿ ಪದ್ಧತಿ" ಒಂದು ಅಧ್ಯಯನ ಮಂಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಹಾಗೂ ಮಹಾಪ್ರಬಂಧದಲ್ಲಿ ಅರಸೂರು, ಎಂ.ಕದಾ ಅವರು ಮಹಿಳಾ ಶೋಷಣೆಗೆ ನೆಲೆಗಳು ಕುರಿತು ಅಭ್ಯಾಸಿದ್ದಾರೆ. ಹೀಗೆ ಮಹಿಳೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಹಲವಾರು ಸಂಪ್ರಬಂಧ ಹಾಗೂ ಮಹಾಪ್ರಬಂಧಗಳ ಅಧ್ಯಯನಗಳು ಇದುವರೆಗೆ ನಡೆದಿವೆ ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದು.

ಅಧ್ಯಯನದ ವಿಧಾನ

ಪ್ರಸ್ತುತ ಅಧ್ಯಯನಕ್ಕಾಗಿ ಕೈಗೊಂಡ ಕ್ಷೇತ್ರಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಕೈಗೊಂಡು ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಪ್ರಶ್ನಾವಳಿಯನ್ನು ರೂಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಾಗಿದೆ. ಈ ಪ್ರಶ್ನಾವಳಿಯಿಂದ ಪಡೆದುಕೊಂಡ ಅಂಕಿ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಈ ಅಧ್ಯಯನದುದ್ದಕ್ಕೂ ಬಳಸಿಕೊಳ್ಳಲಾಗಿದೆ. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಕುಟುಂಬದ ವಿವರವಾದ ಮಾಹಿತಿಯನ್ನು ಸಂದರ್ಶನದ ಮುಖಾಂತರ ಅಧ್ಯಯನದ ಅಗತ್ಯಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಪಡೆಯಲಾಗಿದೆ. ಪ್ರಸ್ತುತ ಅಧ್ಯಯನವು ಮೂರು ಗ್ರಾಮಗಳನ್ನು ಆಯ್ದುಕೊಂಡು ಗ್ರಾಮಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಕುಟುಂಬಗಳಿಂದ ಮಾಹಿತಿಯನ್ನು ಸಹಭಾಗಿತ್ವ ಅವಲೋಕನದ ಮೂಲಕ ಪಡೆದು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಚೆಂಚು ಮಹಿಳೆಯ ಜೊತೆಗೆ ಮೌಕಿಕವಾಗಿ ಹಲವಾರು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಮಾಹಿತಿಯನ್ನು ಪಡೆಯಲಾಗಿದೆ.

ಗ್ರಾಮಗಳಲ್ಲಿನ ಮಹಿಳೆಯರ ಶಿಕ್ಷಣ ಹಾಗೂ ಅವಳ ಆರ್ಥಿಕ ಜೀವನ ಆರೋಗ್ಯ ಹಾಗೂ ಕೌಟುಂಬಿಕ ಸಂಬಂಧಗಳ ಮಾಹಿತಿ ಹಾಗೂ ಪ್ರಸ್ತುತ ಸಮಾಜದ ಗ್ರಾಮಗಳಲ್ಲಿ ಚೆಂಚು ಮಹಿಳೆಯರ ಸಾಮಾಜಿಕ ಸ್ಥಿತಿಗತಿಯನ್ನು ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡಿ ವಿಶ್ಲೇಷಿಸಲಾಗಿದೆ. ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಅಂಕಿ, ಅಂಶಗಳ ವಿಶ್ಲೇಷಣೆಗೆ ಬೇಕಾಗುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕೋಷ್ಟಕಗಳನ್ನು ನೀಡಲಾಗಿದೆ. ಚೆಂಚು ಬುಡಕಟ್ಟು ಮಹಿಳೆಯ ಅಧ್ಯಯನಕ್ಕಾಗಿ ಹಲವಾರು ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಬಳಸಿಕೊಳ್ಳಲಾಗಿದೆ.

ನನ್ನ ಸಂಶೋಧನಾ ವಿಷಯವಾಗಿರುವ ಯಾದಗಿರಿ ತಾಲ್ಲೂಕಿನ ಚೆಂಚು ಮಹಿಳೆಯರ ಸಾಮಾಜಿಕ ಸ್ಥಿತಿಗತಿ ಎಂಬ ವಿಷಯವನ್ನು ಸಂಪ್ರಬಂಧವನ್ನು ರೂಪಿಸಲು ಈ ಕೆಳಗಿನ ಸಂಶೋಧನಾ ವಿಧಾನವನ್ನು ಗುರುತಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಪ್ರಶ್ನಾವಳಿ : ನನ್ನ ಸಂಶೋಧನಾ ವಿಷಯಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಮಾಹಿತಿ ಪಡೆಯಲು ನಾನು ಆಯ್ದು ಕೊಂಡ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಕ್ಷೇತ್ರಕಾರ್ಯ ಕೈಗೊಂಡಾಗ, ಆ ಪ್ರದೇಶದ ಮಹಿಳೆಯರ ಆರೋಗ್ಯ ಮತ್ತು ಸಾಮಾಜಿಕತೆಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತಹ ಮಾಹಿತಿ ಪಡೆಯಲು ಅತ್ಯಂತ ಸೂಕ್ತವಾದಂತಹ ಪ್ರಶ್ನಾವಳಿಯನ್ನು ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಿ ಅಧ್ಯಯನಕ್ಕೆ ಬಳಸಿಕೊಳ್ಳಲಾಗಿದೆ.

ಅವಲಕೋನ : ನನ್ನ ಸಂಶೋಧನಾ ವಿಷಯಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ನಾನು ಆಯ್ದುಕೊಂಡಿರುವಂತಹ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಕ್ಷೇತ್ರಕಾರ್ಯವನ್ನು ಕೈಗೊಂಡಾಗ ಅಲ್ಲಿಯ ಚೆಂಚು ಮಹಿಳೆಯರ ಸಾಮಾಜಿಕ ಸ್ಥಿತಿಗತಿಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿ ಅವಲೋಕಿಸಿದ್ದೇನೆ.

ಮಾಹಿತಿಯ ಆಕರಗಳು : ಮೂಲ ಆಕರ ಕ್ಷೇತ್ರಕಾರ್ಯದ ಮೂಲಕ ಮಾಹಿತಿ ಸಂಗ್ರಹಿಸುವುದು ಆಗಿದ್ದು, ಇದಕ್ಕೆ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಪ್ರಶ್ನಾವಳಿಗಳು ಹಾಗೂ ಸಂದರ್ಶನಗಳ ವೈಧಾನಿಕತೆಗಳನ್ನು ಅನ್ವಯಿಸಲಾಗು ವುದು. ನನ್ನ ಸಂಶೋಧನಾ ವಿಷಯಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದತಂಹ ನಿಯತಕಾಲಿಕೆಗಳು, ವೃತ್ತ ಪತ್ರಿಕೆ, ವಾರ ಪತ್ರಿಕೆ ಮೊದಲಾದವುಗಳನ್ನು ಗಮನಿಸಿ ಪೂರಕ ಮಾಹಿತಿಯನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಸಂದರ್ಶನ ವಿಧಾನ : ನನ್ನ ಸಂಶೋಧನಾ ವಿಷಯಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಗ್ರಾಮಗಳಿಗೆ ಭೇಟಿಕೊಟ್ಟು, ಅಲ್ಲಿರುವ ಚೆಂಚು ಮಹಿಳೆಯ ಸಾಮಾಜಿಕ ಸ್ಥಿತಿಗತಿ, ಆರ್ಥಿಕ ಸ್ಥಿತಿಗತಿ ಮತ್ತು ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಸ್ಥಿತಿಗತಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟಂತಹ ಸಂದರ್ಶನವನ್ನು ನಡೆಸಿ ಮಾಹಿತಿಯನ್ನು ಪಡೆಯಲಾಗಿದೆ.

ಅಧ್ಯಯನದ ವ್ಯಾಪ್ತಿ

ಆಂಧ್ರ ಪ್ರದೇಶದ ಮೂಲದವರಾಗಿರುವ ಚೆಂಚು ಸಮುದಾಯದವರು ಜೀವನ ಅವಶ್ಯಕತೆಯ ಹುಡುಕಾಡದಿಂದ ಕರ್ನಾಟಕ ಆಂಧ್ರ ಪ್ರದೇಶದ ಕೆಲವು ರಾಜ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಚದುರಿ ಹೋಗಿದ್ದಾರೆ. ಚೆಂಚರು ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಗುಲ್ಬರ್ಗಾ, ರಾಯಚೂರು, ಬಳ್ಳಾರಿ, ಧಾರವಾಡ, ಚಿಕ್ಕಮಗಳೂರು, ಜಿಲ್ಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಹಲವು ಹೆಸರುಗಳಿಂದ ಗುರುತಿಸುತ್ತಾರೆ. ಚೆಂಚ ಎಂಬ ಪದವನ್ನು ಮರದಡಿಯಲ್ಲಿ ಜೀವಿಸುವ ವ್ಯಕ್ತಿಗೆ ಈ ಪದ ಬಂದಿರುವುದು. ಶ್ರೀಶೈಲದ ಬ್ರಹ್ಮಲಾಂಬವು ಇವರ ಸಮುದಾಯದ ಹೆಣ್ಣು ದೈವ ಎಂದು ನಡೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಇವರು ತೆಲುಗು ಭಾಷೆಯನಾಡುತ್ತಾರೆ. ಇವರು ಕರ್ನಾಕಟದಲ್ಲಿ ಯಾನಾದಿಗಳು, ಇರುಳಿಕರು, ಚೆಂಚರು, ಅಡಿವಿ ಚೆಂಚರು ಎಂದು ಹಲವು ಹೆಸರುಗಳಿಂದ ಗುರುತಿಸುವರು. ಇವರ ಮೂಲ ನೆಲೆ ಶ್ರೀಶೈಲದ ಆದಿಚುಂಚನ ಗಿರಿ. ಅಲೆಮಾರಿ ಸಮುದಾಯವಾಗಿರುವ ಇವರು ಚೆಂಚುರುಗಳಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಕರ್ನಾಟಕದಿಂದ ಹಲವು ಜಿಲ್ಲೆಗಳಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸಿರುವರು. ಇವರು ಗುಲ್ಬರ್ಗಾ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಯಾದಗಿರ ತಾಲ್ಲೂಕಿನ ಬಾಚವಾರ, ಯಂಪಾಡ, ಪಸಪೊಲ್, ಗ್ರಾಮಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ನೆಲೆಸಿದ್ದಾರೆ. ೧೯೮೧ರಲ್ಲಿ ೨೮,೪೩೪ ಜನಸಂಖ್ಯೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿರುವರು.

ಅಧ್ಯಯನಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡ ಯಾದಗಿರಿ ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೆಟ್ಟಗುಡ್ಡಗಳಿಂದ ಹಾಗೂ ಹೊಲಗದ್ದೆಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ಪ್ರದೇಶವಾಗಿದೆ. ಈ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸಿರುವರು. ಇಲ್ಲಿನ ಪ್ರಸ್ತುತ ಅಧ್ಯಯನದಲ್ಲಿ ಚೆಂಚು ಸಮುದಾಯ ಪಾರಂಪರಿಕ ನಂಬಿಕೆ, ಆಚರಣೆ, ಜೀವನ ಕ್ರಮ, ವ್ಯಾಪಾರ ದುಡಿಮೆ, ಇತರ ಎಲ್ಲವರ ಜೊತೆಗೆ ಸಾಮಾಜಿಕ ಮಹಿಳೆಯು ಎದುರಿಸುತ್ತಿರುವ ಸಾಮಾಜಿಕ, ರಾಜಕೀಯ ಶೈಕ್ಷಣಿಕ, ಆರ್ಥಿಕವಾದ ಈ ಎಲ್ಲಾ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ಚೆಂಚು ಮಹಿಳೆಯು ಎದುರಿಸುವ ಸಮಸ್ಯೆಗಳು ಹಾಗೂ ಅವಳ ಸಾಮಾಜಿಕ ಸ್ಥಿತಿಗತಿಗಳು ಮತ್ತು ವರ್ತಮಾನದಲ್ಲಿ ಅವಳ ಸದ್ಯದ ಜೀವನ ಸಮುದಾಯದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಪಾತ್ರಗಳನ್ನು ಅರ್ಥೈಸುವುದು ಇಲ್ಲಿಯ ಮುಖ್ಯ ಉದ್ದೇಶವಾಗಿದೆ.

ಅಧ್ಯಯನ ಉದ್ದೇಶ

- ಚೆಂಚು ಬುಡಕಟ್ಟು ಮಹಿಳೆಯರ ಸ್ಥಿತಿಗತಿಯು ಸ್ವತಂತ್ರ ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ಸಾಮಾಜಿಕ ಸ್ಥಾನಮಾನ ಹೇಗಿತ್ತು. ಸ್ವತಂತ್ರ ನಂತರ ಹೇಗಿದೆ. ಹಾಗೂ ಪ್ರಸ್ತುತ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಚೆಂಚು ಮಹಿಳೆಯರ ಸ್ಥಿತಿಗತಿ ಹೇಗಿದೆ. ಹಾಗೂ ಕಾಲಾನುಸಾರವಾಗಿ ಹೇಗೆ ಬದಲಾಗುತ್ತಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಯುವುದು ಈ ಅಧ್ಯಯನದ ಮುಖ್ಯ ಉದ್ದೇಶ.
- ನಾನು ಅಧ್ಯಯನ ಕೈಗೊಂಡಿರುವ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿರುವ ಚೆಂಚು ಬುಡಕಟ್ಟು ಮಹಿಳೆಯರು ಮುಂದುವರೆಯಲು ಯಾವ ಅಂಶಗಳು ಅಡಚಣೆಯನ್ನುಂಟು ಮಾಡುತ್ತಿವೆ ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಯುವುದು ನನ್ನ ಅಧ್ಯಯನದ ಉದ್ದೇಶವಾಗಿದೆ.
- ಚೆಂಚು ಬುಡಕಟ್ಟು ಮಹಿಳೆಯು ಪರಿಸರದಲ್ಲಿ ತನ್ನನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆ, ಚೆಂಚು ಮಹಿಳೆಯರು ಹಾಗೂ ಅಲೆಮಾರಿ ಸಮುದಾಯದ ಮಹಿಳೆಯರು ಹೇಗೆ ಆಧುನಿಕತೆಗೆ ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬುದು ಅಧ್ಯಯನದ ಉದ್ದೇಶ.
- ಈ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿರುವ ಮಹಿಳೆಯರು ಮಾಡುವ ಉದ್ಯೋಗಗಳು ಯಾವುವು. ಅವುಗಳಿಂದ ಅವಳು ಪಡೆಯುವ ಕೂಲಿ ಎಷ್ಟು, ಆ ಕೂಲಿಯನ್ನು ಹೇಗೆ ಖರ್ಚು ಮಾಡುತ್ತಾಳೆ. ಅವಳ ದುಡಿಮೆಯಿಂದ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಏನಾದರೂ ಬದಲಾವಣೆಗಳು ಆಗಿವೆಯೇ ಎಂಬುದನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿಯುವುದು ಒಂದು ಉದ್ದೇಶವಾಗಿದೆ.
- ಚೆಂಚು ಮಹಿಳೆಯರು ಎದುರಿಸುವ ಸಮಸ್ಯೆಗಳು ಅನೇಕ. ಅದು ಸಾಮಾಜಿಕವಾಗಿ, ಆರ್ಥಿಕವಾಗಿಯಾಗಿರಬಹುದು. ಮಹಿಳೆಯರು ಯಾವ ಯಾವ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಎದುರಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿ ಗ್ರಹಿಸಿ ಸಮಗ್ರವಾಗಿ ಅಧ್ಯಯನ ಕೈಗೊಳ್ಳುವ ಉದ್ದೇಶ.

ಅಡಿ ಟಿಪ್ಪಣಿಗಳು

೧. ಶಿವನಂದ ಎಸ್. ವಿರಕ್ತಮಠ, **ಮಹಿಳಾ ಅಧ್ಯಯನ,** ಪು.೯೭

೨. ಮೈಥಿಲಿ ಶಿವರಾಮನ್ (ಮೂಲ), ವಿಮೋಚನೆಯೆಡೆಗೆ(ಅನು), ಬಿ.ಎನ್.ಸುಮಿತ್ರಾಬಾಯಿ, ವಿಜಯಾ ಮುದ್ರೆ, ೧೯೮೬, ಪು.೩

೩. ಛಾಯಾದಾತಾರ್ (ಮೂಲ), **ಸ್ತ್ರೀ ಪುರುಷ,** (ಅನು) ಸರಸ್ವತಿ ರಿಸಬೂಡ, ೧೯೯೨

ಅಧ್ಯಾಯ ೨

ಯಾದಗಿರಿ ತಾಲ್ಲೂಕಿನ ಭೌಗೋಳಿಕ ಹಿನ್ನೆಲೆ

೨

ಯಾದಗಿರ ತಾಲ್ಲೂಕಿನ ಭೌಗೋಳಿಕ ಹಿನ್ನೆಲೆ

ಕಾಡುಗಳು ಇನ್ನೂ ಮನುಷ್ಯ ಜಗತ್ತಿನ ಕಥೆ ಹೇಳುತ್ತವೆ. ನದಿಗಳ ದಂಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಮಾನವನ ಮಿಂಡಿತನ ಕಾವ್ಯದಲ್ಲಿಯ ಗುರುತುಗಳು ಕಾಣಿಸುತ್ತಿವೆ. ಗುಹೆ, ಗುಡಿಸಲುಗಳು ವಿಭಿನ್ನ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಗುಸುಗುಡುತ್ತಿವೆ. ಇನ್ನು ಮನೆ ಕಟ್ಟಿದ ಮನುಷ್ಯನ ಮನಸ್ಸು ಬೇರೆಯದೇ ಲೋಕವನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡಿದೆ. ಆದಿವಾಸಿಗಳಾದ ಅಲೆಮಾರಿಗಳು ಅಸಂಖ್ಯಾತ ಜನ ತಮ್ಮದೇ ವಿಶಿಷ್ಟ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ಉಸಿರಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

ಕ್ರಮೇಣ ಮೂವತ್ತು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಕರ್ನಾಟಕದ ಆಂಧ್ರಗಡಿ ಕೃಷ್ಣಗಿರಿ ಪ್ರಾಂತ್ಯದಲ್ಲಿ ಜನರ ಜೀವನಕ್ಕೆ ಬೇರೆ ಯಾವುದೇ ಆಸರೆ, ಇರಲಿಲ್ಲ. ಕಾಫಿ ತೋಟ, ಕಾಡುಗಳಲ್ಲಿ ಜೀತದಾಳಾಗಿ ಕ್ರಮೇಣ ಬದುಕಲೆ ಬೇಕೆಂಬ ಆಸೆ ಹೊತ್ತು ಬದುಕಿಗಾಗಿ ವಿವಿಧ ಉದ್ಯೋಗಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾ ಇಪ್ಪತ್ತೊಂದನೆ ಶತಮಾನದವರೆಗೆ ಮುಂದುವರೆಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.[೧]

ನಮ್ಮ ಸುತ್ತಮುತ್ತಲಿನ ಬೋರ್ಗೆರೆಯುವ ನದಿ, ಝುಳು ಝುಳು ಎನ್ನುವ ಜಲಪಾತ, ಸುಂದರವಾದ ಕಣ್ಮನ ತಣ್ಣಿಸುವ ಫಲ ಪುಷ್ಪಗಳು, ನೀಲಾಕಾಶ, ಹಸಿರಾದ ಭೂಮಿ, ವೃತ್ತಾಕಾರದ ಬೆಟ್ಟ, ಗುಡ್ಡಗಳು ಮುಂತಾದವುಗಳ ಸಮೂಹವೇ ಪರಿಸರ. ಇಂತಹ ಅದ್ಭುತ ಪರಿಸರಕ್ಕೆ ಹೆಸರಾಗಿರುವರು.

ಯಾದಗಿರಿ ತಾಲ್ಲೂಕು ಭೂಮಿಯು ಹಲವಾರು ಸಂಪನ್ಮೂಲಗಳನ್ನು ತನ್ನ ಗರ್ಭದಲ್ಲಿಟ್ಟಿಕೊಂಡಿದೆ. ಇವೆಲ್ಲವುಗಳು ಮಾನವನಿಗೆ ಒಂದಲ್ಲ ಒಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸಹಾಯಕವಾಗಿವೆ. ಬುಡಕಟ್ಟು ಸಮುದಾಯಗಳು ಮೂಲತಃ ಪರಿಸರದಿಂದ ತಮ್ಮ ಜೀವನವನ್ನು ಆದಿಕಾಲದಿಂದಲೂ ನಿಸರ್ಗದ ಆರಾಧಕರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಮಾನವನು ಮೊದಲು ಮರದ ತೊಗಟೆಯಿಂದ ತನ್ನ ಮೈ ಮುಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಹಣ್ಣು ಹಂಪಲು, ಗೆಡ್ಡೆ ಗೆಣಸುಗಳನ್ನು ತಿಂದು ಬದುಕುತ್ತಿರುವರು.

೧೯೨೮ರಲ್ಲಿ ಚೆಂಚರ ಒಟ್ಟು ಜನಸಂಖ್ಯೆ ೨೬೧೧ರಷ್ಟು ಇದೆ ಎಂದು ವರದಿಯಿಂದ ತಿಳಿದುಬರುತ್ತದೆ. ಬ್ರಿಟಿಷರ ಆಡಳಿತಾವಧಿಯಲ್ಲಿಯೇ ಅತೀ ಕಡಿಮೆ ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಗುರುತಿಸಲ್ಪಟ್ಟು ಚೆಂಚರು ಇತ್ತೀಚಿನ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಕರ್ನಾಟಕದ ಹಲವು ಜಿಲ್ಲೆಗಳಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುವುದರ ಬಗ್ಗೆ ಸ್ಪಷ್ಟ ಪುರಾವೆಗಳು ಸಿಗುತ್ತವೆ. ಚೆಂಚರು ಪೂರ್ವಜರು ಮಧ್ಯಭಾರತದ ವಿಂಧ್ಯ ಪರ್ವತದ ಕೊಳ್ಳಗಳಲ್ಲಿ

ನೆಲೆಸಿ, ಬೇಟೆಯಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಸ್ಥಳದಿಂದ ಮತ್ತೊಂದು ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ವಲಸೆ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಅವರಲ್ಲಿ ಕೆಲವರು ಆಂಧ್ರ ಪ್ರದೇಶದ ಕರ್ನಾಟಕ ರಾಜ್ಯಗಳ ಕಡೆಗೆ ವಲಸೆ ಬಂದರು. ಆಗಿನ ಮುಂಬೈ ಸರ್ಕಾರವು ೧೯೨೪ರಲ್ಲಿ ಜಾರಿಗೆ ತಂದ ಗುನೇಗಾರ್ ಜಾತಿಗಳ ಕಾಯ್ದೆ ಪ್ರಕಾರ ಈ ಗುಡ್ಡಗಾಡು ಜನರನ್ನು ಗುನ್ನೇಗಾರ ಜಾತಿಗಳೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸಿ ಗುನ್ನೇಗಾರರಿಗಾಗಿ ನಿರ್ಮಿಸಿದ ೨೪ ವಸಾಹತುಗಳಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದಿಟ್ಟರು. ಈ ವಸಾಹತುಗಳು ಮುಂಬೈ ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಖಾನಪುರ, ಹುಬ್ಬಳ್ಳಿ, ಗದಗ, ಬಾಗಲಕೋಟೆ, ವಿಜಾಪುರ, ಇಂಡಿ ಮುಂತಾದ ಕಡೆ ಇದ್ದವು.

"ಈ ಮನವಿ ಪತ್ರದಲ್ಲಿಯೂ ಜನಸಂಖ್ಯೆ ಬಗ್ಗೆ ಎಲ್ಲಿಯೂ ಪ್ರಸ್ತಾಪ ಇಲ್ಲ. ಕ್ಷೇತ್ರ ಕಾರ್ಯಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಚೆಂಚರ ಮುಖಂಡ ಕಟ್ಟೆಮನಿ ಚೆಂದಪ್ಪನವರನ್ನು ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಒಟ್ಟು ೮೦,೦೦೦ ಜನಸಂಖ್ಯೆ ಇರಬಹುದೆಂಬ ಸಂದರ್ಶನ ವೇಳೆಯಲ್ಲಿ ಅವರು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಚೆಂಚರು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ, ಗುಲಬರ್ಗಾ, ಧಾರವಾಡ, ವಿಜಾಪುರ ರಾಯಚೂರು ಜಿಲ್ಲೆಗಳಲ್ಲಿ ವಾಸವಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಬಳ್ಳಾರಿ, ಚಿಕ್ಕಮಗಳೂರು, ಮೈಸೂರು ಜಿಲ್ಲೆಗಳಲ್ಲಿ ವಿರಳವಾಗಿ ಇದ್ದಾರೆ. ಬಹುತೇಕ ರಾಜ್ಯದ ಎಲ್ಲಾ ಜಿಲ್ಲೆಗಳಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಹಲವು ಅಧ್ಯಯನದಿಂದ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬಹುದಾಗಿದೆ. ಎಡ್ಗರ್ ಥರ್ಸ್ಟನ್ ರವರು "ಅಮೇರಿಕಾದ ಎತ್ನೊಪೆಲೋಜಿ" ಎಂಬ ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ ಚೆಂಚರ ವಿವಿಧ ಬಗೆಯ ವಿವರಣೆಗಳು ಸಿಗುತ್ತಿವೆಯಾದರೂ ಜನಸಂಖ್ಯೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಅಲ್ಲಿಯೂ ಪ್ರಸ್ತಾಪವಿರುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಮಾನವ ಶರೀರದ ಬಗ್ಗೆ ಅಧ್ಯಾಯನ ಮಾಡುವಾಗ ೧೯೦೦-೧೫೦೦ರಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ನಾಲ್ಕು ತಲೆನಾರಿನ ಹಿಂದೆ ಬ್ರಿಟೀಷರು ನಿರ್ಮಿಸಿದ ವಸಾಹತುಗಳಲ್ಲಿ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಗುಡ್ಡಗಾಡು ಬುಡಕಟ್ಟು ಜನಾಂಗದವರ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಚೆಂಚರು ವಾಸವಾಗಿದ್ದರು. ಅಂತಹ ವಸಾಹತುಗಳು ಭಾರತದ ವಿವಿಧೆಡೆ ಒಟ್ಟು ೯೦ಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚು ಇದ್ದವು. ದಾರಿ ಹೋಕರನ್ನು ದೋಚುತ್ತ ಭಯೋತ್ಪಾದಕರಂತೆ ಕಂಡ ಇವರನ್ನು ಸುಧಾರಣೆ ಮಾಡುವ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಒಂದು ಕಡೆ ಕೂಡಿ ಹಾಕಿ ದಿನವೆಲ್ಲ ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಿ ಬಟ್ಟೆ ಮಿಲ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ಇವರಿಂದ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಪುನಃ ರಾತ್ರಿ ವಸಾಹತುಗಳಲ್ಲಿ ತಂದು ಬಿಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಪ್ರದೇಶದ ಸುತ್ತಲೂ ಬೇಲಿ ಹಾಕಿ ಕಾವಲು ಕಾದು ಈ ಗುಡ್ಡ ಗಾಡು ಜನರು ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗದಂತೆ ಆಗಿನ ಸರ್ಕಾರ ಎಚ್ಚರಿಕೆ ವಹಿಸಿತ್ತು. ಎಲ್ಲ ರೀತಿಯ ಜೀವನೋಪಾಯದ ಸವಲತ್ತನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿತ್ತು. ಚಡ್ಡಿ, ಕಸಿ ಅಂಗಿ ಗಂಡಸರ ಉಡುಪಾದರೆ ಒಂದೇ ಸೀರೆಯಲ್ಲಿ ಎರಡು ಲಂಗ ಪೋಲುಕ ಹೊಲಿದು ಹೆಂಗಸರಿಗೆ ತೊಡಿಸುವ ಪರಿಪಾಠವಿತ್ತೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಗದಗ, ಬೆಟಗೇರಿ ಸೆಟಲ್‌ಮೆಂಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಮೂರು ಸಾವಿರ ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿದ್ದು, ಕನಿಷ್ಠ ೨೦೦೦ ಮತದಾರರಿದ್ದಾರೆ. ಮುಳಗುಂದದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸಾವರಿ ಜನರಿದ್ದಾರೆ. ಶಿರೂರ್‌ನಲ್ಲಿ ೩೦೦ ಸಂಖ್ಯೆ, ತಿಮ್ಮಾಪುರ ೫೦೦, ಬಾಗಲಕೋಟೆ ೬೦೦೦, ಬಿಜಾಪುರ ೧೦,೦೦೦ ಸೊಲ್ಲಾಪುರ ೩೦೦೦ ಹೀಗೆ ಚೆಂಚರು ನೆಲೆಸಿದ್ದಾರೆ."[೨]

ದವನದ ಹುಣ್ಣಿಮೆ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ವರ್ಸಾಪೂರದ ಹತ್ತಿರವಿರುವ 'ದಂಡಿನ ದುರಗವ್ವ' ಜಾತ್ರೆಗೆ ಒಂದು ಲಕ್ಷಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚು ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಸೇರುವ ಭಕ್ತರು ಹೆಚ್ಚು ಕಡಿಮೆ ಎಲ್ಲರೂ ಗುಡ್ಡಗಾಡು ಬುಡಕಟ್ಟಿನವರೇ. ಅವರಲ್ಲಿ ಚೆಂಚರು ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಇರುತ್ತಾರೆ.

"ನಿಖರವಾಗಿ ಜನಸಂಖ್ಯೆ ದಾಖಲೆಯು ಎಲ್ಲಿಯೂ ಲಭ್ಯವಿಲ್ಲ. ಈಗ ಜನಗಣತಿಯು ಜಾತಿ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಇದ್ದರೂ, ಸರ್ಕಾರದ ಸೌಲಭ್ಯ ಪಡೆಯುವ ಜಾತಿಯವರನ್ನು ಮಾತ್ರ ಗುರುತಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಎಲ್ಲ ಸರ್ಕಾರ ಸೌಲಭ್ಯಗಳಿಂದ ವಂಚಿತರಾದ ಚೆಂಚರು ಅಡಿವಿಪಾಲಾದ ಜನರು, ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಕಡೆ ಚದುರಿದ ಈ ಜನರನ್ನು ಬೇರೆಯಾಗಿಯೇ ಗುರುತಿಸುವುದರಿಂದ ಜನಸಂಖ್ಯೆಯ ಬಗ್ಗೆ ನಿಖರವಾಗಿ ತಿಳಿದುಬರುವುದಿಲ್ಲ.

ಸದರಿ ವರದಿಯು ೧೯೮೬ರಲ್ಲಿ ಬಿಜಾಪುರ ಜಿಲ್ಲಾಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಸಲ್ಲಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದು, ಆರ್ಥಿಕವಾಗಿ, ಸಾಮಾಜಿಕವಾಗಿ, ರಾಜಕೀಯವಾಗಿ ಶೈಕ್ಷಣಿಕವಾಗಿ ಧಾರ್ಮಿಕವಾಗಿ ತೀರಾ ಹಿಂದುಳಿದಿದ್ದು ಗುಡ್ಡಗಾಡು ಜನರ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಆಚರಣೆ ಹೊಂದಿ ಚಂಚರೆಂದು ಕರೆಯಲಾಗುವ ಈ ಜನರನ್ನು ಪರಿಶಿಷ್ಟ ವರ್ಗದ ಹಾದಿಯಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸುವುದು ಆಗಿದೆ. ಪರಿಶಿಷ್ಟ ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಸೇರಿಸುವುದರಿಂದ ಮಾತ್ರ ಇವರ ಸಾಮಾಜಿಕ, ಶೈಕ್ಷಣಿಕ, ಆರ್ಥಿಕ, ಸ್ಥಿತಿಗಳನ್ನು ಸುಧಾರಿಸಿ ಬಡತನದ ರೇಖೆಯಿಂದ ಮೇಲೆತ್ತಬಹುದು ಎಂದು ಶಿಫಾರಸು ಮಾಡಿದೆ."[೩]

"ಗುಲಬರ್ಗಾ ಜಿಲ್ಲೆ ಕರ್ನಾಟಕದ ಉತ್ತರ ಭಾಗದಲ್ಲಿದೆ. ೧೯೫೬ರಲ್ಲಿ ಭಾರತದ ರಾಜ್ಯಗಳ ಮರು ವಿಂಗಡನೆಯಾದಾಗ ಹೈದ್ರಾಬಾದ್ ಕರ್ನಾಟಕದ ಪ್ರದೇಶದಿಂದ ಅಂದಿನ ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ ಮೂರು ಜಿಲ್ಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಈ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಯಾದಗಿರ ತಾಲ್ಲೂಕು ಎಂಬುವುದು ಅಧ್ಯಯನದ ವ್ಯಾಪ್ತಿಗೆ ಅಳವಡಿಸಲಾಗಿದೆ. ಉತ್ತರದಿಂದ ದಕ್ಷಿಣಕ್ಕೆ ಇಳಿಜಾರಾಗಿದ್ದು, ಸಮುದ್ರ ಮಟ್ಟದಿಂದ ೩೦೦ ರಿಂದ ೬೦ ಮೀಟರ್ ಎತ್ತರದಲ್ಲಿದೆ. ಆಳಂದ ಮತ್ತು ಯಾದಗಿರ ನೆಲ ಏರು ತಗ್ಗುಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದೆ. ಕೆಲವು ಬೆಟ್ಟಗಳು ಉಂಟು, ಗಾಜಿನ ಕೈಗಾರಿಕೆಗೆ ಉಪಯುಕ್ತವಾದ ಗಣದ ಶೀಲೆಯಾಗಿರುವುದೇ ಯಾದಗಿರ ಹಾಗೂ ಸಾಬೀನುಗಲ್ಲು ಲವಣ, ತೀರಕುತ್ತಿವೆ ತಾಲ್ಲೂಕಿನ ಸುತ್ತ ನದಿ, ಕೃಷ್ಣಾ, ಭೀಮಾ ನದಿಗಳಿವೆ."[೪]

ಯಾದಗಿರ

"ಯಾದಗಿರ ಗುಲ್ಬರ್ಗಾಯಿಂದ ಸುಮಾರು ೮೦ ಕಿ.ಮೀ ಮತ್ತು ಬೆಂಗಳೂರಿನಿಂದ ೫೨೦ ಕಿ.ಮೀ ದೂರದಲ್ಲಿ ಮದ್ರಾಸ್, ಮುಂಬೈಯಿ, ಬ್ರಾಡ್ ಗೇಜ್ ರೈಲು ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿದೆ. ಪ್ರಾಚೀನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ "ಯೋತೆಗಿರಿ" ಎಂಬ ಹೆಸರಿನಿಂದ ಕರೆಯಲಾಗುತ್ತಿದ್ದು ಇದು ಕಲ್ಯಾಣವನ್ನು ರಾಜಧಾನಿಯಾಗಿ

ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಮೊದಲು ಸ್ವಲ್ಪ ಸಮಯದವರೆಗೆ ಕಲ್ಯಾಣ ಚಾಲುಕ್ಯರ ರಾಜಧಾನಿಯಾಗಿತ್ತು. ಇಲ್ಲಿ ಚಾಲುಕ್ಯರಿಂದ ನಿರ್ಮಿತವಾದ ಒಂದು ಬಲವಾದ ದರ್ಗಾವಿದೆ. ಈ ಸ್ಥಳವು ಕ್ರಮವಾಗಿ ಕಾಕತೀಯ, ಸೇವುಣ ಮತ್ತು ಬಹುಮನಿ ಸುಲ್ತಾನರ ಆಳ್ವಿಕೆಗೆ ಒಳಪಟ್ಟಿತ್ತು. ಈಗಿರುವ ಕೋಟೆಯನ್ನು ಫಿರೋಜ್ ಷಾ ಬಹುಮನಿ ಕಟ್ಟಿಸಿದನೆಂದು ಅವರ ಗೋಡೆ ಮತ್ತಿತರ ಭಾಗಗಳ ಮೇಲಿರುವ ಪರ್ಶಿಯನ್ ಶಾಸನಗಳ ಆಧಾರದಿಂದ ಹೇಳಲಾಗಿದೆ. ಈ ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಜುಮಾ ಮಸೀದಿ ಇದೆ. ಪ್ರಮುಖ ರೈಲು ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಇರುವುದರಿಂದ, ಯಾದಗಿರಿಯು ಸಾಕಷ್ಟು ವ್ಯವಹಾರವುಳ್ಳ ಒಂದು ವಾಣಿಜ್ಯ ಕೇಂದ್ರವಾಗಿದೆ. ಭೀಮಾನದಿ ಇದಕ್ಕೆ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿ ಹರಿಯುತ್ತಿದೆ. ಇದರ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿಯೇ ಮೈಲಾರಲಿಂಗ ದೇವಾಲಯವಿದ್ದು, ಇಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿವರ್ಷ ಜರುಗುವ ಜಾತ್ರೆಗೆ ಬಾರಿ ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಭಕ್ತಾದಿಗಳು ಆಗಮಿಸುತ್ತಾರೆ. ಇದೇ ತಾಲ್ಲೂಕಿನ ಯಡೆಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ ಪತ್ತೆಯಾಗಿರುವ ಇತಿಹಾಸ ಪೂರ್ವಕಾಲದ ಶಿಲಾ ವರ್ತುಲಗಳಿಂದಾಗಿ ಮತ್ತು ಯಾದಗಿರಿಯಿಂದ ೧೧ ಕಿ.ಮೀ. ದೂರದಲ್ಲಿರುವ ಹಟ್ಟಿಕುಣಿ ಎಂಬಲ್ಲಿರುವ ನೀರಾವರಿ ಯೋಜನೆಯಿಂದಾಗಿ ಆ ಊರುಗಳು ಪ್ರಸಿದ್ದಿ ಪಡೆದಿವೆ.''[೫] ಈ ತಾಲ್ಲೂಕು ಗುಡ್ಡಗಾಡು, ಪ್ರದೇಶ ತಾಲ್ಲೂಕಿನ ಉತ್ತರ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಪಶ್ಚಿಮದಿಂದ ಪೂರ್ವಕ್ಕೆ ಸುಮಾರು ೩೨ ಕಿ.ಮೀ. ಉದ್ದದ ಬೆಟ್ಟ ಸಾಲಿದ್ದು, ಅದು ಮುಂದೆ ಸೇಡಂ ತಾಲ್ಲೂಕಿನ ಪ್ರವೇಶಿಸುವುದು ಉಳಿದ ದಕ್ಷಿಣ ಭಾಗ ಸಣ್ಣ ಕ್ಷೇತ್ರ ಗುಡ್ಡಗಳಿರುವ ಪ್ರದೇಶ. ಇಲ್ಲಿನ ಶಿಲಾ ರಚನೆ, ಧಾರವಾಡ ಶಿಲಾರಚನೆಯೊಂದಿಗೆ ಹೋಲುವುದು. ಶುದ್ಧ ಬೆಣಚುಕಲ್ಲು, ಮರಳು ಪ್ರಶಸ್ತಿ ಶಿಲೆ ಮತ್ತು ಬಳಪದಕಲ್ಲು ಈ ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿ ಸಿಗುವುದು. ತಾಲ್ಲೂಕಿನ ಮುಖ್ಯ ನದಿ ಭೀಮಾ. ಇದು ತಾಲ್ಲೂಕಿನ ಪಶ್ಚಿಮದಲ್ಲಿ ದಕ್ಷೀಣಾಭಿಮುಖಿಯಾಗಿ ತಾಲ್ಲೂಕಿನ ಗಡಿಯಾಗಿ ಹರಿದು ಗುಹಾಪೂರ ತಾಲ್ಲೂಕನ್ನು ಬೇರ್ಪಡಿಸಿದೆ. ನದಿಯ ಉದ್ದಕ್ಕೂ ಅದರ ಇಕ್ಕೆಲಗಳಲ್ಲಿ ಹತ್ತಿ ಬೆಳೆಗೆ ಉತ್ತಮವಾದ ಕಪ್ಪು ಮಣ್ಣಿನ ಭೂಮಿ ಇದ್ದು ಮಧ್ಯೆ ಮರಳು ಮಿಶ್ರಿತ ಕಪ್ಪು ಮಣ್ಣೀನ ಭೂಮಿ ಕಾಣಬಹುದು.

"ಹೆಚ್ಚು ತಾಪಮಾನದಿಂದ ಕೂಡಿರುವ ಏಪ್ರಿಲ್, ಮೇ, ಜೂನ್ ತಿಂಗಳುಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟರೆ ಉಳಿದ ಕಾಲಗಳಲ್ಲಿ ವಾಯುಗುಣ ಹಿತಕರವೆನ್ನಬಹುದು. ಈ ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿ ೨.೫೭೨ ಹೆಕ್ಟೇರು ಅರಣ್ಯ ಪ್ರದೇಶವಿದ್ದು ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಈ ತಾಲ್ಲೂಕು ಎರಡನೆಯದಾಗಿತ್ತು. ಈ ಅರಣ್ಯ ಉಷ್ಣವಲಯ ಪ್ರದೇಶದ್ದಾಗಿದ್ದು, ಮುಳಕಂಟಿಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದೆ. ಇಲ್ಲಿನ ಅರಣ್ಯದಲ್ಲಿ ಹುರಗಲು ಮರ, ಕೆಂಪು, ಜಾಲಿ, ಶ್ರೀಗಂಧ ಹೊನ್ನ ಕರೀಜಾಲಿ ಮುಂತಾದ ಮರಗಳು ಬೆಳೆಯುತ್ತವೆ. ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿ ಭೀಮಾನದಿಯ ಎಡದಂಡೆಯುದ್ದಕ್ಕೂ ವ್ಯವಸಾಯಕ್ಕೆ ನೀರಿದ್ರಾಶವಿದೆ. ಹತ್ತಿಕುಣಿ ತೊರೆ ಜಲಸಂಗ್ರಹದಿಂದ ಈ ತಾಲ್ಲೂಕಿನ ಬೇಸಾಯಕ್ಕೆ ನೀರೊದಗಿಸುತ್ತಿದೆ. ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿ ಜೋಳ, ಸಜ್ಜೆ, ಗೋಧಿ, ತೈಲ ಬೀಜಗಳು ದ್ವಿದಳ ಧಾನ್ಯಗಳು, ಬತ್ತ, ಮೆಣಸಿನಕಾಯಿ, ಹತ್ತಿ ಮತ್ತು ಹೊಗೆಸೊಪ್ಪನ್ನು ಬೆಳೆಯುವರು. ಪಶು

ಸಂಗೋಪನೆಯುಂಟು. ಬೀಮಾನದಿಯ ದಂಡೆಗುಂಟ ಸ್ವಲ್ಪ ಮಟ್ಟದ ಮತ್ಸೋದ್ಯಮವೂ ಉಂಟು. ತಾಲ್ಲೂಕು ಕೈಗಾರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಗತಿ ತೋರಿಲ್ಲ. ಬೀಡಿ ತಯಾರಿಕೆ ಮತ್ತು ಇತರ ಗ್ರಾಮಂತರ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳಿದ್ದು ಇಲ್ಲಿರುವ ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಕುಶಲ ಕೈಗಾರಿಕೆ ತರಬೇತಿ ಕೇಂದ್ರದಲ್ಲಿ ಕಬ್ಬಿಣ ಮತ್ತು ಮರಗೆಲಸ ಬಟ್ಟೆ ಹೊಲಿಯುವುದರಲ್ಲಿ ತರಬೇತಿ ಕೊಡಲಾಗುತ್ತದೆ. ಶೇಂಗಾ, ಬೇವಿನ ಎಣ್ಣೆ ಇವು ತಾಲ್ಲೂಕಿನ ಮುಖ್ಯ ಆರ್ಥಿಕ ಉತ್ಪಾದನೆ ಮತ್ತು ತಯಾರಿಕೆ ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿ ವಾಣಿಜ್ಯ ಮತ್ತು ಸಹಕಾರಿ ಬ್ಯಾಂಕುಗಳಿದ್ದು ಆರ್ಥಿಕ ನೆರವು ನೀಡುತ್ತವೆ. ಈ ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿ ಪಶ್ಚಿಮ ಅಂಚಿನಲ್ಲಿ ರಾಯಚೂರು, ಗುಲಬರ್ಗಾ ರೈಲು ಮಾರ್ಗ ಹಾದು ಹೋಗಿದೆ. ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯ ಜಿಲ್ಲಾ ರಸ್ತೆಗಳು ಹಾದು ಹೋಗಿದ್ದು, ಇಲ್ಲಿಂದ ಸುತ್ತಲೂ ಊರು ಮತ್ತು ಪಟ್ಟಣಗಳಿಗೆ ಮಾರ್ಗಗಳುಂಟು. ಈ ತಾಲ್ಲೂಕಿನ ಮುಖ್ಯ ಗ್ರಾಮಗಳಲ್ಲಿ ಹತ್ತಿಕುಣಿ ಒಂದು. ಹೊಸಗಿರಿಯ ಉತ್ತರಕ್ಕೆ ೧೧ ಕಿ.ಮೀ. ದೂರದಲ್ಲಿರುವ ಈ ಗ್ರಾಮ ಬಳಿ ಹತ್ತಿಕುಣಿ ತೊರೆಗೆ ಸೇರಿರುವ ಸಂಗಮ ಒಂದು ಪವಿತ್ರ ಕ್ಷೇತ್ರ. ಇಲ್ಲಿ ಭೀಮಾನದಿ ಕೃಷ್ಣನದಿಯನ್ನು ಕೂಡುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲಿಯ ಚೆನ್ನವೀರ ಬಸವೇಶ್ವರ ಜಾತ್ರೆ ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗಿದೆ.[11]

ಈ ಪಟ್ಟಣ ಸಮುದ್ರಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ೩೬೦ ಮಿ. ಎತ್ತರದಲ್ಲಿದ್ದು ಬೇಸಿಗೆ ಕಾಲ ಬಿಟ್ಟು ಉಳಿದ ಕಾಲಗಳಲ್ಲಿ ಹಿತಕರ ವಾಯುಗಣ ಹೊಂದಿದೆ. ರಾಯಚೂರು, ಗುಲಬರ್ಗಾ ರೈಲುಮಾರ್ಗದ ಒಂದು ಮುಖ್ಯ ರೈಲು ನಿಲ್ದಾಣವಾಗಿದ್ದು, ಜೊತೆಗೆ ಜಿಲ್ಲಾ ಹೆದ್ದಾರಿಗಳು ಕೂಡ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿರುವ ಈ ಪಟ್ಟಣ ಒಂದು ಮುಖ್ಯವಾಗಿದೆ. ಈ ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ಪ್ರೌಢ ಮಧ್ಯಮ ಮತ್ತು ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲೆಗಳು ಆಸ್ಪತ್ರೆಗಳು ಕಾಲೇಜು ಇದ್ದು ಅಂಚೆ, ವಿದ್ಯುತ್ ಮುಂತಾದ ಸೌಲಭ್ಯಗಳಿಗೆ ಪಟ್ಟಣ ಹತ್ತಿರವಿರುವ ಬೆಟ್ಟದ ಮೇಲೆ 'ಯಾದವ' ದೊರೆಗಳ ಕಾಲದ ಒಂದು ಕೋಟೆಯಿದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಮೈಲಾರಲಿಂಗ ದೇವಲಯವಿದ್ದು, ಇದು ಒಂದು ಪವಿತ್ರ ಕ್ಷೇತ್ರವೆನಿಸಿದೆ.

ಯಾದಗಿರ ತಾಲ್ಲೂಕಿನ ಭೌಗೋಳಿಕ ಹಿನ್ನೆಲೆ

ಬಾಚವಾರ ಗ್ರಾಮ

ಯಾದಗಿರಿಯಿಂದ ಸೇಡಂಗೆ ಹೋಗುವ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಬಾಚವಾರ ಗ್ರಾಮ ಇದೆ. ಇದು ಯಾದಗಿರಿಯಿಂದ ಸುಮಾರು ೧೫ ಕಿ.ಮೀ. ದೂರದಲ್ಲಿದೆ. ಈ ಗ್ರಾಮವು ಹತ್ತಿಕುಣಿ ಗ್ರಾಮಪಂಚಾಯ್ತಿಗೆ ಸೇರುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಚೆಂಚ ಸಮುದಾಯ ೩೭೧ ಜನಸಂಖ್ಯೆ ಇದೆ. ಪುರುಷರು ೧೮೫, ಸ್ತ್ರೀಯರು ೧೮೬ ಸಂಖ್ಯೆ ಇದ್ದ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾದ ಗ್ರಾಮವಾಗಿದೆ. ಇಲ್ಲಿ ೭೦ ಕುಟುಂಬಗಳಿವೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಣ ಪಡೆದವರು ೯೬, ಪುರುಷರ ಸಂಖ್ಯೆ ೩೩ ಆಗಿದೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ೧೫ ಕುಟುಂಬಗಳು ತಮ್ಮದೇ ಆದ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ೫೫ ಜನ ಕೃಷಿಕರಾಗಿ ಸ್ವಯಂ ತಮ್ಮ ಕೃಷಿಯಲ್ಲಿ ನಿರತರಾಗಿರುವರು. ಇನ್ನು ೧೫೦ ಜನ ಇತರರ

ಭೂಮಿಗಳಲ್ಲಿ ಕೂಲಿಯನ್ನು ಮಾಡುವರು. ಆದರೆ ಇನ್ನೂ ೯೫ ಜನ ಯಾವುದೇ ರೀತಿಯ ಕೂಲಿ ಹೊಂದದೆ, ಕೃಷಿ ಭೂಮಿ ಇರದೇ ಅತಂಥ್ರ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿರುವರು. ಅಂದರೆ ಅವರು ತಮ್ಮದೇಯಾದ ಸ್ವಯಂ ಉದ್ಯೋಗವಿಲ್ಲ, ಉದಾ : ಆಟೋ ನಡೆಸುವುದು, ಅಂಗಡಿಗಳು ಹಾಕಿಕೊಂಡು, ಮನೆಕೆಲಸ ಜೀತು? ವ್ಯಾಪಾರ ಇತರ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಹೇಳಲು ನನ್ನ ಕ್ಷೇತ್ರಕಾರ್ಯದ ಮೂಲಕ ತಿಳಿಯಲಾಗಿದೆ.

ಚೆಂಚು ಸಮುದಾಯದ ಒಟ್ಟು ಜನಸಂಖ್ಯೆ

ಗ್ರಾಮಗಳ ಹೆಸರು	ಜನಸಂಖ್ಯೆ	ಸ್ತ್ರೀಯರು	ಪುರುಷರು
ಬಾಚವಾರ	೩೭೧	೧೮೫	೧೮೬
ಯಂಪಾಡ	೧೩೦	೬೧	೬೯
ಪಸಪೊಲ್	೨೦	೧೦	೧೦
ಒಟ್ಟು	೫೨೧	೨೫೬	೨೬೫

ಬಾಚಮರ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ಇತರ ಜನರು ಇದ್ದಾರೆ. ಲಿಂಗಾಯಿತ, ಗೌಡರು, ಲಂಬಾಣಿಗರು, ಕಬ್ಬಿಲಿಗರ ಮುಂತಾದ ಮಾದಿಗರು ಜನಾಂಗದ ಜನರು ಸುತ್ತಮುತ್ತಾ ಮನೆಗಳಿವೆ. ಇಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸರಕಾರಿ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲೆ, ನ್ಯಾಯ ಬೆಲೆ ಅಂಗಡಿ ಹಾಗೂ ಹೋಟಲ್‌ಗಳು ಇವೆ.

ಇಲ್ಲಿ ಜನರು ಮಹಿಳೆಯರ ಹೊಲ ಗದ್ದೆಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಮನೆಗಳಲ್ಲಿ ಬೀಡಿ ಕಟ್ಟುತ್ತಾರೆ. ಇದು ಅವರ ಒಂದು ಸಣ್ಣ ಕಸುಬಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಇವಾಗ ಎಲೆಗಳು ಕಡಿಮೆ ಸಿಗುವುದರಿಂದ ಬೀಡಿ ಕಟ್ಟುವುದು ಕಡಿಮೆ ಆಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಈ ಗ್ರಾಮದ ರಸ್ತೆ ಸುತ್ತಾ ಮುತ್ತ ದಟ್ಟವಾದ ಗುಡ್ಡಕಾಡು ಬೆಟ್ಟಗಳು ಹೊಂದಿರುವ ಒಂದು ಗ್ರಾಮವಾಗಿದೆ. ಈ ಗುಡ್ಡಗಳ ಮಧ್ಯೆ ರಸ್ತೆ ಇರುವುದು ಹಾಗೂ ಹೊಲಗದ್ದೆಗಳಿವೆ. ನಿಶಬ್ಧವಾದ ವಾತಾವರಣ ಹೊಂದಿದ್ದ ಒಂದು ಗ್ರಾಮವಾಗಿದೆ. ಗ್ರಾಮಕ್ಕೆ ಹತ್ತಿರುವ ಯಡಳ್ಳಿ ಗ್ರಾಮಕ್ಕೆ ನೀರಾವರಿ ಬಂದಿದೆ. ಆದರೆ ಬಾಚವಾರ ಗ್ರಾಮಕ್ಕೆ ನೀರಾವರಿ ಬಂದಿಲ್ಲ. ಇಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಬರೀ ಒಣಭೂಮಿ. ಮಳೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಆದರೆ ಮಾತ್ರ ಇಲ್ಲಿ ರೈತರು ವರ್ಷ ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾದ ಬೆಳೆ ಬೆಳೆಯುತ್ತಾರೆ. ಮಳೆ ಬರಲಿಲ್ಲ ಅಂದರೆ ಬೆಳೆಗಳು ಎಲ್ಲಾ ನಾಶವಾಗುತ್ತವೆ. ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ಭತ್ತಾ ಕವಳಿ ತೋಗರಿ, ಸಜ್ಜೆ, ಸೂರ್ಯಪಾನ ಬೆಳೆಗಳು ಬೆಳೆಯುತ್ತಾರೆ. ಶೇಂಗಾ, ಸಹ ಬೆಳೆಯುತ್ತಾರೆ. ಈ ಗ್ರಾಮದ ಸುತ್ತಾ ಗುಡ್ಡ ಇರುವುದರಿಂದ ಗುಡ್ಡಗಳಲ್ಲಿ ಸೀತಾಫಲ ಹಣ್ಣು, ಜಾಸ್ತಿ, ಮಾವಿನ ಹಣ್ಣು, ಸಿಗುತ್ತವೆ. ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಹೇಲಬೇಕೆಂದರೆ ಈ ಗ್ರಾಮಗಳು ಎಲ್ಲಾ ನಿಶಬ್ಧವಾದಂತಹ ಪರಿಸರವನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ.

ಪಸಪೋಲ್ ಗ್ರಾಮ

ಯಾದಗಿರ ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿ ಬರುವ ಗ್ರಾಮಗಳ್ಲಲಿ ಪಸಪೋಲ್ ಗ್ರಾಮ ಒಂದಾಗಿದೆ. ಈ ಗ್ರಾಮ ಯಾದಗಿರಿಯಿಂದ ನಾರಣಪೇಟೆಗೆ ಹಾಗೂ ಅರೆಕೆರೆಗೆ ಹೋಗುವ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಪೆಸಪೋಲ ಗ್ರಾಮ ಸುಮಾರು ೩೦ ಕಿ.ಮೀ. ದೂರದಲ್ಲಿದೆ. ಈ ಗ್ರಾಮವು ತುಂಬಾ ಚಿಕ್ಕ ಗ್ರಾಮವಾಗಿ ಕಡಿಮೆ ಜನಸಂಖ್ಯೆ ಹೊಂದಿರುವ ಗ್ರಾಮವಾಗಿದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಗ್ರಾಮ ಪಂಚಾಯಿತಿ ಇದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಸುತ್ತ ಬರುವ ಯಂಪಾಡ, ಸಸಪುಟ ಈ ಗ್ರಾಮ ಪಂಚಾಯಿತಿ ಸೇರುತ್ತವೆ. ದಟ್ಟವಾದ ಬೆಟ್ಟ, ಗುಡ್ಡ ಹಚ್ಚ ಹಸಿರಿನ ವಾತಾವರಣದಿಂದ ಕೂಡಿರುವ ಗ್ರಾಮವಾಗಿದೆ. ಸುತ್ತಾ ಹೊಲಗದ್ದೆ ತೋಟಗಳಿವೆ. ಈ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ಚೆಂಚು ಸಮುದಾಯದ ಜನರು ಕೇವಲ ೬ ಕುಟುಂಬಗಳಿವೆ. ೨೦ ಜನರ ಜನಸಂಖ್ಯೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ. ೧೦ ಜನ ಸ್ತ್ರೀಯರ ೧೦ ಜನ ಪುರುಷರು ಒಟ್ಟು ಜನಸಂಖ್ಯೆ ೨೦. ಅದರಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಣ ಪಡೆದವರ ಸಂಖ್ಯೆ ೫, ಸ್ತ್ರೀಯರು ೨, ಪುರುಷರು ೩ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಪಡೆದಿದ್ದಾರೆ. ಇವಾಗ ಇನ್ನೂ ಹುಡುಗರು ಶಿಕ್ಷಣ ಪಡೆಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸರಕಾರಿ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲೆ ಹಾಗೂ ಸ್ತ್ರೀ ಶಕ್ತಿ (ಅಕ್ಕಮಹಾದೇವಿ ಸಂಘ) ಇದೆ. ನ್ಯಾಯ ಬೆಲೆ ಅಂಗಡಿ ಸಣ್ಣಪುಟ್ಟ ಹೋಟೆಲ್ ಗಳು ಚಿಕ್ಕ ಚಿಕ್ಕ ಅಂಗಡಿಗಳಿವೆ. ಇಲ್ಲಿ ಸುತ್ತಮುತ್ತ ಬೇರೆ ಜನಾಂಗದ ಅಂದರೆ ಲಿಂಗಾಯಿತ ಗೌಡರು ಲಂಬಾಣಿಗರು. ಕುರುಬ ರೆಡ್ಡಿ ಮುಂತಾದ ಜನರು ಇದ್ದಾರೆ. (ಇಲ್ಲಿ ಗ್ರಾಮ ಪಂಚಾಯ್ತಿ ಸದಸ್ಯರು ಬೇರೆ ಜನಾಂಗದವರಿದ್ದಾರೆ. ಕಬ್ಬಿಲಿಗರು ಅಧ್ಯಕ್ಷರು, ಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷರು ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿಗಳು ಇದ್ದಾರೆ.)

ಚೆಂಚು ಸಮುದಾಯದ ಒಟ್ಟು ಶಿಕ್ಷಣ

ಗ್ರಾಮಗಳ ಹೆಸರು	ಜನಸಂಖ್ಯೆ	ಸ್ತ್ರೀಯರು	ಪುರುಷರು
ಬಾಚವಾರ	೯೬	೩೬	೩೩
ಯಂಪಾಡ	೭	೬	೧
ಪಸಪೋಲ್	೫	೩	೨
ಒಟ್ಟು	೧೦೮	೪೫	೩೬

ಅವರ ಮನೆಗಳು ಎಲ್ಲಾ ಗುಡಿಸಲು, ದಾಬಿ ಮನೆ, ಟೀನ ಮನೆಗಳಿವೆ. ಊರಲ್ಲಿ ಸರಕಾರ ನೆಲಿಗಳಿವೆ. ಚೆಂಚು ಸಮುದಾಯದವರಿಗೆ ಅಲ್ಪಸ್ವಲ್ಪ ಅಂದರೆ ಒಂದು ಎರಡು, ಅರ್ಧ ಎಕರೆಯಷ್ಟು ಅರೇ ನೀರಾವರಿಯ ಜಮೀನು ಇದೆ. ಆದರೆ ಎಲ್ಲಾ ಜನಗಳಿಗೆ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಅಂದರು ಅವರು ಭೂರಹಿತರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಬೇರೆಯವರ ಹೊಲಗದ್ದೆಗಳಲ್ಲಿ ಕೂಲಿ ಕಾರ್ಮಿಕರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಕೃಷಿಯನ್ನೆ ಅವರ

ಜೀವನದ ಆಧಾರವಾಗಿದೆ. ಹಾಗೆ ಮಹಿಳೆಯರು ಸಹ ಕೂಲಿಗಳಿಗೆ ಬೇರೆ ಕಡೆ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಅವರಿಗೆ ಕೂಲಿ ೨೦ ರಿಂದ ೩೦ ರೂಪಾಯಿ ಕೂಲಿ ತರುತ್ತಾರೆ. ಅಷ್ಟು ಕೂಲಿದಾಗ ಜೀವನವನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇಂದು ಕೂಡ ಇವರಿಗೆ ಒಣಭೂಮಿಯಿರುವ ಕಾರಣ ಇವರಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಜನ ಇಂದು ಬೇರೆ ಕಡೆ ಅಂದರೆ ಬಾಂಬೆ, ಪೂನಾ, ಕಡೆ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಹೋಗಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಪ್ರತಿವರ್ಷಕ್ಕೊಂದು ಸಲ ಊರು ಹಬ್ಬ, ಮೊಹರಂ ಈ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಹಬ್ಬ ಹಾಗೆ ಜಾತ್ರೆ ಆಚರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಆವಾಗ ಎಲ್ಲಾರು ಸೇರುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ಈ ಗ್ರಾಮ ಸದಸ್ಯರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಈ ಗ್ರಾಮದ ಸುತ್ತಮುತ್ತ ಗುಡ್ಡಕಾಡು ಇರುವುದರಿಂದ ಇಲ್ಲಿ ಸೀತಾಫಲ, ಮಾವು, ಜಾಪಳ ಹಣ್ಣು ಬೆಳೆಯುತ್ತಾರೆ. ಹಾಗೇ ಭತ್ತ ಕವಳಿ, ಕೆಂಪು ಜೋಳ ಸಜ್ಜೆ, ಸೂರ್ಯಪಾನ, ಕಡ್ಲಿ, ಮುಂತಾದ ಕಾಳು ಕಡ್ಡಿ ತರಕಾರಿ ಬೆಳೆಗಳು ಬೆಳೆಯುತ್ತಾರೆ. ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಇರುವ ಅಜ್ಜಿಗಳು ಹಾಗೆ ಸ್ತ್ರೀಯು ಹಣ್ಣು ಹಂಪಲ ತರಕಾರಿ ಮಾರಾಟ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

ಚೆಂಚು ಸಮುದಾಯದ ಮನೆಗಳ ವಿವರಗಳು

ಗ್ರಾಮದ ಹೆಸರು	ಗುಡಿಸಲು	ಹಂಚಿನಮನೆ	ದಾಬಿಮನೆ	ಆಶ್ರಯಮನೆ
ಬಾಚವಾರ	೨೧	೧೦	೨೮	೧೪
ಯಂಪಾಡ	೧೦	೧೧	೧	೨
ಪಸಪ್ರೊಲ್	೩			೨
ಒಟ್ಟು	೩೪	೨೧	೨೯	೧೬

ಯಂಪಾಡ ಗ್ರಾಮ

ಯಂಪಾಡ ಗ್ರಾಮ ಪಸ್‌ಪೂಲ್ ಗ್ರಾಮ ಪಂಚಾಯ್ತಿಗೆ ಸೇರಿದೆ. ಇದು ಯಾದಗಿರಿಯಿಂದ ೨೦ ಕಿ.ಮೀ ದೂರದಲ್ಲಿದೆ. ಅಲ್ಲಿಂದ ಒಳಗೆ ೧೧ ಕಿ.ಮೀ. ಇದೆ. ಉತ್ತಮವಾದ ಸಾರಿಗೆ ಸಂಪರ್ಕವನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಚೆಂಚು ಸಮುದಾಯದ ಕೇವಲ ೨೫ ಕುಟುಂಬಗಳಿವೆ. ೧೩೦ ಜನಸಂಖ್ಯೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಪುರುಷರ ಸಂಖ್ಯೆ ೬೯. ಸ್ತ್ರೀಯರ ಸಂಖ್ಯೆ ೬೧. ಶಿಕ್ಷಣ ಪಡೆದವರ ಸಂಖ್ಯೆ ಕೇವಲ ೭. ಜನ ಅದರಲ್ಲಿ ಸ್ತ್ರೀ ೧, ಪುರುಷರು ೬ ಎಂದು ಗುರುತಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಈ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾದ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ದೇವಾಲಯವಿದೆ. ಹನುಮಾನ ದೇವಸ್ಥಾನ ಇಲ್ಲಿ ಯುಗಾದಿಗೆ ಒಂದು ಸಲ ದೊಡ್ಡ ಜಾತ್ರೆಯೆ ನಡೆಯುತ್ತದೆ. ಸುತ್ತಾ ಮುತ್ತಾ ಗ್ರಾಮದವರು ಈ ಗ್ರಾಮಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಾರೆ. ಇಲ್ಲಿಯ ಜನರು ಎಲ್ಲರೂ ಕೃಷಿಕರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಕೆಲವರಿಗೆ ಅಲ್ಪಸ್ವಲ್ಪ ಅರ್ಧ, ಒಂದು, ಎರಡು, ಏಳುವರೆ ಎಕರೆಯಷ್ಟು ಒಣ ಭೂಮಿಯಿದೆ. ಕೆಲವರು ಕೃಷಿ ಕೂಲಿ ಕಾರ್ಮಿಕರಾಗಿದ್ದಾರೆ.

ಅವರಿಗೆ ಇರುವ ಕೂಲಿ ೨೦ ರಿಂದ ೨೫ವರೆಗೆ, ಕೂಲಿ ಕೆಲಸ ಇಲ್ಲದಿರುವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಚೆಂಚರು ಬೇಟೆಗೆ ಕಾಡಿಗೆ ಬೈಲಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಇವಾಗಲೂ ಕೂಡ ಅದರಲ್ಲಿ ಮಹಿಳೆಯರು ಸಹ ಬೇರೆಯವರ ಹೊಲ ಗದ್ದೆಗಳಲ್ಲಿ ಕೂಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಸೇದಿ ತೆಗೆಯುವುದು, ಭತ್ತ ಕೊಯ್ಯುವುದು, ಜೋಳ ಕೊಯ್ಯುವುದು, ಈ ರೀತಿ ಕೂಲಿ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ.

ಈ ಗ್ರಾಮ ಬೆಟ್ಟ ಗುಡ್ಡ ಕಾಡುಗಳ ಮಧ್ಯೆ ಇದೆ. ಈ ಕಾಡುಗಳ ಮಧ್ಯೆ ರಸ್ತೆ ಇದೆ. ಉತ್ತಮವಾದ ತಂಪಾದ, ಹಚ್ಚ ಹಸಿರಿನ ವಾತಾವರಣ ಹೊಂದಿರುವ ಒಂದು ಗ್ರಾಮವಾಗಿದೆ. ಸುತ್ತಮುತ್ತ ಬೆಟ್ಟ ಗುಡ್ಡ ಇರುವುದರಿಂದ ಇಲ್ಲಿ ಕೆಂಪು ಮಣ್ಣು ಭೂಮಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ. ಹಾಗೇ ಗುಡ್ಡಗಳ್ಲಲಿ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಸೀತಾಫಲ, ಮಾವಿನ ಹಣ್ಣಿನ ಗಿಡಗಳು ಜಾಸ್ತಿ ಇವೆ. ಹಣ್ಣು ಹಂಪಲು ವಿಪರೀತ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತಾರೆ. ಹಾಗೆ ಹೊಲ ಗದ್ದೆಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಬೆಳೆಯುವ ಬೆಳೆಗಳೆಂದರೆ ಕವಳಿ, ಸಜ್ಜೆ, ಹೆಸರು, ಬಿಳಿಹೆಸರು, ಶೇಂಗಾ, ಜೋಳ, ಕೆಂಪು ಜೋಳ, ಹತ್ತಿ, ಸೂರ್ಯಪಾನ, ತೋಗರಿ ಮುಂತಾದ ಬೆಳೆಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಯುತ್ತಾರೆ. ಒಟ್ಟಾರೆ ಹೇಳಬೇಕೆಂದರೆ ಈ ಗ್ರಾಮ ನಿಸರ್ಗಮಯದ ಅಚ್ಚುಕಟ್ಟಾದಂತಹ ಪರಿಸರವನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ರೀತಿಯ ಗದ್ದಲು, ಇಲ್ಲದೇ ನಿಶಬ್ದವಾದಂತಹ ವಾತಾವರಣದಿಂದ ಕೂಡಿದ ಗ್ರಾಮವಾಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಲಾಗಿದೆ. ಈ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ಚಿಕ್ಕ ಚಿಕ್ಕ ಹೋಟೆಲ್‌ಗಳಿವೆ. ಒಂದು ಚೆಂಚು ಸಮುದಾಯದವರ ಎರಡು ಅಂತಸ್ತಿನ ಹೋಟೆಲ್ ಇದೆ. ಚಿಕ್ಕಪುಟ್ಟ ಅಂಗಡಿಗಳಿವೆ. ಇಲ್ಲಿ ಸುತ್ತಮುತ್ತ ಬೇರೆ ಜನಾಂಗದವರು ವಾಸವಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಕುರುಬ, ಗೌಡರು, ಲಿಂಗಾಯಿತರು, ಲಂಬಾಣಿಗರು, ಕಬ್ಬಿಲಿಗ ಮುಂತಾದ ಸಮುದಾಯದವರಿದ್ದಾರೆ.

ಅಡಿಟಿಪ್ಪಣಿಗಳು

೧. ರಂಗರಾಡ್ಡಿ ಕೋಡಿರಾಮಂಪು, **ಜಾನಪದ ಸಿದ್ಧಾಂತಗಳು**, ೨೦೦೨, ಪು.೧೬೯

೨. ಪ್ರಹ್ಲಾದ ಬೆಟಗೇರಿ, **ಅಡವಿ ಚೆಂಚ ಉಪಸಂಸ್ಕೃತಿ ಮಾಲೆ**, ೧೯೯೩, ಪು.೮

೩. ಅದೇ, ಪು.೧೨

೪. **ಕನ್ನಡ ವಿಷಯ ವಿಶ್ವಕೋಶ**, ಸಂಪುಟ ೩, ೨೦೦೭, ಪು.೭೪೪

೫. ಸೂರ್ಯನಾಥ ಯು.ಕಾಮತ್, **ಕರ್ನಾಟಕ ಗ್ಯಾಸೆಟಿಯರ್**, ಭಾಗ ೩, ೧೯೯೬, ಪು.೫೮೪

೬. **ಕನ್ನಡ ವಿಷಯ ವಿಶ್ವಕೋಶ**, ಸಂಪುಟ ೩, ೨೦೦೭, ಪು.೭೪೪

ಅಧ್ಯಾಯ ೩

ಚೆಂಚು ಸಮುದಾಯ

೩

ಚೆಂಚು ಸಮುದಾಯ

ಪ್ರಸ್ತಾವನೆ

ಭಾರತ, ಬಹುಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ನೆಲೆಗಳ ಬೀಡು ಆದ್ದರಿಂದ ವೈವಿಧ್ಯತೆಯನ್ನು ರೂಢಿಸಿಕೊಂಡು ಏಣಿ ಶ್ರೇಣಿಯಿಂದ ಕೂಡಿದ ಸಾಮಾಜಿಕ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಾಗಿದೆ. ಈ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಜಾತಿಗಳು ಸಮುದಾಯಗಳು, ಆದಿವಾಸಿಗಳು ತಮ್ಮದೇ ಆದ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಹಿನ್ನಲೆಯಲ್ಲಿ ಬದುಕನ್ನು ಸಾಗಿಸುತ್ತಾ ಬಂದಿವೆ. ಆದರೆ ಪ್ರಪಂಚದ ಲೌಖಿಕ ಸವಲತ್ತುಗಳಿಂದ ವಂಚಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದರೂ ಸಹ ತಮ್ಮ ಜಾಣತನದಿಂದ ಸಂಪ್ರದಾಯಗಳನ್ನು ಕಾಪಾಡಿಕೊಂಡು ಬರುವಲ್ಲಿ ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಿವೆ.''[೧]

ಬುಡಕಟ್ಟುಗಳು ತಮ್ಮ ಅಧುನಿಕ ಪೂರ್ವಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಆಧುನಿಕ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ಪ್ರವೇಶಿಸಲೇ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ನಾವು ಇಲ್ಲಿ ಚೆಂಚರನ್ನು ಕುರಿತು ಚರ್ಚಿಸಿದರೆ ಆಧುನಿಕ ಹಾಗೂ ಬುಡಕಟ್ಟುಗಳು ಒಟ್ಟೊಟ್ಟಿಗೆ ಬದುಕುತ್ತಿರುವ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಇಂದು ನಾವು ನೋಡಬಹುದಾಗಿದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಚೆಂಚರು ನಾಗರೀಕತೆಯನ್ನು ರೇಖಾತ್ಮಕವಾಗಿ ಪರಿಭಾವಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಆಧುನಿಕತೆಯ ಪೂರ್ವಸ್ಥಿತಿಯಿಂದ ಆಧುನಿಕ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಅಂದರೆ ಆಧುನಿಕತೆಯೊಂದಿಗೆ ಈ ಸಮುದಾಯದ ಸಹ ಜೀವನ ನಡೆಸುತ್ತಿರುವ ಸಂಗತಿ ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಇದೆ.

ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿರುವ ಯಾವುದೇ ಒಂದು ಸಮುದಾಯ ಹಾಗೂ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಸ್ಥಾನಮಾನ ನಿರ್ಧಾರವಾಗುವುದು ಆ ಸಮುದಾಯದ ಇಲ್ಲವೇ ಆ ವ್ಯಕ್ತಿ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಯಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸಾಮಾಜಿಕ ಆರ್ಥಿಕ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದಾನೆ ಎಂಬುದರ ಮೇಲೆ ನಿರ್ಧಾರವಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ನಾವು ಭಾರತೀಯ ಸಮಾಜವನ್ನು ನೋಡುವುದಾದರೆ ಭಾರತೀಯ ಸಮಾಜ ಪ್ರಾಚೀನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಒಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಬುಡಕಟ್ಟುಗಳಂತೆ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಿದೆ ಎಂಬುದು ನಿಜ ಸಂಗತಿಯಾಗಿದೆ.''[೨]

ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಹಲವಾರು ಸಮುದಾಯಗಳಿವೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಚೆಂಚು ಸಮುದಾಯವು ಒಂದಾಗಿದೆ. ಈ ಸಮುದಾಯವನ್ನು ವಿವಿಧ ಹೆಸರುಗಳಿಂದ ಕರೆಯುವರು. ಇವರು ತಮ್ಮ ಆಚಾರ-ವಿಚಾರ ಸಂಪ್ರದಾಯವು "ಪರಂಪರೆ ಜನನ ಮದುವೆ ಸಂಸ್ಕಾರ ನಂಬಿಕೆ ವೃತ್ತಿ ಹೀಗೆ ಹಲವಾರು ಜನಪದೀಯ

ಅಂಶಗಳನ್ನು ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿಯೇ ಕಾಯ್ದುಕೊಂಡು ಬಂದವರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಯಾವುದೇ ಒಂದು ಜನಾಂಗದ ಬದಲಾವಣೆಯು ನಿಂತ ನೀರಲ್ಲ ಅದು ಹರಿಯುವಂತಿರುವ ನೀರಿನಂತೆ ನಿತ್ಯ ಪರಿವರ್ತನಾಶೀಲವಾಗಿದೆ. ಆದರೂ ಕೂಡ ಬೇರಾವ ಅನ್ಯ ಸಂಸ್ಕೃತಿಗೆ ಮಾರು ಹೋಗದೆ ತನ್ನದೇ ಆದ ರೂಢ ಪದ್ಧತಿಗಳನ್ನು ಆಚಾರ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಉಳಿಸಿ ಬೆಳೆಸಿಕೊಂಡು ಬಂದಿರುವ ಚೆಂಚು ಸಮುದಾಯ ಇದಾಗಿದೆ.

ಒಂದು ದೇಶದ ಮೂಲ ನಿವಾಸಿಗಳಿಗೆ ಬುಡಕಟ್ಟುಗಳು ಎನ್ನುತ್ತೇವೆ. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ದೂರವಿದ್ದು ದಟ್ಟವಾದ ಅರಣ್ಯ ಆಳವಾದ ಕಣಿವೆ, ಗುಡ್ಡಗಾಡು ಮುಂತಾದ ದುರ್ಗಮ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುವವರಿಗೆ ಬುಡಕಟ್ಟುಗಳು ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತೇವೆ. ಒಂದೆಡೆಯಿಂದ ಮತ್ತೊಂದೆಡೆಗೆ ವಲಸೆ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಜೀವನ ಸಾಗಿಸುವ ಗಡ್ಡೆ ಗೆಣಸು ಕಾಯಿ, ಸೊಪ್ಪು, ಜೇನು ಮೊದಲಾದವುಗಳನ್ನು ಶೇಖರಿಸುವುದು ಮತ್ತು ಸಣ್ಣಪುಟ್ಟ ಪ್ರಾಣಿಗಳನ್ನು ಬೇಟೆಯಾಡುವುದು. ಹತ್ತು ಇಲ್ಲವೇ ಅದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಮಂದಿ ಗುಂಪಿನಲ್ಲಿಯೇ ವಾಸಿಸುತ್ತಾರೆ. ಬೇಟೆ ಪಶುಪಾಲನೆಗಳೇ ಅವರ ಪ್ರಮುಖ ಕಸುಬುಗಳು. ಆದರೆ ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಬೇಸಾಯವನ್ನು ಕಲಿತು ನೀರಿನ ಆಸರೆ ಇದ್ದುದರಲ್ಲಿ ಫಲವತ್ತಾದ ಭೂಮಿ ಇರುವ ಕಡೆ ಧವಸ ದಾನ್ಯಗಳನ್ನು ಬೆಳೆದು ಒಂದು ಕಡೆ ಸ್ಥಿರವಾಗಿ ನೆಲೆಸಿರುವ ಪರಿಪಾಟವನ್ನು ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ.''[೩]

ಸಮುದಾಯದ ಬಗ್ಗೆ ಕೆಲವರು ಸಮಾಜಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞರು ತಮ್ಮದೇ ಆದ ವ್ಯಾಖ್ಯೆಯನ್ನು ನೀಡಿದ್ದಾರೆ. ಡಬ್ಲೂ, ಹೆಚ್.ಆರ್.ರೀವರ್ಸ್‌ರವರ ಪ್ರಕಾರ ''ಬುಡಕಟ್ಟುಗಳು ಒಂದು ಸರಳ ಜನಾಂಗದ ಸದಸ್ಯರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ, ಒಂದೇ ಭಾಷೆಯನ್ನಾಡುತ್ತಾರೆ. ಒಂದೇ ಸಮಾಜವನ್ನು ರಚಿಸಿಕೊಂಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಬುಡಕಟ್ಟು ಸಮುದಾಯದ ಅಥವಾ ಸಮೂಹ'' ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ.

ಜೆ.ಎಲ್.ಗೀಲಿನ್ ಮತ್ತು ಗಿಲಿನ ಪ್ರಕಾರ ''ಒಂದೇ ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುವ ಒಂದೇ ಭಾಷೆಯನ್ನಾಡುವ ಮತ್ತು ಒಂದೇ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ, ಸಮುದಾಯಗಳು ''ಬುಡಕಟ್ಟು ಸಮುದಾಯ'' ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ.

ಡಬ್ಲ್ಯು, ಜೆ. ಪರ್ರಿರವರ ಪ್ರಕಾರ ''ಒಂದೇ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸಿರುವ ಒಂದೇ ಭಾಷೆಯನ್ನಾಡುವ ಜನ ಸಮೂಹ ಬುಡಕಟ್ಟು ಆದಿವಾಸಿ ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತೇವೆ.

ಚೆಂಚು ಸಮುದಾಯದ ವಿವರ

ಅನಾದಿಕಾಲದಿಂದಲೂ ಅನೇಕ ಕಾರಣಗಳಿಂದ, ಭಾರತೀಯ ಬುಡಕಟ್ಟು ಸಮುದಾಯಗಳಲ್ಲಿ ಚೆಂಚು ಸಮುದಾಯವು ಒಂದು. ಮೂಲತ ಚೆಂಚು ಸಮುದಾಯವು ಆಂದ್ರ ಪ್ರದೇಶದ ಕರ್ನೂಲ ಮತ್ತು ನೆಲ್ಲೂರು, ಜಿಲ್ಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಕಂಡುಬರುವರು. ಆದರೆ ಇಂದು ಕರ್ನಾಟಕಾದ್ಯಂತ ಚೆಂಚು ಸಮುದಾಯವನ್ನು ಕಾಣಬಹುದು. ಈ ಸಮುದಾಯಕ್ಕೆ ಹಲವಾರು ಹೆಸರುಗಳಿಂದ ಗುರುತಿಸಬಹುದು.

ಇರುಳಿಗರು, ಇಲ್ಲಿಗರು, ಚೆಂಚರು ಎಂದು ನಾನಾ ಹೆಸರುಗಳಿಂದ ಗುರುತಿಸಬಹುದು.

ದಕ್ಷಿಣ ಭಾರತದ ಮೂಲ ನಿವಾಸಿಗಳಾದ ಇವರು ದಖಿನ್ ಪ್ರಸ್ತಭೂಮಿಯ ಕೃಷ್ಣನದಿ ಕೆಳಭಾಗದ ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಚೆದುರಿ ಹೋಗಿ ಗುಲಬರ್ಗಾ, ರಾಯಚೂರು, ಬಳ್ಳಾರಿ, ಧಾರವಾಡ, ಚಿಕ್ಕಮಗಳೂರು ಹಲವಾರು ಜಿಲ್ಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬರುತ್ತಾರೆ.

"ಅನೇಕ ಬುಡಕಟ್ಟುಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದಾದ ಚೆಂಚು ತಮ್ಮ ಬದುಕಿನ ವೈವಿಧ್ಯತೆಯಿಂದಾಗಿ ಅತಿ ಪ್ರಾಚೀನ ಕಾಲದಿಂದಲೂ, ತಮ್ಮದೇ ಆದ ಕಟ್ಟುಪಾಡುಗಳೊಂದಿಗೆ ಬದುಕುತ್ತಾ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಇಂತಹ ಸಮುದಾಯವು ಕಾಲಂತರದಿಂದ ಸಾಮಾಜಿಕ ಸ್ಥಿತ್ಯಂತರಗಳಿಂದಾಗಿ ದಿನದಿಂದ ದಿನಕ್ಕೆ ಮರೆಯಾಗಿ ಹೋಗುತ್ತಿವೆ. ಇಂತಹ ಸಮುದಾಯಗಳನ್ನು ಗುರುತಿಸಿ ಅಧ್ಯಯನಕ್ಕೆ ಒಳಪಡಿಸುವುದೆ, ಮುಖ್ಯ ಉದ್ದೇಶ.

ಥೆರ್ಸ್ಟನ್ ಅವರು ಚೆಂಚರನ್ನು ಅರೆಕ್ರೂರಿಗಳೆಂದೂ, ಅಪರಾಧ ರಹಿತರಾದ ಮುಗ್ಧರೆಂದೂ ಗಿರಿಜನ ಬುಡಕಟ್ಟೊಂದು ಗುರುತಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಚೆಂಚರು ಅಹೋಬಲ್‌ಮ್ ಹಾಗೂ ಶ್ರೀಶೈಲ ಬೆಟ್ಟ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಮೂಲತಃವಾಗಿ ಇವರು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಕಾಡು, ಬೆಟ್ಟ, ಅರಣ್ಯ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುವರು. ಸದಾ ತಮ್ಮ ಬಳಿ, ಬಿಲ್ಲು, ಬಾಣಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿರುವರು. ಇವರು ಬೇಟೆಯನ್ನೆ ಪ್ರಮುಖವಾಗಿ ಅವಲಂಬಿಸಿರುವರು. ಅರಣ್ಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರಯಾಣಿಕ ಯಾರಾದರೂ ಅರಣ್ಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶಿಸಿದರೆ ಅವರಲ್ಲಿ ಇರುವ ವಸ್ತು ಹಾಗೂ ಹಣವನ್ನು ಈ ಸಮುದಾಯದವರು ದೋಚಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಇಂತಹ ಅಪರಾಧಕರನ್ನು ಹಾಗೂ ಈ ಸಮುದಾಯವನ್ನು ಥರ್ಸ್ಟನವರು ಕ್ರಿಮಿನಲ್, ಟ್ರೈಬ್ ಆ್ಯಕ್ಟ್‌ಗೆ ಸೇರಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಉಡುಪು : ಊರಿನ ಆಚೆಗೆ ಅಂದರೆ ಕಾಡುಗಳಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುವ ಇವರು ಬೇರೆ ಜನ ಸಮುದಾಯಗಳ ಉಡುಪಿಗಿಂತ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ಉಡುಪು ಧರಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಅಚ್ಚುಕಪ್ಪು ಬಣ್ಣದ ಉದ್ದಕೂದಲಿನ ಸೊಪ್ಪು ಸೆದೆಗಳಿಂದ ಮೈಮುಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳುವ ತಲೆಗೆ ಎಲೆಗಳಿಂದ ಟೋಪಿ ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ನಾಗರಿಕತೆಗೆ ಸಂಪೂರ್ಣ ಬೇರೆಯ ತರಹದವರಾದ ಜನ, ಆದರೆ ಇಂದಿನ ಪ್ರಸ್ತುತ ದಿನದ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಚೆಂಚು ಸಮುದಾಯದವರನ್ನು ಈ ರೀತಿಯಾದ ಉಡುಪಿನಲ್ಲಿ ಅವರನ್ನು ನಾವು ಗುರುತಿಸಲು ಅಸಾಧ್ಯ. ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಬದಲಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಇವರು ಕೂಡ ಜನ ಸಾಮಾನ್ಯರಂತೆ ಉಡುಪುಗಳನ್ನು ಧರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಕಾಡಿನಿಂದ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ನಾಡಿಗೆ ಬಂದು ನೆಲೆಸಿದ್ದಾರೆ.

ಭಾಷೆ : ಆಂಧ್ರ ಪ್ರದೇಶದಿಂದ ಬಂದ ಇವರು ತೆಲುಗು ಭಾಷೆಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಹಾಡುವರು. ೧೮೮೫ರಲ್ಲಿ ಕರ್ನೂಲ ಜಿಲ್ಲೆಯ ವಿಷಯ ಸಂಗ್ರಹಣೆಯ ಹೊತ್ತಗೆಯಲ್ಲಿ ಚೆಂಚರ ಭಾಷೆಯು ಲಂಬಾಣಿ ಭಾಷೆಗೆ

ಹೋಲುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದಾಗ, ಥರ್ಸ್ಟೆನವರು ಅದನ್ನು ಅಲ್ಲಗಳೆದು ಬೆಟ್ಟ ಗುಡ್ಡಗಳಲ್ಲಿ ಲಂಬಾಣಿಗಳು ಕೂಡ ಇರುವುದರಿಂದ ಇವರೇನೆ ನವಿಲು ಚೆಂಚರೆಂದು ಭಾವಿಸಿರಬಹುದೆಂದು ಅಭಿಪ್ರಾಯಪಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ.

ಆದರೆ ಚೆಂಚು ಸಮುದಾಯ ಇಂದು ಕ್ಷೇತ್ರಕಾರ್ಯದ ಮೂಲಕ ಪರಿಶೀಲಿಸಿದಾಗ ಅವರ ಆಡುವ ಭಾಷೆ ತೆಲುಗು ಭಾಷೆ ಎಂದು ಖಚಿತ ಪಡಿಸಬಹುದು ಚೆಂಚು ಸಮುದಾಯದ ಹಿನ್ನೆಲೆ : ಜಗತ್ತಿನಾದ್ಯಂತ ಮಾನವ ಉಗಮ, ವಿಕಾಸ, ಚಿಂತನ ಮಂಥನ ನಡೆದಿವೆ. ಮಂಗನಿಂದ ಮಾನವನಾದ ಎಂಬ ಡಾರ್ವಿನ್ ತನ್ನ ವಾದವನ್ನು ಇತಿಹಾಸದ ಚರಿತ್ರೆ ಮಂಡಿಸಿದನ್ನು ಪ್ರಕೃತಿ ನಿಗೂಢತೆಗೆ ಉತ್ತರ ಸಿಗದಿದ್ದಾಗ, ಧರ್ಮ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಬದುಕುವ ಬುಡಕಟ್ಟು ಸಮುದಾಯಗಳು ನಿಗೂಢ ಅಂಶಗಳ ಬಗೆಗೆ ಮನುಷ್ಯ ಹುಟ್ಟು ಸಾವು ಬದುಕು ಎಲ್ಲಾ ಆಗು ಹೋಗುಗಳ ಬಗೆಗೆ ಕತೆ, ಕಾವ್ಯ, ಪುರಾಣ ಇವು ಎಲ್ಲಾವುಗಳನ್ನು ನಂಬಿ ಅವುಗಳ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಸಮುದಾಯಗಳು ಹುಟ್ಟಿಕೊಂಡಿವೆ ಎಂದು ಪರಿಗಣಿಸಬಹುದು.

ಚೆಂಚು ಸಮುದಾಯದ ಚಾರಿತ್ರಿಕ ಹಿನ್ನೆಲೆ

"ದ್ವಾಪರ ಯುಗದ ಕೃಷ್ಣಾವತಾರಕ್ಕೆ ಹಿಂದೆ ಚೆಂಚವಾರು ಯರಗೊಲ್ಲ ಮತದ ಕುರಬರಾಗಿ ಕುರಿ ಕಾಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಓಬಳ ಮಾನ ಓಬಳೇಶ್ವರ ಸ್ವಾಮಿಯು ವಾಸವಾಗಿರುವ ಪವಿತ್ರ ಬೆಟ್ಟದ ಮೆಲೈನಲ್ಲಿ ಯರಗೊಲ್ಲ ಎಂಬ ಜನಾಂಗದ ಕನ್ಯೆಯಾದ ಚಂಚಿತಾಳನ್ನು ಎತ್ತಿಕೊಂಡು ಹೋದದರಿಂದ ಯರಗೊಲ್ಲರ ಚೆಂಚರ ಓಬಳೇಶ್ವರ ಸ್ವಾಮಿಗೆ ಹುಟ್ಟಿದ ಮಕ್ಕಳೇ ಮುಂದೆ ಚೆಂಚರಾದರು."

"ಚೆಂಚರ ಮೂಲ ಪುರುಷರು ಕಾಣ್ ಮಲ್ಲೋ ಮತ್ತು ಸೋನಾ ಚಾಂದಿ ಎಂಬ ದಂಪತಿಗಳಿಗೆ ಭಗವಾನ್ ಮತ್ತು ಬಾಲಣ್ ಎಂಬ ಇಬ್ಬರು ಮಕ್ಕಳಾದರೂ. ಇವರು ನಿಪುಣರಾದ ಬೇಟೆಗಾರರಾಗಿ ಬೆಳೆದರು. ಒಂದು ದಿನ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಉಡವನ್ನು ಬೇಟೆಯಾಡಿ ರಾಜನ ವಿಶ್ವಾಸ ಸಂಪಾದಿಸಿ, ಅವನಿಂದ ಊರಿನ ಜಟ್ಟಿ ಪೈಲ್ವಾನನ್ನು ಸೋಲಿಸುವ ಪಂದ್ಯ ಸ್ವೀಕರಿಸಿ ದೇವರ ಸಹಾಯದಿಂದ ಅವನನ್ನು ಸೋಲಿಸಿ ಅರ್ಧರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಹಕ್ಕುದಾರರಾಗುತ್ತಾರೆ. ರಾಜ 'ಕುದರಿ ಲಗಾಮು ಹಿಡಕೊಳ್ಳಿರಿ' ಎಂದು ಹೇಳಿದಾಗ ಈ ಭಗವಾನ್ ಮತ್ತು ಬಾಲಣ್ 'ಕವುದಿ ಹಾಸ್ಕೊಂಡ ಕುಂತ್ರಂತೆ' ನಾವು ಇರೋದು ಮೂರು ಜನ ನಮಗ್ಯಾಕೆ ಅರ್ಧರಾಜ್ಯ ಅಂತ ಕುಸ್ತಿಯಾಡುವಾಗ ಬಂದ ಹಣದಿಂದ ಎರಡು ಹೋತಗಳನ್ನು ಕೊಂಡು ದೇವರ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಬಲಿ ಕೊಟ್ಟು ಉಂಡು ಕಾಡು ಸೇರಿದರು. ರಾಜ್ಯದಾಗೆ ಇದ್ದ ಇವರ ಅಣ್ಣತಮ್ಮಂದಿರಾದ ಗುಜ್ಜರ ಅರ್ಧರಾಜ್ಯ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಶ್ರೀಮಂತರಾಗಿ ರಾಜ್ಯವಾಳಿದರೆ, ಇವರು ಅಡವಿ ಸೇರಿ ಚೆಂಚರಾದರು. ಭಗವಾನ್ ಮತ್ತು ಬಾಲಣ್ ಅವರಿಗೆ ಮುಂದೆ ರುಪ್ಪೋ ಚಿಲ್ಲೋ ಎನ್ನುವ ಮಕ್ಕಳಾಗಿ ಚೆಂಚರ ಸಂತತಿ ಮುಂದುವರಿದುಕೊಂಡು ಬಂತು."[9] ಇದು ಜನಪದ ಕತೆಯಾಗಿದೆ.

ಚೆಂಚು ಸಮುದಾಯವು ತನ್ನ ಮೂಲದ ಬಗ್ಗೆ ಹಲವು ಕತೆ ಪುರಾಣಗಳು ಹೊಂದಿರುವರು. ಅರಣ್ಯದಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುವ ಇವರು ಬೇಟೆಯನ್ನು ಪ್ರಮುಖ ಕಸುಬನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಹಲವು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಬೇಟೆ ಅಡುವರು, ಹಕ್ಕಿ ಬೇಟೆ, ಪ್ರಾಣಿ ಬೇಟೆ, ಜಲಚರಗಳ ಬೇಟೆ, ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಮೊಲದ ಬೇಟೆ, ಕಾಡು ಕುರಿ ಬೇಟೆ, ಹಂದಿ ಬೇಟೆ, ಜಿಂಕೆ ಮತ್ತು ಅಳಿಲು ಬೇಟೆ ಉಡುವ ಹಿಡಿಯುವುದು, ಇಲಿ ಹಿಡಿಯುವುದು, ನವಿಲು ಬೇಟೆ, ಹಾವು ಹಿಡಿಯುವುದು. ಇದೇ ಬೇಟೆಯಲ್ಲಿ ಪರಿಣಿತರಾಗಿರುವರು. ಬೇಟೆಯ ಜೊತೆಗೆ ಜೇನನ್ನು ತೆಗೆಯುವುದರಲ್ಲಿ ಪ್ರಮುಖರು. ಜೇನಿನ ಬಗೆಗಳನ್ನು ೫ ಬಗೆಗಳಾಗಿ ಗುರುತಿಸಿದ್ದಾರೆ. ದೊಡ್ಡ ಜೇನು, ಪೊಟರೆ ಜೇನು, ಹುತ್ತ ಜೇನು, ಬಂಡೆಜೇನು, ರಂಬೆ ಜೇನು. ಹೀಗೆ ಜೇನು ತೆಗೆಯುವುದರಲ್ಲಿ ಪ್ರಮುಖರಾಗಿರುವರು. ಕೆಲವು ಜನ ಬೇಟೆ ಮತ್ತು ಜೇನು ಎರಡು ಸಿಗುವುದಿದ್ದಾಗಿ ಹೊಟ್ಟೆ ಪಾಡಿಗಾಗಿ ರೈತನ ಆಸರೆ ಪಡೆದು ಸುಗ್ಗಿ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ರೈತರ ಬಳಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿ ಅವರಲ್ಲಿದ್ದ ಕೆಲವು ಧವಸ ಧಾನ್ಯಗಳನ್ನು ಪಡೆಯುವರು. ಅರಣ್ಯದಲ್ಲಿ. ಸಿಗುವ ಎಲೆ, ಅಡಿಕೆ ಹೊಗೆ ಸೊಪ್ಪು ಮುಂತಾದ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಸಂತೆ ದಿನ ಮಾರಾಟ ಮಾಡುವರು. ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಗಂಡು ಮತ್ತು ಹೆಣ್ಣು ಇವರಿಬ್ಬರು ಎಲೆ, ಅಡಿಕೆ ಹೊಗೆ ಸೊಪ್ಪುಗಳನ್ನು ಸೇವಿಸುವ ಅಭ್ಯಾಸದವರು, ಹೆಂಗಸರು ಆ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಒಂದು ತುಂಡು ಬಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಗಂಟುಹಾಕಿಕೊಂಡು, ಸೊಂಟದಲ್ಲಿ ಸಿಗಿಸಿಕೊಂಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಇವುಗಳು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಎಲ್ಲೋರು ಸೇವಿಸುವರು. ಗಂಡಸರು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಗಾಂಜ ಸೇದುತ್ತಾರೆ.

ಕುಟುಂಬ ವ್ಯವಸ್ಥೆ

ಇಂದಿನ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಚೆಂಚರ ಕೌಟುಂಬಿಕ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಪಿತೃ ಪ್ರಧಾನ ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ಆದರೂ ಕೂಡ ಮಾತ್ರ ಪ್ರಧಾನ ಕುಟುಂಬ ಇತ್ತು ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಹಲವು ಪುರಾವೆಗಳಿವೆ. ಅದೇನೆಂದರೆ ಗಂಡಸು ಏಳು, ಎಂಟು ದಿನ ಬೇಟೆಗೆ ಹೋದಾಗ ಗುಡಿಸಲಿಗೆ ಬರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ ಹಾಗೂ ಸ್ತ್ರೀಯು ತನ್ನ ಕುಟುಂಬವನ್ನು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಳು. ಗಂಡಸು ಇಲ್ಲದಿರುವಾಗ ಹೆಂಗಸೆ ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ಸಂಚರಿಸಿ ಆಹಾರ ಶೇಖರಣೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ತನ್ನ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಸಾಕುತ್ತಿದ್ದಳು. ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಚೆಂಚರು ಸ್ತ್ರೀ ದೇವತೆಯನ್ನು ಆರಾಧಿಸುತ್ತಾರೆ. ಗಂಡಸರು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಮಧ್ಯವನ್ನು ಸೇವಿಸುವರು. ಹೆಂಗಸರು ಸ್ವೇಚ್ಛೆಯಾಗಿರುವರು. ಇಂತಹ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಗಮನಿಸಿದಾಗ ಮಾತ್ರ ಪ್ರಧಾನ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಕುಟುಂಬವಿತ್ತು ಎಂದು ಗಮನಿಸಬಹುದು. "ಇವರಲ್ಲಿ ದಾಸರ್ , ಮಹಾದಾಸರು, ಬೊಜ್ಜೆರ, ಬೊಮ್ಮರಾಶಿ, ಮರ್ಪಲ್ಲಿ ವಿವಾಹ ಮಾನ್ಯವಿರುವುದು. ಇವರ ಬಳಗದವರು ಆಂಧ್ರ ಪ್ರದೇಶದ ಸದನಾಪುರ, ತಿರುಲಾಪುರ, ಕೋಟಿಕೊಂಡ, ಚೆಂಚಲುಗೂಡು, ಮಾನ್ಯಗೂಡು, ಮಲಕಾಪುರ, ಶ್ರೀಶೈಲಂಗಳಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ. ಚೆಂಚು ಲಕ್ಷ್ಮಿ(ಬ್ರಹ್ಮರಾಂಬ) ಹಣಮಂತ ಇವರ ಕುಲದೈವಗಳಾಗಿವೆ. ಬೀದರಿನ ನರಸಿಂಹ ಝರಣಿ ಹಂಪಿಯ ಲಕ್ಷ್ಮಿಗೆ (ಉಗ್ರ) ನರಸಿಂಹ, ಶ್ರೀಶೈಲದ ಬ್ರಹ್ಮರಾಂಬ ಆದಿಚುಂಚನಗಿರಿಯ ಭೈರವ ಇತ್ಯಾದಿಗಳೆಲ್ಲವೂ ಚೆಂಚರ ಮೂಲ ನೆಲೆಗಳ ಪ್ರತೀಕವ

ಪುಣ್ಯಕ್ಷೇತ್ರಗಳಾಗಿರುವ ಸಾಧ್ಯತೆಗಳಿವೆ. ಚೆಂಚುಗಳು ದೈವ ಭೂತಗಳನ್ನು ಭಯ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಪೂಜಿಸುವರು. ಹಿಂದೂ ಧರ್ಮದವರು, ಆಚರಿಸುವ ಹಬ್ಬ ಹರಿದಿನಗಳನ್ನು ಆಚರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಆಂಧ್ರ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ೧೯೮೧ರ ಜನಗಣತಿಯ ಪ್ರಕಾರ ಶೇ.೯೯.೪೭ರಷ್ಟು ಹಿಂದು ೦.೨೫ರಷ್ಟು ಕ್ರೈಸ್ತ ಮತ್ತು ೦.೨೭ರಷ್ಟು ಇತರೆ ಧರ್ಮಾವಲಂಬಿಗಳಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಜಾತಿ ಪಂಚಾಯಿತಿ ಇವರಲ್ಲದೆ, ಇವರ ವ್ಯಾಜ್ಯಗಳೆಲ್ಲವು ಅಲ್ಲಿಯೇ ಪರಿಹಾರಗೊಳ್ಳುವವು. ೧೯೮೧ರ ಜನಗಣತಿಯ ಪ್ರಕಾರ ಇವರ ಸಾಕ್ಷರತೆ ಪ್ರಮಾಣ ಶೇ.೯.೨೧ (ಶೇ.೧೩-೩೪ ಗಂಡು ಮತ್ತು ಹೆಣ್ಣು ೫.೯೨) ಇದೆ.

"ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುವವರಿಗೆ ಚೆಂಚರೆಂದು ಗ್ರಾಮಗಳಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುವವರಿಗೆ ಯಾನಾದಿಗಳೆಂದು ಕರೆಯುವರು. ವಿಶಾಖಪಟ್ಟಣ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಪಾರ್ವತಿ ಪುರವರದಲ್ಲಿರುವವರನ್ನು ಕೊಂಡರೆಡ್ಡಿಗಳೆಂತಲೂ ಕರೆಯಲಾಗುತ್ತದೆ. ಇವರೆಲ್ಲರ ದೈವಗಳು, ಬಳ್ಳಿಗಳು, ರೂಢಿ, ಆಚರಣೆಗಳಲ್ಲಿ ಹೊಂದಾಣಿಕೆ ಇರುವುದು. ಚೆಂಚುಗಳು ಆಂಧ್ರಪ್ರದೇಶದ ಮೂಲ ನಿವಾಸಿಗಳು. ಇವರ ಸಮಗ್ರ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗಾಗಿ ಶ್ರೀಶೈಲದಿಂದ ITDA ವಿಶೇಷ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಅನುಷ್ಠಾನಗೊಳಿಸುತ್ತಿದೆ. ಕರ್ನಾಟಕದ ಯಾನಾದಿಗಳು. ಇಲ್ಲಿಗರು ಇರುಳಿಗರು ಸಹ ಚೆಂಚರೆ ಆಗಿರಬಹುದು."[೫]

ಗುಲ್ಬರ್ಗಾ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಯಾದಗಿರಿ ತಾಲೂಕಿನ ಬಾಚವಾರ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ೨೩೦ ಜನರಿದ್ದು (೧೧೪ ಪುರುಷರು ಹಾಗೂ ೧೧೬ ಸ್ತ್ರೀಯರು) ಪಸವೊಲ್ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ೨೨ಜನ (೧೪ ಪುರುಷರು, ೪ ಸ್ತ್ರೀಯರು) ಹಾಗೂ ಯಂಪಾಡ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ೯೩ (೫೦ ಪುರುಷರು ಹಾಗೂ ೩೪ ಸ್ತ್ರೀಯರು) ಮತ್ತು ಈಗಿನ ೨೦೦೭ನೇ ಸಾಲಿನ ಸಮೀಕ್ಷೆಯ ಪ್ರಕಾರ ಚೆಂಚರು ಒಟ್ಟು ೩೮೬ ಜನರಲ್ಲಿ ಕೇವಲ ೨೨ ಜನ ಶಿಕ್ಷಣ ಹೊಂದಿದ್ದಾರೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ೨೦ ಪುರುಷರು ಹಾಗೂ ೨ ಸ್ತ್ರೀಯರು ಸಾಕ್ಷರರಾಗಿರುವರು.[೬]

"ಆಹಾರ ಸಂಗ್ರಹಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಚೆಂಚರ ಹೊರತಾಗಿ ಆಂಧ್ರ ಪ್ರದೇಶದ ಎಲ್ಲಾ ಬುಡಕಟ್ಟಿನವರು ವಂಶಪರಂಪರ್ಯವಾಗಿ ಹೊಟ್ಟೆ ಪಾಡಿಗೆ, ರೈತರು ಎಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಅವರು ತಮ್ಮ ಪೂರ್ವಜರ ನೆಲೆಗಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುತ್ತಿದ್ದರೋ ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಬಾಹ್ಯ ಪ್ರಪಂಚದಿಂದ ದೂರವಿದ್ದು, ಗುಡ್ಡ ಗಾಡು ಮತ್ತು ಅರಣ್ಯಗಳಿಂದ ರಕ್ಷಿಸಲ್ಪಟ್ಟವರು. ಅವರು ಧಾನ್ಯಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಪ್ರಾಣಿಗಳನ್ನು ತಮ್ಮ ಉಪ ಜೀವನಕ್ಕಾಗಿ ಸಾಕುತ್ತಿದ್ದರು. ಮಾರುಕಟ್ಟೆಯ ಆರ್ಥಿಕತೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದು ಅತೀ ಮುಂದುವರಿದ ಜನಗಳೊಂದಿಗೆ ಸಂಪರ್ಕವನ್ನು ಹೊಂದಿದವರು ಬಹಳ ಕಡಿಮೆ. ನಿಗಧಿತ ಅವಶ್ಯಕತೆಗಳಾದ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಕೃಷಿ ಹಾಗೂ ಅರಣ್ಯದ ಉತ್ಪನ್ನಗಳಾದ ಕೆಲವು ಅವಶ್ಯಕ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು, ತಮ್ಮದೇ ಆದ ನೈಸರ್ಗಿಕ ಸಂಪನ್ಮೂಲಗಳಿಂದ ತಯಾರಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗದ ಉಪ್ಪು ಮತ್ತು ಕಬ್ಬಿಣವನ್ನು ಬಾರ್ಟರ ಪದ್ಧತಿಯಿಂದ ಪಡೆಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಮೂಲ ನಿವಾಸಿಗಳಾದ ರೈತರೊಂದಿಗೆ ಸಹ ಜೀವನ ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಉಳುವವರ ಹಾಗೂ ಕುಶಲಕರ್ಮಿಗಳ ಸಂಬಂಧದ ಮೂಲಕ ಕೊಂಡು

ಕೊಳ್ಳುವ ರೀತಿಯದಾಗಿತ್ತು. ಮತ್ತು ಅವರ ವೈಯಕ್ತಿಕ ನಿರ್ಭರತೆ ನೆರೆಹೊರೆಯ ಬಹಳ ಮುಂದುವರಿದ ಆರ್ಥಿಕ ಮಾರುಕಟ್ಟೆಯ ಹೊರಗೆ ನಡೆಯುತ್ತಿತ್ತು.''[೭]

೧. ಚೆಂಚು ಸಮುದಾಯದಲ್ಲಿ ಮಹಿಳೆಯ ಪಾತ್ರ

ಭಾರತದ್ಯಾಂತ ನೆಲೆಸಿರುವ ಸಮುದಾಯಗಳಲ್ಲಿ ಚೆಂಚು ಸಮುದಾಯವು ತಮ್ಮ ಬಾಹ್ಯ ಚಹರೆಗಳ ಮೂಲಕ ತಮ್ಮ ಗಮನಗಳನ್ನು ಸೆಳೆಯುತ್ತವೆ. ಒಂದು ಸಮುದಾಯವೆನಿಸಲು ಆ ಸಮುದಾಯದಲ್ಲಿ ಗಂಡು ಮತ್ತು ಹೆಣ್ಣಿನ ಪಾತ್ರ ಈ ಎರಡು ಲಿಂಗಗಳ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯತೆಯ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆ ಹೊಂದಿರುವುದು. ಸಮುದಾಯದ ಏಳ್ಗಿಗೆ ಮೂಲ ಕಾರಣಕರ್ತಳಾಗಿರುವವಳು ಹೆಣ್ಣು. ಸಾಮಾಜಿಕ ಬದುಕಿನಲ್ಲಿ ಪುರುಷ ಪ್ರಧಾನ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಜಾರಿಯಾದ ದಿನದಿಂದ ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ರೂಪಿಸುವಂತಹ ನೀತಿ ನಿಯಮಗಳು ಧರ್ಮದ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಆದಿ ಕಾಲದಿಂದ ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೂ ಪ್ರಸ್ತುತ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಕೂಡ, ಮಹಿಳೆಯರ ಮೇಲೆ ನಿಯಂತ್ರಣವನ್ನು ಹೇರುತ್ತ ಬಂದಿವೆ. ಸಾಮಾಜಿಕ ವ್ಯವಸ್ಥೆಗಳು ಅಮೂರ್ತವಾಗಿವೆ. ಅಮೂರ್ತವಾಗಿರುವ ಸಂಪ್ರದಾಯಗಳನ್ನು ಪಾಲಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗುವಂತೆ ಸಮಾಜದ ಒತ್ತಡ ಅವಳ ಮೇಲೆ ಇದೆ. ಹೆಣ್ಣು ಈ ಸಂಪ್ರದಾಯಗಳನ್ನು ಪಾಲಿಸಿಕೊಂಡು ಬರುವಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಏರುಪೇರು ಆದರೂ ಈ ಸಮಾಜ ಅವಳ ಮೇಲೆ ನಿಯಂತ್ರಣ ಹೇರುತ್ತದೆ. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಸಂಪ್ರದಾಯಗಳು, ಆಚರಣೆಗಳು, ರೂಢಿ ನಿಯಮಗಳು, ಮಹಿಳೆಯನ್ನು ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಕೂಡಿ ಹಾಕಿ ಅವಳ ಮೇಲೆ, ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸುತ್ತಲೇ ಇದ್ದರೂ ಈ ಅಧಿಕಾರಕ್ಕೆ ಮರು ಮಾತನಾಡದೆ ಸುಮ್ಮನೆ ಮೂಕಪ್ರೇಕ್ಷಕಳಾಗಿ ಅಸಮಾನತೆಯಾದ ಈ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಸಮಾಜದ ವ್ಯವಸ್ಥೆಗೆ ಹೊಂದಿಕೊಂಡು ಬದುಕುತ್ತಿದ್ದಾಳೆ.

ಬುಡಕಟ್ಟು ಸಂಪ್ರದಾಯಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಣ್ಣನ್ನು ದೇವತೆ, ಸೃಷ್ಟಿ ಶಕ್ತಿ, ತಾಯಿ ಅಂತ ಎಲ್ಲಾ ಆರಾಧನೆಯ ನೆಲೆಯಿಂದ ಆರಂಭವಾಗಿ ಮಾನವನ ನಾಗರೀಕತೆ ಬೆಳವಣಿಗೆಗೆ ಕಾರಣ ಕರ್ತಳಾಗುವಳು. 'ಹೆಣ್ಣು' ಜಗತ್ತಿನ ಧರ್ಮಗಳ ಚರಿತ್ರೆ ಮಾತ್ರ ದೇವತೆಯು ಚರಿತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಹೆಣ್ಣು ಆರಾಧನ ಅಥವಾ ಆಳಲಪಡುವ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಸೇರಿಕೊಂಡಿರುತ್ತಾಳೆ.

"ಜಗತ್ತಿನ ಸಕಲ ಸೃಷ್ಟಿಯ ಮೂಲದಲ್ಲಿರುವ ಪರತತ್ವವನ್ನು ಸ್ತ್ರೀಯ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಕಂಡಂತ ಧಾರ್ಮಿಕ ಪಂಥಗಳು ಹೆಣ್ಣನ್ನು ಅತ್ಯಂತ ಉನ್ನತ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿರಿಸುತ್ತದೆ. ಧಾರ್ಮಿಕ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಸ್ಥರಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಣ್ಣು ಒಬ್ಬ ಸ್ವತಂತ್ರ ವ್ಯಕ್ತಿಯಿಂದಾಗಲೀ, ಮೋಕ್ಷದ ಹಕ್ಕು ಇರುವ ಮಾನವ ಜೀವ ಎಂದಾಗಲಿ ಆತ್ಮ ಎಂದಾಗಲೀ, ಗುರುತಿಸದೇ, ಆಕೆಯನ್ನು ನಿಕೃಷ್ಟ ಪ್ರಾಣಿಯಂತೆ ಕಾಣುವ ಧಾರ್ಮಿಕ ಪರಿಕಲ್ಪನೆಗಳು ಈ ಚರಿತ್ರೆಯ ಇನ್ನೊಂದು ತುದಿಯಾಗಿದೆ."[೮]

ಬುಡುಕಟ್ಟು ಸಮುದಾಯದಲ್ಲಿ ಹೆಣ್ಣನ್ನು ಹೇಗೆ ದೇವತೆಯೆಂದು ಪೂಜಿಸುವರೊ ಹಾಗೇ ಹೆಣ್ಣಿನ ಹುಟ್ಟನ್ನು ಅವಹೇಳನದಿಂದ ನೋಡುವುದು, ಧರ್ಮದಿಂದ ಹಿಡಿದು ಆಕೆಯ ಹುಟ್ಟಿಗೆ ಆಧಾರ ಎಂದು

ಯಾರು ಗುರುತಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಒಂದು ಕಡೆ ಪೂಜೆಯ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಇರಿಸಿದರೆ, ಮತ್ತೊಂದು ಕಡೆ ಅಪೂಜನಿಯ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಇರಿಸಿರುವುದು ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ಹೆಣ್ಣನ್ನು ದೇವತೆಯನ್ನಾಗಿ, ದೈತಳಾಗಿ ರೂಪಿಸುವವರು ಪುರುಷರೇ ಹೊರತು ಮಹಿಳೆಯಲ್ಲ. ಪುರುಷ ಅವಳನ್ನು ಯಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕಂಡರೂ, ಹೆಣ್ಣು ಅವನ ಸೃಷ್ಟಿಗೆ ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಲೇ ಬಂದಿದ್ದಾಳೆ. ಇಂತಹ ಹೊಂದಾಣಿಕೆಯಿಂದಲೇ ಜಗತ್ತಿನ ಎಲ್ಲಾ ಧರ್ಮ ಗ್ರಂಥಗಳು ಹೆಣ್ಣನ್ನು ದ್ವಿತೀಯ ದರ್ಜೆಯವಳಾಗಿ ಕಂಡಿದೆ. ಅವಳ ಒಂದು ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನು ಅವಳ ಯೋಚನೆಗಳನ್ನು ಅವಳ ಬುದ್ಧಿಮಟ್ಟವನ್ನು ಸಮಾಜ ಮತ್ತು ಪುರುಷ ಎಂದು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. ಅವಳನ್ನು ವಿರೋಧಿಸಿದವರು ಬೆಲೆ ನೀಡದೆ ಇರುವರು. ಅವಳ ಬುದ್ಧಿ ಮೊಳಕಾಲದ ಕೆಳಗೆ ಎನ್ನುವಂತೆ ನಂಬಿಕೆ ಸೃಷ್ಟಿಸುತ್ತಾರೆ. ಆದರಿಂದ ಅವಳ ಹುಟ್ಟಿನಿಂದ ಕೊನೆಯಾಗುವವರೆಗೂ ಕುಟುಂಬದಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವ, ಮದುವೆ, ಸಂಪ್ರದಾಯ, ಆಚರಣೆ, ಎಲ್ಲಾ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಅವಳ ಅಭಿಪ್ರಾಯಕ್ಕೆ ಯಾವುದೇ ಮಹತ್ವವನ್ನು ನೀಡಿಲ್ಲ.

೨. ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಮಹಿಳೆ

ಹೆಣ್ಣು ತನ್ನ ಸಂಸಾರದ ಉನ್ನತಿಗೆ ಸುಣ್ಣದಂತೆ ಬೆಂದು ಗಂಧದಂತೆ ತೇದು, ದೀಪದಂತೆ ಬೆಳಗುತ್ತಾ ಸಾಮಾಜಿಕವಾಗಿ ಅರ್ಥವತ್ತಾದ ಬದುಕನ್ನು ಬದುಕುತ್ತಾ, ಆಯಾ ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಬಂದ ದುಃಖ ದುಮ್ಮಾನಗಳನ್ನು ನುಂಗಿ ತವರಿಗೂ, ಗಂಡನ ಮನೆಗೂ ಅಂತೆಯೇ ನೆರೆ-ಹೊರೆಗೂ ಪ್ರೀತಿಯ ಗರತಿಯಾಗಿ ಬಾಳುತ್ತಾ ಬಂದಿದ್ದಾಳೆ.

ಅಲೆಮಾರಿ ಬುಡಕಟ್ಟಿಗೆ ಸೇರಿದ ಚೆಂಚು ಮಹಿಳೆಯರು ಈ ಸಾವಿರಾರು ವರ್ಷಗಳ ಜೀವನ ಪ್ರವಾಹದಲ್ಲಿ ರೂಪಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದ ಅಂಶಗಳು ಮರೆಯಾಗುತ್ತಿವೆ. ಜೀವನ ಕ್ರಮ ಬದಲಾಗುತ್ತಿವೆ. ಜೀವನ ಹೋರಾಟದಲ್ಲಿ ಈ ಬುಡಕಟ್ಟಿನ ಹೆಣ್ಣು - ನಿರ್ವಹಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದಿರುವ ಕಾರ್ಯಕಲಾಪಗಳು ಇಂದಿನ ನಾಗರಿಕ ಬದುಕಿನ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಆಶ್ಚರ್ಯವೆನಿಸುತ್ತವೆ. ಕುಟುಂಬ ನಿರ್ವಹಣೆಯ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಚೆಂಚು ಮಹಿಳೆಯ ಪಾತ್ರವು ಅತಿ ಮಹತ್ವದಾಗಿ ತೋರುತ್ತದೆ.

ಚೆಂಚು ಮಹಿಳೆ ಈ ಸಾವಿರಾರು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಜನಪದ ಮನ ಗೆದ್ದವಳೂ. ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ, ಸಾಮಾಜಿಕವಾಗಿ ಮಹತ್ವದ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ಗಳಿಸಿದಳು. ಒಂದು ಕಾಲಕ್ಕೆ ಆಕೆಗಿದ್ದ ಸ್ಥಾನ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಬೆರಗುಂಟು ಮಾಡುವಂಥದ್ದು. ಸನ್ನಿವೇಶ ಹಾಗೂ ಅನುಕೂಲಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಬುಟ್ಟಿ ನೇಯುವ, ವಾಲಗ, ಊದುವ, ಕಳ್ಳತನ ಮಾಡುವ, ಉಪ್ಪು ಮಾರುವ, ಹಾವು ಹಿಡಿಯುವ, ಎತ್ತು ಮಾರುವ ಇನ್ನು ಅನೇಕ ಬಗೆಯ ವೃತ್ತಿಗಳನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸಿ ಜೀವನ ಸಾಗಿಸುತ್ತಾ ಅಲೆಮಾರಿಗಳಾಗಿ ಬದುಕುತ್ತಿರುವ ದಷ್ಟೆ ಚೆಂಚರಿಗೆ ಬೆಳಗಾಗಿ ನಾನೆದ್ದು ಯಾರ್‍ಯಾರ ನೆನೆಯಲಿ ಇವರ ಚಿಂತೆ, ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ನೂರೊಂದು ದೇವರ

ನೆನೆಯುತ್ತಾ ಸಾಗಿದರೆ ಅವಳಿಗೆ ಸೋಲೇ ಕಾಣುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಕೆಲವು ವೇಳೆ ತಂಗಳಿದ್ದರೆ ಅದನ್ನೇ ಉಂಡು, ಮಗುವಿದ್ದರೆ ಸೊಂಟಕ್ಕೆ ಎತ್ತಿಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದದ್ದೂ ಇತ್ತು. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಇಬ್ಬಿಬ್ಬರು ಜೊತೆಯಾಗಿ ಹೆಂಗಸರೇ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದರು.

ದಟ್ಟವಾಗಿ ಸಿಕ್ಕ ಸಿಕ್ಕಾಗಿ ಬೆಳೆದ ಗಿಡಕ್ಕೆ ಮಳೆ ಪಳೆ ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ. ಇವರು ಮಳೆ ಅಥವಾ ಗಿಡವನ್ನು ದೇವರಿಗೆ ಹೋಲಿಸಿ ಪೂಜಿಸುವುದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ, ಇವರು ಮೊದಲು ಪ್ರಕೃತಿಯ ಆರಾಧಕರಾಗಿದ್ದರು ಎಂಬುದು ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ. ದಕ್ಷಿಣೆ ಮಾತ್ರ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಇದಲ್ಲದೆ ಅಜೀರ್ಣವಾಗಿ ಹೊಟ್ಟೆನೊಂದರೂ ಅವರಿಗೆ ಚಿಪ್ಪನ್ನು ಸುಟ್ಟು ಕೆಂಡವನ್ನು ನೀವಾಳಿ ತೆಗೆದು ಓಕಳಿ ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಹಾಕುತ್ತಾರೆ.

ಚೆಂಚು ಮಹಿಳೆಯರಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬರುವುದು 'ಹಚ್ಚೆ'. ಇವರು ಹಚ್ಚೆಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಹಾಕಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. 'ಹಚ್ಚೆ' ಎಂದರೇನು? ಹಚ್ಚೆ ಇದೊಂದು ಪ್ರಾಚೀನ ಜನಪದ ಕಲೆ, ಜನಪದ ಲಲಿತ ಕಲೆಗಳು ಪ್ರಸ್ತಾಪ ಮಾಡುವಾಗ ಜಗತ್ತಿನಾದ್ಯಂತ ಸಾರ್ವತ್ರಿಕ ಪದ್ಧತಿಯಾಗಿ ಮೊನ್ನೆ ಮೊನ್ನೆಯವರೆಗೆ ರೂಢಿಯಲ್ಲಿದ್ದ ಹಚ್ಚೆ ಹೊಯ್ಯುವ ಸಂಪ್ರದಾಯವನ್ನು ತಪ್ಪದೆ ಗಮನಿಸಬೇಕು. ಕ್ರಿ.ಪೂ.೨೦೦೦ ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆಯೇ ಈಜಿಪ್ಟ್ ನಲ್ಲಿ ಈ ಕಲೆ ಬಳಕೆಯಲ್ಲಿದ್ದುದು ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ಗ್ರೀಕರು, ರೋಮನ್ನರು, ಪೂರ್ವಜರ್ಮನರಲ್ಲಿ ಇದು ಪ್ರಚಲಿತವಿತ್ತೆಂಬುದು ದಾಖಲೆಗಳಿಂದ ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ. ಪಾಲಿನೇಷಿಯನ್ ಮೂಲಕ ಈ ವಿಶಿಷ್ಟ ಕಲೆ, ವಿಶ್ವವ್ಯಾಪ್ತಿಯಾಗಿ ಎಲ್ಲ ದೇಶಗಳ ಜನಾಂಗಗಳಲ್ಲಿ ವಿವಿಧ ರೀತಿಯಾಗಿ ಬೆಳೆದುಬಂದಿದೆ. ಇಂತ ಹಚ್ಚೆಯ ಉಗಮದ ಬಗೆಗೆ ಅನೇಕ ರೀತಿಯ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳು ವ್ಯಕ್ತವಾಗಿವೆ. ಆದಿ ಮಾನವ ಪ್ರಕೃತಿಯೊಂದಿಗೆ ಸ್ಪಂದಿಸುತ್ತಾ ಬೌದ್ಧಿಕವಾಗಿ ಬೆಳೆದಂತೆ ಬಹಳ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲುಂಟಾದ ಸೌಂದರ್ಯ ಪ್ರಜ್ಞೆಯ ಹೆಚ್ಚೆಯ ಹುಟ್ಟಿಗೆ ಕಾರಣವಾಗಿರಬೇಕು. ಬಣ್ಣಗಳು ಅವನನ್ನು ಆಕರ್ಷಿಸಿರಬೇಕು. ಹೀಗೆ ಸಂಪ್ರದಾಯ ಬದ್ಧವಾದ ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳು ಇಂದು ಈ ಗ್ರಾಮಗಳಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬರುವರು.

'ಇತ್ತೀಚಿಗೆ ಈ ಗ್ರಾಮಗಳಲ್ಲಿ ಮನೆ ಮನೆಗಳಲ್ಲಿ ರಾಜಕೀಯ ತಲೆ ಹಾಕಿದೆ. ಇಂದು ಊರಿನ ಹಿರಿಯರ ಮಾತಿಗೆ ಗೌರವವಿಲ್ಲ. ಯುವಕರು ಸಾರಾಯಿ, ಹೆಂಡ, ಹಣದ ಪ್ರಭಾವದಿಂದ ಚುನಾವಣೆಯಲ್ಲಿ ಗೆದ್ದು ಬಂದು, ಅಧಿಕಾರದ ಪಿತ್ತ ತಲೆಗೇರಿ ತಾವೇ ದೊಡ್ಡವರೆಂದು ಮೆರೆಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ರಾಜಕೀಯ ಬಂದ ಕಡೆ ಕುಡಿತ, ಜೂಜಿನ ಮೋಜು ಬೆಳೆದು ಬಂದು, ದುಡಿಮೆ ಕಡಿಮೆಯಾಗಿ ಇರುವ ಹೊಲ. ಗದ್ದೆ, ತೋಟ, ತುಡಿಕೆಗಳು ಕಂಡವರಿಗೆ ಮಾರಾಟವಾಗುತ್ತಿವೆ. ಊರಿನ ಬಿಗ್ಗಟ್ಟು, ಪ್ರಗತಿ ಯಾರಿಗೂ ಬೇಡ, ರಾಜಕೀಯ ದೊಂಬರಾಟದಲ್ಲಿ ಹಣ, ಆಸ್ತಿ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮಲ್ಲಿಯೇ ಹೊಡೆದಾಟ ಬಡಿದಾಟ ಪೈಪೋಟಿ ಮನೋಭಾವ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿದೆ. ಇದರ ಜೊತೆ ದೂರದರ್ಶನದ ಹಲವಾರು

ಚಾನೆಲ್ಲುಗಳಲ್ಲಿ ಕುಡಿತ, ಕುಣಿತ, ಹೊಡೆದಾಟಗಳನ್ನೇ ಹೆಚ್ಚೆಚ್ಚು ಪ್ರಸಾರ ಮಾಡುತ್ತಾ ಯುವ ಜನತೆಯನ್ನು ಅಡ್ಡದಾರಿಗೆಳೆಯುತ್ತಿವೆ. ಹೀಗಿರುವಾಗ ನಮ್ಮ ಹಿಂದಿನ ಸಂಪ್ರದಾಯಗಳು ನಾಗರೀಕತೆ ಹುಚ್ಚು ಹೊಳೆಯಲ್ಲಿ ಕೊಚ್ಚಿ ಹೋಗುತ್ತಿರುವಾಗ ನಮ್ಮ ಪೂರ್ವಜರು ಆಚರಿಸಿಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಿದ್ದ ಕೆಲವು ಸಾಮೂಹಿಕ, ಧಾರ್ಮಿಕ ಆಚರಣೆಗಳ ಬಗೆಗೆ ನಾನು ಕಂಡು ಕೇಳಿದಂತೆ ಇಲ್ಲಿ ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸುತ್ತಿದ್ದೇನೆ."[9]

ಇಂತಹ ಗ್ರಾಮಗಳನ್ನು ಕರ್ನಾಟಕದಾದ್ಯಂತ ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆ ಈ ರೀತಿಯಾದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಇರುವುದು. ಆದರೆ ಅಲ್ಲಿ ಹೆಣ್ಣು ಎಂಬುವವಳು ಈ ಎಲ್ಲಾ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿರುವಳು. ಅವಳಿಗೆ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಪುರುಷರಂತೆ ಸಮಾನತೆ ಇಲ್ಲ. ಆರ್ಥಿಕವಾಗಿ ಅವಳು ಸಬಲೀಕರಣ ಹೊಂದಿಲ್ಲ. ಔದ್ಯೋಗೀಕರಣ ಹಾಗೇ ನಗರೀಕರಣದ ಪ್ರಭಾವ ಅವಳ ಮೇಲೆ ಇನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಒತ್ತಡ ತರುತ್ತಿವೆ. ಹೊರತು ಬದಲಾವಣೆ ಹೊಂದುತ್ತಿಲ್ಲ. ಯಾವುದೇ ಸಮುದಾಯದಲ್ಲಿ ಅವಳು ಹೆಣ್ಣು ಎಂದು ಗುರುತಿಸಬೇಕಾದರೆ, ಎಲ್ಲಾ ಸಮುದಾಯದಲ್ಲಿ ಅವಳಿಗೆ ಕೆಳಸ್ಥಾನವನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿರುವರು.

"ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ಗಮನಸಿದಾಗ, ಐತಿಹ್ಯಗಳನ್ನು ಅವಲೋಕಿಸಿದಾಗ, ಆಗಿನ ಕಾಲದ ಶಿಕ್ಷಣವೆಂದರೆ ವೇದಾಧ್ಯಾಯನವೇ ಆಗಿತ್ತು, ಲೋಪಮುದ್ರ ಘೋಷಾ ವಿಶ್ವವರಾ, ಸುಲಭಾ, ಗಾಗಿರ, ಮೈತ್ರೇಯಿ ಈ ಮೊದಲಾದ ಮಹಿಳೆಯರು ವೇದಾಧ್ಯಯನ ಮಾಡಿದ್ದರೆಂದು ತಿಳಿದುಬರುತ್ತದೆ. ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಸಂಕಥನಗಳನನ್ನು ಬಿಚ್ಚಿದಾಗ ಮಹಿಳೆ ಸಾಧ್ಯತೆಗಳು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗುತ್ತವೆ. ಹಿಂದೆ ಅನೇಕ ಮಹಿಳೆಯರು ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯವಾಳಿದ್ದಾರೆ. ಉನ್ನತ ಸ್ಥಾನಗಳಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಯ ನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಪಾಂಡಿತ್ಯ, ಪಡೆದವರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಇಷ್ಟೆಲ್ಲಾ ದೀರ್ಘ ಪರಂಪರೆಯಿರುವ ಮಹಿಳೆ ಇಂದೇಕೆ ದುರ್ಬಲಳಾದಳು?"[10]

ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಚೆಂಚು ಮಹಿಳೆಯರ ಸಾಮಾಜಿಕತೆ

ಸಾಮಾಜಿಕ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಮಾನವೀಯ ಸಂಬಂಧಗಳಿಂದ ಕಟ್ಟುವ ಪ್ರಾಥಮಿಕವಾದ ಎಲ್ಲಾ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡುವವಳು ಮಹಿಳೆ, ಸಮುದಾಯದ ಏಳ್ಗೆಗೆ ಶ್ರಮಿಸುತ್ತಿರುವವಳು ಮಹಿಳೆ, ಪುರುಷ ಕೇವಲ ಸಮಾಜದ ಹೊರಗಿನ ರೂಪವನ್ನು ರೂಪಿಸಬಲ್ಲರು. ಸಮಾಜದ ಆಂತರಿಕ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಹಿಳೆಯರ ಅನಿರ್ವಾತೆಯಿಂದಲೇ ವಿಕಸಗೊಳ್ಳುವುದು. ಪುರುಷ ಮತ್ತು ಮಹಿಳೆಯರ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಧಾರ್ಮಿಕ ನೆಲೆಗಳು ಸಂಕೀರ್ಣವಾಗಿ ರೂಪಿಸಿಕೊಂಡಿವೆ. ಆಧುನಿಕೋತ್ತರ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಈ ಎರಡು ವ್ಯವಸ್ಥೆಗಳ ಮೂಲಕ ಅವರ ಗತಕಾಲದ ಜೊತೆಗೆ ವರ್ತಮಾನವನ್ನು ನವೀಕರಿಸಿ ಭವಿಷ್ಯವನ್ನು ನಿರ್ಧರಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

ಜಾತಿ ಪದ್ಧತಿಯು ಭಾರತೀಯ ಮಹಿಳೆಯ ಮೇಲೆ ಬಹಳಷ್ಟು ಹೀನವಾಗಿ ವರ್ತಿಸಿದೆ. ಕೆಳಜಾತಿಯ ಮಹಿಳೆಯರು ಕ್ರೂರವಾಗಿ ದಂಡಿಸುವರು. ಆದರೆ ಮೇಲು ಜಾತಿ ಮಹಿಳೆಯರಿಗೆ ಪುರುಷಶಾಹಿಯು ತನ್ನ ಖಾಸಗಿ ಆಸ್ತಿ ಎಂಬುದು ರಕ್ಷಣೆ ಕೊಡುವುದು. ಕೇವಲ ಕೆಳಜಾತಿ ಎಂಬ

ಕಾರಣಕ್ಕಾಗಿ ಸಮಾಜದ ಎಲ್ಲಾ ಮೇಲ್ಜಾತಿಗಳು ಇವಳ ಮೇಲೆ ಅಧಿಕಾರ ಚಲಾಯಿಸುವರು. ಉಳಿಗಮಾನ್ಯ ಸಮಾಜದ ಹಳೇ ಮೌಲ್ಯಗಳು ಜಾತಿ ಪದ್ಧತಿಯಲ್ಲಿ ಆಳವಾಗಿ ಬೇರು ಬಿಟ್ಟಿವೆ. ಕೆಳದರ್ಜೆಯ ಸ್ತ್ರೀಯು ಮೇಲ್ಜಾತಿಯ ಸ್ತ್ರೀಯರ ಮೂಲಕ ಗುರುತಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಬರುವುದಿಲ್ಲ, ಲೈಂಗಿಕವಾಗಿ ನಿರಂತರ ಶೋಷಣೆಗಾಗಿ, ಕೆಲವೊಂದು ಸಮುದಾಯಗಳು ಸ್ತ್ರೀ ಲೋಕವನ್ನು ದೇವದಾಸಿಯರನ್ನಾಗಿಸಿಕೊಂಡು, ಸಮಾಜವು ದೇವರ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಕೆಳದರ್ಜೆ ಮಹಿಳೆಯ ಮೇಲೆ ಆಕ್ರಮಣ ನಡೆಸುತ್ತವೆ. ದೇವರ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಸ್ತ್ರೀ ದೈವಗಳನ್ನೆ ಲೈಂಗಿಕ ಶೋಷಣೆಗೆ ಸೃಷ್ಟಿಸಿಕೊಂಡ ಉಳಿಗಮಾನ್ಯ ಪುರುಷ ಸಮಾಜವು ವೈದಿಕ ಧರ್ಮದಷ್ಟೇ ಕ್ರೂರವಾಗಿ ಕೆಳದರ್ಜೆಯ ಮಹಿಳೆಯನ್ನು ಹಿಂಸಿಸಿದ ಇಂತಹ ಮೌಲ್ಯಗಳು ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಹಳೇ ಕಾಲದಿಂದ ಅವು ಈ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಜೀವಂತವಾಗಿವೆ.

ಸಾಮಾಜಿಕ ಬದುಕು ಹೆಣ್ಣಿನ ಒಪ್ಪಂದದ ಬದುಕೇ ಸಾಮಾಜಿಕತೆಯಾಗಿದೆ. ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಸಮುದಾಯದಲ್ಲಿ ಇದ್ದಂತೆ ಚೆಂಚು ಸಮುದಾಯದಲ್ಲಿ ಕೂಡ ಹೆಣ್ಣು ಮತ್ತು ಗಂಡಿಗೆ ಸಾಮಾಜಿಕ ಬದುಕು ಎಂಬುದು ಏಕ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿಲ್ಲ. ಚಾರಿತ್ರಕವಾಗಿ ತಾರತಮ್ಯದಿಂದ ಬೆಳೆದುಬಂದಿರುವುದು.

ಸಾಮಾಜಿಕತೆ ಎಂಬುದರಲ್ಲಿಯೇ ಬಹುದೊಡ್ಡ ತೊಡಕಿದೆ. ಪುರುಷರ ಅಸ್ತಿತ್ವದೊಂದಿಗೆ ಮಹಿಳೆಯರ ಅಸ್ತಿತ್ವವನ್ನು ಗುರುತಿಸುವುದು ಸನಾತನ ಕಾಲದಿಂದಲೂ ಬೆಳೆದು ಬಂದಿರುವುದೇ ಸಾಮಾಜಿಕತೆಯಾಗಿದೆ.

ಪುರುಷ ಕೇಂದ್ರವಾಗಿ ಮಹಿಳೆ ಅವನ ಅಧೀನಳಾಗಿರುವ ಸಾಮಾಜಿಕತೆ ಇದೆ. ಸ್ತ್ರೀ ಪುರುಷರಿಬ್ಬರಿಗೂ ಸಮಾನವಾದ ಸಾಮಾಜಿಕತೆಯು ಸಿಗಬೇಕು. ಆದರೆ ಕುಟುಂಬದಲ್ಲಿ ಹೆಣ್ಣಾದವಳು ದುಡಿದು ತಂದಿರುವಂತಹ ಆದಾಯವನ್ನು ಪತಿಯ ಕೈಗೆ ನೀಡುತ್ತಾಳೆ. ತನ್ನ ಖರ್ಚಿಗಾಗಿ ಮತ್ತೆ ಗಂಡನ ಎದುರು ಕೈ ಚಾಚಬೇಕು. ಅದೇ ರೀತಿಯಾಗಿ ಯಾವುದೇ ವಿಷಯಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತ ನಿರ್ಣಯಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದು ಕೂಡ ಆಕೆಗೆ ನಿಷಿದ್ಧ. ಇದು ತಲೆತಲಾಂತರಗಳಿಂದಲೂ ಬಂದಿರುವಂತಹ ಪದ್ಧತಿಯಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಈ ಪರಿಧಿಯಿಂದ ಹೊರಬರುವುದು ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಸಾಮಾಜಿಕತೆಯಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು ಇವರು ಮೌಲ್ಯ ವ್ಯವಸ್ಥೆಗೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ಹೋಗುವುದು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಹೀಗಾಗ ಸಾಮಾಜಿಕತೆಯಲ್ಲಿ ಬದಲಾವಣೆಯಾಗದ ಹೊರತು ಮಹಿಳೆಯ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಅದು ಮೇಲ್ವರ್ಗದ ಮಹಿಳೆಯ ಬದುಕಾಗಿರಬಹುದು ಅಥವಾ ಕೆಳವರ್ಗದ ಮಹಿಳೆಯರ ಬದುಕಾಗಿರಬಹುದು.

ಆದರೆ ಇಂದು ಮೇಲ್ದರ್ಜೆಯ ಸ್ತ್ರೀಯರು ಅಕ್ಷರಸ್ತರಾಗಿರುವವರು ಬದಲಾವಣೆಯ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯಲ್ಲಿ ಅವರ ಆಲೋಚನೆಗಳು ಬದಲಾವಣೆಯಾಗುತ್ತ ಮುಂದುವರೆಯುತ್ತಿರುವುದು, ಆಧುನಿಕತೆಯ ಪ್ರಭಾವ

ಎಂಬುದು ಮೇಲ್ವರ್ಗದ ಸ್ತ್ರೀಯರ ಮೇಲೆ ಬಹುಬೇಗನೆ ವಿಸ್ತಾರಗೊಳ್ಳುವುದು. ಆದರೆ ಬುಡಕಟ್ಟು ಚೆಂಚು ಮಹಿಳೆಯರು ಹೆಚ್ಚು ಧರ್ಮ, ಮೂಡತನ, ಆಚರಣೆ, ಸಾಂಪ್ರದಾಯ ಹೀಗೆ ಕೆಲವು ಕಟ್ಟುನಿಟ್ಟಾದ ನಿಯಮಗಳನ್ನು ಪಾಲಿಸುವುದರಿಂದ ಅವರ ಆಲೋಚನೆಗಳು ಬದಲಾವಣೆಯ ಕಡೆಗೆ ಗಮನ ಹರಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಪಾಪಕರ್ಮಗಳ ಕಲ್ಪನೆ ಬುಡಕಟ್ಟು ಮಹಿಳೆಯರಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಕಾಣಬಹುದು. ಬುಡಕಟ್ಟು ಮಹಿಳೆಯ ಮೇಲೆ ಅಂದರೆ ಚೆಂಚು ಸಮುದಾಯಗಳಂತ ಸಮುದಾಯದಲ್ಲಿ ಇಡೀ ಸಮುದಾಯದ ಏಳ್ಗೆಗೆ ಸೃಷ್ಟಿ ತಾಯಿಯಾಗಿರುವಳು ಹೆಣ್ಣು. ಇಂತಹ ಹೆಣ್ಣಿನ ಮೇಲೆ ಚಾರಿತ್ರಿಕತೆಯಿಂದಲೇ ಇಡೀ ಬದುಕಿನ ಇಂದಿನ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲೂ, ಸಮಾಜ, ಪುರುಷ, ಸಮುದಾಯ ಅವಳು ಅಧಿಕಾರ ಮತ್ತು ನಿಯಂತ್ರಣವನ್ನು ಸಾಧಿಸಿ ನಿಯಂತ್ರಕವಾದ ಅವಳ ಬದುಕನ್ನು ರೂಪಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಶೋಷಣೆ ಸ್ವರೂಪವು ಹೀಗೆ ಮುಂದುವರೆದಿದೆ. ಶೋಷಣೆ ಎಂಬುವುದು ಎಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ನಿಲ್ಲುವುದಿಲ್ಲವೋ ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಮಹಿಳೆಯ ಏಳ್ಗೆಗೆಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಚೆಂಚು ಸಮುದಾಯದಲ್ಲಿ ಮಹಿಳೆಯನ್ನು ಗುರುತಿಸಿದಾಗ, ಒಂದು ಸ್ಪಷ್ಟ ಚಿತ್ರಣವನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಕಾಣಬಹುದು. ಕುಟುಂಬ ಎಂಬುವುದು ಸಾಮಾಜಿಕ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ಒಂದು ಮೂಲ ಘಟಕವಾಗಿದೆ. ಈ ಘಟಕಗಳ ಮೂಲವಾಗಿರುವವಳು ಹೆಣ್ಣು. ಕುಟುಂಬದಲ್ಲಿ ಚಿಕ್ಕಮಕ್ಕಳಿಂದ ವಯೋವೃದ್ಧರವರೆಗೆ ಒಂದೇ ಸಮಾನ ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಕುಟುಂಬ ಮಗುವಿನ ಮೊದಲ ಪಾಠಶಾಲೆ, ತಾಯಿಯೇ ಮೊದಲ ಗುರು. ಕುಟುಂಬದ ಕರ್ತನೆನಿಸಿಕೊಂಡಿರುವ ಯಜಮಾನ ನಿಯಂತ್ರಣದಲ್ಲಿದ್ದು ಇತರ ಸದಸ್ಯರಿಗೆ ಆಧಾರ, ಆಶ್ರಯ, ರಕ್ಷಣೆ ಲೈಂಗಿಕ ಜೀವನಗಳಂತ ಮೂಲಭೂತ ಅಗತ್ಯಗಳ ಜೊತೆಗೆ ಪರಸ್ಪರ ಸಂಬಂಧ ಹಾಗೂ ಏಕತೆ ಭಾವನೆಗಳನ್ನು ಕುಟುಂಬ ಒದಗಿಸುತ್ತದೆ. ಈ ಎಲ್ಲಾ ಜವಾಬ್ದಾರಿಗಳನ್ನು ಚೆಂಚು ಸಮುದಾಯದಲ್ಲಿ ಮಹಿಳೆಯು ವ್ಯವಸ್ಥಿತವಾಗಿ ನೋಡಿಕೊಂಡು ಹೋಗುವ ಕೆಲಸ ಮಹಿಳೆಯದಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಮೊದಲು ಕೆಲವು ಕಟ್ಟುಪಾಡುಗಳು ಮಹಿಳೆಯರನ್ನು ನಿಯಂತ್ರಿಸುತ್ತಿದ್ದವು. ಆಕೆಯು ಮನೆಯ ಹೊರಗೆ ಹೋದರೆ ಒಂದು ವೇಳೆ ಹೊರ ಪ್ರಪಂಚಕ್ಕೆ ಕಾಲಿಟ್ಟರೆ, ಮನೆಯ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಆದೋಗತಿಗೆ ಇಳಿಯುತ್ತದೆ. ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ವಿಳಂಬವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಆಕೆಯನ್ನು ಬಾಹ್ಯ ಪ್ರಪಂಚಕ್ಕೆ ಬರುವುದನ್ನು ನಿಷೇಧಿಸಲಾಯಿತು. ಮನೆಯ ನಾಲ್ಕು ಗೋಡೆಯ ಮಧ್ಯೆ ಬಂಧಿಸಲಾಯಿತು. ಆದರೆ ಪ್ರಸ್ತುತ ಸಮುದಾಯದ ಮಹಿಳೆಯನ್ನು ಇಂದು ಗುರುತಿಸಿದಾಗ ಚೆಂಚು ಸಮುದಾಯದ ಮಹಿಳೆಯು ಕುಟುಂಬದ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯ ಜೊತೆಗೆ ಆರ್ಥಿಕತೆಯ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯು ಇಂದು ಹೆಣ್ಣಿನ ಮೇಲೆ ನಿಂತಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅವಳು ಪೂರ್ತಿ ಸಮಾಜದ ಜವಾಬ್ದಾರಿತಳಾಗಿ, ಆ ಸಮಾಜದ ಹಾಗೂ ಕುಟುಂಬದ ಏಳ್ಗೆಗೆ ಕುಟುಂಬ ಮತ್ತು ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ದುಡಿಮೆ ಎಂಬ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯಲ್ಲಿ ಶ್ರಮಿಸುತ್ತಿರುವಳು. ಕುಟುಂಬದವರ ಎಲ್ಲಾ ಸದಸ್ಯರ ಅವಶ್ಯಕತೆಗಳನ್ನು ಪೂರೈಸುವ ಯಜಮಾನ ಪುರುಷನಾದರೆ ಪುರುಷ ಪ್ರಧಾನವಾಗಿ ಮಹಿಳೆ ಅಧೀನಳಾಗಿದ್ದಾಳೆ. ಇನ್ನೂ

ದುಡಿಮೆಯ ವಿಷಯಕ್ಕೆ ಬಂದಾಗ ಗಂಡ ದುಡಿದು ತಂದು ಹಾಕುವುದರಿಂದ ಅವನ ದುಡಿಮೆಯು ಉತ್ಪಾದಕನೆನಿಸುತ್ತಾನೆ ಮತ್ತು ಮೌಲ್ಯವೆನಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಆದರೆ ಮಹಿಳೆ ಕುಟುಂಬದಲ್ಲಿ ಶ್ರಮಿಸುವುದರಿಂದ ಅನುತ್ಪಾದಕವಾಗಿ, ಪರಿಗಣಿಸಲಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಅವಳ ದುಡಿಮೆಗೆ ಯಾವುದೇ ಮೌಲ್ಯವಿಲ್ಲದೇ ಇರುವುದು ಕೂಡ ಅಧೀನತೆಗೆ ಕಾರಣವಾಗಿರುವ ಇನ್ನೊಂದು ಅಂಶವಾಗಿದೆ.

"ಮಹಿಳೆ ಪುರುಷನ ದಾಸವನ್ನು ತೊರೆಯುವ ಮೂಲಕವೇ ತನ್ನ ಏಳ್ಗಿಗೆಗಾಗಿ ವಿಧಿ ವಿಧಾನಗಳನ್ನು ರೂಪಿಸಬಹುದು. ಅಂದರೆ ಮಹಿಳೆ ಕುಟುಂಬ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಧಿಕ್ಕರಿಸಿ ಸಮಾನತೆಗೆ ಹೋರಾಡಬೇಕೆಂದಲ್ಲ. ಬದಲಿಗೆ ಮಹಿಳೆ ಕುಟುಂಬ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ಚೌಕಟ್ಟಿನ ಒಳಗೆ ಸಮಾನತೆ ಸಾಧಿಸಬೇಕು."

ಚೆಂಚು ಮಹಿಳೆಯ ಕೌಟುಂಬಿಕ ಪಾತ್ರ

"ಪುರುಷ ಪ್ರಧಾನ ಬಂಡವಾಳಶಾಹಿ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮತ್ತು ಪಿತೃಪ್ರಧಾನ ಕುಟುಂಬ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯೇ ಮಹಿಳೆಯರ ಹಿಂದುಳಿದ ಜೀವನ ಕ್ರಮಕ್ಕೆ ಅಲ್ಪ ಪ್ರಮಾಣದ ಗಳಿಕೆಗೆ ಕಾರಣವೆಂದು ಮಾರ್ಕ್ಸ್‌ರವರಂತ ಅರ್ಥಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞರ ಅಭಿಪ್ರಾಯವಾಗಿದೆ. ಚೆಂಚು ಸಮುದಾಯದಲ್ಲಿ ಪಿತೃ ಪ್ರಧಾನ ಕುಟುಂಬದ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಮಹಿಳೆಯರಿಗೆ ಇರುವ ಸ್ಥಾನ ದ್ವಿತೀಯ ದರ್ಜೆಯದ್ದು. ಪುರುಷರು ಮಾತ್ರ ಪ್ರಮುಖ ಆದಾಯ ಗಳಿಕೆದಾರನೆಂದೂ ಮತ್ತು ಮಹಿಳೆಯರು ಕುಟುಂಬದ ನಿರ್ವಹಣೆಯ ಸಂಪೂರ್ಣ ಜವಾಬ್ದಾರ ರೆಂದು ಪಿತೃಸತ್ತೆ ಪರಿಗಣಿಸುತ್ತದೆ. ಇಂತಹ ಕುಟುಂಬ ಸಂರಚನೆಯು ಮಹಿಳೆಯರು ಕಾರ್ಮಿಕರಾಗುವುದನ್ನು ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಕಾರಣಗಳಿಂದ ಮಾತ್ರ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ.

೧. ಕುಟುಂಬದಲ್ಲಿ ಗಳಿಸುವ ಪುರುಷ ರೋಗಿಷ್ಠ ಅಥವಾ ಮರಣಕ್ಕೆ ತುತ್ತಾದ ಸಂದರ್ಭ.

೨. ಕುಟುಂಬದ ಒಟ್ಟು ಅಗತ್ಯಗಳನ್ನು ಪೂರೈಸಲು ಪುರುಷನಿಗೆ ಅಸಾಧ್ಯವಾಗುವ ಸನ್ನಿವೇಶ.

೩. ಕುಟುಂಬದಲ್ಲಿ ಪುರುಷನು ತನ್ನ ಆದಾಯವನ್ನು ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಿದ್ಧನಿಲ್ಲದಿರುವುದು. (ಮಧ್ಯಪಾನ, ದುಶ್ಚಟ, ಸ್ವಾರ್ಥಗಳ ಕಾರಣಗಳಿಂದ) ಇಂತಹ ಕುಟುಂಬಗಳ ಮಹಿಳೆಯರ ಮತ್ತು ಮಕ್ಕಳ ಜೀವನ ಮಟ್ಟವು ಅತ್ಯಂತ ಕೆಳಮಟ್ಟದಲ್ಲಿರುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಮಹಿಳೆಯರ ಕಾರ್ಮಿಕತೆಗೆ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ದೊರಕುತ್ತದೆ.

ಚೆಂಚು ಸಮುದಾಯದಲ್ಲಿ ಪಿತೃಪ್ರಧಾನ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯು ಮಹಿಳೆಯರನ್ನು ನಿರಂತರವಾಗಿ ಪುರುಷರ ಅವಲಂಬಿಯಾಗಿಯೇ ಇರಿಸುವ ಕಾರಣದಿಂದಾಗಿ ಹೆಣ್ಣು ಮತ್ತು ಗಂಡು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ನೀಡುವ ಮೂಲಭೂತ ವ್ಯತ್ಯಾಸವನ್ನು ಕುಟುಂಬ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಮಹಿಳಾ ಕಾರ್ಮಿಕರು ವೃತ್ತಿ ಭವಿಷ್ಯವಿಲ್ಲದೆ, ನಲುಗಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಕುಟುಂಬ ಹಾಗೂ ಕಾರ್ಮಿಕ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಮಹಿಳೆಯರ ಅಧೀನ ಸ್ಥಿತಿಯು ಪರಸ್ಪರ ಅಂತರ ಸಂಬಂಧಿ ಅಂಶವಾಗಿ ಪ್ರಕಟಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಮಹಿಳಾ ಕಾರ್ಮಿಕರು ಉತ್ಪಾದನೆ ಮತ್ತು

ಪ್ರಜನನ ಕಾರ್ಯ ಎರಡರಲ್ಲೂ ಪಾಲ್ಗೊಳ್ಳಬೇಕು ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಪುರುಷ ಪ್ರಧಾನ ಕುಟುಂಬವಾಗಲೀ, ಉದ್ಯಮವಾಗಲಿ ಗಂಭೀರವಾಗಿ ಪರಿಗಣಿಸಿಯೇ ಇಲ್ಲ. ಮಹಿಳೆಯರಿಗೆ, ಕೌಟುಂಬಿಕ ಜವಾಬ್ದಾರಿಗಳು ಹೆಚ್ಚಾದಂತೆ ಅವರಿಗೆ ಉದ್ಯೋಗದಲ್ಲಿ ಮುಂದುವರಿಯುವ ಭದ್ರತೆಯನ್ನು ಕುಟುಂಬವಾಗಲಿ, ಉಧ್ಯಮ ಪತಿಗಳಾಗಲಿ ನೀಡುವುದಿಲ್ಲ. ಬದಲಾಗಿ ಉದ್ಯೋಗವನ್ನು ತೊರೆಯುವಂಥ ನಿರೀಕ್ಷೆಗಳನ್ನು ಒತ್ತಡಗಳನ್ನು ಮಹಿಳೆಯರ ಮೇಲೆ ಹೇರಲಾಗುತ್ತದೆ. ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ದುಡಿಯುತ್ತಿರುವ ಸುಶಿಕ್ಷಿತ ಮಹಿಳೆಯರ ಕೌಟುಂಬಿಕ ಹಾಗೂ ಉದ್ಯೋಗದ ಸ್ಥಿತಿಗತಿಗಳಲ್ಲಿ ಮಹಿಳೆಯರಿಗೆ ಸಹಭದ್ರತೆಯ ನೆಲೆಯಿಂದ ವೃತ್ತಿ ಭವಿಷ್ಯವನ್ನು ಊಹಿಸುವುದು ಅಸಾಧ್ಯವಾಗಿರುವ ಸಂದರ್ಭವಿದಾಗಿದೆ.''[೧೧]

" 'ಜಗತ್ತೇ ಹಳ್ಳಿ'ಯಾಗಿ ಮಾರ್ಪಾಡುಗೊಳ್ಳುತ್ತಿದೆ ಎಂದು ಪರಿಭಾವಿಸುವ ಕಲ್ಪನೆಯ ಒಳಗೆ ನಿಜವಾದ ಹಳ್ಳಿಗಳು ಗೈರು ಹಾಜರಾಗಿದೆ. ಹಳ್ಳಿಗಳ ಬಡರೈತರ ಕುಟುಂಬಗಳ ಮಹಿಳೆಯರ ಸ್ಥಿತಿ ಅತೀ ದಾರುಣವಾಗಿದೆ. ಕೃಷಿ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಬಂಡವಾಳ ಶಾಹಿತ್ವದ ಪ್ರವೇಶದಿಂದಾಗಿ ಕೃಷಿ ಮತ್ತು ಹೈನುಗಾರಿಕೆಯನ್ನು ಆಶ್ರಯಿಸಿದ ಕುಟುಂಬಗಳ ಒಳಗಿರುವ ಬಡತನ, ಪುರುಷ ಸಾಲ, ದಿವಾಳತನ, ಅವರ ಆತ್ಮಹತ್ಯ, ಇಂಥವುಗಳಿಂದ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಸಾಕುವ ಜವಾಬ್ದಾರಿಗಳಿಂದ ಹಳ್ಳಿಯ ಬಡರೈತ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳು ತತ್ತರಿಸಿ ಹೋಗಿದ್ದಾರೆ. ಕುಟುಂಬದ ಒಳಗೆ ಮಹಿಳೆಯರಿಗೆ ಸಿಗಬೇಕಾದ ಭದ್ರತೆ ಹೇಳ ಹೆಸರಿಲ್ಲದೆ ಮಾಯವಾಗಿರುವ ಸ್ಥಿತಿ ಇದಾಗಿದೆ. ಕೌಟುಂಬಿಕವಾಗಿ ಬುಡಕಟ್ಟು ಮಹಿಳೆಯರಿಗೆ ಈಗ 'ವರ್ತಮಾನ'ದ ಬದುಕೇ ಇಲ್ಲವಾಗಿ ಬಿಟ್ಟಿದೆ. ಪಲ್ಲಟಗೊಳಿಸಿದ ಸಮಕಾಲೀನ ಬದುಕಿನಲ್ಲಿ ಬುಡಕಟ್ಟು ಮಹಿಳೆಯರ ಕೈಯಲ್ಲಿ ವರ್ತಮಾನ ಮತ್ತು ಭವಿಷ್ಯ ಎರಡೂ ಉಳಿದಿಲ್ಲ. ಕೌಟುಂಬಿಕವಾಗಿ, ಸಾಮಾಜಿಕವಾಗಿ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಗೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವ ಗಂಡು-ಹೆಣ್ಣು ಎನ್ನುವ ಭಿನ್ನತೆಯಿಂದಾಗಿ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಎಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ನಾವು ನಮ್ಮ ಮೂಲಭೂತ ಅಸಮಾತೋಲನಗಳನ್ನು ಸರಿ ಮಾಡುವುದರ ಕಡೆಗೆ ಗಮನಹರಿಸುವುದಿಲ್ಲವೋ ಹಾಗೂ ಅದರಲ್ಲಿ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗುವುದಿಲ್ಲವೋ, ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಜಾತಿಕ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ವಿದ್ಯಾಮಾನ ಕೂಡ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಆಂತರಿಕ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ದೊಡ್ಡದಾಗಿ ಬಿಡಿಸುತ್ತಾ, ಹರಡುತ್ತಾ ಹೋಗುವುದು ಖಂಡಿತವಾಗಿದೆ.''[೧೨]

ಅಡಿಟಿಪ್ಪಣಿಗಳು

೧. ಕೆ.ಎಂ.ಮೇತ್ರಿ, ಡಾ. ಚೆಲುವರಾಜು, **ಬುಡಕಟ್ಟು ಅಧ್ಯಯನ ಸಂಪುಟ ೩,** ಸಂಚಿಕೆ ೨, ೨೦೦೬, ಪು.೪೩

೨. ಅದೇ, ಪು. ೪೭

೩. ಭೈರಪ್ಪ ಕೆ., **ಭಾರತೀಯ ಸಮಾಜ,** ಪು.೪೧೦

೪. **ಕರ್ನಾಟಕ ಸಂಪುಟ ೨,** ಪು.೭೦೫-೭೦೬

೫. ಕೆ.ಎಂ.ಮೈತ್ರಿ, **ಬುಡಕಟ್ಟು ಕುಲಕಸುಬು,** ಪು.೫೩

೬. ಅದೇ, ಪು.೫೨

೭. ಎ.ಎಸ್.ಪ್ರಭಾಕರ್, ಬುಡಕಟ್ಟು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಮೀಮಾಂಸೆ, ಪು.೨೮೪

೮. ರಹಮತ್ ತರೀಕರೆ, ಹೆಣ್ಣು ಧರ್ಮ ವಿಶ್ವಕೋಶ ೩, ೨೦೦೦, ಪು.೪೯೪

೯. ಎಚ್. ಜಯಮ್ಮ ಕರಿಯಣ್ಣ, ಹೆಣ್ಣಿನ ಸ್ಥಾನಮಾನ ಒಂದು ಪುನರಾವಲೋಕನ, ೨೦೦೦, ಪು.೫೭

೧೦. ಶಿವನಂದ ಎಸ್. ವಿರಕ್ತಮಠ, ಮಹಿಳಾ ಅಧ್ಯಯನ ಸಂಪುಟ ೬, ಸಂಚಿಕೆ ೧-೨, ೨೦೦೪, ಪು.೧೪೮

೧೧. ಸೋಮಣ್ಣ ಜೆ., ಅಂಬೇಡ್ಕರ ಮತ್ತು ಸಾಮಾಜಿಕ ನ್ಯಾಯ, ಪು.೭೪

೧೨. ಎಂ.ಉಷಾ, ಮಹಿಳಾ ಅಧ್ಯಯನ, ಪು.೬೧, ೬೨

ಅಧ್ಯಾಯ ೪

ಚೆಂಚು ಮಹಿಳೆಯರ ಸಾಮಾಜಿಕ ಸ್ಥಿತಿಗತಿ

೪

ಚೆಂಚು ಮಹಿಳೆಯರ ಸಾಮಾಜಿಕ ಸ್ಥಿತಿಗತಿ

ಪೀಠಿಕೆ

'ಸ್ತ್ರೀ' ಪದಕ್ಕೆ ಭಾರತೀಯ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ವಿಶಾಲ ಮತ್ತು ಉದಾತ್ತವಾದ ಅರ್ಥವಿದೆ. ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಸ್ತ್ರೀಯನ್ನು ಪ್ರೇಮಮಯಿ, ತ್ಯಾಗಮಯಿ ಎಂದು ಗುರುತಿಸುತ್ತಾರೆ. ಇಂತಹ ಆದರ್ಶದ ಮಾತುಗಳು ಪುರುಷ ಪ್ರಧಾನ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ನಗಣ್ಯವೆನಿಸಿದೆ. ಪ್ರಚಲಿತ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಮಹಿಳೆಯು ಬಹುಸ್ತರಗಳಲ್ಲಿ ಶೋಷಿತಳು ಶೋಚನೀಯ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿದ್ದಾಳೆ.[1]

ಮೊದಲು ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಸಮುದಾಯದಲ್ಲಿ ಗಂಡು ಮತ್ತು ಹೆಣ್ಣು ಇಬ್ಬರು ಸಮಾನರು ಎಂಬ ಕಲ್ಪನೆ ಚರಿತ್ರೆಯ ಉದ್ದಕ್ಕೂ ಇದೆ. ಆದರೆ ಸಂತಾನೋತ್ಪತ್ತಿಯ ಕ್ರಿಯೆಯು ಹೆಣ್ಣಿಗೆ ನೈಸರ್ಗಿಕ ಹೊಣೆಯಿಂದಾಗಿ ಶ್ರಮದಲ್ಲಿ ಪುರುಷನಿಗೆ ಸಮಾನವಾಗದ ಸಂಪನ್ಮೂಲವನ್ನು ಬದುಕಿನ ಅಗತ್ಯಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತ ಬೆಳೆಸಿಕೊಂಡು ಉಳಿದಿದೆಲ್ಲ ಅನ್ಯಧಾರವೆಂದು ಪುರುಷನನ್ನು ಕೇಳಬೇಕಿತ್ತು. ಆದ್ದರಿಂದ ಗಂಡನಿಗೆ ಮಾನ್ಯತೆ ಹೆಚ್ಚಿತು. ಅಲೆಮಾರಿ ಹಂತದಿಂದ ಮಾನವ ಸಮಾಜದ ಜೈವಿಕ ಮತ್ತು ಆರ್ಥಿಕ ಸಂದರ್ಭಗಳು ಸ್ತ್ರೀ ಪುರುಷರನ್ನು ಶ್ರೇಷ್ಠ ಕನಿಷ್ಠ ಎಂದು ನಿರ್ಧರಿಸಿಬಿಟ್ಟಿತ್ತು.

ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಬದುಕು ಸಂಘಟಿತವಾದ ಸಮೂಹ ದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಯ ಪ್ರವೃತ್ತವಾದ ದಿನದಿಂದಲೇ ಜನ ಸಮುದಾಯಗಳಲ್ಲಿ ಸಮಾಜದ ಅಸ್ತಿತ್ವ ಮೂಡಿಬಂದಿದೆ. ಈ ಸಾಮಾಜಿಕ ಬದುಕು ಹೆಣ್ಣು ಗಂಡಿಗೆ ಏಕಪ್ರಕರವಾಗಿಲ್ಲದಿರುವುದು ಚಾರಿತ್ರಿಕವಾಗಿ ತಾರತಮ್ಯದಿಂದ ಬೆಳೆದುಬಂದಿರುವುದು ಪ್ರಸ್ತುತ ಅಧ್ಯಯನಗಳ ಸಮಸ್ಯೆಯಾಗಿದೆ. ಮಹಿಳೆ ಸ್ಥಾನಮಾನ ನಿರ್ಧರಿಸುವಲ್ಲಿ ಸಾಮಾಜಿಕ, ಆರ್ಥಿಕ, ರಾಜಕೀಯ, ಧಾರ್ಮಿಕ ಈ ಎಲ್ಲಾ ಅಂಶಗಳು ಬಹಳ ಮಹತ್ವ ಪಾತ್ರವಹಿಸುತ್ತವೆ. ಆದರೂ ಕೂಡ ಪುರುಷ ಸ್ಥಾನಕ್ಕಿಂತ ಮಹಿಳೆಯರ ಸ್ಥಾನವು ಕೆಳದರ್ಜೆಯಲ್ಲಿರುವುದು. ಸ್ತ್ರೀಯರು ಹೊಂದಿರುವ ಸ್ಥಾನಮಾನದಲ್ಲಿ ನಾಗರಿಕತೆಯ ಮುನ್ನಡೆಯನ್ನು ಅಳೆಯುವ ಮಾನದಂಡವಿದ್ದಂತೆ ಎನ್ನುವ ಮಾತಿದೆ. "ಸ್ತ್ರೀಯರನ್ನು ಗೌರವಿಸಿ ಮತ್ತು ಅವರಿಗೆ ಅರ್ಹವಾದ ಅಂತಸ್ತು ಹಾಗೂ ಅವಕಾಶಗಳನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳದೆ ಇರುವ ಸಮಾಜ ಎಂದಿಗೂ ಪ್ರಗತಿ ಸಾಧಿಸಲಾರದು ಎಂದು ಸ್ವಾಮಿ ವಿವೇಕನಂದರವರು ಹೇಳಿದರು ಎಂಬುದು ಗಮನಾರ್ಹವಾದುದು.

ಮಹಿಳೆಯರ ಸಾಮಾಜಿಕ ಸ್ಥಿತಿಗತಿ

ನಾನು ಕ್ಷೇತ್ರಕಾರ್ಯ ಮಾಡಿದ ಮೂರು ಗ್ರಾಮಗಳಲ್ಲಿ ಆಧುನಿಕತೆಯ ಪ್ರಭಾವದಿಂದ ದಿನನಿತ್ಯದ ಅತ್ಯವಶ್ಯಕ ವಸ್ತುಗಳ ಉಪಯೋಗದಲ್ಲಿ ದಿನಚರಿಗಳಲ್ಲಿ ಜೀವನ ಶೈಲಿಯಲ್ಲಿ ಮಾರ್ಪಡುಗಳಾಗಿವೆ. ಮೊದಲೇ ಹೇಳಿದಂತೆ ಆಧುನಿಕತೆಗೆ ಒಳಗಾದ ಚೆಂಚು ಮಹಿಳೆಯು ತನ್ನ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಉಡುಗೆ ತೊಡುಗೆಗಳಲ್ಲಿ ಆಚಾರ ವಿಚಾರಗಳಲ್ಲಿ ಮದುವೆ ಮುಂತಾದ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ಬದಲಾವಣೆಯನ್ನು ತಂದುಕೊಂಡಿದ್ದಾಳೆ. ಇಂದು ಸಮಾಜ ಬದಲಾವಣೆಯತ್ತ ಸಾಗುತ್ತಿದೆ. ಈ ಬದಲಾವಣೆಗಳಿಗೆ ಸಮೂಹ ಮಾಧ್ಯಮ ಶಿಕ್ಷಣ, ಸಾರಿಗೆ ಸಂಪರ್ಕ ಮುಂತಾದವುಗಳು ಕಾರಣವಾಗಿವೆ. ಇಂದು ಗ್ರಾಮಗಳಲ್ಲಿ ಮಹಿಳೆಯು ಆಧುನಿಕ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಬಳಕೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾಳೆ. ನಗರಕ್ಕೆ ಹತ್ತಿರ ಇರುವ ಈ ಗ್ರಮಾಗಳು ನಗರ ಜೀವನ ಶೈಲಿಯನ್ನು ಅನುಕರಿಸುತ್ತಿದ್ದಾಳೆ. ಮೊದಲು ಈ ಸಮುದಾಯದ ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳು ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಇರುತ್ತಿದ್ದರು. ಹಣಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಾಧ್ಯಾನತೆ ಕೊಡುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಇಂದು ಆಧುನಿಕತೆ ರೂಪಗಳಿಗೆ ಬದಲಾವಣೆಗಳನ್ನು ಸಮುದಾಯಗಳಲ್ಲಿ ಉಂಟು ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಚೆಂಚು ಸಮುದಾಯದ ಮಹಿಳೆಯರು ಹಲವು ರೀತಿಯ ಸಮಸ್ಯೆಗಳಿಗೆ ಸುಳಿಯಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುವ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳು ಶಿಕ್ಷಣದಿಂದ ವಂಚಿತರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ನೈತಿಕತೆ ಇಲ್ಲದ ಬದುಕು ಗೊತ್ತುಗುರಿಯಿಲ್ಲದ ಜೀವನ ಅಂದಿನ ದುಡಿಮೆಯ ಕೂಲಿಯು ಅಂದೇ ಖರ್ಚು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ಅಲ್ಲಿನ ಮಹಿಳೆಯರ ಸ್ಥಿತಿ ಹೆಣ್ಣಿನ ಭವಿಷ್ಯ ಅಭದ್ರತೆಯಿಂದ ಕುಡಿದೆ. ಮಹಿಳೆ ಮತ್ತು ಪುರುಷ ಇಬ್ಬರು ದುಡಿಮೆ ಮಾಡಿದರೂ, ಗಂಡಿನ ಶ್ರಮಕ್ಕೆ ದುಡಿಮೆಗೆ ಸಿಗುವ ಮಹತ್ವ ಹೆಣ್ಣಿನ ಶ್ರಮಕ್ಕೆ ಸಿಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಹೆಣ್ಣಿನ ಸ್ಥಾನ ಮಾನದಲ್ಲಿ ಬದಲಾವಣೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅವಳು ಮತ್ತೆ ಮನೆಯ ನಾಲ್ಕು ಗೋಡೆಗಳಿಗೆ ಸೀಮಿತಳಾಗಿ ಮನೆಯನ್ನು ನೋಡಿಕೊಂಡು ಹೋಗುವುದು ತಪ್ಪುವುದಿಲ್ಲ. ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಅವಳು ಸ್ವತಂತ್ರವಾಗಿ ನಿರ್ಣಯ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ, ಮಾತನಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಸ್ವಂತ ಖರ್ಚು ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಸದಾ ಗಂಡನ ಬಯಕೆಗಳನ್ನು ತಿರಿಸುತ್ತಾ ಅವನ ಅಧೀನಕ್ಕೆ ಒಳಗಾಗಿರಬೇಕಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಹೊಡೆತ ಅವಾಚ್ಯ ಶಬ್ದಗಳಿಂದ ನಿಂದನೆ ಮಾಡುವುದು, ಹೆಣ್ಣು ಗಂಡಿನ ಬೋಗದ ವಸ್ತುವಾಗಿ ಆತನ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಹೇರುವ ಯಂತ್ರವಾಗಿ ಉಳಿದ ಸದಸ್ಯರ ಬೇಕು ಬೇಡಗಳಿಗೆ ಸ್ಪಂದಿಸುವ ಅವರ ಸೇವೆಯನ್ನು ಮಾಡುವ ಸೇವಕಿಯಾಗಿ ದುಡಿಯುತ್ತಿದ್ದಾಳೆ. ಈ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ಕ್ಷೇತ್ರಕಾರ್ಯದ ಮುಖಾಂತರ ಅವಲೋಕಿಸಿದಂತೆ. ಈ ಪ್ರದೇಶದ ಪುರುಷರು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಶಿಕ್ಷಣ ಹೊಂದಿಲ್ಲದವರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ತಮ್ಮ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಹೆಂಡತಿ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಮಾತನಾಡಿದರೆ ಎದುರುವಾದಿಸಿದರೆ, ಮಾನಸಿಕ ದೈಹಿಕ ಹಿಂಸೆ ನೀಡುವುದು ಅಪಮಾನ ಮಾಡುವುದು ನಿತ್ಯಜೀವನದ ಸಾಮಾನ್ಯ ಸಂಗತಿಯಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಇಂತಹ ಯಾತನೆಯನ್ನು ಬದುಕಿಗೆ ಹೊಂದಿಕೊಂಡು ಹೋಗುವ ಅನಿವಾರ್ಯ ಈ ಪ್ರದೇಶದ ಮಹಿಳೆಯರದ್ದಾಗಿದೆ. ಇಂತಹ

ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಮಹಿಳೆಯರು ತಮ್ಮ ಬದುಕನ್ನು ರೂಪಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗಲು ದೂರವೇ ಉಳಿದಿರುತ್ತಾರೆ. ಅವರ ಜೀವನದ ಜಂಜಾಟಗಳಿಂದ ಹೊರಗೆ ಬರಲು ಸಾಧ್ಯವೇ ಇಲ್ಲ. ತಾವು ಕೂಡ ಒಳ್ಳೆಯ ಬದುಕು ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಬಾಳಬೇಕೆಂಬ ಕನಸು ಕನಸಾಗಿ ಉಳಿಯುತ್ತದೆ. ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯವಾಹಿನಿಯಾಗಿರುವ ಕುಟುಂಬ ವಿವಾಹ ಸಂಪ್ರದಾಯಗಳು ಸಾಮಾಜಿಕ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಲ್ಲಿ ಮಹಿಳೆ ಸಾಮಾಜಿಕ ಸ್ಥಾನಮಾನ ಈ ಕೆಳಗಿನಂತೆ ವಿವರಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಕುಟುಂಬ

ಸಮಾಜದ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಹಂತದಲ್ಲಿಯೂ ಚೆಂಚು ಮಹಿಳೆಯನ್ನು ದ್ವಿತೀಯ ದರ್ಜೆಯಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಪುರುಷನು ಪ್ರಥಮ ದರ್ಜೆಯಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡೆ ಬಂದಿರುವುದು ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ಹೆಣ್ಣು ದ್ವಿತೀಯ ದರ್ಜೆಯವಳಾಗಿರುವುದರಿಂದಲೇ ಅವಳ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳಿಗೆ ಪುರುಷನ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳಿಗೆ ನೀಡಿದಷ್ಟು ಮಹತ್ವ ನೀಡುವುದಿಲ್ಲ. ಅವಳನ್ನು ಸಾರ್ವಜನಿಕ ವಲಯದ ಉದ್ಯೋಗಿಯಾಗಿ ನೋಡುವುದರ ಜೊತೆ ಜೊತೆಗೆ ಅವಳನ್ನು ಸಂಪ್ರದಾಯಿಕವಾಗಿ ನಡೆದುಬಂದಂತಹ ಗೃಹಿತ್ವವನ್ನು ಕೂಡ ನಿಭಾಯಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗವ ಧೋರಣೆ ಇದೆ.

ಗೃಹವೆಂದರೆ (ಮನೆ) ಅದು ಒಂದು ಬೌಧಿಕವಾದುದು. ಅದಕ್ಕೆ ಜೀವಂತಿಕೆ ನೀಡುವವಳು ಗೃಹಿಣಿ ಅವಳಿಂದಾಗಿಯೇ ಮನೆ ಮತ್ತು ಕುಟುಂಬ ಎರಡೂ ಸುಂದರವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಈ ಮನೆಯನ್ನು ನಿಯಂತ್ರಿಸುವವನು ಯಜಮಾನ. ಯಾಜಮಾನದ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಇವರನ್ನು ಪುರುಷನಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಗೃಹ ಮತ್ತು ಗೃಹಿಣಿಯನ್ನು ನಿಯಂತ್ರಿಸುವುದು ಅವನೆಯಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಗೃಹಕ್ಕೆ ಜೀವಂತಿಕೆಯನ್ನು ನೀಡಿದ ಗೃಹಿಣಿಗೆ ಜೀವಂತಿಕೆಯೇ ಇಲ್ಲದ ನಿಯಂತ್ರಣಕ್ಕೆ ಒಳಪಟ್ಟು ಬಾಳು ಬದುಕುತ್ತಾಳೆ. ಗೃಹತ್ವದ ಕಲ್ಪನೆಯೇ ಇಂದು ನೆನ್ನೆಯದಲ್ಲ ಅದು ಹಿಂದೂ ಧರ್ಮ ಮತ್ತು ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಯಾವಾಗ ಹುಟ್ಟಿಕೊಂಡವು. ಹೆಣ್ಣಿಗೆ ಸಂಪ್ರದಾಯಿಕ ಸಂಬಂದಗಳಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಿಡುವ ಪ್ರಯತ್ನಗಳು ಪ್ರಾರಂಭವಾದವು.

ಕುಟುಂಬ ಎಂಬುದು ಸಾಮಾಜಿಕ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ಒಂದು ಮೂಲ ಘಟಕವಾಗಿದೆ. ಚೆಂಚು ಮಹಿಳೆಯು ಆ ಕುಟುಂಬದ ಸಂಪೂರ್ಣ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಹೊತ್ತಿರುವಳು. ಆ ಕುಟುಂಬದಲ್ಲಿ ಚಿಕ್ಕ ಮಕ್ಕಳಿಂದ ಹಿಡಿದು ವಯೋವೃದ್ಧರವರೆಗೂ ಎಲ್ಲಾರು ಒಂದೇ ಸುರಿನಡಿಯಲ್ಲಿ ಜೋಪಡಿಯ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುತ್ತಾರೆ. ಕುಟುಂಬ ಮಗುವಿನ ಮೊದಲ ಪಾಠಶಾಲೆ'' ತಾಯಿಯೇ ಮೊದಲ ಗುರು ಆಗಿದ್ದಾಳೆ. ಇಲ್ಲಿ ಚೆಂಚು ಮಹಿಳೆಯು ಕುಟುಂಬದ ಮನೆಯ ಯಜಮಾನನ ನಿಯಂತ್ರಣದಲ್ಲಿರುತ್ತಾಳೆ. ಇತರ ಸದಸ್ಯರಿಗೆ ಆಹಾರ ಆಶ್ರಯ, ರಕ್ಷಣೆ, ಲೈಂಗಿಕ ಜೀವನಗಳಂತಹ ಮೂಲಭೂತದ ಅಗತ್ಯದ ಜೊತೆಗೆ ಪರಸ್ಪರ ಸಂಬಂಧ ಹಾಗೂ ಏಕತೆಯ ಭಾವನೆಗಳಿಂದ ಕುಟುಂಬದ ಸಂಪೂರ್ಣ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಹೊತ್ತುಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಿದ್ದಾಳೆ.

"ಸಾಮಾಜಿಕ ನಡವಳಿಕೆ ಶಿಸ್ತು, ನಿಯಮಪಾಲನೆ ಮುಂತಾದವುಗಳನ್ನು ಕುಟುಂಬ ಸಂಸ್ಥೆಯೇ ರೂಪಿಸುತ್ತಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಹುಟ್ಟಿನಿಂದ ಸಾವಿನ ತನಕ ಕುಟುಂಬದಲ್ಲಿಯೇ ಇರುತ್ತಾನೆ. ಸಂತಾನೋತ್ಪತ್ತಿ ಆರ್ಥಿಕ, ಸಾಮಾಜಿಕ ಹಾಗೂ ಭಾವನಾತ್ಮಕ ಭದ್ರತೆಗಳನ್ನೊದಗಿಸುವ ಕುಟುಂಬವು ಸಮಾಜದ ಆಧಾರಸ್ತಂಭವಾಗಿದೆ. ಆಯಾಕಾಲದ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯನ್ನು ಗಂಡು ಹೆಣ್ಣುಗಳಲ್ಲಿ ಎರಕ ಹೊಯ್ಯುವ ಕುಟುಂಬ ಸಂಸ್ಥೆ ಅವರ ಪಾತ್ರೆಗಳು ಜವಾಬ್ದಾರಿಗಳು ಮತ್ತು ಮಾದರಿಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟುನಿಟ್ಟಾಗಿ ರೂಪಿಸಿದೆ."[9]

ಈ ಜವಾಬ್ದಾರಿಗಳನ್ನು ವ್ಯವಸ್ಥಿತವಾಗಿ ನೋಡಿಕೊಂಡು ಹೋಗುವ ಕೆಲಸ ಸಮುದಾಯದ ಮಹಿಳೆಯರದಾಗಿದೆ. ಮನೆಯ ಇತರ ಸದಸ್ಯರ ಅವಶ್ಯಕತೆಗಳಿಗೆ ಸ್ಪಂದಿಸುವ ತನ್ನ ಪಾತ್ರಗಳನ್ನು, ಜವಾಬ್ದಾರಿಗಳನ್ನು ಸಮರ್ಥವಾಗಿ ನಿರ್ವಹಿಸಲು ಮಹಿಳೆ ಸದಾ ಸಿದ್ಧವಾಗಿರಬೇಕಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಈ ಸಮುದಾಯದ ಮಹಿಳೆಯರನ್ನು ನಿಯಂತ್ರಿಸುವ ನಿಯಂತ್ರಕ ಕುಟುಂಬವೇ ಆಗಿದೆ. ಮಹಿಳೆಗೆ ಗೃಹಿಣಿತ್ವವೇ ಶ್ರೇಷ್ಠವೆಂದು ಹೇಳಿ ಆಕೆ ಮನೆಯ ಹೊರಗೆ ಹೋಗದಂತೆ, ಒಂದು ವೇಳೆ ಹೊರ ಪ್ರಪಂಚಕ್ಕೆ ಕಾಲಿಟ್ಟರೆ ಮನೆಯ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಅಧೋಗತಿಗಿಳಿಯುತ್ತದೆ. ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ವಿಳಂಬವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಆಕೆ ಬಾಹ್ಯ ಪ್ರಪಂಚಕ್ಕೆ ಬರುವುದನ್ನು ನಿಷೇಧಿಸಲಾಯಿತು. ಮನೆಯ ನಾಲ್ಕು ಗೋಡೆಗಳ ಮಧ್ಯೆ ಬಂಧಿಸಲಾಯಿತು.

ಮಹಿಳೆಯಾಗಲಿ ಅಥವಾ ಪುರುಷನಾಗಲಿ, ಪ್ರಗತಿಯನ್ನು ಹೊಂದಬೇಕಾದರೆ ಮತ್ತು ಪ್ರಗತಿಯು ಕುಂಠಿತಗೊಳ್ಳಬೇಕಾದರೆ ಕುಟುಂಬವು ಪ್ರಧಾನವಾದ ಪಾತ್ರವನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಈ ಕುಟುಂಬ ಎನ್ನುವ ಸಂಸ್ಥೆ ಪುರುಷನಿಗೆ ನೀಡಿದಷ್ಟು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ಮಹಿಳೆಗೆ ನೀಡುವುದಿಲ್ಲ. ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳುವುದು ಪುರುಷನ ಹಕ್ಕಾಗಿ ಮಾರ್ಪಡುತ್ತಿದೆ. ಅದೇ ಶಿಕ್ಷಣ ಮಹಿಳೆಯ ಬಾಧ್ಯತೆಯಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತದೆ. ಚೆಂಚು ಮಹಿಳೆಯರಿಗಾಗಿಯೇ ಸಂಪ್ರದಾಯಿಕ ಅನೌಪಚಾರಿಕವಾದ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ನೀಡಲಾಗುತ್ತದೆ.

"ಕುಟುಂಬ ಸದಸ್ಯರೆಲ್ಲರ ಪಾಲಿಗೆ ವಿಶೇಷವಾದ ಹಕ್ಕು ಬಾಧ್ಯತೆಗಳು ಅಲಿಖಿತವಾಗಿ ಬಂದಿರುತ್ತವೆ. ಪುರುಷ ಪ್ರಧಾನವಾದ ಈ ಸಮಾಜ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಈ ಎಲ್ಲಾ ನಿಯಮಾವಳಿಗಳನ್ನು ರೂಪಿಸುವವನು ಪುರುಷನೇ ಎಂದ ಮೇಲೆ ಸಹಜವಾಗಿಯೇ ಎಲ್ಲವೂ ಅವನ ಮೂಗಿನ ನೇರಕ್ಕೆ ಅವನ ಅನುಕೂಲಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿಯೇ ಇರುತ್ತದೆ. ಹಾಗಾಗಿ ಹಕ್ಕುಗಳಲ್ಲಿ ಪುರುಷನದು ಬಾಧ್ಯತೆಗಳೆಲ್ಲವು ಹೆಂಗಸಿನದು ಎಂದಾಗಿ ಬಿಟ್ಟಿದೆ. ಈ ಎಲ್ಲದರ ಮುಖ್ಯ ಸೂತ್ರವಾಗಿ ವಿವಾಹ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ರೂಪಿಸಲಾಗಿದೆ. ಹೆಂಗಸು ಹುಟ್ಟಿದ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಮಗಳಾಗಿ, ಸೋದರಿಯಾಗಿ ಬಾಲ್ಯ ಹರೆಯದ ದಿನಗಳನ್ನು ಕಳೆಯುತ್ತಿರುವಾಗಲೇ ಸೇರುವ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಹೇಗೆ ಬದುಕಬೇಕೆಂಬ ತರಬೇತಿಯಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತಾಳೆ."[10]

ಪಿತೃ ಪ್ರಧಾನ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ಕುಟುಂಬದಲ್ಲಿ ಗಂಡು ಸಂತನವನ್ನು ವಂಶಾಭಿವೃದ್ಧಿಯ ಮೂಲವೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸುತ್ತ ಬಂದಿರುವುದರಿಂದ ಹೆಣ್ಣು ಮಗುವು ಹುಟ್ಟಿದ ಮನೆ ತಾತ್ಕಲಿಕ ತಾಣವೆಂದು ಪರಿಭಾವಿಸಿ ತಾರತಮ್ಯಕ್ಕೆ ಒಳಪಡಿಸಲಾಗಿದೆ. ಈ ತಾರತಮ್ಯವೇ ಮುಂದೆ ಅನೇಕ ಹಂತದ ತಾರತಮ್ಯಗಳಿಗೆ ದಾರಿ ಮಾಡಿಕೊಡುತ್ತದೆ. ಕುಟುಂಬದ ಎಲ್ಲಾ ಸದಸ್ಯರ ಅವಶ್ಯಕತೆಗಳನ್ನು ಪೂರೈಸುವ ಯಜಮಾನ ಪುರುಷನಾದ್ದರಿಂದ ಕುಟುಂಬದ ಎಲ್ಲಾ ಸದಸ್ಯರ ಮೇಲೆ ತನ್ನ ನಿಯಂತ್ರಣವನ್ನು ಸಾಧಿಸುತ್ತಾನೆ. ಅದರಂತೆ ಈ ಸಮುದಾಯದ ಮಹಿಳೆಯನ್ನು ಕೂಡ ತನ್ನ ಹಿಡಿತದಲ್ಲಿರಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದಾನೆ. ಹೀಗಾಗಿ ಪುರುಷ ಪ್ರಧಾನವಾಗಿ ಈ ಸಮುದಾಯದ ಮಹಿಳೆಯ ಅಧೀನಳಾಗಿದ್ದಾಳೆ. ಇನ್ನು ದುಡಿಮೆಯ ವಿಷಯಕ್ಕೆ ಬಂದಾಗ ಗಂಡನು ದುಡಿದು ತಂದು ಹಾಕುವುದರಿಂದ ಅವನ ದುಡಿಮೆ ಉತ್ಪಾಹದಾಯಕವೆನಿಸುತ್ತದೆ. ಮತ್ತು ಮೌಲ್ಯವೆನಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಮಹಿಳೆಯ ಗೃಹ ವಾರ್ತೆಯು ಅನುತ್ಪಾದಕವಾಗಿ ಪರಿಗಣಿಸಲಾಗಿದ್ದರಿಂದ ಅವಳ ದುಡಿಮೆಗೆ ಯಾವುದೇ ಮೌಲ್ಯವಿಲ್ಲದೇ ಇರುವುದು ಕೂಡ ಅಧೀನತೆಗೆ ಕಾರಣವಾಗಿರುವ ಇನ್ನೊಂದು ಅಂಶವಾಗಿದೆ.

ಸಂಪ್ರದಾಯಿಕ ನಂಬಿಕೆಗಳು ನೀತಿ-ನಿಯಮಗಳು ಹೆಣ್ಣಿನ ಗೃಹ ವಾರ್ತೆಯನ್ನು ಎತ್ತಿ ಹಿಡಿದಿವೆ ಮತ್ತು ಪ್ರಮುಖವೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸಿವೆ. ಆಕೆಯ ದುಡಿಮೆ ಅನುತ್ಪಾದಕವೆನಿಸಿ, ಅಪಮೌಲ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಪುರುಷ ಈ ಸಮುದಾಯ ಮಹಿಳೆಯನ್ನು ಕೇವಲ ಗೃಹವಾರ್ತೆಗಾಗಿ ಸಂತಾನೋತ್ಪತ್ತಿಯಾಗಿ, ಭೋಗದ ವಸ್ತುವಾಗಿ ಮಾತ್ರ ಪರಿಗಣಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಹೊರತು ಅವಳ ದುಡಿಮೆಗೆ ಮಹತ್ವ ನೀಡಿಲ್ಲ. ಹೀಗಾಗಿ ಮಹಿಳೆಯರ ಕೆಲಸಗಳು ದುಡಿಮೆ ಎನಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿಲ್ಲ ಈ ಮಹಿಳೆಯರ ಪಾತ್ರಕ್ಕೆ ಮಹತ್ವ ಬರುತ್ತಿಲ್ಲ. ಮನೆಯ ಸದಸ್ಯರ ಬೇಕು ಬೇಡಗಳನ್ನು ಪೂರೈಸಿ ಅವರನ್ನು ಸುಸಂಸ್ಕೃತ ನಾಗರೀಕರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯು ಕೂಡ ಅವಳದೇ ಆಗಿದೆ. ಒಂದು ವೇಳೆ ಮಕ್ಕಳೇನಾದರೂ ದಾರಿ ತಪ್ಪಿದರೆ ಸಮಾಜದ ಕಟು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳುವುದು ಕೂಡ ಹೆಣ್ಣೇ. ಹುಟ್ಟಿದ ಮಗುವನ್ನು ಸುಸಂಸ್ಕೃತ ನಾಗರೀಕನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಲು ಸಂಪೂರ್ಣ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಹೆಣ್ಣಿನ ಮೇಲಿದೆ. ಮಕ್ಕಳು ಬೆಳೆಸುವ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಪತಿ, ಪತ್ನಿ ಇಬ್ಬರದಾಗಿದ್ದರೂ ಸಹ ಪತಿ ತನ್ನ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯಿಂದ ದುಡಿದು ತಂದು ಹಾಕುವ ನೆಪದಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಕರ್ತವ್ಯದಿಂದ ವಿಮುಖನಾಗುತ್ತಾನೆ. ಆದರೆ ಈ ಮಹಿಳೆಗೆ ಕರ್ತವ್ಯವನ್ನಾಗಿಸಿ ಈ ಜವಾಬ್ದಾರಿಗಳೆಲ್ಲವೂ ಅವಳ ಹೆಗಲ ಮೇಲೆಯೇ ಹೇರಲಾಗಿದೆ. ಹೀಗಿರುವಾಗ ಪರ್ಯಾಯ ಮಾರ್ಗಗಳನ್ನು ಹುಡುಕುವಂತೆಯೇ ಇಲ್ಲವೆಂಬುದು ಇಲ್ಲಿ ಗಮನಾರ್ಹ ವಿಷಯವಾಗಿದೆ.

ವಿವಾಹ

ಬುಡಕಟ್ಟು ಸಮುದಾಯಗಳು ಬಹಳ ಹಿಂದಿನಿಂದಲೂ ವಿವಾಹಕ್ಕೆ ಬಹಳ ಮಹತ್ವ ನೀಡುತ್ತಾ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಅವರ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ವಿವಾಹ ಒಂದು ಪವಿತ್ರವಾದ ಕರ್ತವ್ಯ. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರು ಇವಕ್ಕೆ

ಬದ್ಧರಾಗಿರಲೇಬೇಕು. ವಿವಾಹವೆಂಬುದು ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಪೂರಕವಾದ ಹಾಗೂ ಸಾರ್ವತ್ರಿಕವಾದ ಸಾಮಾಜಿಕ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಲ್ಲ ಒಂದು ವಿವಾಹದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಮಧ್ಯಕಾಲದಲ್ಲಿನ ಸ್ತ್ರೀಯರ ಒಂದು ವಿಷಯ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಾಗ ಪ್ರಸ್ತುತ ಸಮಾಜದ ಸ್ತ್ರೀಯರ ಸ್ಥಾನಮಾನವು ಇತಿಹಾಸ ಪೂರ್ವದ ಸ್ತ್ರೀಯರ ಸ್ಥಾನಮಾನಕ್ಕಿಂತ ತುಂಬ ಭಿನ್ನತೆಯಿಂದ ಕೂಡಿದೆ. ಆಧುನಿಕರಣಗೊಂಡಂತೆ ವಿವಾಹದ ಒಂದು ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಆಗಿನ ಸ್ತ್ರೀಯರು ಎದುರಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಬಾಲ್ಯವಿವಾಹ ಪದ್ಧತಿ, ವಿಧವಾ ಪುನರ್ ವಿವಾಹ ಪದ್ಧತಿ ಸತಿ ಪದ್ಧತಿ, ಪರದಾ ಪದ್ಧತಿ, ದೇವದಾಸಿ ಪದ್ಧತಿ ಇಂತಹ ಹಲವು ಸಮಸ್ಯೆಗಳು ಇಂದು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಕಡಿಮೆಯಾಗದಿದ್ದರೂ ಪ್ರಸ್ತುತ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಅಷ್ಟಾಗಿ ಕಂಡುಬರುವುದಿಲ್ಲ ಈ ಒಂದು ಅಧ್ಯಯನದಲ್ಲಿ ಚೆಂಚಪು ಸಮುದಾಯದ ಮಹಿಳೆಯ ವಿವಾಹಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಈ ಸಮುದಾಯಗಳಲ್ಲಿ ಬಾಲ್ಯವಿವಾಹ, ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಕಂಡುಬರಲಿಲ್ಲ. ತಮ್ಮ ಗೋತ್ರಗಳ ನಡುವೆ ವಿವಾಹ ಸಂಬಂಧಗಳು ನಡೆಯುತ್ತವೆ. ಇವರಲ್ಲಿ ಸೋದರ ಮಾವ ಮತ್ತು ಅಕ್ಕನ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಮದುವೆಯಾಗಿರುವುದನ್ನು ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ಹಿಂದೆ ಮದುವೆವೆಂಬುದು ಅಲ್ಲಿ ಹಿರಿಯರಿಂದ ತಿಳಿದರೆ, ಒಂದು ವಾರಗಟ್ಟಲೇ ಮದುವೆ ನಡೆಯುತ್ತಿತ್ತು ಎಂದು ಹೇಳುವರು. ಆದರೆ ಇವಾಗ ಒಂದು ದಿನದಲ್ಲಿ ಮುಗಿಯುವ ಮದುವೆಗಳು ರೂಢಿಯಲ್ಲಿ ಬಂದಿವೆ. ಮದುವೆ ಕಾರ್ಯಗಳು ನಡೆಯಬೇಕಾದರೆ ಕುಲಗೋತ್ರಗಳ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ನೆರವೇರುತ್ತದೆ. ಮದುವೆಯ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಹೆಣ್ಣಿಗೆ ಯಾವುದೇ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವಿಲ್ಲ. ತನಗೆ ಇಷ್ಟ ಬಂದ ಹುಡುಗನ ಜೊತೆ ಮದುವೆಯಾಗುವ ಅವಕಾಶ ಈ ಸಮುದಾಯದಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲ. ಜಾತಿ ಎಂಬ ವಿಷಯವು ಈ ಸಮುದಾಯಗಳಲ್ಲಿ ವಿವಾಹಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಬಹುಕಟ್ಟುವಾಗಿ ನಿರ್ಧಾರವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವರು. ತಂದೆ-ತಾಯಿ ಹಿರಿಯರು ನಿಚ್ಚಯಿಸಿದ ಹುಡುಗನನ್ನು ಅವಳು ಮದುವೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಅವಳ ಒಂದು ಆಸೆಗೆ ಯಾರೂ ಸ್ಪಂಧಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಅವಳ ಇಚ್ಛೆ ಏನು ಅಂತ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಯಾರು ಯೋಚಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಮದುವೆ ಎಂಬ ಬಂಧನಕ್ಕೆ ಪುರುಷನಾದವನು ಹೇಗೆ ಇರಲಿ ಅವನನ್ನು ಹಿರಿಯರು ಒಪ್ಪಿದರೆ ಆಯಿತು. ಅವನನ್ನು ಮದುವೆಯಾಗಬೇಕು ಎಂದು ಅವಳ ಮೇಲೆ ಕಡಿವಾಣ ಹೇರುವರು. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಈ ಎಲ್ಲಾ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳ ಮದುವೆ ಇತರ ಸಮುದಾಯಗಳ ಪದ್ಧತಿಯಂತೆ ವರನ ಮನೆಯ ಮುಂದೆ ನಡೆಯುತ್ತದೆ. ಮದುವೆಯಲ್ಲಿ ವರನ ತಂದೆ-ತಾಯಿ ಸಂಪೂರ್ಣ ಮದುವೆಯ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ಪಂಚರ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟಿರುವರು. ಇದೇ ಗ್ರಾಮದ ಸದಸ್ಯರು, ಸಮುದಾಯದ ಜನರು ವಧು-ವರರ ಮನೆಯವರು ಮದುವೆಯ ಸಂಪೂರ್ಣ ಸಂಪ್ರದಾಯ ಪ್ರಕಾರ ಮದುವೆ ಕಾರ್ಯ ಮಾಡುವರು. ಆದರೆ ಹೆಣ್ಣಿನ ಸಮ್ಮತಿ ಇದೆಯೇ ಇಲ್ಲವೇ ಎಂಬ ಅರಿವೆ ಅವರಿಗೆ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಹೆಣ್ಣು ಮದುವೆ ಎಂಬ ಬಂಧನಕ್ಕೆ ಒಳಪಟ್ಟರೆ ಇಡೀ ಜೀವನ

ಮುಗಿಯುವರೆಗೂ ಗಂಡಿನ ಆಸರೆಯನ್ನು ಬಯಸಿ ಮನೆಯನ್ನು ಬೆಳಗುವ ನಂದ ದೀಪವಾಗಿ ಕುಟುಂಬದ ಸಂಪೂರ್ಣ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ಹೊಂದುವವಳು. ಒಂದು ವೇಳೆ ಮದುವೆ ನಂತರ ಗಂಡ ಮರಣ ಹೊಂದಿದರೆ, ಅವಳೀಗೆ ಮರು ಮದುವೆಯಾಗಲು ಅವಕಾಶ ಇಲ್ಲ ಮತ್ತು ತವರ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಲು ಕೂಡ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲ. ಗಂಡನ ಮನೆಯ ಏಳ್ಗೆಗೆ ಅವಳು ಸೀಮಿತವಾಗಿ ಬದುಕಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

ಉದಾ. ಈ ಸಮುದಾಯದಲ್ಲಿರುವ ಶಾಂತಮ್ಮ ಎಂಬುವ ಮಹಿಳೆ ಕೇವಲ ಹದಿನೈದು ವರ್ಷಕ್ಕಿಂತ ಮುಂಚೆ ಅವಳ ಮದುವೆ ಚೆಂಚು ಸಮುದಾಯದ ಯಂಪಾಡ ಗ್ರಾಮದ ಹಣಮಂತ ಎಂಬ ಯುವಕನ ಜೊತೆ ಮದುವೆ ಮಾಡಿದರು. ಗಂಡನ ಅನಾರೋಗ್ಯ ಸ್ಥಿತಿಯಿಂದಾಗಿ ತಾನು ಮೂರು ಮಕ್ಕಳು ಮತ್ತಿ ಇಡೀ ಕುಟುಂಬದ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಹೊತ್ತಳು. ಸ್ವಲ್ಪ ವರ್ಷಗಳ ನಂತರ ಮೂರು ಜನ ಮಕ್ಕಳು ಮತ್ತು ಇಡೀ ಕುಟುಂಬದ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಹೊತ್ತು ಆ ಮಹಿಳೆಯ ಗಂಡನ ಅನಾರೋಗ್ಯದ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ತರಳಿತ್ತು. ಅನಾರೋಗ್ಯದಿಂದ ಬಳುತ್ತಿದ್ದ ಆತ ಮರಣಹೊಂದಿದ ಇಡೀ ಕುಟುಂಬದ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಶಾಂತ ಎಂಬ ಮಹಿಳೆಯ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದುದರಿಂದ ಯಾವುದೇ ಆಸೆಯಿಲ್ಲದೇ ಬೇರೆಯವರ ಹೊಲಗದ್ದೆಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿ ತನ್ನ ಮೂರು ಮಕ್ಕಳು ಪೋಷಿಸುತ್ತಿರುವಳು. ಇತರ ಯಾವುದೇ ಆಸ್ತಿ, ಸೌಲಭ್ಯ, ಸೌಕರ್ಯವಿಲ್ಲ. ಸ್ವಂತಹ ದುಡಿಮೆ ಬೇರೆಯವರ ಹಂಗಿನಲ್ಲಿರದೇ ತವರ ಮನೆಗೆ ಹೋಗದೇ ಪುರುಷ ಪ್ರಧಾನವಾದ ಈ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬಳೇ ಮಹಿಳೆ ಒಬ್ಬ ಒಂಟಿಯಾಗಿ ಬದುಕು ಸಾಗಿಸುವುದೆಂದರೆ ತುಂಬಾ ಕಷ್ಟ. ಹಲವು ರೀತಿಯ ಶೋಚನೀಯ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗಳಿಗೆ ಒಬ್ಬಂಟಿಯಾಗಿ ಹಲವು ಸಮಸ್ಯೆಗಳಿಗೆ ಗುರಿಯಾಗುವ ಸಂದರ್ಭ ಮಹಿಳೆಗೆ ಒದಗುವುದು. ಇಂತಹ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಹಲವು ಮಹಿಳೆಯರಿಗೆ ಒದಗಬಹುದು. ವಿವಾಹವೆಂಬ ಬಂಧನವು ಹೆಣ್ಣಿಗೆ ಬಹುದೊಡ್ಡ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯುತವಾದ ಒಂದು ಬಾಂಧವ್ಯವಾಗಿದೆ. ಇಂದಿಗೂ ಮಹಿಳೆಯು ಹಲವು ಸಮಸ್ಯೆಗಳ ಸುಳಿಯಲ್ಲಿ ಇರುವಳು. ಇಡೀ ಕುಟುಂಬದ ಸಂಪೂರ್ಣ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಹೊತ್ತು ಈ ಮಹಿಳೆಯು ಬದುಕಲೇಬೇಕೆಂಬ ಛಲ ಅವಳಲ್ಲಿದೆ. ಬುಡಕಟ್ಟು ಸಮುದಾಯದ ಮಹಿಳೆಯರು ಗಂಡನ ಮನೆಯೆಂದರೆ ಇಡೀ ಜೀವನವನ್ನು ಮದುವೆಯಾದ ದಿನದಿಂದ ಹಿಡಿದು ಬದುಕಿನ ಕೊನೆಯ ಹಂತದವರೆಗೂ ಆ ಮನೆಯನ್ನೆ ನಂಬಿ ಇರುವಳು. ಬೇರೆಯಿರಲು ಇಚ್ಚೆಸುವುದಿಲ್ಲ. ಹಿಗೇ ಬೇರೆ ಹೋಗಿ ಇದ್ದರೆ ಆ ಮನೆಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟರೆ ಒಳ್ಳೆಯದು ಆಗುವುದಿಲ್ಲ ಎಂಬ ಪಾಪಕಲ್ಪನೆಯಲ್ಲಿ ಇರುವರು. ಮೌಢತ್ವ ಹಾಗೂ ಮುಗ್ಧತೆಯನ್ನುವುದು ಈ ಸಮುದಾಯದ ಮಹಿಳೆಯರಲ್ಲಿ ಕಂಡುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ.

ಸಂಪ್ರದಾಯ

ಹೆಣ್ಣು ಎಂದರೆ ಅಪವಿತ್ರವೆಂಬ ನಂಬಿಕೆ ಇರುವುದುರಿಂದ ಹೆಣ್ಣಿಗೇ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ವಿಷಯದಲ್ಲಿಯೂ ನಿಷೇದವನ್ನು ಹೇರಲಾಗಿದೆ. ಹೆಣ್ಣಿನ ಜೈವಿಕತೆ ನಿಸರ್ಗ ನಿರ್ಮಿತವಾಗಿದ್ದರೂ ಕೂಡ

ಅವಳನ್ನು ಅಸ್ಪೃಶ್ಯಳಲ್ಲಿ ಅಸ್ಪೃಶ್ಯಳಂತೆ ಅದೃಶ್ಯ ಮಾಡಲಾಗಿದೆ. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಧರ್ಮವು ಕೂಡ ಅದರದ್ದೆ ಆದ ಸಂಪ್ರದಾಯ ಆಚರಣೆಗಳು ಒಳಗೊಂಡಿರುತ್ತದೆ. ಅದು ಅವರ ಧರ್ಮದ ಶ್ರೇಷ್ಠತೆಯನ್ನು ಬಿಂಬಿಸುತ್ತಿದೆ. ಎಂಬುದು ಧರ್ಮದ ಅನುಯಾಯಿಗಳ ನಂಬಿಕೆಯಾಗಿದೆ. ಈ ನಂಬಿಕೆಗಳು ಹೇಗೆ ಸೃಷ್ಟಿಯಾದವು ಅವುಗಳ ಸೃಷ್ಟಿಗೆ ಕಾರಣಗಳೇನು ಎಂಬುದನ್ನು ಮೊದಲು ಅರಿಯವುದು ಮುಖ್ಯವಾಗಿದೆ.

“ಹಿಂದೂ ಧರ್ಮದ ಪ್ರಕಾರ ಸ್ತ್ರೀವೇದಾಧ್ಯಯನವನ್ನು ಮಾಡುವಂತಿಲ್ಲ ಯಾವುದೇ ತರಹದ ಧರ್ಮ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳುವಂತಿಲ್ಲ. ಮನೆಯ ದೇವರ ಪೂಜೆಯ ಕೆಲಸ ಅವಳದ್ದೇ ಆದರೂ ಪವಿತ್ರ ಗ್ರಂಥಗಳ ಪಠಣವನ್ನು ಹೇಳಲು ಆಕೆ ಬಂದು ಕೂಡುವಂತಿಲ್ಲ. ಜಾತಿಸ್ತರದಲ್ಲಿ ಆಕೆಯ ಸ್ಥಾನ ಶೂದ್ರ ಸಮಾನ ಅದರಂತೆ ಸ್ತ್ರೀ ಕೂಡ ''ಪಾಪಯನಿ'' ಎಂದೇ ಕರೆಸಿಕೊಳ್ಳುವವಳು''[೨೪] ಧಾರ್ಮಿಕ ಆಚರಣೆಗಳು ಸಂಪ್ರದಾಯಗಳು ಮತ್ತು ನಂಬಿಕೆಗಳು ನಮ್ಮ ಕುಟುಂಬದಲ್ಲಿ ಸಮುದಾಯವೇ ಹಾಸು ಹೊಕ್ಕಾಗಿವೆ ಎಂದರೆ ಹೆಣ್ಣು ಜೋರಾಗಿ ನಗುವುದು ಹೊರಗಡೆ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ನಿಲ್ಲುವುದೇ ಓಡಾಡುವುದು ಪರಪುರುಷದೊಂದಿಗೆ ಮಾತನಾಡುವುದು ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ನಿದ್ರೆ ಮಾಡುವುದು. ಇವೆಲ್ಲವು ನಿಷೇಧ ಇಂತಹ ನಂಬಿಕೆಗಳಿಂದಾಗಿ ''ನಗುಮೊಗದ ಹೆಂಗಸನ್ನು ನಂಬಬಾರದು'' “ಗಂಡು ಕೂತುಕೆಟ್ಟರೆ ಹೆಣ್ಣು ತಿರುಗಿ ಕೆಟ್ಟಳು'' ಎನ್ನುವಂತಹ ಗಾದೆ ಮಾತುಗಳು ಹುಟ್ಟಿಕೊಂಡಿವೆ. ಧರ್ಮದ ರೂಪಿಸಿದ ನಂಬಿಕೆಗಳಿಗೆ ಮತ್ತು ಸಂಪ್ರದಾಯಗಳಿಗೆ ಹೆಣ್ಣು, ತಲೆಬಾಗಲೇ ಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಈ ನಂಬಿಕೆಗಳು ಹೆಣ್ಣನ್ನು, ಕುರಿತಾಗಿ ಮಾತ್ರ ಹೇಳಲಾಗಿದೆ. ಹೊರತು ಗಂಡಿನ ವಿಷಯಕ್ಕೆ ಬಂದಾಗ ಜಾಣ, ಮೌನ, ತಾಳುತ್ತದೆ. ಈ ಶೌರ್ಯ ಪರಾಕ್ರಮಗಳು ಪುರುಷನಿಗಾಗಿ ಒಲಿದು ಬಂದಿರುವಂತಹ ಗುಣಗಳು ಎಂಬುದನ್ನು ಪ್ರಚಾರಪಡಿಸಿವೆ. ಹೆಣ್ಣಿನ ಹುಟ್ಟಿನಿಂದ ಹಿಡಿದು ಸಾಯುವವರೆಗೂ ಅನೇಕ ನಂಬಿಕೆಗಳು ಸಂಪ್ರದಾಯಗಳು, ಆಕೆಯ ದೇಹದ ಕುರಿತಾದ ಗುಣಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ವೈವಾಹಿಕ ಬದುಕಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟಂತಹ ಆಚರಣೆಗಳು ಇರುವವು. ಇಂತಹ ನಂಬಿಕೆಗಳಿಂದಾಗಿ ಚೆಂಚು ಮಹಿಳೆಯರು ತೀರಾ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವವನ್ನು. ಅಸ್ತಿತ್ವವನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡಂತಹ ಬದುಕು ಬಾಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಪುರುಷ ಮತ್ತು ಮಹಿಳೆಯು ಹುಟ್ಟಿನಿಂದ ಸಮಾನರಾಗಿ ಹುಟ್ಟುತ್ತಾರೆ. ಬೆಳೆಯುತ್ತಾ ಬೆಳೆಯುತ್ತಾ ಇಬ್ಬರ ಪಾಲನೆಯಲ್ಲಿ ಭಿನ್ನತೆ ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ಗಂಡಿಗೆ ಮುಂದಿನ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಹೆಣ್ಣಿಗೆ ತನ್ನ ತಂದೆ ತಾಯಿಗಳ ಮನೆಯು ತಾತ್ಕಲಿಕವಾದ ತಾಣವಾಗಿದ್ದು ಗಂಡನ ಮನೆ ಆಕೆಯ ಪಾಲಿಗೆ ಶಾಶ್ವತವೆಂದು ತಿಳಿದು ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಅತಿಥಿಯಂತೆ ಬೆಳೆಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಅವಳಿಗೆ ಗಂಡ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಯಾವ ರೀತಿ ಇರಬೇಕು ಎಂಬ ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕ ಗೃಹಿತ್ವದ ಬೋಧನೆಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಪುನಃ ಅವಳಿಗೂ ಕೂಡ ಗಂಡನ ಹಾಗೆ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನಾಗಲಿ, ಆತ್ಮವಿಶ್ವಾಸವನ್ನಾಗಲಿ ತುಂಬುವುದಿಲ್ಲ.

ಚೆಂಚು ಮಹಿಳೆಯು ಮದುವೆಯಾದ ಮೇಲೆ ಆಕೆ ಓರ್ವನ ಪತ್ನಿಯಾಗಿ, ಸೊಸೆಯಾಗಿ ಅತ್ತಿಗೆಯಾಗಿ, ಗೃಹಿಣಿಯಾಗಿ ಇನ್ನೂ ಅನೇಕ ಪಾತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಹಂಚಿ ಹೋಗುತ್ತಾಳೆ. ಹೆಂಡತಿಯಾದವಳು ತನ್ನ ಮುತ್ತೈದೆತನದ ಪ್ರತೀಕವಾಗಿರುವಂತೆ, ಮಾಂಗಲ್ಯ ಕುಂಕುಮ, ಬಳೆ, ಹೂವು, ಕಾಲುಂಗರಗಳನ್ನು ಧರಿಸಬೇಕು. ಗಂಡನ ದೀರ್ಘಯುಷ್ಯ ಆರೋಗ್ಯ ಸಮೃದ್ಧಿಗಾಗಿ, ವ್ರತನೇಮಗಳನ್ನು ಪಾಲಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗಬೇಕು ಎಂಬ ಸಂಪ್ರದಾಯಗಳು ಅದರಂತೆ ಗಂಡನನ್ನು ದೇವರೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು. ಗಂಡನ ಎಂಜಲು ತಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಊಟ ಮಾಡಬೇಕು. ಗಂಡನ ಹೆಸರು ಹಿಡಿದು ಕರೆದರೆ ಅವನ ಆಯಸ್ಸು ಕಡಿಯೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಮತ್ತು ಮುತ್ತೈದೆಯಾಗಿ ಸಾಯುವುದರಿಂದ ಸ್ವರ್ಗ ಸಿಗುತ್ತದೆ. ಎಂಬ ಸಂಪ್ರದಾಯಗಳು ನಮ್ಮ ಕುಟುಂಬ ವಿವಾಹ ಎನ್ನುವ ಮೌಲ್ಯದ ಮೂಲಕ ಪುರುಷ ಹೇಳಿಕೊಟ್ಟಂತಹ ಸಂಪ್ರದಾಯಗಳನ್ನು ಮೌಲ್ಯಗಳನ್ನಾಗಿ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡು ಬಾಳುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತಾ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಇಂತಹ ಬಾಳು ಬಾಳುವ ಚೆಂಚು ಮಹಿಳೆಗೆ ಪೂಜ್ಯನೀಯವಾದ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ಮತ್ತು ಗೌರವವನ್ನು ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಸೂಕ್ತವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತದೆ.

ನಮ್ಮ ಪುರುಷ ಪ್ರಧಾನ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಸನಾತನ ಕಾಲದಿಂದಲೂ ಹೆಣ್ಣಿಗೆ ಅನೇಕ ಸಂಪ್ರದಾಯಗಳಲ್ಲಿ ನಂಬಿಕೆಗಳ ಚೌಕಟ್ಟಿನೊಳಗೆ ಕಟ್ಟಿರುವ ಪ್ರಯತ್ನಗಳು ನಡೆದು ಬಂಧಿವೆ. ಮತ್ತು ನಡೆಯುತ್ತಲೇ ಇವೆ. ನಮ್ಮ ಸಮಾಜ, ಧರ್ಮ, ಜನಪದ ಈ ಮಹಿಳೆಯನ್ನು ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕತೆಯ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಸಂಬಂಧಗಳನ್ನು ಪಾಲಿಸಿಕೊಂಡು ಬರುವಂತೆ ಮಾಡಿವೆ. ಮೊದಲು ಒಬ್ಬ ಹೆಣ್ಣಾಗಿ ನಂತರ ತಾಯಿಯಾಗಿ ಮಗಳು, ಹೆಂಡತಿ, ಸೊಸೆ, ಹೀಗೆ ಇನ್ನೂ ಅನೇಕ ಸಂಪ್ರದಾಯಿಕ ಸಂಬಂಧಗಳನ್ನು ನಿಭಾಯಿಸುವ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ಚೆಂಚು ಮಹಿಳೆಯ ಹೆಗಲ ಮೇಲೆ ಹೇರಲಾಗಿದೆ. ಪುರುಷ ಪ್ರಧಾನ ಸಮಾಜವು ಹೆಣ್ಣಾದವಳು, ಹೀಗೆಯೇ ಇರಬೇಕೆ ಅವಳ ನಡೆ, ನುಡಿ, ಉಡುಗೆ ತೊಡುಗೆಗಳು ಹೀಗೆಯೇ ಇರಬೇಕು. ಅನೇಕ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಕೂಡ ಪುರುಷ ಧರ್ಮ ಮತ್ತು ದೇವರ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ತನ್ನಿಷ್ಟಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತಹ ಮೌಲ್ಯಗಳು ಸಂಪ್ರದಾಯಗಳೆಂದು ಪಾಲಿಸಿಕೊಂಡು ಬರುವಂತ ಈ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಾಗಿದೆ.

“ಔದ್ಯೋಗಿಕ ಸಂಸ್ಕೃತಿಗಿಂತಲೂ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯೇ ಜನಪದ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರಧಾನ ಸ್ಥಾನ ಪಡೆಯಿತು. ಸಂಸ್ಕೃತಿಯನ್ನು ನಂಬಿಕೊಂಡು ಬದುಕುವ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಕೆಲವು ಮೌಲ್ಯಗಳು ಬೇಕಾದವು. ಅವನ ಸುಖ-ಶಾಂತಿ, ನೆಮ್ಮದಿಯಿಂದ ಬದುಕಬೇಕಾದರೆ, ಶೀಲ, ಪಾತಿವ್ರತ ನೀತಿಯಂತಹ ಸಾಮಾಜಿಕ ಮೌಲ್ಯಗಳ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರೀತಿ, ತ್ಯಾಗ, ಸಹನೆಯಂತಹ ಮಾನವೀಯ ಮೌಲ್ಯಗಳನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಬೇಕಾಯಿತು. ಗಂಡನಿಗೆ ಹೆಂಡತಿ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ತಾಯಿ, ಸೊಸೆಗೆ ಅತ್ತೆ ಮತ್ತು ಅತ್ತಿಗೆ ಸೊಸೆಯ ಬದುಕು ಅವಳಿಗೆ ಪುರುಷ ಪ್ರಧಾನ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ಮೌಲ್ಯಗಳು ಪ್ರಶ್ನಾತೀತವಾಗಿದೆ.” ಈ ಸಂಪ್ರದಾಯಿಕ ಸಂಬಂಧಗಳು ಪುರುಷ ಮತ್ತು ಮಹಿಳೆ ಇಬ್ಬರಿಗೂ ಅನ್ವಯವಾಗಿದ್ದರೂ, ಪುಷನಿಗೆ ಈ ಸಂಬಂಧಗಳು ಆಯ್ಕೆಯಾಗಿರುತ್ತವೆ. ಹೊರತು ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ.

ಉದಾ. ಚೆಂಚು ಸಮುದಾಯದಲ್ಲಿ ಹೊಸದಾಗಿ ಮದುವೆಯಾದ ನವದಂಪತಿಗಳು ಗಂಡಿಗೆ ಆತನ ಹೆಂಡತಿಯೊಂದಿಗೆ ಯಾವುದೇ ಕಾರಣದಿಂದಾಗಿ ಬಾಳ್ವೆ ಮಾಡುವುದು ಕಷ್ಟವೆನಿಸಿದಾಗ ಅವಳು ಆ ಸಂಬಂಧದಿಂದ ಪಲಾಯನ ಮಾಡಿ ಒಂದು ಸಂಬಂಧವನ್ನು ನಿರಾಕರಣೆ ಮಾಡುವ ಆಯ್ಕೆ ಅವನಿಗಿರುತ್ತದೆ. ಅಂತಹ ಉದಾಹರಣೆಗಳು ಕೂಡ ದೊರೆಯುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಇಲ್ಲಿ ಮಹಿಳೆಯ ವಿಷಯಕ್ಕೆ ಬಂದಾಗ ಅದು ಆಯ್ಕೆಯಗಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಅವಳಿಗೆ ಆ ಸಂಬಂಧದಿಂದ ಎಷ್ಟು ಹಿಂಸೆಯಾಗುತ್ತಿದ್ದರು ಮರು ಮಾತನಾಡದೆ, "ಪತಿಯೇ ಪರದೈವ" ಎಂದು ತನ್ನ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ನಿಭಾಯಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಒಂದು ವೇಳೆ ನಿರಾಕರಿಸಿದರೆ ಅಂತಹ ಈ ಮಹಿಳೆಯರನ್ನು ಸಮಾಜ ನೋಡುವ ದೃಷ್ಟಿಕೋನವೇ ಬೇರೆಯಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಇಂತಹ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಚೆಂಚು ಸಮುದಾಯ ಮಹಿಳೆ ಅನಿವಾರ್ಯವಾದರೂ, ಈ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ನಿಭಾಯಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗಲೇ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಪುರುಷ ಹೆಣ್ಣನ್ನು ತನ್ನ ತಂದೆಯಲ್ಲಿರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಂಪ್ರದಾಯಗಳನ್ನು ನಂಬಿಕೆಗಳನ್ನು ಮುಂದೆ ಮಾಡಿದ್ದಾನೆ.

"ಮಜ್ಜಿಗೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಬೆಣ್ಣೆ ಕೆಡುವುದಿಲ್ಲ ಅಂಕೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಹೆಣ್ಣು ಕೆಡುವುದಿಲ್ಲ"[೬] "ಹೆಣ್ಣು ಪ್ರಕ್ರಿತಿಯಾಗಿ ಪರಿಗಣಿಸಲ್ಪಟ್ಟದ್ದರಿಂದ ಅವಳು ದಾಟಿ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ನೆಲೆಗೆ ಬರಕೂಡದು ಹೆಣ್ಣಿನ ಬದುಕು ಗ್ರಹ ಚೌಕಟ್ಟಿಗೆ ಸೀಮಿತವಾಗಿದೆ. ಹೊಲದೊಳಗಿನ ಆಕೆಯೇ ದುಡಿಮೆಯನ್ನು ಮನೆಯ ಬದುಕಿನ ಪರಿಧಿಯೊಳಗೆ ಎಳೆದು ತರಲಾಗಿದೆ. ಬಾಹ್ಯ ಸಂಪರ್ಕದ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಹೆಣ್ಣಿಗ್ಗೆ ಇಲ್ಲ. ಅದು ಅವಳ ಬದುಕಿನ ಕ್ರಮಕ್ಕೆ ಹೊಂದುವಂತದ್ದಲ್ಲ ಯಾವಾಗ ಬಾಹ್ಯ ಸಂಪರ್ಕದಂತಹ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಗೆ ಒಳಗಾಗುವಳು. ಆಗ ಪರಿಶುದ್ಧತೆಯನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುವಳು. ಅವಳು ಪರಿಶುದ್ಧಳಾಗಿರಬೇಕಾದರೆ ಸಂಪ್ರದಾಯಿಕ ಗೃಹ ಚೌಕಟ್ಟಿನೊಳಗೆ ಇರಬೇಕು"[೭] ಎಂದು ಹೇಳಲಾಗಿದೆ.

೨. ಮಹಿಳೆಯರ ಆರ್ಥಿಕ ಸ್ಥಿತಿಗತಿ

ಪಿತೃ ಪ್ರಧಾನ ಮತ್ತ ಬಂಡವಾಳ ಶಾಹಿವ್ಯವಸ್ಥೆಗಳ ಎರಡೂ ಮಹಿಳೆಯ ಆರ್ಥಿಕ ಅಧೀನತೆಗೆ ಕಾರಣವಾದ ಅಂಶಗಳು ಎಂಬ ಮೂಲಭೂತ ತತ್ವವನ್ನು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸಿದಳು.

ಹಲವು ಮಾನವಶಾಸ್ತ್ರದ ಅಧ್ಯಯನಗಳು ಲಿಂಗಾಧಾರಿತ ಶ್ರೇಣೀಕೃತ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯು ಉತ್ಪಾದನೆಯ ಹೆಚ್ಚಳದೊಂದಿಗೆ ವಿಶೇಷ ಪರಿಣತಿಯ ಉದ್ಯೋಗಗಳಿಂದಾಗಿ ಮತ್ತು ಸಮಾಜದ ಸಂಕೀರ್ಣತೆಯೊಂದಿಗೆ ಉಂಟಾಗಿದೆ ಎಂದು ತಿಳಿಸುತ್ತದೆ. ಉದಾ : ವ್ಯವಸ್ಥಿತ ಕೃಷಿ ಖಾಸಗಿ ಆಸ್ತಿ ಪ್ರಭುತ್ವದ ಬಗೆಯ ಇತ್ಯಾದಿ ಹಾಗೆಯೇ ಬುಡಕಟ್ಟು ಸಮಾಜವು ನಾಗರೀಕ ಸಮಾಜವಾಗಿ ಪರಿವರ್ತಿತವಾದಾಗ ಶ್ರೇಣೀಕರಣಕೊಳ್ಳಗಾಗುತ್ತದೆ."[೮]

"ಗ್ರಾಮೀಣ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿದ್ದ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳು ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಮನೆಗೆಲಸದೊಂದಿಗೆ ತಮ್ಮದೇ ಹೊಲಗದ್ದೆಗಳಲ್ಲಿ ದುಡಿಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಹೆಣ್ಣುಗಳು ಕುಟುಂಬದ ಆದಾಯಕ್ಕೆ ತಮ್ಮ ಕಾಣಿಕೆಯನ್ನು ಜೋಡಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಜೋಡಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅವರ ದುಡಿಮೆಗೆ ಇಂತಿಷ್ಟು ಬೆಲೆಯಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಲಾಗದಿದ್ದರೂ ಅವರ ಸ್ಥಾನಮಾನ ಸ್ವಲ್ಪವಾದರೂ ಉತ್ತಮ ರೀತಿಯಲ್ಲಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಮಹಿಳೆಯ ಹೊರಗೆ ದುಡಿಯಲಿ ದುಡಿಯದಿರಲಿ ಮನೆಗೆಲಸ ಅವಳಿಗೆ ಕಟ್ಟಿಟ್ಟ ಚಾಕರಿ. ಹೆಣ್ಣನ್ನು ನಿರಂತರ ದಾಸ್ಯಕ್ಕೆ ದೂಡಿರುವ ಶಾಶ್ವತ ಗುಲಾಮಚಾಕರಿ ಇದು. ಬೆಲೆಯೇ ಇಲ್ಲದ ಹೆಣ್ಣಿನ ದುಡಿಮೆ ಅವಳಿಗೆ ಯಾವ ರೀತಿಯ ಸ್ಥಾನ ಮತ್ತು ಅಂತಸ್ತನ್ನು ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ. ಕುಟುಂಬದಲ್ಲಿ ವಯಸ್ಕ ಸ್ತ್ರೀ ಪುರುಷರಿಬ್ಬರೂ ಹಂಚಿಕೊಂಡು ಮಾಡಬೇಕಿದ್ದ ಕೆಲಸವನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಮಹಿಳೆಯರಿಗೆ ನೀಡಿರುವುದು ಶೋಷಣೆಯ ಮುಖ್ಯ ಸೂತ್ರವಾಗಿದೆ."[೯]

ಕಂಪನಿ ಆಡಳಿತದಲ್ಲಿ ಸಮಾಜವನ್ನು ಪುನರ್ ರೂಪಿಸುವ ಒಂದು ಯೋಜನೆಯ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಬುಡಕಟ್ಟು ಸಮುದಾಯಗಳನ್ನು ಕಂಪನಿ ಆಡಳಿತಗಾರರು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯ ಒಂದು ನೆಪದಲ್ಲಿ ಅವರನ್ನು ಕಾಡಿನಿಂದ ನಾಡಿಗೆ ಹೊರಹಾಕಿದರು. ಹೀಗೆ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಕಾಡನ್ನು ಬಿಡದೆ ನಾಡಿನ ಪರಿಸರಕ್ಕೆ ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳಲಾಗದೆ ಅತಂತ್ರ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಈ ಸಮುದಾಯಗಳಿದ್ದವು. ಇಂತಹ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಮಹಿಳೆಯ ಸ್ಥಿತಿಯು ತುಂಬಾ ಶೋಚನೀಯ ಸ್ಥಿತಿ ತಲುಪಿತು. "ನಾಡಿನ ಜನರ ಸಂಪರ್ಕವಿಲ್ಲದೆ ಕಾಡಿನ ಉತ್ಪನ್ನಗಳನ್ನು ನಂಬಿ ಬದುಕುತ್ತಿರುವ ಅನಕ್ಷರಸ್ಥ ಮಹಿಳೆಯರನ್ನು ಸ್ಥಳಾಂತರಗೊಳಿಸಿದಾಗ ಪುರ್ನವಸತಿ ಸೌಲಭ್ಯಗಳಿಲ್ಲದೆ, ದುಡಿಮೆಗೆ ಕೆಲಸವಿಲ್ಲದೆ, ಹೊಸ ಪರಿಸರಕ್ಕೆ ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳಲಾಗಿದೆ. ದಿನೇ ದಿನೇ ಅಂಚಿಗೆ ತಳ್ಳಲ್ಪಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ."[೧೦]

೩. ಮಹಿಳೆಯರ ದುಡಿಮೆ

ಮಾನವ ಸಮಾಜದ ಸ್ಥಾಪನೆಯಾದ ಮೊದಲ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ತ್ರೀ ಪುರುಷರಿಬ್ಬರೂ ದುಡಿಯುತ್ತಿದ್ದು ಯಾವುದೇ ತಾರತಮ್ಯವಿರಲಿಲ್ಲ. ಮಾನವ ಇತಿಹಾಸದ ಪುಟಗಳನ್ನು ತಿರುವಿ ನೋಡಿದಾಗ ಮೊದಲು ದುಡಿಮೆಗಾರರೆಂಬ ಹೆಗ್ಗಳಿಕೆ ಹೆಣ್ಣಿಗಿದೆ. ಅವಳು ಪುರುಷರಿಗಿಂತಲೂ ಮೊದಲು ದುಡಿಯುವವಳಾಗಿದ್ದಳು. ಮೊದಲು ಕೃಷಿಕಳು, ಮಹಿಳೆಯೇ ಆಗಿದ್ದಳು. ಯಾವುದೇ ಒಂದು ಹಂತದಲ್ಲಿ ಪುರುಷರ ಕೆಲಸ "ದುಡಿಮೆ" ಎನಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಾರಂಭಿಸಿದೆ. ಸ್ತ್ರೀಯ ಕೆಲಸ ಕರ್ತವ್ಯವಾಗಿ, ಮುಂದುವರೆಯಿತು. ಯಾವಾಗ ಶ್ರಮವು ಮಾರುಕಟ್ಟೆಗೆ ವಸ್ತುಗಳ ವಿನಿಮಯಕ್ಕೆ ವಿಸ್ತಾರಗೊಂಡಿತ್ತೋ ಹಾಗೂ ಕೆಲಸವು ಹಣದ ವಿನಿಮಯಕ್ಕೆ ಒಳಪಟ್ಟಿತೋ ಅವಾಗಿನಿಂದ ಕೆಲಸವು 'ದುಡಿಮೆ'ಯಾಗಿ ಪರಿವರ್ತನೆಗೊಂಡಿತು.

"ಬುಡಕಟ್ಟು ಕುಟುಂಬಗಳ ಆರ್ಥಿಕ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಮಹಿಳೆಯರ ಪಾತ್ರ ಪ್ರಧಾನವಾಗಿತ್ತು. ಇವರು ದುಡಿಮೆಯಲ್ಲಿ ಗಂಡಸರಿಗಿಂತ ಕಡಿಮೆ ಇಲ್ಲ. ಇವರ ಗಟ್ಟಿಮುಟ್ಟಾದ ಮೈಕಟ್ಟು ದುಡಿಮೆಗೆ ಸಹಾಯಕವಾಗಿತ್ತು. ಗಂಡಸರಿಗೆ ಬೇಟೆಯಲ್ಲಿ ಸಹಕರಿಸುತ್ತಿದ್ದರಲ್ಲದೆ, ಕಾಡಿನ ಉತ್ಪನ್ನಗಳು ಗೆಡ್ಡೆ ಗೆಣಸು, ಗಿಡ ಮೂಲಿಕೆ ಸಂಗ್ರಹಣೆ ಅಲ್ಲದೆ ಮಕ್ಕಳ ಪಾಲನೆ, ಪೋಷಣೆ, ಕುಟುಂಬ ನಿರ್ವಹಣೆ ಜೊತೆಗೆ ವ್ಯವಸಾಯದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ತೊಡಗಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಅರಣ್ಯವನ್ನು ತಮ್ಮ ಸರ್ವಸ್ವವೆಂದು ನಂಬಿ ಭವಿಷ್ಯದ ಕನಸು ಕಾಣದೆ ವರ್ತಮಾನ ಜೀವನಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚು ಶ್ರಮಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಇವರು ನಿಸರ್ಗ ಸಹಜ ಬದುಕು ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದರು."[೧೧]

ಚೆಂಚು ಸಮುದಾಯದಲ್ಲಿ ಪುರುಷರಿಗೆ ದುಡಿಮೆ ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾಗಿ ಪರಿಗಣಿಸಲಾಗಿದೆ ಎಂದು ಪುರುಷ ಸೂಚಿ ನುಡಿಯಾಗಿದೆ. ಚೆಂಚು ಮಹಿಳೆ ಇಂದು ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಕೂಲಿ, ಕೆಲಸ, ಕೃಷಿ, ಮನೆಗೆಲಸ, ವ್ಯಾಪಾರ ಕುಟುಂಬದ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಇವೆಲ್ಲವುಗಳನ್ನು ನೋಡಿಕೊಂಡು ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಶ್ರಮಪಡುತ್ತಾಳೆ. ಆದರೆ ಇಂತಹ ದುಡಿಮೆಯನ್ನು ಅವಳ ಪಟ್ಟ ಶ್ರಮವನ್ನು ದುಡಿಮೆ ಎಂದು ಯಾರೂ ಪರಿಗಣಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಹಿಂದೆ ಕುಟುಂಬದ ಆರ್ಥಿಕ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳಿಗೆ ಸೀಮಿತವಾಗಿದ್ದ ಚೆಂಚು ದುಡಿಮೆಯ ಮಹಿಳೆಯು ಅವಳ ದುಡಿಮೆಯು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಅಸಂಘಟಿತ ಮತ್ತು ಕೃಷಿ ಸಂಘಟಿತ ವಲಯಗಳಲ್ಲಿ ದುಡಿಯುತ್ತಿದ್ದಾಳೆ. ಆ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಕೆಲಸದ ವೇಳೆ ವಿರಾಮವಿಲ್ಲದೆ ದುಡಿತಾ ಕಡಿಮೆ ಕೂಲಿ ದೈಹಿಕ ಶ್ರಮ, ಸೌಲತ್ತುಗಳು ಇಲ್ಲದಿರುವುದರಿಂದ ಈ ಸಮುದಾಯದ ಮಹಿಳೆಯು ಎದುರಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

ಈ ಸಮುದಾಯದ ಮಹಿಳೆಯರು ಕುಟುಂಬದ ನಿರ್ವಹಣೆಗಾಗಿ ಹಗಲು ಇರುಳು ದುಡಿಯುವುದಲ್ಲದೆ ಗಂಡಸರ ದುಂದುತನ ಮತ್ತು ಜವಾಬ್ದಾರಿತನ ವರ್ತನೆ ತಡೆಯುವುದರಲ್ಲಿ ಅವಳ ವಿರಾಮದ ಜೀವನ ಎಂಬುದೇ ತಪ್ಪ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಯಾವಾಗಲೂ ಇಲ್ಲಿನ ಮಹಿಳೆಯರು ದುಡಿಮೆಯಲ್ಲಿ ನಿರಂತರಾಗಿರುವರು.

ಮಹಿಳೆ ಪುರುಷನಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ದುಡಿಯುತ್ತಾಳೆ. ಅಂದರೆ ಗಂಡಸರಿಗಿಂತ ಒಂದು ಪಟ್ಟು ಹೆಚ್ಚು ದುಡಿಯುವರು. ಹೆಣ್ಣಿನ ದುಡಿಮೆಯಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ರೀತಿಯ ಲಾಭ ಹಾಗೂ ಪ್ರಶಂಸೆ ಇಲ್ಲಿ ಕೊಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ದುಡಿಮೆವೆಂಬುದು ಯಾವುದೇ ಬೆಲೆ ತರದೆ ಆದರ್ಶವಾಗಿ ಅಲಕ್ಷಕ್ಕೆ ಒಳಗಾಗಿದೆ. ಇಲ್ಲಿಯ ಈ ಗ್ರಾಮದ ಮಹಿಳೆಯರು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಮನೆಗೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರುವರು. ಬೇರೆಯವರ ಹೊಲದಲ್ಲಿ ಕೃಷಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಲು ಹೋಗಬೇಕೆಂದರೆ ಅಪರಿಚಿತರಾದ ಜನರ ಹೊಲಗಳಲ್ಲಿ ಅವರ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅವರಿಗೆ ಪರಿಚಯ ಇರುವ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ಹೊಲಗಳಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಹೋಗುವರು. ಆದಾಯ ತರುವ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ಕೂಡು ಪುರುಷನೊಂದಿಗೆ ಅವಳು ಸಮನಾಗಿ ಸಂಬಳ ಅಥವಾ ಕೂಲಿಯನ್ನು ಪಡೆವೆ ಇರುವಂತಹ ಸ್ಥಿತಿ ಕೂಡ ಇವತ್ತಿನ ನಮ್ಮ ಆರ್ಥಿಕ ರಚನೆಯಲ್ಲಿದೆ. ಕೆಲವು

"ಬುಡಕಟ್ಟು ಕುಟುಂಬಗಳ ಆರ್ಥಿಕ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಮಹಿಳೆಯರ ಪಾತ್ರ ಪ್ರಧಾನವಾಗಿತ್ತು. ಇವರು ದುಡಿಮೆಯಲ್ಲಿ ಗಂಡಸರಿಗಿಂತ ಕಡಿಮೆ ಇಲ್ಲ. ಇವರ ಗಟ್ಟಿಮುಟ್ಟಾದ ಮೈಕಟ್ಟು, ದುಡಿಮೆಗೆ ಸಹಾಯಕವಾಗಿತ್ತು. ಗಂಡಸರಿಗೆ ಬೇಟೆಯಲ್ಲಿ ಸಹಕರಿಸುತ್ತಿದ್ದರಲ್ಲದೆ, ಕಾಡಿನ ಉತ್ಪನ್ನಗಳು ಗೆಡ್ಡೆ ಗೆಣಸು, ಗಿಡ ಮೂಲಿಕೆ ಸಂಗ್ರಹಣೆ ಅಲ್ಲದೆ ಮಕ್ಕಳ ಪಾಲನೆ, ಪೋಷಣೆ, ಕುಟುಂಬ ನಿರ್ವಹಣೆ ಜೊತೆಗೆ ವ್ಯವಸಾಯದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ತೊಡಗಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಅರಣ್ಯವನ್ನು ತಮ್ಮ ಸರ್ವಸ್ವವೆಂದು ನಂಬಿ ಭವಿಷ್ಯದ ಕನಸು ಕಾಣದೆ ವರ್ತಮಾನ ಜೀವನಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚು ಶ್ರಮಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಇವರು ನಿಸರ್ಗ ಸಹಜ ಬದುಕು ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದರು."[00]

ಚೆಂಚು ಸಮುದಾಯದಲ್ಲಿ ಪುರುಷರಿಗೆ ದುಡಿಮೆ ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾಗಿ ಪರಿಗಣಿಸಲಾಗಿದೆ ಎಂದು ಪುರುಷ ಸೂಚಿ ನುಡಿಯಾಗಿದೆ. ಚೆಂಚು ಮಹಿಳೆ ಇಂದು ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಕೂಲಿ, ಕೆಲಸ, ಕೃಷಿ, ಮನೆಗೆಲಸ, ವ್ಯಾಪಾರ ಕುಟುಂಬದ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಇವೆಲ್ಲವುಗಳನ್ನು ನೋಡಿಕೊಂಡು ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಶ್ರಮಪಡುತ್ತಾಳೆ. ಆದರೆ ಇಂತಹ ದುಡಿಮೆಯನ್ನು ಅವಳ ಪಟ್ಟ ಶ್ರಮವನ್ನು ದುಡಿಮೆ ಎಂದು ಯಾರೂ ಪರಿಗಣಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಹಿಂದೆ ಕುಟುಂಬದ ಆರ್ಥಿಕ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳಿಗೆ ಸೀಮಿತವಾಗಿದ್ದ ಚೆಂಚು ದುಡಿಮೆಯ ಮಹಿಳೆಯು ಅವಳ ದುಡಿಮೆಯು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಅಸಂಘಟಿತ ಮತ್ತು ಕೃಷಿ ಸಂಘಟಿತ ವಲಯಗಳಲ್ಲಿ ದುಡಿಯುತ್ತಿದ್ದಾಳೆ. ಆ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಕೆಲಸದ ವೇಳೆ ವಿರಾಮವಿಲ್ಲದೆ ದುಡಿತಾ ಕಡಿಮೆ ಕೂಲಿ ದೈಹಿಕ ಶ್ರಮ, ಸೌಲತ್ತುಗಳು ಇಲ್ಲದಿರುವುದರಿಂದ ಈ ಸಮುದಾಯದ ಮಹಿಳೆಯು ಎದುರಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

ಈ ಸಮುದಾಯದ ಮಹಿಳೆಯರು ಕುಟುಂಬದ ನಿರ್ವಹಣೆಗಾಗಿ ಹಗಲು ಇರುಳು ದುಡಿಯು ವುದಲ್ಲದೆ ಗಂಡಸರ ದುಂದುತನ ಮತ್ತು ಜವಾಬ್ದಾರಿತನ ವರ್ತನೆ ತಡೆಯುವುದರಲ್ಲಿ ಅವಳ ವಿರಾಮದ ಜೀವನ ಎಂಬುದೇ ತಪ್ಪು ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಯಾವಾಗಲೂ ಇಲ್ಲಿನ ಮಹಿಳೆಯರು ದುಡಿಮೆಯಲ್ಲಿ ನಿರಂತರಾಗಿರುವರು.

ಮಹಿಳೆ ಪುರುಷನಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ದುಡಿಯುತ್ತಾಳೆ. ಅಂದರೆ ಗಂಡಸರಿಗಿಂತ ಒಂದು ಪಟ್ಟು ಹೆಚ್ಚು ದುಡಿಯುವರು. ಹೆಣ್ಣಿನ ದುಡಿಮೆಯಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ರೀತಿಯ ಲಾಭ ಹಾಗೂ ಪ್ರಶಂಸೆ ಇಲ್ಲಿ ಕೊಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ದುಡಿಮೆವೆಂಬುದು ಯಾವುದೇ ಬೆಲೆ ತರದೆ ಆದರ್ಶವಾಗಿ ಅಲಕ್ಷಕ್ಕೆ ಒಳಗಾಗಿದೆ. ಇಲ್ಲಿಯ ಈ ಗ್ರಾಮದ ಮಹಿಳೆಯರು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಮನೆಗೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರುವರು. ಬೇರೆಯವರ ಹೊಲದಲ್ಲಿ ಕೃಷಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಲು ಹೋಗಬೇಕೆಂದರೆ ಅಪರಿಚಿತರಾದ ಜನರ ಹೊಲಗಳಲ್ಲಿ ಅವರ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅವರಿಗೆ ಪರಿಚಯ ಇರುವ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ಹೊಲಗಳಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಹೋಗುವರು. ಆದಾಯ ತರುವ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ಕೂಡು ಪುರುಷನೊಂದಿಗೆ ಅವಳು ಸಮನಾಗಿ ಸಂಬಳ ಅಥವಾ ಕೂಲಿಯನ್ನು ಪಡೆದೆ ಇರುವಂತಹ ಸ್ಥಿತಿ ಕೂಡ ಇವತ್ತಿನ ನಮ್ಮ ಆರ್ಥಿಕ ರಚನೆಯಲ್ಲಿದೆ. ಕೆಲವು

ಕುಟುಂಬಗಳಲ್ಲಿ ಆ ಕುಟುಂಬಕ್ಕೆ ಆಧಾರವಾಗಿರುವಳೇ ಹೆಣ್ಣಾಗಿರುವಳು. ಅವಳ ದುಡಿಮೆಯು ಆ ಕುಟುಂಬವನ್ನು ಬದುಕಿಸುವುದು. ಅವಳು ದಿನವಿಡೀ ದುಡಿದರೇ ಸಿಗುವ ಕೂಲಿ ಮಾತ್ರ ತುಂಬಾ ಕಡಿಮೆ. ಕೇವಲ ಕುಟುಂಬದ ಹೊಟ್ಟೆ-ಬಟ್ಟೆಗೆ ಸೀಮಿತವಾಗಿರುವುದು. ದುಡಿಮೆ ಎಂಬುದು ಇಲ್ಲಿ ಮಹಿಳೆಗೆ ಅನಿವಾರ್ಯತೆಯಾಗಿದೆ.

ಲಿಂಗತಾರತಮ್ಯ ಶ್ರಮವಿಭಜನೆ

ಸಮುದಾಯದ ಮಹಿಳೆಯರ ದುಡಿಮೆಯನ್ನು ಕುರಿತಂತೆ ಬಹುಮುಖ್ಯ ಸಂಗತಿಯೆಂದರೆ ಅವರ ಮೂರು ಬಗೆಯ ದುಡಿಮೆಗಳು ವರ್ಗೀಕರಿಸಲಾಗಿದೆ.

೧. ಸಂತಾನೋತ್ಪತ್ತಿ

೨. ಮನೆ ದುಡಿಮೆ

೩. ಉತ್ಪಾದನಾ ದುಡಿಮೆ[೨]

ಈ ವರ್ಗೀಕರಣವು ಚೆಂಚು ಮಹಿಳೆಯ ದುಡಿಮೆಯ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ವಿಶ್ಲೇಷಿಸುತ್ತದೆ. ಮಹಿಳೆಯರು ನಿರ್ವಹಿಸುವ ಗರ್ಭದರಿಸುವಿಕೆ, ಹೆರಿಗೆ, ಸಂತಾನೋತ್ಪತ್ತಿ, ಪಾಲನೆ ಪೋಷಣೆ ಮಾಡುವ ಕ್ರಿಯೆಯ ಆರ್ಥಿಕತೆಗೆ ಒಳಪಡುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ದುಡಿಮೆಯು ಅನುತ್ಪಾದಕ ದುಡಿಮೆಯೆನಿಸಿರುವುದರಿಂದ ಮಹಿಳೆಯ ಸಂತಾನೋತ್ಪತ್ತಿಯನ್ನು ಮೌಲ್ಯವಾಗಿಸಿಲ್ಲ. ಅದೇ ರೀತಿಯಾಗಿ ಮನೆಕೆಲಸವನ್ನು ಕೂಡ ಮಹಿಳೆಯನ್ನು ಉತ್ಪಾದಕತೆಯಿಂದ ದೂರವಿರಿಸಿದೆ ಬೇಕು-ಬೇಡಗಳಿಗೆ ಸ್ಪಂದಿಸುವುದು. ಈ ದುಡಿಮೆ ಆರ್ಥಿಕತೆಯಲ್ಲಿ ಉತ್ಪಾದನೆ ಎನಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಅದೇ ರೀತಿಯಾಗಿ ಮೂರನೇಯ ವರ್ಗೀಕಣವಾದ ಉತ್ಪಾದನಾ ದುಡಿಮೆ ಮಹಿಳೆಯೂ ಶ್ರಮವಹಿಸಿ ದುಡಿದರೆ ಅವಳ ಶ್ರಮಕ್ಕೆ ನೀಡುವ ಕೂಲಿಯು ಉತ್ಪಾದನಾ ದುಡಿಮೆ ಎನಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಮತ್ತು ಅದಕ್ಕೆ ಮೌಲ್ಯವನ್ನು ನೀಡಲಾಗಿದೆ. ಉದಾ : ಕೃಷಿ ಕೆಲಸ ಕಟ್ಟಡ ನಿರ್ಮಾಣ, ಗಾರೆ ಕೆಲಸ, ಗುಡಿ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳ ಕೆಲಸ ಇತ್ಯಾದಿ ಇವುಗಳ ಅಸಂಘಟಿತ ವಲಯದ ದುಡಿಮೆಯಗಳು ಎನಿಸಿವೆ. ಗ್ರಾಮಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ನೂರಕ್ಕೆ ತೊಂಬತ್ತರಷ್ಟು ಮಹಿಳೆಯರು ಅಸಂಘಟಿತ ವಲಯದಲ್ಲಿ ದುಡಿಮೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಹೆಚ್ಚು ಶ್ರಮವಹಿಸಿ ದುಡಿಯುವ ಮಹಿಳೆಯರು ಲಿಂಗಾಧಾರಿತ ಶ್ರಮವಿಭಜನೆ ಲಿಂಗ ತಾರತಮ್ಯವನ್ನು ಎದುರಿಸುತ್ತಾ ಅವರ ಶ್ರಮಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತಹ ಕೂಲಿಯನ್ನು ಪಡೆಯದೇ ಪುರುಷ ಪ್ರಧಾನ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಿಂದಾಗಿ ಹೆಣ್ಣಿನ ದುಡಿಮೆಗೆ ಯಾವುದೇ ಮಹತ್ವ ನೀಡದಿರುವುದು ಇಲ್ಲಿ ಗೋಚರಿಸುವ ಮುಖ್ಯ ಅಂಶಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದಾಗಿದೆ.

"ಮಹಿಳೆಯರ ದೈಹಿಕ ರಚನೆಯ ತುಂಬಾ ಕೋಮಲವೂ ಮೃದುವೂ ಆಗಿರುವುದರಿಂದ ಅವಳಿಗೆ ಭೌತಿಕವಾಗಿ ಕಷ್ಟದಾಯಕವಾದ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಅವಳ ದೇಹವು ಜೈವಿಕವಾಗಿ

ಅನೇಕ ಪರಿಮಿತಿಗಳಿಗೆ ಒಳಗಾಗಿದೆ. ಗರ್ಭಧರಿಸಿದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಆಕೆಯ ದೇಹ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿರುವುದಿಲ್ಲ."[೧೩]

ಈ ರೀತಿಯಾದ ಕಾರಣಗಳನ್ನು ಮುಂದೆ ಇಡುತ್ತಾ ಮಹಿಳೆಯ ಜೈವಿಕತೆಯಿಂದಾಗಿ ಆಕೆ ಶ್ರಮದಾಯಕನಾದ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡಲು ಅಸಮರ್ಥಳು ಎಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ಪುರುಷನೊಂದಿಗೆ ದುಡಿಯುವ ಚೆಂಚು ಮಹಿಳೆಯರ ಶ್ರಮವನ್ನು ಅವಹೇಳನ ಮಾಡಿ ಆಕೆಯ ದುಡಿಮೆಯನ್ನು ಮೌಲ್ಯವಾಗಿಸುತ್ತಿಲ್ಲ. ಸನಾತನ ಕಾಲದಿಂದಲ್ಲಲಿ ಬೆಳೆದು ಬಂದಿರುವಂತ ಗೃಹವಾರ್ತೆ ಮಕ್ಕಳ ಪಾಲನೆ ಪೋಷಣೆಯನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಹೋಗಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ ಹೊರತು ಅವಳ ಶ್ರಮಕ್ಕೆ ಮೌಲ್ಯ ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ.

ಉದಾ. ಗ್ರಾಮ ಪ್ರದೇಶದ ಚೆಂಚು ಸಮುದಾಯದ ಮಹಿಳೆಯರು ಕೂಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವ ಮಹಿಳೆ ಮತ್ತು ಪುರುಷರ ದುಡಿಮೆಯನ್ನು ಹೊಲಿಕೆ ಮಾಡಿದಾಗ ಅಲ್ಲಿ ಒಟ್ಟು ಮಹಿಳಾ ದುಡಿಮೆಗಾರರಿಗೆ ಒಂದು ದಿನಕ್ಕೆ ೩೦-೪೦ ರೂವರೆಗೆ ಕೂಲಿಯನ್ನು ನಿಗಧಿಪಡಿಸಲಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಇಲ್ಲಿ ಪುರುಷರು ಮಹಿಳೆಯರಿಗಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಅವರು ಮಾಡುವಂತಹ ಕೆಲಸಗಳು ನಿಮ್ಮಿಂದ ಮಾಡಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಅವರು ಹೆಚ್ಚಿನ ಕೂಲಿಯನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಾರೆ. ಇಲ್ಲಿ ಪುರುಷರು ಗದ್ದೆ ಉಳುವುದು, ನೇಗಿಲು ಹೊಡಿಯುವುದು, ಅಕ್ಕಿ ಮತ್ತು ಜೋಳದ ಚೀಲಗಳನ್ನ ಅಂಗಡಿಗಳಿಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುವುದು, ರಾಶಿ ಮಾಡುವ ಈ ಕೆಲಸ ಪುರುಷರಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಅವರು ಹೆಚ್ಚಿನ ಶ್ರಮಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಕೂಲಿಯನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

ಚೆಂಚು ಮಹಿಳೆಯರ ದುಡಿಮೆಗಾರರಿಗೆ ಯಾವುದೇ ರೀತಿಯ ಸೌಕರ್ಯ ಸೌಲಭ್ಯಗಳು ಸಿಗುವುದಿಲ್ಲ. ಒಂದು ತಿಂಗಳಿನಲ್ಲಿ ಕನಿಷ್ಠ ಅವರು ಎಂಟು ದಿನಗಳಿಂದ ಹತ್ತು ದಿನಗಳವರೆಗೂ ದುಡಿಯುತ್ತಾರೆ. ಉಳಿದ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ದುಡಿಮೆ ಇಲ್ಲದೆ ಇರುತ್ತಾರೆ. ಅವರ ಕೂಲಿ ಕೆಲಸದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಅವರ ಬದಲು ಮತ್ತೊಬ್ಬರು ದುಡಿಮೆಗೆ ಬಂದಿರುತ್ತಾರೆ. ಅವರು ಮಾಡಿದ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಹತ್ತು ದಿನದ ಕೂಲಿ ಅಷ್ಟು ಅವರಿಗೆ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಉಳಿದ ದಿನಗಳ ಕೂಲಿ ಪಡೆಯದೇ ದುಡಿಮೆಯು ಇಲ್ಲದೆ ಇರುವುದು ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ.

ಇಲ್ಲಿ ಗಮಿನಿಸಬೇಕಾದ ಪ್ರಮುಖ ಅಂಶ ಬಡತನ, ಆರ್ಥಿಕ ಮುಗ್ಗಟ್ಟು, ಆರೋಗ್ಯ ಸಮಸ್ಯೆ, ಉದ್ಯೋಗ ಉದ್ಯೋಗದಲ್ಲಿಯ ಅಭದ್ರತೆ ಇವೆಲ್ಲವನ್ನು ಅನುಭವಿಸುವವರು ಕೆಳಜಾತಿಯ, ಕೆಳವರ್ಗದ ಜನರು. ತಮ್ಮ ಹೊಟ್ಟೆಯನ್ನು ತುಂಬಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಊರಿಂದ ಊರಿಗೆ ಮತ್ತು ಪಟ್ಟಣಗಳಿಗೆ ವಲಸೆ ಹೋಗುವ ತಾಪತ್ರೆಯ ಭವಿಷ್ಯಕ್ಕೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಹಣವನ್ನು ಕೂಡಿಸಬೇಕೆಂದು ಹೆಚ್ಚಿನ ಶ್ರಮವಹಿಸಿ ದುಡಿಯುವವರು. ಕಷ್ಟದ ಬದುಕು ಎದುರಿಸುವ ಗ್ರಾಮದ ಜನರೇ ಆಗಿದ್ದಾರೆ.

೪. ಮಹಿಳೆಯರ ದುಡಿಮೆಯ ಸ್ವರೂಪ

ಶಿಕ್ಷಣ ಎನ್ನುವುದು ಎಂದಿನಂತೆ ಪುರುಷ ಪ್ರಧಾನವಾಗಿದೆ. ಅದು ಸ್ತ್ರೀಯರಿಗೆ ಆರ್ಥಿಕ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವನ್ನು ತಂದುಕೊಡಬಹುದಾದಂತಹ ಉದ್ಯೋಗವಕಾಶಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಿಕೊಟ್ಟಿದೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಅಲ್ಲಗೆಳೆಯುವಂತಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ನಿಜವಾದ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ನೋಡಿದರೆ ಸನಾತನ ಕಾಲದಿಂದಲೂ ಬಂದಿರುವಂತಹ ಸಂಪ್ರದಾಯಗಳು, ನಂಬಿಕೆಗಳು ಹೆಚ್ಚಿನ ಅಲಂಕರಣ ವ್ಯಾಮೋಹ, ಅಂಧಶ್ರದ್ಧೆ, ಧರ್ಮವನ್ನು ಕುರಿತು ಯೋಚಿಸುವ ವಸ್ತುನಿಷ್ಠ ಆಲೋಚಿಸುವ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಪ್ರಚೋದಿಸುತ್ತಿಲ್ಲ. ಬದಲಿಗೆ ಸ್ತ್ರೀಯರ ವೈಚಾರಿಕ ದಾರಿದ್ರ್ಯವನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸುವಂತಹ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ, ವಿಫಲವಾಗುತ್ತ ಬಂದಿದೆ. ಶಿಕ್ಷಣ ಪುರುಷನಿಗೆ ವಿಜ್ಞಾನ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನವನ್ನು ಬೋಧಿಸುವುದರ ಜೊತೆ ಜೊತೆಗೆ ವೈಚಾರಿಕವಾಗಿ ಶ್ರೀಮಂತವಾಗುವಂತೆ ಪ್ರೇರೇಪಿಸುತ್ತದೆ. ಪುರುಷರು ಶಿಕ್ಷಣ ವಲಯದಲ್ಲಿ ಸಾಧಿಸಿದ ಯಶಸ್ಸನ್ನು ದುಡಿಮೆಯ ವಲಯದಲ್ಲಿಯೂ ಸಾಧಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಪುರುಷರು ದೈಹಿಕವಾಗಿ ಪ್ರಬಲರಾಗಿರುವುದು ಒಂದು ಕಾರಣವಾದರೆ, ದುಡಿಯಲು ನೀಡುವ ತರಬೇತಿಯು ಇನ್ನೊಂದು ಕಾರಣವಾಗಿದೆ. ದುಡಿಯುವ ಪುರುಷನಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಕೂಲಿ ಲಭ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಜೈವಿಕವಾಗಿ ದುರ್ಬಲಳಾದ ಚೆಂಚು ಮಹಿಳೆಯರ ದುಡಿಮೆಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಯಾವುದೇ ತರಬೇತಿಯನ್ನು ಪಡೆಯದೇ ಇರುವುದರಿಂದ ಹೆಚ್ಚು ಶ್ರಮವಹಿಸಿ ದುಡಿದರೂ ಕಡಿಮೆ ಕೂಲಿ ಲಭ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಮನೆಯ ಒಳಗೂ ಮತ್ತು ಮನೆಯ ಹೊರಗೆ ಮಹಿಳೆಯರು ದುಡಿಯುತ್ತಾರೆ. ಮಹಿಳೆಯ ಈ ತೆರನಾದ ದುಡಿಮೆಯನ್ನು ಅಧ್ಯಯನಗಳು ಹೀಗೆ ನಿರ್ವಹಿಸಿವೆ.

"ಮಹಿಳೆ ಉದ್ಯೋಗಗಳಿಗೆ ಕೆಲಸ ಸ್ಥಳ ನಿರಾಕರಣೆ ಆಸಂಘಟಿತ ಕ್ಷೇತ್ರದ ಪ್ರಮುಖ ಲಕ್ಷಣಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಬಿಡಿ ಅಗರಬತ್ತಿ, ಗೃಹೋತ್ಪನಗಳ ತಯಾರಿಕೆ ಇತ್ಯಾದಿಗಳು. ಈ ವಿಧಾನದ ಮೂಲಕ ಸಮಾಜವು ತನ್ನ ಲಾಭಾಂಶವನ್ನು ದುಪ್ಪಟ್ಟುಗೊಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಮಹಿಳೆಯರ ಉದ್ಯೋಗ ಸ್ಥಳವನ್ನು ಮನೆಯಲ್ಲೇ ರೂಪಿಸುವ ಮೂಲಕ ಗೃಹಿಣಿ ಗೃಹದ್ಯೋಗಿರಬೇಕು ಎಂಬ ನಂಬಿಕೆಯನ್ನು ಭಂಗಗೊಳಿಸದ ಆಕೆ ಸದಾ ಕಾಲವೂ ಕುಟುಂಬಕ್ಕೆ ಗೃಹಕ್ಕೆ ಕೈಗೆಟುಕುವಂತಿರುವಂತೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಲಾಗುತ್ತದೆ."[೧೪]

೫. ಮಹಿಳೆಯ ಬದುಕಿನ ಆರೋಗ್ಯ

"ಆರೋಗ್ಯವೇ ಭಾಗ್ಯ' ಎನ್ನುವಂತೆ ಆರೋಗ್ಯವೇ ಅಭ್ಯುದಯದ ಅಡಿಗಲ್ಲು, ಪ್ರಪಂಚದ ಯಾವುದೇ ದೇಶದ ಯಾವುದೇ ಸಮುದಾಯದ ಜನರು ಆರೋಗ್ಯ, ಆ ದೇಶದ, ಆಯಾ ಸಮುದಾಯಗಳ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಹಿಡಿವ ಕೈಗನ್ನಡಿ. ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಜನಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು ಅರ್ಧದಷ್ಟು ಇರುವ ಮಹಿಳೆಯರ ಆರೋಗ್ಯ ಉತ್ತಮಗೊಳ್ಳದೆ ಪ್ರಸ್ತುತ ಜನ ಸಮುದಾಯದ ಆರೋಗ್ಯವಾಗಲೀ, ಮುಂದಣ

ತಲೆಮಾರಿನ ಆರೋಗ್ಯವಾಗಲೀ ಉತ್ತಮಗೊಳ್ಳಲು ಖಂಡಿತಾ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ.” ಎಲ್ಲಾ ವರ್ಗದ ಎಲ್ಲಾ ವರ್ಣದವರಿಗೆ ಅನ್ವಯವಾಗುವಂತ ಮಾತಾಗಿದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಮೇಲ್ವರ್ಗ ಮತ್ತು ಮಧ್ಯಮ ವರ್ಗದವರಿಗೆ ಕೆಳವರ್ಗದವರಿಗೆ ಇರುವ ಹಸಿವಿನ ಚಿಂತೆಯಾಗಲಿ, ದುಡಿಮೆಯ ಪ್ರಶ್ನೆಯಾಗಲಿ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಅವರದು ಭದ್ರತೆಯ ಬದುಕು, ಸಮಸ್ಯೆಗಳಿಂದ ಮುಕ್ತವಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಬುಡಕಟ್ಟುಗಳು ಎದುರಿಸುವ ಸಮಸ್ಯೆಗಳಷ್ಟು ದೊಡ್ಡದಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಹೇಳಬೇಕಾದರೆ ಮೇಲ್ವರ್ಗ, ಮಧ್ಯಮವರ್ಗದ ಮಹಿಳೆಯು ವ್ಯವಸ್ಥಿತವಾದ ಮನೆಗಳಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುತ್ತಿದ್ದು ಪೌಷ್ಠಿಕ ಆಹಾರವನ್ನು ಸೇವಿಸುತ್ತಾರೆ. ಏನಾದರೂ ಕಾಯಿಲೆಗಳಾದರೆ ತಕ್ಷಣವೇ ವೈದ್ಯರ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಸೂಕ್ತ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಸೂಕ್ತವಾದ ಚಿಕಿತ್ಸೆಯನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಬುಡಕಟ್ಟುಗಳಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುವ ಗ್ರಾಮ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಚೆಂಚು ಮಹಿಳೆಯರ ಆರೋಗ್ಯ ಹದಗೆಟ್ಟರೆ, ಅವರಿಗೆ ದೊಡ್ಡ ಸಮಸ್ಯೆಯೇ ಎದುರಾಗುತ್ತದೆ. ತಮ್ಮ ಹೊಟ್ಟೆಯನ್ನು ತುಂಬಿಕೊಳ್ಳಲು ದುಡ್ಡು ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಅವರು ದುಡ್ಡುಕೊಟ್ಟು ತಮ್ಮ ಆರೋಗ್ಯವನ್ನು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಕಷ್ಟದ ಮಾತಾಗಿದೆ.

ಚೆಂಚು ಮಹಿಳೆಯರು ಎದುರಿಸುವ ಅನೇಕ ಆರೋಗ್ಯದ ಸಮಸ್ಯೆಗಳಲ್ಲಿ ಬಾಲ್ಯ ವಿವಾಹ ಒಂದು ಸಾಮಾಜಿಕ ಸಮಸ್ಯೆಯಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಈ ಸಾಮಾಜಿಕ ಸಮಸ್ಯೆಯೇ ಗ್ರಾಮಗಳಿಂದ ಮಹಿಳೆಯರ ಅನಾರೋಗ್ಯಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಗಿರುವುದು, ನನ್ನ ಕ್ಷೇತ್ರಕಾರ್ಯದಿಂದ ತಿಳಿದುಬಂದಿದೆ. ಚೆಂಚು ಮಹಿಳೆಯರನ್ನು ಋತುಮತಿಯಾಗುವುದಕ್ಕಿಂತ ಮುಂಚೆ ಮದುವೆ ಮಾಡಿ ಋತುಮತಿಯಾದ ಮೇಲೆ ಅವಳು ಗಂಡನ ಮನೆಗೆ ಕಳಿಸಿಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ತಮ್ಮ ಮಗಳನ್ನು ಗಂಡನ ಮನೆಗೆ ಕಳಿಸಿದ ದಿನದಿಂದ “ಕೊಟ್ಟ ಹೆಣ್ಣು ಕುಲಕ್ಕೆ ಹೊರಗೆ” ಅಂತ ಅವಳ ಕಡೆ ಗಮನಹರಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಹೊಸದಾಗಿ ಮದುವೆಯಾದ ನಂತರ ಗಂಡನ ಮನೆಯವರು ಚೆನ್ನಾಗಿ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ನಂತರ ಆಕೆಗೆ ಕೆಲವು ದಿನಗಳ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಬೇರೆ ಯಾವುದೇ ರೀತಿಯಿಂದ ಮಾನಸಿಕ ಮತ್ತು ದೈಹಿಕವಾದ ಹಿಂಸೆ ಕೊಡುವುದರಿಂದ ಅವಳ ಆರೋಗ್ಯದ ಮೇಲೆ ಕೆಟ್ಟ ಪರಿಣಾಮ ಬಿರುತ್ತದೆ. ಈ ಹಿಂಸೆಯಿಂದ ಮಹಿಳೆಯ ಅನಾರೋಗ್ಯಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳಲಾಗಿದೆ.

“ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ನಮ್ಮ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಮಹಿಳೆಯರಿಗೆ ಸಂತಾನೋತ್ಪತ್ತಿಯ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಸಂಪೂರ್ಣ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವಿಲ್ಲದಿರುವುದರಿಂದ ಹಾಗೂ ಸಂತಾನ ನಿರೋಧಕ ಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಅಳವಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಲ್ಲಿಯೂ ಆಯ್ಕೆಯಿಲ್ಲದ ಅಸಹಾಯಕತೆಯಿಂದಾಗಿ ಅವರು ತಮ್ಮ ಪತಿಯ ಕುಟುಂಬ ಬಯಸುವ ಸಂಖ್ಯೆಯ ಹಾಗೂ ಲಿಂಗದ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಪಡೆದ ನಂತರವೇ ಸಂತಾನ ನಿರೋಧ ಶಸ್ತ್ರ ಚಿಕಿತ್ಸೆ ಮಾಡಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ.” ಈ ಮಾತು ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಗ್ರಾಮಗಳಿಗೆ ಅನ್ವಯಿಸುವಂತಹ ಮಾತಾಗಿದೆ. ಈ ಮಹಿಳೆಯರಿಗೆ ತಾಯಿಯಾಗಲು ಬೇಕಾಗಿರುವ ಮಾನಸಿಕ ಹಾಗೂ ದೈಹಿಕ ಸಾಮರ್ಥ

ಇಲ್ಲದೇ ಇರುವುದರಿಂದ ಗರ್ಭಪಾತಗಳು ಗರ್ಭದಲ್ಲಿಯೇ ಮಗುವ ಮರಣ ಹೊಂದುವುದು ಇವೆಲ್ಲವುದರಿಂದ ಮಹಿಳೆ ಆರೋಗ್ಯವು ತೀರಾ ಅಸ್ತವ್ಯಸ್ತವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಜೊತೆಗೆ ಅನಾರೋಗ್ಯಗಳಿಗೆ ಮುಖ್ಯಕಾರಣವಾಗಿದೆ.

“ಈ ಮಹಿಳೆಯರಲ್ಲಿ ಬಹುತೇಕ ಮಂದಿ ತಮ್ಮ ಅನಾರೋಗ್ಯದಿಂಧಾಗಿ ತಮ್ಮ ದೈನಂದಿನ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡಲಾಗದೇ ಹೋದಾಗ, ಅವರ ಬದುಕಿನ ಬಂಡಿ ನೂಕಲು ಮಾಡಲೇಬೇಕಾಗುವ ಕೂಲಿಗೆ ಹೋಗಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗದೇ ಹೋಗುವವರೆಗೂ ತಮ್ಮ ಕಾಯಿಲೆಯನ್ನು ಅಲಕ್ಷಿಸುತ್ತಾರೆ. ಬಡವರ್ಗಗಳ ಮಹಿಳೆಯರಿರಲಿ ಮಧ್ಯಮವರ್ಗಗಳ ಮಹಿಳೆಯರೂ ಸಹ ತಮ್ಮ ಆರೋಗ್ಯವನ್ನು ಅಲಕ್ಷಿಸುವ ಇಂತಹ ಪ್ರವೃತ್ತಿ ಅಪರೂಪವೇನಲ್ಲ. ಅದರಲ್ಲಿಯೂ ಮದ್ಯವಯಸ್ಸು ದಾಟಿದ ಅದರಲ್ಲಿಯೂ, ಐವತ್ತರ ವಯಸ್ಸು ದಾಟಿದ ಮಹಿಳೆಯರು "ಬಿದ್ದು ಹೋಗುವ ಮರಕ್ಕೇಕೆ ಆರೈಕೆ" ಎಂಬ ಮನಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಮುಟ್ಟಿದ್ದು ಅನಾರೋಗ್ಯ ಅವರನ್ನು ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿ ಹಾಸಿಗೆ ಹಿಡಿಸುವವರೆಗೂ ಆರೋಗ್ಯ ತಪಾಸಣೆಗಾಗಲೀ, ಚಿಕಿತ್ಸೆಗಾಗಲೀ, ಸಿದ್ಧರಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲದೇ ಕುಟುಂಬಗಳೂ ಸಹ ಇಂತಹ 'ತ್ಯಾಗಿಯ' 'ಹುತ್ಮಾತರ' ನಡುವಳಿಕೆಯನ್ನು ಪರೋಕ್ಷವಾಗಿ ಬೆಂಬಲಿಸುತ್ತವೆ ಎನ್ನಬಹುದು. ಈ ಒಂದು ನನ್ನ ಅಧ್ಯಯನ ಪ್ರಕಾರ ತಾಯ್ತನಕ್ಕೆ ಹೊರತುಪಡಿಸಿದ ಇಂತಹ ರೋಗಗಳಿಂದ ನರಳುವವರಲ್ಲಿ ಸಂಕೋಚಗಳಿಂದ ಕೇವಲ ೮ ರಷ್ಟು ಮಂದಿ ಮಾತ್ರ ಚಿಕಿತ್ಸೆ ಪಡೆಯಲು ಮುಂದಾಗಿದ್ದರು. ಹೀಗೆ ಈ ಕಾಯಿಲೆಗಳು ವ್ಯಾಪಕವಾಗಿ ನೆಲೆಯೂರಿದ್ದರೂ ಸಹ ಕುಟುಂಬದ ಸಮುದಾಯದ ಹಾಗೂ ಸಮಾಜದ ಗಮನ ಸೆಳೆಯದೆ ನಮ್ಮ ಮಹಿಳೆಯರ ಬಾಯ್ಮುಚ್ಚಿ ನೋವುಣ್ಣುವ ಮೌನ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಸಾಗರದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿ ಹೋಗಿವೆ ಎನ್ನಬಹುದು.”[೧೭]

ಚೆಂಚು ಮಹಿಳೆಯರ ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಸ್ಥಿತಿಗತಿ

“ಶಿಕ್ಷಣ ರಾಷ್ಟ್ರದ ಸರ್ವತೋಮುಖ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಆಧಾರ ಸ್ತಂಭವಾಗಿದೆ. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ರಾಷ್ಟ್ರದ ಮಾನವನ ಸಂಪನ್ಮೂಲದಲ್ಲಿ ಸ್ತ್ರೀಯರ ಪಾತ್ರವು ಅತ್ಯಮೂಲ್ಯವಾದುದು. ಪ್ರಾಚೀನ ಕಾಲದಿಂದ ಮಹಿಳೆ ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ರಾಜಕೀಯ, ಸಾಮಾಜಿಕ, ಧಾರ್ಮಿಕವಾಗಿ ಶೋಷಣೆಗೊಳಗಾಗಿದ್ದು, ಅಬಲೆಯಂತಿರುವುದು ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ೨೧ ಶತಮಾನದ ಆರಂಭದ ಸಂಧಿಕಾಲದಲ್ಲಿ ಇಂದು ಪುರುಷನಿಗೆ ಸಮನಾಗಿ ಪ್ರಗತಿಯತ್ತ ಸಾಗಿರುವುದಕ್ಕೆ ಅವರಲ್ಲಿರುವ ಅಜ್ಞಾನದ ಕತ್ತಲು ಹೋಗಲಾಡಿಸಿ ಅವರಲ್ಲಿ ಸುಜ್ಞಾನದ ಬೆಳಕು ಚೆಲ್ಲಿರುವ ಶಿಕ್ಷಣವೇ ಕಾರಣ.”[೧೮]

“ಶಿಕ್ಷಣವೆಂದರೆ ಜೀವನ ನಿರ್ವಹಣಾ ತರಬೇತಿ ಎಂಬ ಅರ್ಥವಿದೆ. ಜೊತೆಗೆ ಅನುಭವವನ್ನು ಪಡೆಯುವುದು. ಅರಿವನ್ನು ವಿಸ್ತರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಎಂದು ಪರಿಭಾವಿಸಬಹುದಾಗಿದೆ. ಶಿಕ್ಷಣವು ಅಂತರಂಗದೊಳಗಿರುವ ಸಕಲ ಸಾಮರ್ಥ್ಯಗಳನ್ನು ವಿಕಸನಗೊಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ವಿಧಾನವಾಗಿದೆ.”[೧೯]

೧. ಶಿಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಸಮಾನತೆ ಕೊರತೆ

ವೇದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಭಾರತೀಯ ಮಹಿಳೆ ಸುಶಿಕ್ಷಿತಳಾಗಿ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಗೌರವ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ಪಡೆದಿದ್ದಳು. ಅಂದು ಸ್ತ್ರೀ-ಪುರುಷರಿಬ್ಬರೂ ಯಾವ ಭೇದವಿಲ್ಲದೆ ಶಿಕ್ಷಣ ದೊರೆಯುತ್ತಿತ್ತು. ವೇದಾಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಿದ ಮಹಿಳೆಯನ್ನು ಬ್ರಹ್ಮವಾದಿನಿ, ಋಷಿತು ಎಂಬುದಾಗಿ ಕರೆಯುತ್ತಿದ್ದರು. ವೇದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸ್ತ್ರೀಯರು ಅಷ್ಟೊಂದು ಪ್ರಗತಿಯನ್ನು ಸಾಧಿಸಲು ಕಾರಣ ಅವರಿಗೆ ದೊರೆತ ವಾತಾವರಣ. ಸಮಾನ ಶಿಕ್ಷಣ ಮತ್ತು ಗೌರವದ ಸ್ಥಾನಮಾನ ಇವು ಮುಖ್ಯವಾದವುಗಳಾಗಿದ್ದವು.

ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಸಾಮಾಜಿಕ, ರಾಜಕೀಯ ಬದಲಾವಣೆಗಳೇನೇ ಇರಲಿ ಅದರ ಪರಿಣಾಮ ಮಹಿಳೆಯ ಮೇಲೆ ತೀವ್ರವಾಗಿ ಉಂಟಾಗಿದೆ. ಪರಕೀಯರ ದಾಳಿ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಮೂಢನಂಬಿಕೆಗಳು ಸ್ತ್ರೀಯರ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಕುಂಠಿತೊಗಳಿಸಿದವು. ಶಾಲೆಗಳಿಗೆ ಹೋಗುವುದು ಕಷ್ಟವಾಯಿತು.

ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯ ಮಹಿಳೆ ಡಾ. ಅನಿಬೆಸೆಂಟ್ "ಸ್ತ್ರೀಯರಿಗೆ ಶಿಕ್ಷಣವಿಲ್ಲದ ಭಾರತ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಕಟ್ಟಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಿದ್ದೀರಿ, ಇದು ಹಾರುವ ಮೊದಲೇ ಪಕ್ಷಿ ಒಂದು ರೆಕ್ಕೆ ಮುರಿದುಕೊಂಡು ಮೇಲೆದ್ದಂತೆ" ಎಂದು ಸ್ತ್ರೀ ಶಿಕ್ಷಣದ ಅನಿವಾರ್ಯತೆಯನ್ನು ಅವರು ಒತ್ತಿ ಹೇಳಿದರು.

ಇಂದಿಗೂ ಸಾಮಾನ್ಯ ಹಾಗೂ ಮಧ್ಯಮವರ್ಗದ ಕುಟುಂಬಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಣ್ಣು ಮಗಳು ಎಷ್ಟೇ ಬುದ್ಧಿವಂತಳಾದರೂ ಗಂಡು ಮಗನಿಗೆ ಸಿಗುವ ಸೌಲಭ್ಯ ಇವಳಿಗೆ ಇಲ್ಲ. ತನಗಿಂತ ಕಿರಿಯ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಸಾಕುವ ಮನೆ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ತಾಯಿಗೆ ನೆರವಾಗಬೇಕಾದುದು ಅವಳ ಅನಿವಾರ್ಯ ಕರ್ತವ್ಯವಾಗಿ ಬಿಟ್ಟಿದೆ. ಮುಸ್ಲಿಂರ ದಾಳಿ, ಮೊಗಲರ ಆಡಳಿತ ಕಾಲದಲ್ಲೂ ಮಹಿಳೆಯರ ಮೇಲೆ ಮತ್ತಷ್ಟು ದುಷ್ಪರಿಣಾಮ ಉಂಟಾಯಿತು.

ಇಂತಹ ಅಗೌರವದ ಅವಹೇಳನೆಗಳಿಗೆ ಸಿಲುಕಿ ನಯವಂಚನೆಯ ಪುರುಷ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ದನಿ ಎತ್ತಲಾರದೆ ಅಬಲೆಯಾಗಿ ಕೀಳರಿಮೆಯನ್ನು ಮೈಗೂಡಿಸಿಕೊಂಡು ಉಸಿರು ಕಟ್ಟುವ ವಾತಾವರಣದಲ್ಲಿ ನಿರ್ಜೀವವಾಗಿ ಬದುಕ ತೊಡಗಿದಳು.

ಬ್ರಿಟೀಷರು ಭಾರತವನ್ನು ಆಕ್ರಮಿಸುವ ವೇಳೆಗೆ ಭಾರತೀಯ ಸಮಾಜದ ಅನಿಷ್ಟ ಪರಂಪರೆಗಳು ಬೇರೂರಿ ವಿಸ್ತೃತವಾಗಿ ಅಂಧಶ್ರದ್ಧೆ ಬೆಳೆದಿತ್ತು. ಬಾಲ್ಯ ವಿವಾಹ ಬಹುಪತ್ನಿತ್ವ ದೇವದಾಸಿ ಪದ್ಧತಿ, ವಿಷಮ ವಿವಾಹ, ವರದಕ್ಷಿಣೆ, ಅನಕ್ಷರತೆ ಮುಂತಾದ ಅನಿಷ್ಟ ಪದ್ಧತಿಗಳು ಬಂದಿದ್ದವು.

ಮೂಲ ನಿವಾಸಿಗಳು ತಮ್ಮ ಜೀವನೋಪಾಯಕ್ಕೆ ಕಾಡಿನ ಪ್ರಾಣಿಗಳನ್ನು ಕೊಂದು ಅವುಗಳ ಮಾಂಸವನ್ನು ಭಕ್ಷಣೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಇದರಿಂದ ಬುದ್ಧಿಜೀವಿಗಳೆಂದೆನಿಸಿಕೊಂಡ ನಾಗರಿಕ ಮೇಲವರ್ಗ ಒಂದೂಗಳು ಅಸಹ್ಯಪಟ್ಟು, ಸಾರ್ವಜನಿಕವಾಗಿ ಮುಟ್ಟುವುದನ್ನು ನಿಷೇಧಿಸಿದರು. ಹೀಗೆ ಕೆಳವಗರದ

ಉಗಮಕ್ಕೆ ಕಾರಣರಾದರು. ಇದರಿಂದ ಕೆಳವರ್ಗದವರಲ್ಲಿ ಹಲವಾರು ಉಪಜಾತಿಗಳ ಸೃಷ್ಟಿಗೆ ನಾಂದಿಯಾಯಿತೆಂದು ತಿಳಿದುಬರುತ್ತದೆ. ಹೇಗಿದ್ದರೂ ಮೇಲ್ವರ್ಗದ ಹಿಂದೂ ಮಹಿಳೆಯರ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ, ಆರೋಗ್ಯ ಮತ್ತು ದೃಢಕಾಯರಾಗಿದ್ದ ಕೆಳವರ್ಗದ ಮಹಿಳೆಯರು ಬಾಡಿಗೆ ತಾಯಾಗಿ ಹಾಲುಣಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಪುರುಷ ಸಹ ಸದೃಢವಾಗಿದ್ದ ಈ ಮಹಿಳೆಯರನ್ನು ಲೈಂಗಿಕವಾಗಿಯೂ ಶೋಷಣೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಇವರ ಮನೆಗಳಲ್ಲಿ ಹೊರಗಿನ ಎಲ್ಲಾ ಕೆಲಸಗಳಲ್ಲಿ ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತಾ ದನ, ಕುರಿ ಮುಂತಾದ ಪ್ರಾಣಿಗಳನ್ನು ಮೇಯಿಸಿಕೊಂಡು ಬರುವ ಕೆಲಸಗಳಾಗಿಯೂ ಬಳಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು.

ಆರ್ಥಿಕವಾಗಿ ಹಿಂದುಳಿದ ಕೆಳವರ್ಗದವರನ್ನು ಹಳ್ಳಿ ಪಟ್ಟಣಗಳು ಪ್ರತ್ಯೇಕಿಸಿವೆ. ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುವ ಕೆಳವರ್ಗದವರು ಇಂದಿಗೂ ಊರ ಹೊರಗೆ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾದ ಕೇರಿಗಳಲ್ಲಿ ವಾಸಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಊರಿನ ಮೇಲ್ವರ್ಗ ಹಿಂದೂಗಳ ಮನೆಗಳಲ್ಲಿ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕವಾಗಿ ಮತ್ತು ಧಾರ್ಮಿಕವಾಗಿ ನಡೆಯುವ ಹಬ್ಬ ಹರಿದಿನ, ಮದುವೆ, ಮುಂಜಿ ಮೊದಲಾದ ಕಾರ್ಯಗಳಿಗೆ ತಮಟೆ ಬಾರಿಸಲು ಮತ್ತು ನ್ಯಾಯ ಪಂಚಾಯಿತಿಗೆ ಕರೆಕೊಡಲು ಡೋಲು ಹೊಡೆಯಲು ಇವರ ಅಗತ್ಯವಿದೆ. ಸಾವು ನೋವುಗಳಾದಾಗ ಊರಿಂದ ಊರಿಗೆ ಸುದ್ದಿ ತಿಳಿಸಲು ಇವರು ಬೇಕು. ಆದರೂ ಇವರು ಅಲ್ಲಿ ಕೆಳವರ್ಗದವರು ನಗರ ಮತ್ತು ಪಟ್ಟಣಗಳಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾವಂತರಾಗಿ ಅಧಿಕಾರ ಮತ್ತು ಇತರ ಉದ್ಯೋಗಿಗಳಾಗಿರುವ ಕೆಳವರ್ಗದವರು ಸಾಕಷ್ಟು ಸ್ಥಿತಿವಂತರಾಗಿದ್ದು, ಇತರ ಎಲ್ಲಾ ಮೇಲ್ವರ್ಗದವರಂತೆಯೇ ಬದುಕುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಶಿಕ್ಷಣ ನಾಗರಿಕತೆ ಇಲ್ಲದೆ, ನಗರದ ಯಾವುದೇ ಸೌಲಭ್ಯಗಳಿಲ್ಲದೆ, ಕೊಳಕು ತುಂಬಿರುವ ಕೊಳಚೆ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುತ್ತಿರುವ ಕೆಳವರ್ಗದವರನ್ನು ಕೆಳವರ್ಗದವರಂತೆ ಕಾಣುವುದೊಂದು ದೊಡ್ಡ ವಿಪರ್ಯಾಸ.

"ಸ್ತ್ರಿಯರು ಎಲ್ಲಾ ಸಮಸ್ಯೆಗಳಿಗೆ ಶಿಕ್ಷಣವೇ 'ರಾಮಬಾಣ'ದಂತಹ ಪರಿಹಾರ ಎಂದು ಒಂದೊಮ್ಮೆ ನಂಬಲಾಗಿತ್ತು. ಎಲ್ಲಾ ಸುಧಾರಕರು, ಸಾರ್ವಜನಿಕರ ಈ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಇಂದಿಗೂ ಬದಲಾಗಿಲ್ಲ. ಹುಡುಗ-ಹುಡುಗಿಯರ ಶೈಕ್ಷಣಿಕತೆಯಲ್ಲಿ ಬಾರಿ ಅಂತರವಿದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಪ್ರಾದೇಶಿಕ ಅಸಮಾನತೋಲನವಿದೆ. ಮತ್ತು ಉನ್ನತ ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಸ್ತ್ರೀಯರು ಹೋಗಲಾರದಂತಹ ಪರಿಸರವಿದೆ" ಆದರೂ ಈ ಒಂದು ಅಧ್ಯಯನದಲ್ಲಿ ಕೇವಲ ಅಕ್ಷರಗಳ ಓದು ಮತ್ತು ಬರಹವೆಂದು ಶಿಕ್ಷಣವೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸಲಾಗದು. ಬುಡಕಟ್ಟು ಮಹಿಳೆಯರು ಶಿಕ್ಷಣ ಎಂದರೆ ತಪ್ಪಾಗುತ್ತದೆ. ಅವಳು ಪ್ರಾಚೀನಕಾಲದಿಂದ ಹಿಡಿದು ಇಂದಿನ ಪ್ರಸ್ತುತ ದಿನಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಅವಳ ಬುದ್ದಿ ಚಾಣಾಕ್ಷತೆಯನ್ನು ಮೆಚ್ಚುವಂತಹ ಮಹಿಳೆಯರು ಅನಕ್ಷರಸ್ಥರು ಎಂದು ಪರಿಗಣಿಸುವುದು ಅಸಾಧ್ಯ. ಅವರಲ್ಲಿ ಇರುವ ಶಿಕ್ಷಣ ಪ್ರಕೃತಿದತ್ತವಾದುದು. ವಂಶವೃತ್ತವಾಗಿ ಅವರ ಕುಲಗಳಿಂದಲೇ ಕಲೆ ಕುಶಲಗಳು, ಕೃತಿಗಳು ತಮ್ಮ ಬಾಯಿ ಮಾತಿನಿಂದಲೇ ಚಾಣಕ್ಷತದಿಂದ ಹೇಳುವರು.

ಬುಡಕಟ್ಟುಗಳು ಮೊದಲು ಕಾಡಿನಿಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸಿ ಹೇಗೆ ನಾಡಿಗೆ ಬಂದು ನೆಲೆಸಿರುವುದರಿಂದ ಅವರಲಿದ್ದ ಜ್ಞಾನ ತಿಳುವಳಿಕೆ, ಬುದ್ಧಿಶಕ್ತಿ, ಔಷಧಿಗಳನ್ನು ಬಳಸಿಕೊಂಡು ಸುಲಭವಾಗಿ ರೋಗಗಳಿಗೆ ಔಷಧಿಯನ್ನು ಕೊಡುವರು. ಚೆಂಚು ಮಹಿಳೆಯನ್ನು ಒಬ್ಬ ವೈದ್ಯಕೀಯ ಚಾಣಕ್ಷತೆಗೆ ಮೀರಿ ಅವಳಲ್ಲಿ ಜ್ಞಾನವಿರುವುದು. ಅಲ್ಲಿನ ಚೆಂಚು ಮಹಿಳೆಯನ್ನು ಗುರುತಿಸಿದಾಗ ಅವರಲ್ಲಿದ್ದ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಶಿಕ್ಷಣ ಎದ್ದು ಕಾಣುವುದು. ಹಚ್ಚೆ ಹಾಕುವುದು. ಕಣಿ ಹೇಳುವುದು, ಮಕ್ಕಳ ಫಲಕ್ಕೆ ಔಷಧಿ ಕೊಡುವುದು. ಯಾವುದೇ ರೀತಿಯ ವೈದ್ಯಕೀಯ ಸೌಲಭ್ಯಗಳಿಲ್ಲದೇ ಮಗು ಆಗುವುದೆಂದು ಅತಿ ಚಾಣುಕ್ಯತೆಯಿಂದ ಗುರುತಿಸುವಳು. ಇಂತಹ ಕಲೆಗಳನ್ನು ಅವರು ತಮ್ಮ ಹಿರಿಯರಿಂದಲೇ ಕಲಿತುಕೊಳ್ಳುವುದು. ಅವರಲ್ಲಿ ದಯೆ, ಪ್ರೀತಿ, ವಿಶ್ವಾಸ, ಅನುಕಂಪ ಹೀಗೆ ಹಲವು ಮೌಲ್ಯಗಳನ್ನು ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಅಳವಡಿಸಿಕೊಂಡು ನಡೆಯುವರು, ಕೈಗಾರೀಕರಣ ಮತ್ತು ಔದ್ಯೋಗೀಕರಣದ ಪ್ರಭಾವದಿಂದ ಇಂತಹ ಕರಕುಶಲ ಕಲೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಚೆಂಚು ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳು ಆಸಕ್ತಿ ವಹಿಸಿದರು. ಲಾವಣಿ ಹಾಡುವ, ಜಾನಪದ ಕತೆ ಹೇಳುವುದು, ಒಗಟು ಗಾದೆ ಹೇಳುವುದು. ಇವುಗಳು ಕ್ರಮೇಣ ಕಡಿಮೆಯಾಗುತ್ತಿವೆ. ಪದ್ಯಗಳು ರಾಜರ ಕತೆಗಳು ದಂತಕತೆ, ಐತಿಹ್ಯಗಳು ಇವೆಲ್ಲವುಗಳ ವಿವರಣೆ ಕೇವಲ ಅವರ ಒಂದು ಹಾಡಿನಲ್ಲಿ ಹಾಗೂ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಕೇಳಬಹುದಿತ್ತು. ಅವರು ಹೇಳುವ ಕತೆಗಳಿಗೆ ಯಾವುದೇ ಪಠ್ಯಪುಸ್ತಕ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಅವರಿಗೆ ಅಪಾರವಾದ ಜ್ಞಾನ ಹಾಗೂ ಬುದ್ಧಿಶಕ್ತಿಯು ಮುಖ್ಯವಾಗಿರುವುದು. ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಚೆಂಚು ಮಹಿಳೆಯರು. ದೇವರು ದಿಂಡರು ಹಬ್ಬಗಳು ಹಲವು ರೀತಿಯ ಧಾರ್ಮಿಕ ಕ್ರಿಯೆಗಳಲ್ಲಿ ಮಗ್ನರಾಗಿರುವರು. ಅವಳು ಕೇವಲ ಪತಿ ಹಾಗೂ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಜೋಪಾನ ಮಾಡುವುದು, ಗಂಡನ ಮಾತು ಮೀರಿ ಯಾವುದೇ ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಪುರುಷನ್ನು ಅಪೇಕ್ಷಿಸುವುದು ಆಕೆಯ ಜೀವನ ಕೇವಲ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಸೀಮಿತವಾಗಿದೆ. ಯಾವುದೇ ರೀತಿಯ ಶಿಕ್ಷಣ ಮನೆಯಿಂದ ಹೊರಗೆ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಇವೆಲ್ಲ ಶಿಕ್ಷಣಗಳು ಯಾರು ಕಲಿಸಿದ್ದಲ್ಲ. ಇದನೆಲ್ಲಾ ಸ್ವಯಂವಾಗಿ ಚೆಂಚು ಮಹಿಳೆಯರು ತಾವು ಕಲೆಯವರು ಭಯದ ಕಲ್ಪನೆ ಅವರಿಗೆ ಇರುವುದರಿಂದ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಶಾಲೆಗೆ ಕಳಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ಗ್ರಾಮಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಗಂಡು ಮಕ್ಕಳು ಶಾಲೆಗೆ ಹೋಗುವುದು ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳು ಅಷ್ಟಾಗಿ ಶಾಲೆಗೆ ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳ ಸುತ್ತಮುತ್ತಲಿನ ಸಂಪ್ರದಾಯಿಕ ಮೌಲ್ಯಗಳು ಅಳವಡಿಸಿಕೊಂಡಿವೆ. ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳು ಶಾಲೆಗೆ ಹೋದರೆ ಮನೆಯ ಜವಾಬ್ದಾರಿಗಳನ್ನು ಮರೆತು ಬಿಡುವರು ಎಂಬ ಕಲ್ಪನೆ ಇಲ್ಲಿ ಇದೆ.

ಸನಾತನ ಕಾಲದಿಂದಲೂ ಬೆಳೆದುಬಂದಿರುವಂತಹ 'ಗೃಹಿಣಿತ್ವವು ಹೆಣ್ಣಿಗಾಗಿ ರೂಪಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿರುವ ಮೌಲ್ಯವಾಗಿದೆ. ಈ ಮೌಲ್ಯವನ್ನು ಹೆಣ್ಣು ತನ್ನ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಅಳವಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಾಗಿದೆ. ಈ ಮೌಲ್ಯವನ್ನು ಹೆಣ್ಣು ತನ್ನ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಅಳವಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎನ್ನುವಂತಹ ಧೋರಣೆ ಪುರುಷ ಪ್ರಧಾನ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯದು. ಈ ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕ ಮೌಲ್ಯಗಳು ಹೆಣ್ಣಿನ ಸುತ್ತಮುತ್ತಲೂ

ಆವರಿಸಿಕೊಂಡಿರುವುದರಿಂದ ಅವಳು ತನ್ನ ಸ್ವಂತಿಕೆಯನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡು ಸಂಪ್ರದಾಯಗಳಿಗೆ ಬದ್ಧಳಾಗಿ ನಡೆಯುವಂತಾಗುತ್ತದೆ. ಓರ್ವ ಮಹಿಳೆ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಕಲಿಯಲು ಹೊರಟರೆ "ಶಾಲೆ ಕಲಿತು ಯಾರಿಗೂ ಉದ್ಧಾರ ಮಾಡುವ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇಲ್ಲ" ಎನ್ನುವಂತಹ ಕೆಟ್ಟ ಮಾತುಗಳು ಸುತ್ತಲಿನ ಜನರಿಂದ ಕೇಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಹೊಸ್ತಿಲು ದಾಟಿ ಹೊರಗೆ ಕಲಿಯಲು ಹೊರಟ ಚೆಂಚು ಮಹಿಳೆಯನ್ನು ಸಮಾಜ ಕಾಣುವ ದೃಷ್ಟಿಕೋನವೇ ಬೇರೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಹೆಣ್ಣನ್ನು ಸದಾ ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕ ಚೌಕಟ್ಟಿನಲ್ಲಿಡುತ್ತಾ ಬಂದಿರುವ ಪುರುಷ ಪ್ರಧಾನ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯು ಹುಟ್ಟು ಹಾಕಿರುವ ಧರ್ಮವು ಕೂಡ ಚೆಂಚು ಮಹಿಳೆಯರು ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಪಡೆಯುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಶಿಕ್ಷಣದಿಂದ ವಂಚಿತರನ್ನಾಗಿಯೂ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಸುಧಾರಣಾ ಕಾಲಘಟ್ಟಗಳಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಪಡೆಯಲು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸಲಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಜಾರಿಗೆ ಬಂದಂತಹ ಶಿಕ್ಷಣವು ಹಿಂದೂ ಧರ್ಮದ ಮೇಲ್ವರ್ಗದ ಮಹಿಳೆಯರಿಗೆ ಮತ್ತು ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ ಧರ್ಮದ ಮಹಿಳೆಯರಿಗೆ ನೀಡಲು ಮುಂದಾಯಿತು. ಉಳಿದಂತೆ ಕೆಳವರ್ಗದವರು ಮಹಿಳೆಯರು ಶಿಕ್ಷಣದಿಂದ ದೂರವೇ ಇರುವಂತಾಯಿತು. ಇಂದಿಗೂ ಕೂಡ ಈ ಧರ್ಮದವರಲ್ಲಿ ಕೆಲವರನ್ನು ಹೊರತುಪಡಿಸಿದರೆ ಉಳಿದಂತಹ ಮಹಿಳೆಯರು ಶಿಕ್ಷಣದಿಂದ ವಂಚಿತರಾಗಿಯೇ ಇದ್ದಾರೆ.

ಶಿಕ್ಷಣದಿಂದ ಮಹಿಳೆಯರ ಬದಲಾವಣೆ

ಇಂದು ಪ್ರಸ್ತುತ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಬುಡಕಟ್ಟು ಮಹಿಳೆಯರು ಹಲವು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಬದಲಾವಣೆಯತ್ತ ಬರುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇವರು ಮೂಲ ವರ್ಣ ಸಮುದಾಯದ ಮಹಿಳೆಯರಿಗಿಂತಲೂ ಯಾವುದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅವಳು ಹಿಂದಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಪುರಾತನ ಪ್ರಾಚೀನ ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ವಿಶ್ಲೇಷಿಸಿದಾಗ ಮೇಲ್ವರ್ಗದ ಮಹಿಳೆಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಪ್ರಶಂಸೆಯನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಈ ಸಮುದಾಯ ಮಹಿಳೆಯ ವೃತ್ತಿ ಮತ್ತು ಅವಳ ಒಂದು ಬದುಕನ್ನು ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಕೆಳಮಟ್ಟದಾಗಿ ನೋಡಲಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಆದರೆ ಇಂದು ಶಿಕ್ಷಣದ ಪ್ರಭಾವದಿಂದ ಮೇಲ್ವರ್ಗದ ಮಹಿಳೆ ಹಾಗೂ ಕೆಳವರ್ಗದ ಮಹಿಳೆ ಎಂಬ ತಾರತಮ್ಯ ಇಂದು ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಸುಧೀರ್ಘವಾಗಿದೆ. ಶಿಕ್ಷಣದಿಂದ ಮಹಿಳೆಯರ ಬದುಕಿನ ದುಸ್ಥಿತಿ ಅಸಮಾನತೆಗಳನ್ನು ತೊಡೆದೆ ಹಾಕುವಲ್ಲಿ ಮಹತ್ವವಹಿಸಿದೆ. ಶಿಕ್ಷಣವು ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಕುಟುಂಬದಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ನಿರ್ಣಯ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವಲ್ಲಿ ಅವಳ ಪ್ರಜ್ಞಾಪೂರ್ವಕ, ಸಹಭಾಗಿತ್ವ ಮುಂತಾದ ಮಹಿಳೆಯರ ಬದುಕು ಉತ್ತಮಗೊಳ್ಳುವ ದಿಶೆಯಲ್ಲಿ ಅಪಾರ ಪ್ರಭಾವ ಬೀರುತ್ತದೆ.

ಶಿಕ್ಷಣದ ಬದಲಾವಣೆಯಿಂದ ಮಹಿಳೆಯರು ಅನುಭವಿಸುತ್ತಿರುವ ತಾರತಮ್ಯಗಳನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪಮಟ್ಟಿಗಾದರೂ ಕಡಿಮೆ ಮಾಡಬಹುದು. ಒಂದು ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಅವುಗಳನ್ನು ಸುದೀರ್ಘವಾಗಿ ತೊಡೆದು ಹಾಕಬಹುದು. ಕುಟುಂಬ ಆರ್ಥಿಕ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಉತ್ತಮ ಪಡಿಸುವಲ್ಲಿ ಆಕೆ ನೀಡುವ ಕಾಣಿಕೆ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಾಣತೊಡಗುತ್ತದೆ. ಮನೆಯ ಹೊರಗಿನ ದುಡಿಮೆಯು ಆಕೆಗೆ ಅನೇಕ ವಿಷಯಗಳನ್ನು

ಕಲಿಯುವ ಅವಕಾಶಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸುತ್ತದೆ. ಶಿಕ್ಷಣದಿಂದ ಅಷ್ಟೇ ಮಹಿಳೆಯು ಹಲವು ವಿಧದಲ್ಲಿ ಬದಲಾವಣೆಯನ್ನು ಈ ಕೆಳಗೆ ಹೇಳಲಾಗಿದೆ.

೧. ಚೆಂಚು ಮಹಿಳೆಯರು ತಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಶಿಕ್ಷಣ ಒದಗಿಸುವಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತಿ ವಹಿಸುತ್ತಿರುವವರು.

೨. ಗಂಡ-ಹೆಣ್ಣು ಎಂಬ ಭೇದಭಾವ ಕಡಿಮೆಯಾಗುತ್ತಿರುವುದು.

೩. ಶಿಕ್ಷಣದಿಂದ ಅವರಲ್ಲಿದ್ದ ಮೂಢತ್ವ ಸಂಪ್ರದಾಯಿಕ ಕಟ್ಟು, ಕತೆಯ ನಿಯಮಗಳು, ದೈವತ್ವ ಕಲ್ಪನೆಗಳು ಕಡಿಮೆಯಾಗುವುವು.

೪. ಶಿಕ್ಷಣದಿಂದ ಅವಳು ತಮ್ಮ ಸಮುದಾಯದ ಏಳ್ಗಿಗೆ ಪ್ರಶಂಸೆಯಾಗುವಳು.

೫. ಒಬ್ಬ ಹೆಣ್ಣು ಶಿಕ್ಷಣದಲ್ಲಿದ್ದರೆ ಇಡೀ ಕುಟುಂಬವು ಶಿಕ್ಷಣ ಹೊಂದುವಂತೆ ಮುಂದೆ ಇಡೀ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿಯೇ ಜನರು ಶಿಕ್ಷಿತರಾಗುವರು.

೬. ಶಿಕ್ಷಣದಿಂದ ಮಹಿಳಾ ದುಡಿಮೆಗೆ ಕೌಶಲ್ಯಕ್ಕೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಮನ್ನಣೆ ದೊರೆಯುತ್ತದೆ.

೭. ಶಿಕ್ಷಣದಿಂದ ರಾಜಕೀಯ, ಸಾಮಾಜಿಕ, ಆರ್ಥಿಕ ಹೀಗೆ ಎಲ್ಲಾ ವರ್ಗಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಸರಿಸುವಳು.

ಮಹಿಳೆಯ ಸ್ವಸಹಾಯ ಸಂಘಗಳ ಪಾತ್ರ

ಇಂಡಿಯಾದ ಒಟ್ಟಾರೆ ಜನಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಅರ್ಧದಷ್ಟು ಮಹಿಳೆಯರು ಇದ್ದರೂ ಕೂಡ ಮಹಿಳೆಗೆ ಮಾತ್ರ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯ ಪ್ರತಿಫಲ ಸಮರ್ಪಕವಾಗಿ ದೊರೆಯುತ್ತಿಲ್ಲ. ಕುಟುಂಬದ ಸರ್ವತೋಮುಖ ಚಟುವಟಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಮಹಿಳೆಯ ಕೊಡುಗೆ ಅಪಾರವಾದುದು. ಮೇಲ್ವರ್ಗದ ಮಹಿಳೆಯರ ವಿಷಯಕ್ಕಿಂತ ನಾಗರೀಕತೆಯ ಗಂಧಗಾಳಿಯು ಇರದೇ, ಭೂಮಿಯ ಜೊತೆಗೆ ಅನಾದಿ ಕಾಲದಿಂದಲೂ ಸಂಬಂಧವಿದ್ದರೂ, ಸ್ವಾಮ್ಯತೆಯನ್ನು ಪಡೆಯಲಾಗದೆ ಉಪಜೀವನಕ್ಕಾಗಿ ದಟ್ಟವಾದ ಬೆಟ್ಟ ಗುಡ್ಡಗಾಡು ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಹಣ್ಣು-ಹಂಪಲು, ಗೆಡ್ಡೆ-ಗೆಣಸು, ಪ್ರಾಣಿ ಪಕ್ಷಿಗಳನ್ನು ಅನುಭೋಗಿಸಿ ಜೀವನ ನಡೆಸುವಂತ ಬುಡಕಟ್ಟು ಮಹಿಳೆಯರ ಕುರಿತು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯ ಚಿಂತನೆ ಮಾಡುವುದು ಬಹುಮುಖ್ಯವಾದ ವಿಷಯವಾಗಿದೆ.''(೨೦)

ಚೆಂಚು, ಬುಡಕಟ್ಟು ಮಹಿಳಾ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಕುರಿತು ನೋಡುವುದಾದರೆ ತೀರಾ ಆರ್ಥಿಕ ತೊಂದರೆಗಳಿಗೆ ಒಳಪಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಇವರ ಸಂಪ್ರದಾಯಿಕ ಕಸುಬಿನಿಂದ ಬಂದ ಆದಾಯ ತಮ್ಮ ಕುಟುಂಬ ನಿರ್ವಹಣೆಗೆ ತೊಡಗಿಸುವುದರಿಂದ, ಇವರಲ್ಲಿ ಕೂಡಿಡುವ ಕ್ರಮ ಇಲ್ಲ. ಅಂದಾಗ ಸ್ವಸಹಾಯದ ಕಲ್ಪನೆ ಎಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತದೆ. ಬುಡಕಟ್ಟು ಸಮುದಾಯದ ಮಹಿಳೆಯರು. ಉತ್ಪಾದನೆಯ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳಿಂದ ಅತಂತ್ರ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿರುವಾಗ ಅರೆ ಉದ್ಯೋಗಿಗಳ ಅಧಿಕ ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬರುತ್ತಾರೆ. ಇಂತಹ

ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ದುಡಿಮೆಗೆ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲದಿರುವಾಗ ಬದುಕು ನಿರ್ವಹಿಸುವುದೇ ಕಷ್ಟವಾದಾಗ ಉಳಿತಾಯವೆಂಬುದು. ಸಹ ಗೋಚರಿಸುವುದಿಲ್ಲ.

- ಸರ್ಕಾರವು ಮಹಿಳಾ ಪರವಾಗಿ ಅನುಷ್ಠಾನಗೊಳಿಸುವಂತಹ ಸ್ವಸಹಾಯ ಗುಂಪುಗಳ ಉತ್ತೇಜನ ಕ್ರಮಗಳು ಯಾವ ರೂಪದ್ದಾಗಿದೆಂಬುದು ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿ ಪರಿಶೀಲಿಸಿದೆ.
- ಬಡತನ, ಅನಕ್ಷರತೆ, ಔದ್ಯೋಗಿಕ ಅವಕಾಶದ ಕೊರತೆ, ಮೂಲಭೂತ ಸೌಕರ್ಯದ ಕೊರತೆಯಿಂದಾಗಿ ಸಮಸ್ಯೆ ಎದುರಿಸುತ್ತಿರುವಂತಹ ಮಹಿಳೆಯರನ್ನು ಅಳವಡಿಸಿಕೊಂಡಿದೆ.
- ನಾಯಕತ್ವ ತರಬೇತಿ ನೀಡುವಂತೆ ಹಾಗೂ ಆ ಮೂಲಕ ಸ್ವಂತ ಉದ್ಯೋಗ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಲು ಮಹಿಳೆಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುವಂತೆ ನೀತಿ ರೂಪಿಸಲಾಗಿದೆ.
- ಬುಡಕಟ್ಟು ಮಹಿಳೆಯರು ವಾಸಿಸುವಂತಹ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಲಭ್ಯವಿರುವ ಸಂಪನ್ಮೂಲಗಳು ಬಳಸಿಕೊಂಡು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಸಾಧಿಸಬೇಕು.
- ಸುಲಭ ರೀತಯಲ್ಲಿ ಕಡಿಮೆ ಬಡ್ಡಿ ದರದಲ್ಲಿ ಸಾಲ ಸಿಗುವಂತೆ ಮಾಡಿ ಸಾಲಗಾರರ ಕಪಿಮುಷ್ಠಿಯಿಂದ ಬಡ ಜನರನ್ನು ರಕ್ಷಿಸುವುದು.

ಈ ಎಲ್ಲಾ ಉದ್ದೇಶಗಳನ್ನು ಅವಲೋಕನ ಮಾಡಿದಾಗ ಬುಡಕಟ್ಟು ಮಹಿಳೆಗೆ ಪೂರಕವಾಗಿವೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿ ಗಮನಿಸಿದಾಗ ಗ್ರಾಮೀಣ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ನೆಲೆನಿಂತಿರುವಂತಹ ಉತ್ಪಾದನಾಂಗಗಳ ಮೇಲೆ ಬಡತನದಿಂದ ಬದುಕುವ ಸಮುದಾಯದ ಮಹಿಳೆಯರು ಮಾತ್ರವೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು.

ಇಂತಹ ಸದುಪಯೋಗವನ್ನು ಕೇವಲ ಸರ್ಕಾರಿ ಸೇವಾ ವಲಯದಲ್ಲಿರುವ ಸ್ತ್ರೀಯರು ಮಾತ್ರ ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ ವಿನಃ ಸರ್ಕಾರೇತರ ವಲಯದಲ್ಲಿ ಬರುವಂತಹ ದಿನಗೂಲಿ ಕೂಲಿ ಕಾರ್ಮಿಕರು, ಕೃಷಿ ಕೂಲಿ ಕಾರ್ಮಿಕ ವಲಯವನ್ನು ಗಮನಿಸಿದಾಗ ಅದರಲ್ಲಿ ಸ್ತ್ರೀಪುರುಷ ಬೇಧಭಾವ ವೇತನದಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬರುವುದು ಸಹಜ. ಇಂತಹದರಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಅಲ್ಪ ವೇತನದಲ್ಲಿ ಉಪಜೀವನ ನಡೆಸುವಂತಹ ಅದೆಷ್ಟೋ ಬುಡಕಟ್ಟು ಮಹಿಳೆಯರು ಆರ್ಥಿಕವಾಗಿ ಸ್ವಾವಲಂಬನೆಯಾಗಲು ಸಾಧ್ಯವೇ. ಇಂತಹ ಹಲವು ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ಎದುರಿಸುತ್ತಾ ಸಂಕಿರಣ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಮನಸ್ಸಿನ ಭಾವನೆಗಳನ್ನು ಬದಿಗೊತ್ತಿ. ಪುರುಷನ ದಾಸ್ಯತ್ವಕ್ಕೆ ಜೀವನವನ್ನು ಬಲಿಕೊಟ್ಟು ಅತಂತ್ರದ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಮಹಿಳೆ ಬದುಕು ಮುಂದುವರೆಸುತ್ತಿದ್ದಾಳೆ.[10]

ಮಹಿಳೆಯರ ರಾಜಕೀಯ ಸ್ಥಿತಿಗತಿ

ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವವು ಸರ್ಕಾರದ ಸ್ವರೂಪ ಮಾತ್ರವಲ್ಲ ಅದು ಒಂದು ಜೀವನದ ವಿಧಾನವಾಗಿದೆ. ಯಾವುದೇ ಬೇಧವಿಲ್ಲದೆ ಎಲ್ಲಾ ಜನರಿಗೆ ಮತಾಧಿಕಾರ, ಕಾನೂನಿನಡಿಯಲ್ಲಿ ಸಮಾನತೆ, ನಾಗರೀಕ

ಹಕ್ಕು, ಸ್ವತಂತ್ರ, ನ್ಯಾಯಾಂಗ ಹಾಗೂ ಅಡಳಿತ ವಿಕೇಂದ್ರೀಕರಣ ಮೊದಲಾದ ಲಕ್ಷಣಗಳು. ಮಹಿಳೆಯರ ಹಕ್ಕನ್ನು ರಕ್ಷಿಸುವ ಸಮಾನತೆಯನ್ನು ನೀಡುವ ಸೂಚನೆಗಳಾಗಿವೆ. ಜಾತಿ, ವರ್ಗ, ಧರ್ಮ, ಲಿಂಗ, ಜನಾಂಗ, ಭಾಷೆ ಮತ್ತು ಬಣ್ಣ ಆಧಾರಿತ ಬೇಧ ತಾರತಮ್ಯವನ್ನು ವಿರೋಧಿಸುವ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವ ಪರೋಪಕಾರಿ ಭಾವನೆ, ಸಹಿಷ್ಣುತೆ, ವ್ಯಕ್ತಿ ಗೌರವ ಇತರ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳಿಗೆ ಮನ್ನಣೆ ಹಾಗೂ ಭಿನ್ನಾಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನು ಶಾಂತಿಯುತವಾಗಿ ಸಾಮಾಜಿಕ ರಚನೆ, ಪುರುಷ ಪ್ರಧಾನತೆ, ಸಾಮಾಜಿಕ ಮೌಲ್ಯ ಅಧಿಕಾರ ಹಂಚಿಕೆ ಮತ್ತು ನಂಬಿಕೆ ಕೆಟ್ಟ ಪಾಡುಗಳು ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವದ ತತ್ವಗಳು ಕಾರ್ಯರೂಪಕ್ಕೆ ಬರಲು ಅಡ್ಡಿಯಾಗಿವೆ.[೨೨]

ಬುಡಕಟ್ಟು ಜನಾಂಗದ ರಾಜಕೀಯ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಮಹಿಳೆಯರನ್ನು ಹೊರಗಿಟ್ಟಿರುವುದು ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಬುಡಕಟ್ಟು ಜನರ ಮುಖ್ಯಸ್ಥ ನಿಧನ ಹೊಂದಿದರೆ ಅವನ ಹೆಂಡತಿ ಮುಖ್ಯಸ್ಥಳಾಗುತ್ತಾಳೆ.

''ಬಿರ್ ಹೊರ್ಸ್ ಮತ್ತು ಕೊರವಾ ಜನಾಂಗದಲ್ಲಿ ಮಹಿಳೆಯರನ್ನು ನಾಯಕತ್ವದಿಂದ ಹೊರಗಿಟ್ಟಿದ್ದರೂ ಬುಡಕಟ್ಟು ಜನರ ಹೋರಾಟದಲ್ಲಿ ಮಹಿಳೆಯರು ಸ್ವಲ್ಪ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಭಾಗವಹಿಸಿರುವುದು ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ೧೮೩೦ ಸಿಂಗ್ ಬಮ್ ಚಳುವಳಿಯು ನಡೆದದ್ದೆ ಬ್ರಿಟೀಷರು ಮಹಿಳೆಯರನ್ನು ಅಗೌರವಾಗಿ ನಡೆಸಿಕೊಂಡ ವಿರುದ್ಧ ಎದ್ದ ಹೋರಾಟವಾಗಿತ್ತು.

ಅವರು ಬುಡಕಟ್ಟು ಜನಾಂಗವನ್ನು ಅವನತಿಯಿಂದ ಉಳಿಸಬೇಕೆಂದರೆ, ಚಳುವಳಿಯನ್ನು ಯಶಸ್ವಿಗೊಳಿಸಬೇಕೆಂದರೆ ಮಹಿಳೆಯರ ವಿಷಯಗಳಿಗೆ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆ ನೀಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಎಂದು ಹೇಳಿಕೊಂಡು ಮಹಿಳೆಯರನ್ನು ಮನೆಗೆಲಸಕ್ಕೆ ಅಂದರೆ ಅಡಿಗೆ ಮಾಡುವುದು, ಹೊಲಿಗೆ ಎಂಬಿತ್ಯಾದಿ ಕೆಲಸಗಳಿಗೆ ಅವರನ್ನು ಸೀಮಿತಗೊಳಿಸಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿತು. ಅವರ ಓಡಾಟದ ಮೇಲೆ ನಿರ್ಬಂಧ ಹೇರಲಾಯಿತು. ಸರ್ಕಾರ ಕಾಯಿದೆ ಕಾನೂನುಗಳು ಬುಡಕಟ್ಟು ಮಹಿಳೆಯರ ಜೀವನವನ್ನು ಕಷ್ಟಕ್ಕೀಡು ಮಾಡುತ್ತಿದೆ. ಕೈಗಾರೀಕರಣಕ್ಕಾಗಿ ಸರ್ಕಾರ ಕಾಡನ್ನು ಕಡಿಯುತ್ತಾ ಬಂದಿದ್ದರಿಂದ ಬುಡಕಟ್ಟು ಜನರು ಸ್ಥಳಾಂತರಗೊಂಡರು. ಪರಿಹಾರವಾಗಿ ಬೇರೆ ಕಡೆ ಜಮೀನನ್ನು ನೀಡಿತು. ಆದರೆ ಆ ಜಮೀನನ್ನು ಅವರ ಹೆಸರಿಗೆ ನೊಂದಾಯಿಸಿಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಇದರಿಂದ ಭೂಮಿಯ ಹಕ್ಕಿಗಾಗಿ ೧೫-೨೦ ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಮಹಿಳೆಯರು ಹೋರಾಟ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

- ''ಬುಡಕಟ್ಟು ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳು ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಹೊರ ಜನರು ಅದರಲ್ಲೂ ರೈತರ ಮೋಸಕ್ಕೆ ಗುರಿಯಾಗುತ್ತಾರೆ. ಮದುವೆಯಾಗುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ನಂಬಿಸುತ್ತಾರೆ. ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳು ಗರ್ಭಿಣಿಯಾದರೆ ಅವರಿಗೂ ತಮಗೂ ಸಂಬಂಧವಿಲ್ಲ ಎಂದು ಜಾರಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಈ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಹೆಣ್ಣು

ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಹೊರ ಹಾಕುವುದಿಲ್ಲ. ಮಗುವನ್ನು ಸಾಕಿ ಸಲಹಲು ಅನುವು ಮಾಡಿಕೊಡಲಾಗುತ್ತದೆ. ಜೊತೆಗೆ ಅನ್ಯಾಯಕೊಳಗಾದ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳ ನ್ಯಾಯಕ್ಕಾಗಿ ಹೋರಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

- ಬುಡಕಟ್ಟು ಮಹಿಳೆಯರು ಕಾಡಿನ ಉತ್ಪನ್ನಗಳನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಲು ಹೋದಾಗ ಗಾರ್ಡ್‌ಗಳ ಅತ್ಯಾಚಾರಕ್ಕೆ ಬಲಿಯಾಗುತ್ತಾರೆ. ಅವರು ಅಪರಾಧಿಗಳು ಎಂದು ಸಾಬೀತಾದರೂ ಶಿಕ್ಷೆಗೆ ಒಳಪಡುವುದಿಲ್ಲ. ಇಲ್ಲಿ ನ್ಯಾಯಕ್ಕಾಗಿ ಮಹಿಳೆಯರು ಹೋರಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

- ಸ್ವಾತಂತ್ರದ ನಂತರ ಬುಡಕಟ್ಟು ಜನರ ರೈತರೊಂದಿಗೆ ಅವರ ದಬ್ಬಾಳಿಕೆಯ ವಿರುದ್ಧ ಹೋರಾಟ ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ನೀರಿಗೆ ತೊಂದರೆ ಕೊಡುವುದು. ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಹಿಂಸೆಗೆ ಗುರಿಪಡಿಸುವುದು ಮುಂತಾದ ಆಕ್ರಮಗಳ ವಿರುದ್ಧ ಹೋರಾಡುವುದು.

ಈ ಮಹಿಳೆಯರು ಕುಟುಂಬ ಮತ್ತು ಸಮಾಜದ ಜೀವನಾಧಾರಕ್ಕೆ ಪ್ರಕೃತಿಯನ್ನು ಅವಲಂಭಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. ಹೀಗಾಗಿ ಪ್ರಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ಏನೇ ವಿನಾಶ ಉಂಟಾದರೂ ಅದು ನೇರವಾಗಿ ತಟ್ಟುವುದು. ಮಹಿಳೆಯರನ್ನು ಗ್ರಾಮೀಣ ಹಾಗೂ ಬುಡಕಟ್ಟು ಜನರ ಮಹಿಳೆಯರ ಜೀವನವು ಪ್ರಕೃತಿಯ ಜೊತೆಗೆ ಬೆಳೆದುಕೊಂಡಿರುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಪರಿಸರ ನಾಶದ ಪರಿಣಾಮಕ್ಕೆ ನೇರವಾಗಿ ಗುರಿಯಾಗುತ್ತಾರೆ.”[೨೨]

- “ಮಹಿಳೆಗೆ ಎಂದೂ ದುಡಿಮೆಯಿಂದ ಮುಕ್ತಿಯಾಗಲಿ, ಕೊನೆಗೆ ಒಂದಿಷ್ಟು ಬಿಡುವಾಗಲೀ ದೊರೆತಿಲ್ಲ. ಈ ದುಡಿಮೆ ಪುರುಷನಿಗೆ ಬೇಕು. ಅವಳ ಶ್ರಮಕ್ಕೆ ಗಳಿಕೆಯನ್ನು ಮಾತ್ರ ಸದಾ ನಿರಾಕರಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಇಂದಿನ ಕಾಲಕ್ಕೆ ದುಡಿಮೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದಿಷ್ಟು ವ್ಯತ್ಯಾಸವೂ ಕಾಣಲಾಗದ ನೌಕರಿಗಳಲ್ಲಿ ಪುರುಷನಿಗೆ ಸರಿಸಾಟಿಯಾಗಿ ಮಹಿಳೆ ತೊಡಗಿಕೊಂಡಿದ್ದಾಳಲ್ಲ, ಇಲ್ಲಾದರೂ ಅವಳ ಗಳಿಕೆಗೆ ಅರ್ಥವಿದೆಯೇ ಎಂಬುದು ಪ್ರಶ್ನೆಯಾಗಿಯೇ ಉಳಿದಿದೆ. ಈಗ ಶಕ್ತಿ ರಾಜಕಾರಣವು ಯಾವ ಬಗೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರವೃತ್ತವಾಗಿದೆ ಎಂಬುದು ಇನ್ನಷ್ಟು ಕುತೂಹಲದ ಸಂಗತಿ.”[೨೩]

ಸಾಮಾನ್ಯ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ರಾಜಕೀಯ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆ ಎಂದರೆ ಮತ ಚಲಾಯಿಸುವುದು, ಪಕ್ಷಗಳ ಕಾರ್ಯಕರ್ತರಾಗುವುದು ಪಕ್ಷಗಳ ಕಛೇರಿ ನಡೆಸುವುದು. ಸಭೆಗಳಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸುವುದು, ಪಕ್ಷಕ್ಕೆ ನಿಧಿ ಸಂಗ್ರಹಿಸುವುದು ಪಕ್ಷದ ಅಂದೋಲನ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಹಿಸುವುದು. ಪಕ್ಷದ ನೀತಿ, ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಪ್ರಣಾಳಿಕೆಗಳನ್ನು ರೂಪಿಸುವುದು ಇತ್ಯಾದಿ. ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ರಾಜಕೀಯ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ಚೌಕಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ನಿರ್ಧಾರ ಕೈಗೊಳ್ಳುವಿಕೆಯನ್ನು ಪ್ರಭಾವಿಸುವ ಕ್ರಿಯೆಯೇ ರಾಜಕೀಯ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆ.

ಅಡಿಟಿಪ್ಪಣಿ

೧. ಎಚ್.ಜಯಮ್ಮ ಕರಿಯಣ್ಣ, **ಹೆಣ್ಣಿನ ಸ್ಥಾನಮಾನ (ಒಂದು ಪುನರಲೋಕನ)**, ೨೦೦೦, ಪು.೧೫

೨. ಜ್ಯೋತಿ ಶಶಿಕುಮಾರ, **ಮಹಿಳೆ ಸಾಮಾಜಿಕತೆ, ಮಹಿಳಾ ಅಧ್ಯಯನ**, ೨೦೦೭, ಪು.೨೯

೩. ಶ್ರೀಮತಿ ಎಚ್.ಎಸ್., **ಹೆಣ್ಣು-ಹೆಂಗಸು**, ೨೦೦೪, ಪು.೫೭

೪. ಮೇತ್ರಿಯ ಮುಖ್ಯಪಾಧ್ಯಯ, **ಬೆಳ್ಳಿಯ ಸಂಕೋಲೆಗಳು**, (ಅನು) ವೈದೇಹಿ, ೧೯೮೫, ಪು.೨೨

೫. ವಿಜಯಶ್ರೀ ಸಬರದ, **ಜಾನಪದ ಮತ್ತು ಮಹಿಳೆ**, ೨೦೦೬, ಪು.೧

೬. ಅದೇ

೭. ಶ್ರೀಮತಿ ಎಚ್.ಎಸ್., **ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಚರಿತ್ರೆ**, ೨೦೦೬, ಪು.೫೨೩

೮. ಶ್ರೀಮತಿ ಎಚ್.ಎಸ್., **ಮಹಿಳಾ ಅಧ್ಯಯನ**, ೨೦೦೧, ಪು.೬೪

೯. ಅದೇ, ಪು.೬೬

೧೦. ಶೈಲಜಾ ಇಂ. ಹಿರೇಮಠ, **ಮಹಿಳೆ ಅಧ್ಯಯನ ಸಂಪುಟ ೯, ಸಂಚಿಕೆ ೧**, ೨೦೦೭, ಪು.೭೫

೧೧. ಅದೇ, ಪು.೭೯

೧೨. ಚಂದ್ರಶೇಖರ ಟಿ.ಆರ್., **ಮಹಿಳೆ ಆರ್ಥಿಕತೆ ಮತ್ತು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ**, ೨೦೦೧, ಪು.೬೩

೧೩. ನಾರಾಯಣ ವಿಶ್ವ ಎಂ., **ಸಾಮಾಜಿಕ ಸಮಸ್ಯೆಗಳು**, ಪು.೩೨೦-೩೨೧

೧೪. ಶ್ರೀಮತಿ ಎಚ್.ಎಸ್., **ಮಹಿಳೆ ದುಡಿಮೆ ಮತ್ತು ಬಿಡುವ**, ೨೦೦೭, ಪು.೭೧

೧೫. ಕೆ.ಸರೋಜ, **ಮಹಿಳಾ ಆರೋಗ್ಯ (ಒಂದು ಮರು ಚಿಂತನೆ)**, ೨೦೦೮, ಪು.೧

೧೬. ಕೆ.ಸರೋಜ, **ಮಹಿಳೆ ಮತ್ತು ಆರೋಗ್ಯ**, ೨೦೦೧, ಪು.೧೦೮

೧೭. ಕೆ.ಸರೋಜಾ, **ಮಹಿಳಾ ಆರೋಗ್ಯ (ಒಂದು ಮರುಚಿಂತನೆ)**, ೨೦೦೮, ಪು.೫೫

೧೮. ಶಿವನಂದ ಎಸ್. ವಿರಕ್ತಮಠ, **ಮಹಿಳಾ ಅಧ್ಯಯನ ಸಂಪುಟ ೬, ಸಂಚಿಕೆ ೧ ೨**, ೨೦೦೮, ಪು.೧೭೮

೧೯. ಅದೇ, ಪು.೧೫೮

೨೦. ಕೆ.ಎಂ.ಮೇತ್ರಿ, ಚೆಲುವರಾಜು, **ಬುಡಕಟ್ಟು ಅಧ್ಯಯನ ಸಂಪುಟ ೩, ಸಂಚಿಕೆ ೨**, ೨೦೦೬, ಪು.೬೨

೨೧. ಅದೇ, ಪು.೬೫

೨೨. ಹೇಮಲತಾ ಎಚ್.ಎಂ., **ಮಹಿಳಾ ಅಧ್ಯಯನ ೨**, ೨೦೦೭, ಪು.೧೨

೨೩. ಅದೇ, ಪು.೩೦

೨೪. ಶ್ರೀಮತಿ ಎಚ್.ಎಸ್., **ಹೆಣ್ಣು-ಹೆಂಗಸು**, ೨೦೦೪, ಪು.೧೨೦

ಅಧ್ಯಾಯ ೫

ಸಮಾರೋಪ

೨೮

ಸಮಾರೋಪ

ಚೆಂಚರನ್ನು ಚೆಂಚು, ಚೆಂಚುಕುಲಂ, ಚಂಚುವಾಡ, ಚಿಕ್ಕು ಚೆಂಚು ಮುಂತಾದ ಹೆಸರಿನಿಂದ ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ. ಕೆಂಚಗೆ ಇರುವ ಚೆಂಚರನ್ನು 'ಕೆ' ಕಾರಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ 'ಚೆ'ಕಾರವನ್ನು ಹಚ್ಚಿ ಚೆಂಚರು ಎಂದು ಕರೆದಿರಬೇಕು. ಸದಾಕಾಲ ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುವ ಈ ಸಮುದಾಯದ ಜನರನ್ನು ರೂಢಿಗತವಾಗಿ ಕರೆದಿರಬಹುದು. ಮರಗೊಲ್ಲಿ ಯನಾದಿ ಇರುಳ ಚೆಕ್ಕು ಚೆಂಚು, ಲಂಬಾಣಿ ಮುಂತಾದ ಅರಣ್ಯವಾಸಿ ಬುಡಕಟ್ಟಿನವರನ್ನು ಚರಿತ್ರೆಕಾರರು ಚೆಂಚರನ್ನು ಗುರುತಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಚೆಂಚರ ಪೂರ್ವಜರು ಮಧ್ಯಭಾರತದ ವಿಂದ್ಯ ಪರ್ವತದ ಕಾಡುಗಳಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸಿ, ಬೇಟೆಗಾಗಿ ಒಂದು ಸ್ಥಳದಿಂದ ಮತ್ತೊಂದು ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ವಲಸೆ ಬಂದಿರಬಹುದು. ಆಗಿನ ಮುಂಬೈ ಸರ್ಕಾರವು ೧೯೨೪ರಲ್ಲಿ ಜರಿಗೆ ತಂದ ಅಪರಾಧಿ ಬುಡಕಟ್ಟು ಕಾಯ್ದೆ ಪ್ರಕಾರ ಇಪ್ಪತ್ತು ನಾಲ್ಕು ನೆಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಸಮುದಾಯದ ಜನರನ್ನು ಹಿಡಿದಿಟ್ಟರು. ಈ ನೆಲೆಗಳು ಮುಂಬೈ ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಖಾನಾಪೂರ, ಹುಬ್ಬಳ್ಳಿ, ಗದಗ, ಬಾಗಲಕೋಟೆ, ಬಿಜಾಪುರ, ಇಂಡಿ ಮುಂತಾದ ಕಡೆ ಇದೆ.

ಚೆಂಚರು ಧಾರವಾಡ, ವಿಜಾಪುರ, ರಾಯಚೂರು, ಗುಲ್ಬರ್ಗಾ ಜಿಲ್ಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಇದ್ದಾರೆ. ಬಳ್ಳಾರಿ, ಚಿಕ್ಕಮಗಳೂರು, ಚಿತ್ರದುರ್ಗಾ, ಮೈಸೂರು ಮತ್ತು ಚಾಮರಾಜ ಜಿಲ್ಲೆಗಳಲ್ಲಿ ವಿರಳವಾಗಿ ಇದ್ದಾರೆ. ಚೆಂಚರು ನಾಲ್ಕು ಪ್ರಮುಖ ಗುಂಪುಗಳಾಗಿ ವಿಂಗಡನೆ ಹೊಂದಿದ್ದಾರೆ. ಅವುಗಳೆಂದರೆ ತೆಲುಗು ಚೆಂಚರ ಅಡವಿ ಚೆಂಚರು, ಕೃಷ್ಣ ಚೆಂಚರು ಮತ್ತು ಜೊಂಟಾ ಚೆಂಚರು. ಚೆಂಚರು ಮಾತನಾಡುವ ಭಾಷೆಯ ಮೇಲೆ ಲಂಬಾಣಿ ಪ್ರಭಾವ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಆಗಿರುತ್ತದೆ ಎಂದು ತಜ್ಞರು ಗುರುತಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಹಿಂದೆ ಚೆಂಚರು ಅರಣ್ಯದ ಉಪ ಉತ್ಪನ್ನಗಳನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಚೆಂಚರು ಸೂಚಿಸುವ ದೇವತೆ 'ಚೆಂಚು ದೇವತೆ' ನರಸಿಂಹ ದೇವರು. ಸುಂದರಿಯಾದ ಚೆಂಚಿತಾಳನ್ನು ಹೊತ್ತುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಮದುವೆಯಾದನೆಂದು ನಂಬಿದ್ದಾರೆ. ನರಸಿಂಹದೇವರನ್ನು ಇವರು 'ಓಬಳೇಷುವ' ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ. ಓಬಳೇಷುವನ್ನು ಅಳಿಯನನ್ನಾಗಿ ಭಾವಿಸಿ ಚೆಂಚರು ವರ್ಷಕ್ಕೊಮ್ಮೆ ಉಡುಗೊರೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಪೂಜೆ ಸಲ್ಲಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಆರ್ಥಿಕ, ಸಾಮಾಜಿಕ, ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಹಾಗೂ ರಾಜಕೀಯವಾಗಿ ಚೆಂಚರು ತೀರ ಹಿಂದುಳಿದ ಒಂದು ಸಮುದಾಯ ಎಂದು ೧೯೮೭ರಲ್ಲಿ ಕರ್ನಾಟಕ ಸರ್ಕಾರವು ಸಮಾಜ ಕಲ್ಯಾಣ ಇಲಾಖೆಯಿಂದ ನಡೆಸಿದ ಸಮೀಕ್ಷಾ ವರದಿಯಿಂದ ತಿಳಿದುಬರುತ್ತದೆ. ಈ ವರದಿಯಲ್ಲಿ ಇವರನ್ನು ಪರಿಶಿಷ್ಟ ಪಂಗಡವೆಂದು ಗುರುತಿಸಲಾಗಿದೆ. ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಅಸಮಾನತೆಯಿಂದ ಸಾಮಾಜಿಕ, ಆರ್ಥಿಕ ಪ್ರಗತಿಯನ್ನು ಕುಂಠಿತಗೊಳಿಸುತ್ತದೆ. ಹೆಣ್ಣಿಗೆ ಅನ್ಯಾಯವಾಯಿತೆಂದರೆ, ಆ ಸಮಾಜದ ಪ್ರಗತಿಗೆ ಧಕ್ಕೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಬದುಕಿನ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಪುರುಷನಿಗೆ ಸರಿಸಮವಾಗಿ ಹೆಣ್ಣಿಗೆ ಅವಕಾಶ, ಸಮಾನ ಹಕ್ಕುಗಳನ್ನು ನೀಡಬೇಕು. ದೈಹಿಕವಾಗಿ ಹೆಣ್ಣು ದುರ್ಬಲ ಎಂಬ ಭಾವನೆಯಿದ್ದರೂ, ಮಾನಸಿಕ ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಅವಳು ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರಬಲಳು. ಈ ಸಮುದಾಯದ ನಿರಂತರ ಅಸ್ತಿತ್ವದ ಮುಂದುವರಿಕೆಗೆ ಕಾರಣವಾಗುವ ಸೃಷ್ಟಿಶೀಲತೆಯಲ್ಲಿ ಅವಳ ಪಾತ್ರ ಪ್ರಧಾನ ಭೂಮಿಕೆಯದು, ಅವಳ ಈ ಗುಣವನ್ನು ಮನಗಾಣುತ್ತಾ ಆಕೆಯನ್ನು ಎರಡನೆಯ ದರ್ಜೆಯ ಪ್ರಜೆ ಎಂದು ಭಾವಿಸುವುದಾಗಲಿ, ಶೋಷಣೆ ಅಸಮಾನಗಳಿಗೆ ಗುರಿ ಪಡಿಸುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಮಹಿಳೆಯರಿಗೆ ಸಮಾನ ಅವಕಾಶ ಹಕ್ಕುಗಳನ್ನು ನೀಡುವುದು ಸಮಾಜದ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತದೆ.

ಚೆಂಚು ಸಮುದಾಯ ಮಹಿಳೆರ ಉತ್ಪಾದನೆಯನ್ನು ಕುರಿತು ಚರ್ಚಿಸುವಾಗ ೬೦ರಷ್ಟು ಚೆಂಚು ಮಹಿಳೆಯರ ದುಡಿಮೆ ಗುರುತಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳು ಬೆಳಿಗ್ಗೆಯಿಂದ ಸಂಜೆಯವರೆಗೆ ಹೊರಗಿನ ದುಡಿಮೆ, ಹಾಗೂ ಮನೆಯೊಳಗಿನ ದುಡಿತ, ಹೀಗಾದಾಗ ಅವರಿಗೆ ಬಿಡುವೇ ಇಲ್ಲ. ಇಷ್ಟೆಲ್ಲ ಆದರೂ ಗೃಹಿಣಿಯ ದುಡಿಮೆಗೆ ಬೆಲೆ ಇಲ್ಲ. ಮಹಿಳೆಯರು ಸಂಘಟಿತ ವಲಯದಲ್ಲಿ ದುಡಿಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಮಹಿಳೆಯರು ಎಂದೂ ಸೋಮಾರಿಗಳಾಗಿಲ್ಲ. ಅವರು ದುಡಿಯುತ್ತಲೇ ಆದಾಯ ಹೆಚ್ಚಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

ಚೆಂಚು ಮಹಿಳೆಯರು ವಹಿಸುತ್ತಿರುವ ಮಹತ್ವದ ಪಾತ್ರದಲ್ಲಿ ಮಹಿಳೆಯರಿಗೆ ಸಮಾನತೆಯ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇದೆ. ಚೆಂಚು ಮಹಿಳೆಯರು ಸಮಾನ ಹಕ್ಕುಗಳನ್ನು ಪಡೆದ ಕೂಡಲೆ ಅವೆ ಬದುಕು ಬದಲಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳುವುದು ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಸರಿ ಎಂದು ವಿಮರ್ಶೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈ ಮಹಿಳೆಯರು ಹಿಂದಿಗಿಂತ ಈಗ ಹೆಚ್ಚು ಮುಕ್ತರು ಎಂದು ಹೇಳೀದರೂ, ವ್ಯವಹಾರಿಕ ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಪರಿಗಣಿತವಾಗಿಲ್ಲ. ಮಹಿಳೆಯರೇ ಇಂದು ಸಮಾನತೆಯಿಂದ ಒಂದಷ್ಟು ಹೆಜ್ಜೆ ಮುಂದುವರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಆರ್ಥಿಕ, ಸಾಮಾಜಿಕ, ರಾಜಕೀಯ, ಶೈಕ್ಷಣಿಕವಾಗಿ ಇರಲು ಸ್ವತಂತ್ರಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಲಿಂಗ ತಾರತಮ್ಯ ಲಿಂಗ ಸಂಬಂಧಿ ಅಸಮಾನತೆ ಮಹಿಳೆಯರ ಶೋಷಣೆ ಸ್ವರೂಪ ಮುಂತಾದವು ಇಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಗಮನಿಸಬೇಕಾದ ಸಂಗತಿಯಾಗಿದೆ. ಇಂತಹ ಸಮಸ್ಯೆಗಳು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಗತಿ ತೀವ್ರಗೊಂಡಂತೆ ಸಾಕ್ಷರತೆ ಪ್ರಮಾಣ ಉತ್ತಮಗೊಂಡಂತೆ, ನಗರೀಕರಣ ವ್ಯಾಪಕವಾಗುತ್ತದೆ.

ಈ ಸಮುದಾಯ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಮಹಿಳಾ ವಿಷಯವನ್ನು ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸುವುದೆಂದರೆ ಪೂರ್ವತೆಯೊಂದಿಗೆ ಆರಂಭಿಸಬೇಕಾದ ಸಂದರ್ಭವಿದೆ. ತಮ್ಮ ಜೀವತಾವಧಿಯಲ್ಲಿ ಹೆಂಗಸರು ಏನು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಅವರ ಸ್ಥಾನ ಯಾವುದು ಅವರ ಸಮಯ ಹೇಗೆ ಕಳೆಯುತ್ತದೆ. ಅವಳಿಗೆ ದಕ್ಕುವ ಅವಕಾಶ ಎಷ್ಟು ಎಂಬ ಸರಳ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನಷ್ಟೆ ಹಾಕಿಕೊಂಡರೂ ಸಾಕು ಅವರ ಬದುಕಿನ ವಿಷಯದ ಸತ್ಯ ಎದುರಾಗುತ್ತದೆ. ಅವರ ಬದುಕು ಪುರುಷನಿಗಾಗಿ ಸವೆಯುತ್ತದೆ. ಅದೂ ಅವನ ಇಚ್ಛೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ಸಂಗತಿಗಳೇ ನಿರ್ಧರಿಸಿಬಿಡುತ್ತದೆ.

ಸಮುದಾಯಗಳಲ್ಲಿ ಮಹಿಳೆಯರು ಪ್ರಮುಖವಾಗಿ ಜಾಗೃತವಾಗುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಸಮಾಜದ ಸದಸ್ಯರಾಗಿ ತಮಗೆ ಸಲ್ಲಬೇಕಾಗಿರುವ ಪಾಲನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಹಾಗೆ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಬದುಕುಗಳು ಕೂಡ ಗಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಿದೆ. ಹೆಣ್ಣಿನ ದೇಹ ಬುದ್ಧಿ ಮನಸ್ಸುಗಳೆಲ್ಲವನ್ನು ಈ ಸಮಾಜ ಗಾಢ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನಿಯಂತ್ರಣಕ್ಕೆ ಒಳಗೊಂಡಂತೆ ಬದುಕುವ ಅವಳ ಅವಕಾಶಗಳು ಆಕ್ರಮಿಸಿ ಬಿಡುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಬದುಕಿನುದ್ದಕ್ಕೂ ಶ್ರಮಿಸುವ ಹೆಣ್ಣು ಎಂಬ ತಟಸ್ಥ ನಿಲುವನ್ನು ತಾಳುವುದೂ ಹೆಂಗಸಿಗೆ ಅಸಾಧ್ಯವಾಗುವ ಸಂಗತಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ಬದುಕು ಎಂದರೆ ದುಡಿಮೆ ಎಂಬ ಸಮೀಕರಣವೇ ಇದೆ. ಸರಿ ಆದರೆ, ಹೆಂಗಸಿನ ಎದುರು ನಿಲ್ಲುವ ವಿಚಿತ್ರ ಸವಾಲೆಂದರೆ, ಬಿಡುವಿಲ್ಲದೆ, ದುಡಿದರೂ ಅವಳ ಬದುಕು ಹಸನಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಹಾಗಾಗಿಯೇ ನಮ್ಮ ದುಡಿಮೆಯ ಫಲ ಅವರ ಸಮಯಗಳು ಅವರಿಗೆ ದಕ್ಕುವ ಬಗೆಗಿನ ಚಿಂತನೆ, ಅವರ ತುರ್ತಿನ ಅಗತ್ಯವಾಗಿದೆ. ಚೆಂಚು ಮಹಿಳೆಯರೇ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ವಾಸಿಸುವ ಗ್ರಾಮಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಮಹಿಳೆಯರ ಬದುಕು ತೀರಾ ಕಷ್ಟಕರವಾಗಿದ್ದು, ಸದಾ ಒಂದಿಲ್ಲೊಂದು ಸಮಸ್ಯೆಗಳ ಸುಳಿಯಲ್ಲಿ ಸಿಲುಕೊಂಡಿರುವ ಜೀವನ ನಡೆಸುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ಈ ಗ್ರಾಮಪ್ರದೇಶಗಳು ಪಟ್ಟಣಗಳು ಬೆಳೆದಂತೆಲ್ಲಾ ಬೆಳೆಯುತ್ತಾ ಹೋಗುತ್ತಿವೆ. ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚು ಪಟ್ಟಣಗಳು, ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚು ಗ್ರಾಮ ಪ್ರದೇಶಗಳ ಸೃಷ್ಟಿಗೆ ಕಾರಣವಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಪ್ರದೇಶಗಳ ಜನರ ಬದುಕು ತೀರಾ ಅಭದ್ರತೆಗೆ ಅಧೀನಕ್ಕೆ ಒಳಗಾಗುತ್ತಿದೆ. ನಗರಗಳಲ್ಲಿನ ಮನೆಗಳ ಮುಂದೆ ಸುಸಜ್ಜಿತವಾದ ರಸ್ತೆಗಳಿರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಗ್ರಾಮ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ರಸ್ತೆಗಳನ್ನು ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ. ಇದು ನಗರಗಳಲ್ಲಿಯೇ ಇರುವ ಅಸಮಾನತೆಯನ್ನು ಎತ್ತಿ ತೋರಿಸುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಇಲ್ಲಿ ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಹಾಗೂ ನಗರಗಳಲ್ಲಿರುವ ಸಮುದಾಯಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಇರುವ ಪ್ರಗತಿಪರ ಆಲೋಚನೆ ಯಾವ ರೂಪದ್ದವೆಂದು ಚರ್ಚಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಪ್ರಭುತ್ವವು ಪ್ರಾಚೀನಕಾಲದಿಂದಲೂ ತಳಸಮುದಾಯಗಳನ್ನು ಕಡೆಗಣಿಸುತ್ತಾ ಬಂದಿದೆ.

ಮೂಲಭೂತ ಅವಶ್ಯಕತೆಗಳಿಂದ ವಂಚಿತವಾಗಿರುವಂತಹ ಗ್ರಾಮ ಪ್ರದೇಶಗಳ ಜನರು ದಿನನಿತ್ಯ ಒಂದಿಲ್ಲೊಂದು ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ಎದುರಿಸುತ್ತಲೇ ಬರುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಚೆಂಚು ಮಹಿಳೆಯರು ತೀವ್ರ ಗತಿಯನ್ನು ಅನುಭವಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಯಾವುದೇ ಸಮಸ್ಯೆ ಅದು ಆರ್ಥಿಕವಾದ, ಸಾಮಾಜಿಕವಾದ

ಶೈಕ್ಷಣಿಕವಾದ ಯಾವುದೇ ಸಮಸ್ಯೆಯಾದರೂ ಅದರ ಆಕ್ರಮಣತೆಯನ್ನು ಮೊದಲಿಗೆ ಎದುರಿಸುವವಳು ಈ ಗ್ರಾಮೀಣ ಪ್ರದೇಶಗಳ ಮಹಿಳೆಯರು. ಪ್ರಸ್ತುತ ಅಧ್ಯಯನವು ಯಾದಗೀರ್ ತಾಲ್ಲೂಕಿನ ಚೆಂಚು ಮಹಿಳೆಯರ ಸಾಮಾಜಿಕ ಸ್ಥಿತಿಗತಿ ಶೀರ್ಷಿಕೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದು ಈ ಸಂಪ್ರಬಂಧವು ಮಹಿಳೆಯರ ಬದುಕಿನ ಚಿತ್ರಣ ಅವಶ್ಯಕತೆಗಾಗಿ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ವಲಯಗಳಾಗಿ ಅಂದರೆ ಆರ್ಥಿಕವಾದ ಸಾಮಾಜಿಕವಾದ ಆರೋಗ್ಯಕರವಾದ ಮತ್ತು ಶೈಕ್ಷಣಿಕವಾದ ರಾಜಕೀಯ ವಲಯಗಳಲ್ಲಿ ವಿಂಗಡಿಸಿಕೊಂಡ ಅಧ್ಯಯನ ಕೈಗೊಳ್ಳಲಾಗಿದೆ. ಪರಿವಿಡಿಯ ಮೊದಲನೆಯ ಅಧ್ಯಯನ ಒಂದು ಅಧ್ಯಯನದ ಉದ್ದೇಶ ವ್ಯಾಪ್ತಿ ವಿಧಾನಗಳನ್ನು ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡಲಾಗಿದೆ. ಈ ಅಧ್ಯಯನದ ಪ್ರಮುಖವಾದ ಉದ್ದೇಶ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿರುವ ಸಾಮಾಜಿಕತೆ ಆರ್ಥಿಕತೆ ಶೈಕ್ಷಣಿಕತೆ ವಲಯದ ಮಹಿಳೆಯರ ಅಧೀನ ಬದುಕಿಗೆ ಕಾರಣವಾಗಿರುವ ಅಂಶಗಳು ಗುರುತಿಸಿಕೊಂಡು ಸೂಕ್ತವಾದ ಪರಿಹಾರಗಳನ್ನು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುವುದು ಅಧ್ಯಯನದ ಉದ್ದೇಶವಾಗಿದೆ.

ಅಧ್ಯಯನದ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯಾಗಿ ಯಾದಗಿರ ತಾಲೂಕಿನ ಗ್ರಾಮಗಳ ಆಯ್ಕೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲಾಗಿದೆ. ಮತ್ತು ಯಾದಗಿರ ತಾಲೂಕಿನಲ್ಲಿ ಬರುವ ಗ್ರಾಮಗಳ ಎಲ್ಲ ಅಧ್ಯಯನ ನಿರ್ಧಿಷ್ಟವಾಗಿ ಗೊತ್ತುಪಡಿಸಿಕೊಂಡು ೩ ಗ್ರಾಮಗಳು ಚೆಂಚು ಮಹಿಳೆಯ ಸ್ಥಿತಿಗತಿ ಬಗ್ಗೆ ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾದ ಅಧ್ಯಯನವನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳಲಾಗಿತ್ತು.

ಅಧ್ಯಾಯ ಎರಡಲ್ಲಿ ಚೆಂಚು ಸಮುದಾಯಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಯಾದಗಿರ ತಾಲ್ಲೂಕನ್ನು ಅಧ್ಯಯನದ ವಿಷಯಕ್ಕೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ಚೆಂಚು ಸಮುದಾಯದವರು. ಈ ಒಂದು ಯಾದಗಿರ ತಾಲೂಕಿನಲ್ಲಿ ಬಂದು ನೆಲೆಸಿರುವರು. ಇವರು ಸುಮಾರು ೨೦೦ ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಇಡೀ ಕರ್ನಾಟಕದ್ಯಾಂತ ಮತ್ತು ಸಮುದಾಯಗಳು ಬಂದು ನೆಲೆಸಿರಬಹುದು ಎಂದು ಉಲ್ಲೇಖಿಸಲಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ನನ್ನ ಅಧ್ಯಯನದ ಒಂದು ಮಿತಿಗೆ ಅನುಸಾರವಾಗಿ ಯಾದಗಿರ್ ತಾಲೂಕನ್ನು ಕ್ಷೇತ್ರಕಾರ್ಯ ಮುಖಾಂತರ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಭೌಗೋಳಿಕ ಹಿನ್ನಲೆಯನ್ನು ಅಧ್ಯಯನ ಎರಡರಲ್ಲಿ ಹೇಳಲಾಗಿದೆ. ಯಾದಗಿರ್ ತಾಲೂಕಿನ ಸುತ್ತಮುತ್ತು ಇರುವ ಬಾಚವಾರ, ಯಂಪಾಡ ಪೆಸೆಪೊಲ್ ಗ್ರಾಮಗಳಲ್ಲಿನ ಭೌಗೋಳಿಕ ಹಿನ್ನಲೆಯನ್ನು ಅಧ್ಯಯನದಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಅಧ್ಯಯನ ಮೂರರಲ್ಲಿ ಚೆಂಚು ಸಮುದಾಯದ ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತವಾದ ಅಧ್ಯಯನವನ್ನು ವಿವರಿಸಲಾಗಿದೆ. ಹಾಗೂ ಚೆಂಚು ಸಮುದಾಯದ ಮಹಿಳೆಯ ಕುಟುಂಬ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಸಾಮಾಜಿಕತೆ, ಧಾರ್ಮಿಕತೆ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಗೃಹಿಣೀತ್ವವನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ವಿಶ್ಲೇಷಿಸಲಾಗಿದೆ. ಈ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಹೆಣ್ಣು ವ್ಯವಸ್ಥೆಗೆ ತಕ್ಕಂತೆಯೇ ನಡೆಯಬೇಕು ಎಂಬುದನ್ನು ಈ ಸಮಾಜದ ಎಲ್ಲಾ ಕಾಲದ ಸಾಮಾಜಿಕ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಮಹಿಳೆಯ ಬದುಕು ಮತ್ತು ಗ್ರಾಮಗಳಲ್ಲಿ ಚೆಂಚು ಮಹಿಳೆಯ ಬದುಕನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ವಿವರಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಅಧ್ಯಾಯ ನಾಲ್ಕು : ಯಾದಗಿರ ತಾಲೂಕಿನ ಗ್ರಾಮ ಪ್ರದೇಶದ ಚೆಂಚು ಮಹಿಳೆಯರ ಸಾಮಾಜಿಕ ಸ್ಥಿತಿಗತಿ ಆರ್ಥಿಕ ಸ್ಥಿತಿಗತಿ, ಶೈಕ್ಷಣಿಕ, ರಾಜಕೀಯ ಸ್ಥಿತಿಗಳ ಕುರಿತು ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತ ವಿವರಣೆ ನೀಡಲಾಗಿದೆ. ಮಹಿಳಾ ದುಡಿಮೆಯ ನಿರ್ವಚನವನ್ನು ವಿವರಣೆ ನೀಡಲಾಗಿದೆ. ಹಾಗೂ ಮಹಿಳೆಯ ದುಡಿಮೆ, ದುಡಿಮೆಯ ಸ್ವರೂಪ, ಆರೋಗ್ಯದ ಬಗ್ಗೆ ಮಹಿಳಾ ಸ್ವಸಹಾಯ ಸಂಘಟನೆಗಳ ಚೆಂಚು ಮಹಿಳೆಯರ ಆರ್ಥಿಕ ವಲಯದಲ್ಲಿ ವಿವರಿಸಲಾಗಿದೆ. ಆರ್ಥಿಕ ವಲಯದಲ್ಲಿ ಪುರುಷ ಮತ್ತು ಮಹಿಳೆಯರ ಲಿಂಗಾಧಾರಿತ ಶ್ರಮವಿಭಜನೆಯನ್ನು ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತವಾಗಿ ವಿವರಿಸಲಾಗಿದೆ. ಈ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ಇರುವ ಚೆಂಚು ಮಹಿಳೆಯ ದುಡಿಮೆ ಕುರಿತು ಈ ಅಧ್ಯಯನದಲ್ಲಿ ವಿವರಣೆ ಕೊಡಲಾಗಿದೆ.

ಅಧ್ಯಾಯ ಐದು ಸಮಾರೋಪದ ಗ್ರಾಮ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿನ ಅಧ್ಯಯನ ಕೈಗೊಂಡು ಒಂದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾದ ಪ್ರಶ್ನಾವಳಿಯನ್ನು ರಚಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಾಗಿತ್ತು. ಈ ಪ್ರಶ್ನಾವಳಿಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಕ್ಷೇತ್ರಕಾರ್ಯವನ್ನು ಮಾಡಿದಾಗ ಅಲ್ಲಿ ಪಡೆದಂತ ಮಾಹಿತಿಯನ್ನು ಅಧ್ಯಯನ ಫಲಿತಗಳಲ್ಲಿ ವಿವರಣೆ ನೀಡಲಾಗಿದೆ. ಗ್ರಾಮದ ಪ್ರದೇಶದ ಮಹಿಳೆಯರ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗಾಗಿ ಅವಶ್ಯಕವಾಗಿರುವ ಕೆಲವು ಸಲಹೆಯನ್ನು ಕೂಡ ನೀಡಲಾಗಿದೆ.

ಈ ಅಧ್ಯಯನದಲ್ಲಿ ಅನುಬಂಧಗಳಲ್ಲಿ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ವಿವರ ಕೋಷ್ಟಕಗಳು ಗ್ರಂಥ ಋಣ ಹಾಗೂ ಛಾಯಚಿತ್ರಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಅಧ್ಯಯನದ ಫಲಿತಗಳು

ಶಿಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಮಹಿಳೆಯರಿಗೆ ಅವಕಾಶ ಹೆಚ್ಚಾಗಿದ್ದರೂ ಸಹ ಇದು ಗ್ರಾಮೀಣ ಪ್ರದೇಶದ ಚೆಂಚು ಮಹಿಳೆಯರಿಗೆ ಇದು ತಲುಪಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅವರಿಗೆ ತಲುಪಿಸುವಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಮಹಿಳೆಯರಿಗೆ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಅವಕಾಶ ಕಲ್ಪಿಸಲು ವಿಶೇಷ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಹಮ್ಮಿಕೊಳ್ಳಲಾಗಿದೆ.

ಗ್ರಾಮೀಣ ಪ್ರದೇಶದ ಮತ್ತು ಹಿಂದುಳಿದ ಜಿಲ್ಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಅಗತ್ಯಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಮತ್ತು ನಿಯಮಿತ ಅಂತರದಲ್ಲಿ ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿಲ್ಲದ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಬೇಕು. ಈ ಶಾಲೆಗಳಿಗೆ ಶಿಕ್ಷಕರು ಮತ್ತು ಉತ್ತಮ ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಸೌಲಭ್ಯಗಳನ್ನು ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಿ ಒದಗಿಸಬೇಕು.

ಚೆಂಚು ಮಹಿಳೆಯರ ದುಡಿಮೆಗಾರರ ಬಿಸಿಲು, ಮಳೆ, ಚಳಿ ಎನ್ನದೇ ದುಡಿಯುವುದರಿಂದ ಅನೇಕ ಆರೋಗ್ಯದ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ಎದುರಿಸುತ್ತಾರೆ. ತಮ್ಮ ಆರೋಗ್ಯದ ಕಡೆಗೆ ದಿವ್ಯವಾದ ನಿರ್ಲಕ್ಷ್ಯವನ್ನು ತೋರುತ್ತಾರೆ.

ಆರ್ಥಿಕಾವಲಂಬನೆ, ಹಣಕಾಸು ವ್ಯವಹಾರದಲ್ಲಿನ ಜ್ಞಾನ ಇವರಿಗೆ ಕಡಿಮೆ. ಬಡತನವೇ ಹಾಸು ಹೊಕ್ಕಾಗಿರುವಾಗ ಉನ್ನತ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಕೊಡಿಸುವುದು ಕಷ್ಟವಾಗಿ, ಓದುವ ಮನಸ್ಸಿದ್ದರೂ ಹಣಕಾಸಿನ ತೊಂದರೆಯಿಂದ ಅರ್ಧದಲ್ಲಿಯೇ ಶಾಲೆ ಬಿಟ್ಟು ಮಹಿಳೆಯರು ಇದ್ದಾರೆ.

ಬಾಲಕ-ಬಾಲಕಿಯರ ಶಿಕ್ಷಣ ಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಲಿಂಗ ತಾರತಮ್ಯವನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸಲು ಬಾಲಕಿಯರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ವಸತಿ ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ತೆರೆಯಬೇಕು. ಈ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ಪುರುಷರು ತಮಗೆ ದೊರೆತ ಕೂಲಿಯಿಂದ ಹೆಚ್ಚಿನ ಆದಾಯ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಕೆಲಸವನ್ನು ಹುಡುಕುತ್ತಾ ಹೆಚ್ಚಿನ ಆದಾಯ ಸಂಪಾದಿಸುವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ತಾತ್ಕಾಲಿಕವಾಗಿ ಬಾಂಬೆ, ಪುಣೆ, ಬೆಂಗಳೂರು ನಗರಗಳಿಗೆ ವಲಸೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಗ್ರಾಮ ಪ್ರದೇಶದ ಚೆಂಚು ಮಹಿಳೆ ಮತ್ತು ಪುರುಷ ಸಮಾನವಾಗಿ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಎದುರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಈ ಎಲ್ಲಾ ಸಮಸ್ಯೆಗಳಿಂದ ನೇರವಾಗಿ ಪರಿಣಾಮ ಮಾತ್ರ ಮಹಿಳೆಯ ಮೇಲಾಗುತ್ತದೆ. ದುಡಿಮೆಯ ಅಭದ್ರತೆಯು ಕೂಡ ಮಹಿಳೆಯರನ್ನು ತೀರಾ ಜರ್ಝರಿತಳಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತದೆ.

ಸರಕಾರಿ ಕೈಗಾರಿಕಾ ತರಬೇತಿ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಣದ ಅವಕಾಶವಿದ್ದರೂ ಸಹ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳ ಸಂಖ್ಯೆ ಈ ತರಬೇತಿ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಲ್ಲಿ ಬಹಳ ವಿರಳವಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಚೆಂಚು ಮಹಿಳೆಯರು ವೃತ್ತಿ ತರಬೇತಿ ಸಂಸ್ಥೆಗಳನ್ನು ಪ್ರತಿಯೊಂದು ತಾಲೂಕಿನ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಬೇಕು.

ಈ ಗ್ರಾಮದ ಜನರು ಕೆಲವು ತಿಂಗಳುಗಳವರೆಗೆ ಮಾತ್ರ ದುಡಿಯುತ್ತಾರೆ. ಉಳಿದ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಕೆಲಸವಿಲ್ಲದೇ ಕುಳಿತಿರುತ್ತಾರೆ. ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಬೇರೆ ಯಾವುದಾದರೂ ಉದ್ಯೋಗ ಮಾಡಬೇಕೆಂದರೆ ಅವರಲ್ಲಿ ಬಂಡವಾಳ ಮತ್ತು ಸ್ವಯಂ ಉದ್ಯೋಗ ಕೈಗೊಳ್ಳಲು ತರಬೇತಿಯ ಕೊರತೆ ಇರುವುದು.

ಚೆಂಚು ಮಹಿಳೆಯು ಮತ್ತು ಪುರುಷರ ದುಡಿಮೆಯನ್ನು ಸಮಾನವಾಗಿ ಕಾಣಬೇಕು. ಸಮಾನ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಸಮಾನ ವೇತನ ಕೊಡಬೇಕು. ತಾರತಮ್ಯ ದೂರ ಇಡಬೇಕು. ಚೆಂಚು ಮಹಿಳೆಯ ಮತ್ತು ಪುರುಷ ಕಾರ್ಮಿಕರು ದಿನಕ್ಕೆ ೧೦-೧೨ ಗಂಟೆಗಿಂತಲೂ ಮೀರಿ ದುಡಿಯುತ್ತಾರೆ. ಹಾಗೆ ದುಡಿಯುವ ಕಾರ್ಮಿಕರ ಕೂಲಿಯೇ ತಾರತಮ್ಯವಿರುವುದು ಕಂಡುಬಂದಿತು. ಪುರುಷರ ೬೦-೭೦ಗಳಂತೆ ಸ್ತ್ರೀಯರು ೩೦-೩೫ ರೂ.ಗಳಂತೆ ಒಂದು ದಿನಕ್ಕೆ ಕೂಲಿಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಮಹಿಳೆಯರಿಗೆ ಅಧಿಕ ಶ್ರಮ ಕಡಿಮೆ ಕೂಲಿ ದೊರೆಯುವುದು ತಿಳಿದುಬರುತ್ತದೆ.

ಚೆಂಚು ಮಹಿಳೆಯರು ಆರ್ಥಿಕವಾಗಿ, ಸಾಮಾಜಿಕವಾಗಿ, ರಾಜಕೀಯವಾಗಿ ಹಾಗೂ ಶೈಕ್ಷಣಿಕವಾಗಿ ಹಿಂದುಳಿದಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಅಂದ ಆಚರಣೆಗಳು, ಸಾಮಾಜಿಕ ಪಿಡುಗುಗಳೆಂದು ಹೇಳುವ ಆಚರಣೆಗಳಲ್ಲಿರುವುದು ಬಾಲ್ಯವಿವಾಹ ಕೆಲವೊಂದು ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ಜೀವಂತವಾಗಿರುವುದು ಕಾಣುತ್ತೇವೆ.

ಸಲಹೆಗಳು

೧. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಗ್ರಾಮ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಆರೋಗ್ಯ ಕೇಂದ್ರಗಳು ಸ್ಥಾಪಿಸಬೇಕು.

೨. ಮಾನವ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆ ಕೊಡಬೇಕು.

೩. ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳು ತಮ್ಮಲ್ಲಿಯೇ ಸ್ವಸಹಾಯ ಗುಂಪುಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ತಮ್ಮ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಅವರೂ ಕೂಡ ಶ್ರಮಿಸಬೇಕು.

೪. ಇವರು ದುಡಿದು ತಂದ ಕೂಲಿಯಲ್ಲಿ ಮುಂದಿನ ಭವಿಷ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ಅಲ್ಪಸ್ವಲ್ಪ ಉಳಿತಾಯ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ಕೊಡಬೇಕು.

೫. ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳ ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಮಹತ್ವ ಮತ್ತು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು.

೬. ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿರುವ ಮಹಿಳಾ ಶೋಷಣೆ ಲಿಂಗಾಧಾರಿತ ಶ್ರಮವಿಭಜನೆ ಮತ್ತು ತಾರತಮ್ಯವನ್ನು ತಡೆಗಟ್ಟುವಂತೆ ಆಗಬೇಕು.

ಅನುಬಂಧಗಳು

೧. ಗ್ರಂಥಋಣ

೨. ವಕ್ಯಗಳ ಪಟ್ಟಿ

೩. ಛಾಯಾಚಿತ್ರಗಳು

ಗ್ರಂಥಗಳು

೧. ಅಂಬೇಡ್ಕರ್ ಬಿ.ಆರ್., **ಜಾತಿ ಸತಿ ಮತ್ತು ಮಹಿಳೆ**, ಸಿದ್ಧಾರ್ಥ ಪ್ರಕಾಶನ, ಮೈಸೂರು, ೨೦೦೦

೨. ಅಂಜನಪ್ಪ ಬಿ.ಎಚ್., **ಮಹಿಳೆ ಮತ್ತು ದುಡಿಮೆ**, ಪ್ರಸಾರಾಂಗ, ಕನ್ನಡ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ, ಹಂಪಿ ೨೦೦೬

೩. ಉಷಾ ಎಂ., **ಮಹಿಳಾ ಮತ್ತು ಜಾತಿ ಒಂದು ಸೈದ್ಧಾಂತಿಕ ಗ್ರಹಿಕೆ**, ಪ್ರಸಾರಾಂಗ, ಕನ್ನಡ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ, ಹಂಪಿ, ೨೦೦೫

೪. ಉಷಾ ಎಂ., **ಮಹಿಳಾ ಅಧ್ಯಯನ**, ಪ್ರಸಾರಾಂಗ, ಕನ್ನಡ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ, ಹಂಪಿ ೨೦೦೪

೫. ಕೇಶವ ಶರ್ಮ. **ಸ್ತ್ರೀ ಮತ್ತು ರಾಜಕಾರಣ**, ಪ್ರಸಾರಾಂಗ, ಕನ್ನಡ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ, ಹಂಪಿ ೨೦೦೦

೬. ಕಾಳೇಗೌಡ ನಾಗವಾರ, **ಗಿರಿಜನ ಸಂಸ್ಕೃತಿ**, ಕರ್ನಾಟಕ ಜಾನಪದ ಅಕಾಡಮಿ, ಯಕ್ಷಗಾನ, ಬೆಂಗಳೂರು, ೨೦೦೦

೭. ಗಾಯತ್ರಿ ನಾವಡ, **ಮಹಿಳಾ ಸಂಕಥನ**, ಕನ್ನಡ ಪುಸ್ತಕ ಪ್ರಾಧಿಕಾರ, ಬೆಂಗಳೂರು, ೨೦೦೩

೮. ಗುರುಪ್ರಸಾದ್ ಸಿ.ಪಿ., **ಹಗೇವ : ಜಾನಪದ ಅಧ್ಯಯನ ಲೇಖನಗಳು**, ಸಿ.ವಿ.ಜಿ. ಪಬ್ಲಿಕೇಷನ್, ಬೆಂಗಳೂರು, ೨೦೦೩

೯. ಚೆಲುವರಾಜು, **ಜುಂಜಪ್ಪನ ಮಹಾಕಾವ್ಯ**, ಪ್ರಸಾರಾಂಗ, ಕನ್ನಡ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ, ಹಂಪಿ, ೧೯೯೭

೧೦. ಚಿನ್ನಸ್ವಾಮಿ ಸೋಸಲೆ, **ನಮ್ಮ ಗ್ರಾಮಗಳು ಅಂದು-ಇಂದು**, ಪ್ರಸಾರಾಂಗ, ಕನ್ನಡ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ, ಹಂಪಿ, ೨೦೦೪

೧೧. ಚಂದ್ರಶೇಖರ ಟಿ.ಆರ್. ಮತ್ತು ಚಂದ್ರಪೂಜಾರಿ, **ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಅಧ್ಯಯನ**, ಪ್ರಸಾರಾಂಗ, ಕನ್ನಡ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ, ಹಂಪಿ, ೨೦೦೧

೧೨. ಜ್ಯೋತ್ಸ್ನಾ ಕಾಮತ್, **ಮಹಿಳೆ ಒಂದು ಅಧ್ಯಯನ**, ನವಕರ್ನಾಟಕ ಪಬ್ಲಿಕೇಶನ್, ಬೆಂಗಳೂರು, ೧೯೯೯

೧೩. ಜಯಮ್ಮ ಎಚ್. ಕರಿಯಣ್ಣ, **ಹೆಣ್ಣಿನ ಸ್ಥಾನಮಾನ : ಒಂದು ಪುನರಾವಲೋಕನ,** ಜಯಾ ಪ್ರಕಾಶನ, ಬೆಂಗಳೂರು, ೨೦೦೦

೧೪. **ಜ್ಯೋತಿ ಶಶಿಕುಮಾರ, ಮಹಿಳಾ ಸಾಮಾಜಿಕತೆ,** ಪ್ರಸಾರಾಂಗ, ಕನ್ನಡ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ, ಹಂಪಿ, ೨೦೦೭

೧೫. ಜಗಜೀವನರಾಮ, **ಜಾತಿ ವ್ಯವಸ್ಥೆ,** ಅನುಭವ ಪ್ರಕಾಶನ, ಗುಲ್ಬರ್ಗಾ, ೧೯೯೯

೧೬. ಜಾಜಿದೇವಿಂದ್ರಪ್ಪ, **ಆಂಧ್ರ ಕರ್ನಾಟಕ ಗಡಿ ಪ್ರದೇಶದ ಸ್ಥಳನಾಮಗಳು,** ವಿಕಾಶ ಪ್ರಕಾಶನ, **ಹೊಸಪೇಟೆ,** ೨೦೦೭

೧೭. ತಿಪ್ಪೇಸ್ವಾಮಿ ಜಿ.ಆರ್., **ಮೌಖಿಕ ಕಥನ,** ವಿಜಯಲಕ್ಷ್ಮೀ ಪ್ರಕಾಶನ, ೨೦೦೫

೧೮. ತಪಸ್ವೀ ಕುಮಾರ ನ., **ಸಂಸ್ಕೃತಿ ವಿಕಾಸ,** ಜೆ.ಎಸ್.ಎಸ್.ಪ್ರಕಾಶನ, ಮೈಸೂರು, ೨೦೦೦

೧೯. ನಾಯಕ, ಡಿ.ಬಿ., **ದೇಶಿಸಂಸ್ಕೃತಿ,** ಬಂಜಾರ ಪ್ರಕಾಶನ ಗುಲಬರ್ಗಾ, ೨೦೦೭

೨೦. ನಾಗಲೋಟ ಮಠ ಸ.ಜಿ., **ಉತ್ತರ ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಣಿಬಲ್ಲ,** ಪ್ರಸಾರಾಂಗ, ಕನ್ನಡ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ, ಹಂಪಿ, ೨೦೦೧

೨೧. ನಾರಾಯಣ ಎಂ., **ಗ್ರಾಮೀಣ ಸಮಾಜಶಾಸ್ತ್ರ ಮತ್ತು ಭಾರತೀಯ ಗ್ರಾಮೀಣ,** ೨೦೦೭

೨೨. ಪ್ರಭಾಕರ ಎ.ಎಸ್., **ಬುಡಕಟ್ಟು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಮೀಮಾಂಸೆ,** ಪ್ರಸಾರಾಂಗ, ಕನ್ನಡ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ, ಹಂಪಿ, ೨೦೦೪

೨೩. ಪ್ರಭಾಕರ ಎ.ಎಸ್., **ಆದಿವಾಸಿ ಆಖ್ಯಾನ,** ಸಿದ್ಧಾರ್ಥ ಪಬ್ಲಿಕೇಶನ್, ಹೊಸಪೇಟೆ, ೨೦೦೬

೨೪. ಪ್ರಭಾಕರ ಎ.ಎಸ್., **ಆದಿವಾಸಿ ಆಖಾನ್ಯ,** ಎರಡನೆಯ ಮುದ್ರಣ, ಸಿದ್ಧಾರ್ಥ ಪಬ್ಲಿಕೇಷನ್ ಹೊಸಪೇಟೆ, ೨೦೦೮

೨೫. ಪರಂಜ್ಯೋತಿ, **ಬೆಟ್ಟ ಸಾಲಿನ ಮೋಡಿ,** ಇಂಚರ ಪ್ರಕಾಶನ ಬೆಂಗಳೂರು, ೨೦೦೫

೨೬. ಪ್ರಹ್ಲಾದ ಬೆಟಗೇರಿ, **ಅಡವಿ ಚೆಂಚರ ಉಪ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಮಾಲೆ,** ಕರ್ನಾಟಕ ಸಾಹಿತ್ಯ ಅಕಾಡಮಿ, ಬೆಂಗಳೂರು, ೧೯೯೩

೨೭. ಪ್ರೀತಿ ಶುಭಚಂದ್ರ, **ಮಹಿಳಾ ಅಧ್ಯಯನದ ತಾತ್ವಿಕ ನೆಲೆಗಳು ಮತ್ತು ಮಹಿಳಾ ಚಳುವಳಿಗಳು,** ಪ್ರಸಾರಾಂಗ, ಕನ್ನಡ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ, ಹಂಪಿ, ೨೦೦೨

೨೮. ಭಗವತ ಶರಣ ಉಪಧ್ಯಾಯ, **ಭಾರತೀಯ ಐತಿಹಾಸಿಕ ವಿಶ್ಲೇಷಣೆ,** ನವ ಕರ್ನಾಟಕ ಪಬ್ಲಿಕೇಶನ್ ಬೆಂಗಳೂರು, ೧೯೮೬

೨೯. ಭಂಡಾರಿ ಆರ್.ವಿ., **ವರ್ಣದಿಂದ ವರ್ಗದ ಕಡೆಗೆ,** ಕನ್ನಡ ಪುಸ್ತಕ ಪ್ರಾಧಿಕಾರ, ಚಾಮರಾಜ ಪೇಟೆ, ಬೆಂಗಳೂರು, ೨೦೦೩

೩೦. ಮಾಧವ ಐತಿಹಾಳ, **ಬತ್ತದ ಚಿಲುಮೆ,** ಪ್ರಸಾರಾಂಗ, ಕನ್ನಡ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ, ಹಂಪಿ ೨೦೦೫

೩೧. ಮೇತ್ರಿ ಕೆ.ಎಂ., **ಬುಡಕಟ್ಟು ಕುಲಕಸುಬು,** ಪ್ರಸಾರಾಂಗ, ಕನ್ನಡ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ, ಹಂಪಿ, ೨೦೦೨

೩೨. ಮೇತ್ರಿ ಕೆ.ಎಂ., **ಕೃಷ್ಣಗೊಲ್ಲರ ಕಥನ ಕಾವ್ಯಗಳು,** ವೆಂಕಟೇಶ ಪ್ರಕಾಶನ, ಬೆಂಗಳೂರು

೩೩. ಮಂಗಳ, ಪ್ರಿಯದರ್ಶಿನಿ ಡಿ., **ಸ್ತ್ರೀವಾದ ಮತ್ತು ಮಹಿಳಾ ಅಧ್ಯಯನ** (ಒಂದು ಪ್ರದೇಶ). ಮಹಿಳಾ ಅಧ್ಯಯನ ಕೇಂದ್ರ, ಕನ್ನಡ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ, ಹಂಪಿ, ೨೦೦೭

೩೪. ಮರಳು ಸಿದ್ಧಯ್ಯ ಎಚ್.ಎಂ., **ಕಪ್ಪು ಮೋಡದಲ್ಲೊಂದು ಬೆಳ್ಳಿರೇಖೆ,** ೧೯೭೩

೩೫. ಮೋಹನ ಕೃಷ್ಣರೈ ಕೆ., **ವಸಾಹತುಶಾಹಿ ಮತ್ತು ನಗರೀಕರಣ,** ೨೦೦೭

೩೬. ರಂಗಾರೆಡ್ಡಿ ಕೋಡಿರಾಂಪು, **ಜಾನಪದ ಸಿದ್ಧಾಂತಗಳು ೨,** ಕರ್ನಾಟಕ ಜಾನಪದ ಮತ್ತು ಯಕ್ಷಗಾನ ಅಕಾಡಮಿ, ಬೆಂಗಳೂರು, ೨೦೦೩

೩೭. ರಾಮಯ್ಯ ಬಿ.ಡಿ., **ದಕ್ಷಿಣ ಕರ್ನಾಟಕದ ಕೊರಮರ : ಒಂದು ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಅಧ್ಯಯನ,** ೨೦೦೨

೩೮. ರಮೇಶ ಸ.ಚಿ., **ಅಲೆಮಾರಿಗಳ ಸ್ಥಿತಿಗತಿ,** ಪ್ರಸಾರಾಂಗ, ಕನ್ನಡ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ, ಹಂಪಿ, ೨೦೦೫

೩೯. ರಂಗನಾಥನಾಥಸ್ವಾಮಿ, **ಪರಿವರ್ತನಾಶೀಲ ಸಮಾಜಕ್ಕೆ ಶಾಶ್ವತ ಮೌಲ್ಯಗಳು,** ವಿನಾಯಕ ಪ್ರಿಂಟರ್ಸ್, ಬೆಂಗಳೂರು

೪೦. ಶರ್ಮಾ ಆರ್.ಎಸ್., **ಪ್ರಾಚೀನ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಶೂದ್ರರು,** ನವಕರ್ನಾಟಕ ಪಬ್ಲಿಕೇಶನ್, ಬೆಂಗಳೂರು, ೨೦೦೪

೪೧. ಶಾಲಿನಿ ರಘುನಾಥ, **ಜಾನಪದ ಸಾಹಿತ್ಯ ದರ್ಶನ ಭಾಗ ೨೪,** ಪ್ರಸಾರಾಂಗ, ಕರ್ನಾಟಕ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ, ಧಾರವಾಡ, ೨೦೦೧

೪೨. ಶಿವನಂದ ಎಸ್. ವಿರಕ್ತಮಠ, **ಮಹಿಳಾ ಅಧ್ಯಯನ ಸಂಪುಟ ೬,** ಸಂಚಿಕೆ ೧-೨. ಪ್ರಸಾರಾಂಗ, ಕನ್ನಡ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ, ಹಂಪಿ, ೨೦೦೬

೪೩. ಶ್ರೀಮತಿ ಎಚ್.ಎಸ್., **ಮಹಿಳಾ ಅಧ್ಯಯನ,** ಪ್ರಸಾರಾಂಗ, ಕನ್ನಡ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ, ಹಂಪಿ ೨೦೦೧

೪೪. ಶ್ರೀಮತಿ ಎಚ್.ಎಸ್., **ಸ್ತ್ರೀವಾದ,** ಪ್ರಸಾರಾಂಗ, ಕನ್ನಡ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ, ಹಂಪಿ ೨೦೦೩

೪೫. ಶ್ರೀಮತಿ ಎಚ್.ಎಸ್., **ಹೆಣ್ಣು-ಹೆಂಗಸು,** ಬ್ಯಾಲದಕೆರೆ ಪ್ರಕಾಶನ, ಮಂಡ್ಯ, ೨೦೦೭

೪೬. ಶ್ರೀಮತಿ ಎಚ್.ಎಸ್., **ಮಹಿಳಾ ಆರ್ಥಿಕತೆ,** ವೆಂಕಟೇಶ ಪ್ರಿಂಟಿಂಗ್ ಪ್ರೆಸ್, ೨೦೦೭

೪೭. ಶ್ರೀಮತಿ ಎಚ್.ಎಸ್., **ಆಧುನಿಕ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಮಹಿಳೆ,** ಪ್ರಸಾರಾಂಗ, ಕನ್ನಡ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ, ಹಂಪಿ, ೨೦೦೧

೪೮. ಶ್ರೀಮತಿ ಎಚ್.ಎಸ್. **ಹೆಣ್ಣು ಮತ್ತು ಭಾಷೆ,** ಪ್ರಸಾರಾಂಗ, ಕನ್ನಡ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ, ಹಂಪಿ, ೨೦೦೭

೪೯. ಶೈಲಜಾ ಇಂ.ಹಿರೇಮಠ, **ಮಹಿಳಾ ಅಧ್ಯಯನ,** ಸಂಪುಟ ೯, ಸಂಚಿಕೆ ೧, ಪ್ರಸಾರಾಂಗ, ಕನ್ನಡ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ, ಹಂಪಿ, ೨೦೦೭೫೮.

೫೦. ಶೈಲಜಾ ಇಂ. ಹಿರೇಮಠ, **ಮಾತೃ ಪ್ರಧಾನ ಪರಿಕಲ್ಪನೆ,** ಪ್ರಸಾರಾಂಗ, ಕನ್ನಡ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ, ಹಂಪಿ, ೨೦೦೭

೫೧. ಸಬಿಹಾ ಭೂಮಿಗೌಡ, **ಮಹಿಳಾ ಸಾಹಿತ್ಯ,** ಕರ್ನಾಟಕ ಸಾಹಿತ್ಯ ಅಕಾಡಮಿ, ಬೆಂಗಳೂರು, ೨೦೦೬

೫೨. ಸಬಿಹಾ ಭೋಮಿಗೌಡ, **ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಮತ್ತು ಮಹಿಳೆ,** ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಅಕಾಡೆಮಿ, ಬೆಂಗಳೂರು, ೨೦೦೬

೩೩. ಸರೋಜಾ ಕೆ.. **ಮಹಿಳಾ ಆರೋಗ್ಯ (ಒಂದು ಮರು ಚಿಂತನೆ),** ಪ್ರಸಾರಾಂಗ, ಕನ್ನಡ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ, ಹಂಪಿ, ೨೦೦೮

೫೪. ಸತ್ಯನಾಯಕ ಎ.ಎಂ., **ಉತ್ತರ ಕರ್ನಾಟಕದ ಮದುವೆ ಸಂಪ್ರದಾಯಗಳು** ಶ್ರೀ ಎಸ್.ಅನಿಲಕುಮಾರ್ ಹಳೆಪೇಟೆ, ಬಾಗಲಕೋಟೆ, ೨೦೦೦

೫೫. ಸಿಮೋನಾ ದಾ ಬೋವ, (ಅನು) **ದ ಸೆಕೆಂಡ್ ಸೆಕ್ಸ್,** ಶ್ರೀಮತಿ ಎಚ್.ಎಸ್., ಕನ್ನಡ ಸಂಘ, ಬಸವನಗುಡಿ, ಬೆಂಗಳೂರು, ೨೦೦೭

೫೬. ಸುನಂದಮ್ಮ ಆರ್., **ಮಹಿಳಾ ಸಂಸ್ಕೃತಿ,** ಶಕ್ತಿ ಪ್ರಿಂಟರ್ಸ್ ಮತ್ತು ಪಬ್ಲಿಕೇಶನ್, ಮೈಸೂರು. ೨೦೦೫

೫೭. ಸೋಮಶೇಖರ ಇಮ್ರಾಪೂರ, **ಜಾನಪದ ಸಾಹಿತ್ಯ ದರ್ಶನ ಭಾಗ ೧೯**, ಕರ್ನಾಟಕ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ, ಧಾರವಾಡ, ೧೯೯೫

೫೮. ಹೇಮಲತಾ ಎಚ್.ಎಂ., **ಮಹಿಳಾ ಅಧ್ಯಯನ ೨**, ಡಿ.ವಿ.ಕೆ.ಮೂರ್ತಿ ಪ್ರಕಾಶನ, ಮೈಸೂರು, ೨೦೦೪

೫೯. ಹೇಮಲತಾ ಎಚ್ .ಎಂ., **ಮಹಿಳಾ ಅಧ್ಯಯನ ೧**, ಡಿ.ವಿ.ಕೆ.ಮೂರ್ತಿ ಪ್ರಕಾಶನ, ಮೈಸೂರು, ೨೦೦೪

ಕೋಶಗಳು

೧. ಕನ್ನಡ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ ವಿಶ್ವಕೋಶ (ಕರಕುಶಲ ಕಲೆಗಳು), ೨೦೦೦

೨. ಕರ್ನಾಟಕ ಜನಪದ ಕಲೆಗಳ ಕೋಶ, ೧೯೯೬

೩. ಕನ್ನಡ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ ವಿಶ್ವಕೋಶ (೩) (ಧರ್ಮ), ೨೦೦೦

೪. ಕನ್ನಡ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ ವಿಶ್ವಕೋಶ (೪) (ಚರಿತ್ರೆ), ೨೦೦೧

೫. ಕನ್ನಡ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ ವಿಶ್ವಕೋಶ (೧) (ಭಾಷೆ), ೨೦೦೦

೬. ಕನ್ನಡ ವಿಷಯ ವಿಶ್ವಕೋಶ, ಜಾನಪದ, ೨೦೦೬

೮. ಕನ್ನಡ ವಿಶ್ವಕೋಶ, ಸಂಪುಟ ೧, ೨೦೦೫

೯. ಕನ್ನಡ ವಿಶ್ವಕೋಶ, ಸಂಪುಟ ೨, ೨೦೦೭

ವಕ್ತೃಗಳ ವಿವರಗಳು

ಯಂಪಾಡ ಗ್ರಾಮ

ಕ್ರ.ಸಂ. ಹೆಸರು	ವಯಸ್ಸು	ವೃತ್ತಿ
೧. ಸಿದ್ದಲಿಂಗಪ್ಪ,	೩೫	ಕೂಲಿ
೨. ತಿಪ್ಪಮ್ಮ	೩೦	ಕೂಲಿ
೩. ಪಾರ್ವತಪ್ಪ	೪೦	ಕೂಲಿ
೪. ದ್ಯಾವಮ್ಮ	೩೦	ಕೃಷಿ ಕೂಲಿ
೫. ಶರಣಪ್ಪ	೪೦	ಕೂಲಿ
೬. ಚನ್ನಮ್ಮ	೩೨	ಕೂಲಿ
೭. ರಾಗಪ್ಪ	೧೫	ಕೂಲಿ
೮. ಸಾಬ್ಬಮ್ಮ	೩೫	ಕೂಲಿ
೯. ಸಾಯ್ಬಿ	೧೬೭	ಕೂಲಿ
೧೦. ಚನ್ನಪ್ಪ	೨೮	ಒಕ್ಕಲುತನ
೧೧. ಕಾಶವ್ವ	೨೩	ಕೃಷಿ ಕೂಲಿ
೧೨. ಮಹಾದೇವಿ	೧೭	ಕೂಲಿ
೧೩. ಶಿವಣ್ಣ	೫೦	ಕೂಲಿ ಒಕ್ಕಲುತನ
೧೪. ಪಾರ್ವತಮ್ಮ	೧೨	ಬಾಲ ಕಾರ್ಮಿಕಳು
೧೫. ಹಣಮಂತ	೨೭	ಕೂಲಿ
೧೬. ಬುಗಮ್ಮ	೨೧	ಕೂಲಿ
೧೭. ಲಲಿತಮ್ಮ	೩೦	ಕೂಲಿ
೧೮. ಶಾಂತಮ್ಮ	೪೪	ಕೂಲಿ
ಪಸಪೂಲ್ ಗ್ರಾಮ		
೧೯. ಮಶೆಪ್ಪ	೩೨	ಕೂಲಿ
೨೦.ಅನಂತಮ್ಮ	೨೫	ಕೂಲಿ
೨೧. ಶಾಂತಮ್ಮ	೩೮	ಕೂಲಿ

೨೨. ನಾಗಮ್ಮ	೧೯	ಕೂಲಿ
೨೩. ಸಿದ್ದವ್ವ	೨೫	ಕೂಲಿ ಕೃಷಿ
೨೪. ವೆಂಕಟಪ್ಪ	೨೫	ವ್ಯಾಪಾರ
೨೫. ಉಶನಪ್ಪ	೨೦	ಕೂಲಿ
೨೬. ಭಾಗಮ್ಮ	೩೩	ಕೂಲಿ

ಬಾಚವಾರ ಗ್ರಾಮ

೨೭. ಹನಮಂತ	೨೫	ಕೂಲಿ
೨೮. ಆಶಮ್ಮ	೫೬	ಕೂಲಿ
೨೯. ಆಶಪ್ಪ	೪೫	ಕೂಲಿ
೩೦. ಹನಮಂತ	೪೨	ಕೂಲಿ
೩೧. ಭೀಮರಾಯ	೭೫	ಒಕ್ಕಲುತನ
೩೨. ಯಲ್ಲಮ್ಮ	೬೦	ಕೂಲಿ
೩೩. ಕಾಳಮ್ಮ	೩೦	ಕೂಲಿ
೩೪. ಭೀಮರಾಯ	೬೦	ಕೂಲಿ
೩೫. ಕುಶಮ್ಮ	೫೫	ಕೂಲಿ
೩೬. ದೇವಿಂದ್ರಪ್ಪ	೪೦	ಕೂಲಿ
೩೭. ಭೀಮರಾಯ	೨೯	ಕೂಲಿ
೩೮. ರಮೇಶ	೨೭	ಕೂಲಿ
೩೯. ನರಸಪ್ಪ	೨೮	ಕೂಲಿ
೪೦. ಹಣಮಂತ	೨೨	ಕೂಲಿ
೪೧. ಬಾಲಮ್ಮ	೨೮	ಕೂಲಿ
೪೨. ಬಸವರಾಜ	೨೯	ಕೂಲಿ
೪೩. ಹನಮಂತ	೨೨	ಕೃಷಿಕೂಲಿ
೪೪. ಅನಂತಮ್ಮ	೨೪	ಕೃಷಿಕೂಲಿ
೪೫. ಶಾಂತಪ್ಪ	೩೦	ಕೂಲಿ
೪೬. ಮಾರೆಪ್ಪ	೩೦	ಕೂಲಿ
೪೭. ಸಾಯಮ್ಮ	೫೫	ಕೂಲಿ
೪೮. ಹನಮಂತ	೪೮	ಕೂಲಿ
೪೯. ದೊಡ್ಡಯಲ್ಲಪ್ಪ	೨೬	ಒಕ್ಕಲುತನ

೫೦. ಸಾಬವ್ವ	೬೫	ಕೃಷಿ ಕೂಲಿ
೫೧. ಶೇಖಪ್ಪ	೪೭	ಕೂಲಿ
೫೨. ಗಂಗಪ್ಪ	೩೯	ಕೂಲಿ
೫೩. ಯಲ್ಲಮ್ಮ	೩೫	ಕೂಲಿ
೫೪. ಹನಮಂತ	೩೪	ಕೂಲಿ
೫೫. ಮೊಗಲಮ್ಮ	೫೭	ಕೃಷಿ
೫೬. ಮೊಗಲಮ್ಮ	೫೦	ಕೂಲಿ
೫೭. ದೇವೇಂದ್ರಪ್ಪ	೩೫	ಕೃಷಿ ಕೂಲಿ
೫೮. ಕಾಶಮ್ಮ	೪೮	ಕೂಲಿ
೫೯. ಮೌನೇಶ	೩೫	ಕೂಲಿ
೬೦. ಚನ್ನಪ್ಪ	೧೬	ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ
೬೧. ಯಂಕಟಮ್ಮ	೩೬	ಕೂಲಿ
೬೨. ಸಾಬಣ್ಣ	೨೦	ಕೂಲಿ
೬೩. ಕುಳ್ಳಮ್ಮ	೨೦	ಕೂಲಿ
೬೪. ತಿಮ್ಮಣ್ಣ	೨೮	ಕೂಲಿ
೬೫. ಮಾನಪ್ಪ	೫೮	ಕೃಷಿ
೬೬. ಆಶಮ್ಮ	೫೭	ಕೂಲಿ
೬೭. ಸಾಬಣ್ಣ	೧೩	ವಿಬ್ಯಾರ್ಥಿ
೬೮. ಸಾಯಪ್ಪ	೭೦	ಒಕ್ಕಲುತನ
೬೯. ನಾಗಮ್ಮ	೬೦	ಕೃಷಿ
೭೦. ಚಂದಪ್ಪ	೪೨	ಕೂಲಿ
೭೧. ಭೀಮರಾಯ	೧೬	ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ
೭೨. ಯಲ್ಲಮ್ಮ	೬೨	ಕೂಲಿ
೭೩. ಕುಳ್ಳಮ್ಮ	೩೦	ಕೃಷಿ
೭೪. ಸಿದ್ದಮ್ಮ	೩೫	ಕೂಲಿ
೭೫. ಸಾಬ್ಬಣ್ಣ	೬೦	ವ್ಯವಸಾಯ
೭೬. ಶಿವಮ್ಮ	೨೮	ಕೃಷಿ
೭೭. ಹನಮಂತ	೪೫	ಹೋಟೆಲ್
೭೮. ಆನಂದ	೧೪	ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ

೭೯. ಭೀಮರಾಯ	೧೨	ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ
೮೦. ಸಿದ್ದಮ್ಮ	೨೫	ಕೂಲಿ
೮೧. ಶರಣಪ್ಪ	೪೫	ಒಕ್ಕಲುತನ
೮೨. ಕಾಶಪ್ಪ	೧೮	ಒಕ್ಕಲುತನ
೮೩. ಭೀಮರಾಯ	೫೦	ಕೂಲಿ
೮೪. ಮೋಣಿಕಮ್ಮ	೪೫	ಕೂಲಿ
೮೫. ಹನಮಂತ	೨೮	ಕೂಲಿ
೮೬. ಯಲ್ಲಪ್ಪ	೨೮	ಕೂಲಿ
೮೭. ಮೊಗಲಪ್ಪ	೬೮	ಕೂಲಿ
೮೮. ಹನಮಂತ	೨೮	ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ
೮೯. ಸರಸ್ವತಿ	೧೯	ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ
೯೦. ತಾಯಪ್ಪ	೩೮	ಕೂಲಿ
೯೧. ಮೋಳಮ್ಮ	೨೪	ಕೂಲಿ

೧. ಮನೆಯ ಅಂಗಳದಲ್ಲಿರುವ ಚಂಚು ಸಮುದಾಯದ ಹಿರಿಯ ಮಹಿಳೆಯರು

೨. ಮನೆಯ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಹೊರಟ ಚಂಚು ಮಹಿಳೆ

೩. ಮಾತುಕತೆಯಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿರುವ ಚಂಚು ಮಹಿಳೆಯರು

೪. ಚಂಚು ಸಮುದಾಯದವರು ವಾಸಿಸುವ ಮನೆಗಳು

೫. ಕೂಲಿಗೆ ಹೊರಟಿರುವ ಚಂಚು ಹುಡುಗಿಯರು

೬. ಚಂಚು ನಾಗಮ್ಮ ಮನೆಯ ಮುಂದೆ ನಿಂತಿರುವ ದೃಶ್ಯ

೭. [illegible] ಕಂಡುಬರುವ [illegible] ಮನೆ

೮. [illegible] ಕಂಡುಬರುವ [illegible] ಮನೆ

೯. [illegible] ಮಹಿಳೆಯರೊಂದಿಗೆ ಚರ್ಚಿಸುತ್ತಿರುವ ಸಂಶೋಧಕಿ

೧೦. ಚಂಚು ಸಮುದಾಯದ ಹಿರಿಯ ಯಜಮಾನಿ

೧೧. ಅನಾರೋಗ್ಯದಲ್ಲಿರುವ ಚಂಚು ಮಹಿಳೆ

೧೨. ಚಂಚು ಸಮುದಾಯದವರ ಮನೆಯ ಗೋಡೆಯ ಮೇಲಿರುವ ಕಲಾಕೃತಿ

೧೩. ಜೋಳವನ್ನು ಕೇರುತ್ತಿರುವ ಚಂಚು ಮಹಿಳೆ ಶಾಂತಮ್ಮ

೧೪. ಯಾಂಪಾಡು ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿರುವ ಆಂಜನೇಯ ದೇವಸ್ಥಾನ

೧೫. ಪಸಪ್ರೋಲ ಗಾಮಪಂಚಾಯತಿಯ ಕಾರ್ಯಾಲಯ

೧೬. ಹೈನುಗಾರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿರುವ ಚಂಚು ಮಹಿಳೆಯರು

೧೭. ಚಂಚು ಸಮುದಾಯದ ವಧುವರರು

೧೮. ಚಂಚು ಸಮುದಾಯದ ಪುರುಷ

೧೯. ಚಂಚು ಸಮುದಾಯದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿನಿ ಸರಸ್ವತಿ

೨೦. ಯಾಂಪಾಡು ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿರುವ ಚಂಚು ಸಮುದಾಯದವರ ಹೋಟೆಲ್